

ASTÁVAKRA SAMHITÁ

Sanasta-sanaan käännös tekstistä,
englanninkielinen käännös, kommentit ja hakemisto.

Kääntäjä:

SWAMI NITYASWARUPANANDA

Esipuhe:

Dr. Satkari Mookerjee, M.A., fil.toht.

Advaita Ashrama

(Kustannusosasto)

5 Dehi Entally Road
Calcutta 700014

Kustantanut:

Swami Mumukshananda
Puheenjohtaja, Advaita Ashrama
Mayavati, Pithoragarh, Himalaja
Kalkuttalaisen Julkaisuosastonsa kautta.

© Kaikki oikeudet pidätetään
Yhdeksäs painos, lokakuu 1996
3M3C

ISBN 81-85301-13-1

Painettu Intiassa
The Indian Press Pvt. Ltd.
93A Lenin Sarani
Calcutta 700 013

KÄÄNTÄJÄN (ENGL.) ESIPUHE KOLMANTEEN PAINOKSEEN

Astávakra Samhitá, tai Astávakra Gitá kuten sitä joskus kutsutaan, on Advaita Vedántan lyhyt esitys, joka aiheutuu suuresta viisaasta, Astávakrasta. Se on kirjoitettu sanskritin kielellä ja muodostuu Astávakran ja hänen oppilaansa Janakan välisestä dialogista. Ketä nämä kaksi olivat, ei tunneta.

Mahábháratassa on tarina, jossa mainitaan Astávakra ja Janaka. Se löytyy *Vanaparvanin* luvuista 132-34. Astávakran vanhemmat olivat nimeltään Kahor ja Sujátá. Eräänä päivänä, kun Astávakra oli vielä äitinsä kohdussa, Kahor istui vastapäätä vaimoan ja lausui Vedoja. Heidän suureksi hämmästykselleen kohdussa oleva lapsi huusi yht'äkkiä: 'Isä, teidän armostanne olen jo oppinut kaikki Vedat, vaikka lepäänkkin vielä äitini kohdussa. Ikäväkseni minun täytyy sanoa että te teette usein virheitä lausuntaesityksessänne.'

Kahor piti tätä haudanvakavana herjauksena ja kirosi poikansa sanoen että poika syntyi si kehossaan kahdeksan epämuodostumaa. Tämän mukaisesti, aikanaan, lapsi syntyi vääntyneenä ja hänelle annettiin nimi Astávakra, joka merkitsee 'kahdeksanmutkainen'. Kahor meni kerran Janakan hoviin ja aneli kuninkaalta rahaa. Kuninkaalla oli samaan aikaan hovissaan suuri oppinut nimeltään Vandin, joka oli kuningas Varunan poika. Vandinia pidettiin Vedioihin syvästi perehtyneenä, ja Kahor kutsuttiin väittelyyn hänen kanssaan. Kahor hävisi ja sen seurauksena hänet lähetettiin merten syvyyksiin, jossa hän hoiti papin tehtäviä ottaen osaa Varunan suorittamaan uhraukseen.

Aikaa kului, ja kun Astávakra oli kahdentoista ikäinen hän kuuli isänsä surkeasta tilasta. Yhdessä enonsa, Svetaketun, kanssa Astávakra meni Janakan hoviin. Koska oli vain poikanen, hänen ei sallittu mennä sisälle hoviin, mutta kun hän antoi todistuksen erinomaisesta *Sástrojen* tiedostaan, hänet toivotettiin sydämellisesti tervetulleeksi. Hän etsi välittömästi isänsä vastustajan, Vandinin, ja antautui väittelyyn tämän kanssa. Syntyi mitä ihmeellisin sanakiista ja kaksitoistavuotias poikanen voitti Janakan hovin parhaan oppineen. Sitten hän vapautti isänsä Varunan otteesta. Kahor oli erittäin kiitollinen pojan saavutuksesta ja tahtoi vetää takaisin kirouksensa jonka oli lausunut ennen pojan syntymää. Siksi hän neuvoi Astávakraa menemään kylpemään Samangá-joessa. Astávakra teki niin, ja kas kummaa, hän tuli ylös joesta kaikki epämuodostumat oienneena. Mutta hänen nimensä pysyi iäti samana.

Tultaessa nykyaikaan, on kiinnostavaa huomata että tämä muinainen klassikko esitti melko tärkeää osaa Swami Vivekanandan nuoruudessa. Kun hän teki ensi kerran tuttavuutta Sri Ramakrishnaniin, hän oli läheisessä kosketuksessa Brahmo Samajiin ja oli hänen ajatustensa ja opetuksensa vaikutuksen alaisena. Siihen aikaan hän ei uskonut Advaitaan. Mutta heti ensi tapaamisella Sri Ramakrishna oli nähnyt hänen syvimpään olemukseensa ja huomannut että Swami oli mitä suurimmassa määrin monistinen luonteeltaan, ja tässä hän oli harvinaislaatuinen hänen oppilaidensa joukossa. Mutta tähän aikaan Swami oli melko tietämätön tästä ja niinpä, hän, luonnollisesti, vastusti Mestarinsa kaikkia monistisia opetuksia. Mutta Sri Ramakrishna löysi keinon ylittää tämän vaikeuden. Hänellä oli huoneessaan kirja *Astávakra Samhitá*, ja hän pyysi usein Swamia lukemaan sitä itselleen. Luettuaan sitä säkeen tai kaksi Swami kieltäytyi jatkamasta eteenpäin. Mutta Mestari taivutteli hänet lukemaan lisää sanoen että hän ei vaatimalla vaatinut tätä hyväksymään opetustaan, vaan vain pyysi häntä lukemaan sitä itselleen ääneen. Tällä tavoin tällä kirjalla tuli olemaan valtava vaikutus Swamin elämään. Hän asetti suuren painoarvon Advaitalle ja vakuutti usein että siitä tulisi ihmiskunnan tulevaisuuden uskonto.

* * *

Tämä Astávakra Samhitán käännös julkaistiin ensimmäisen kerran *Prabuddha Bharatassa*, kuukausittain tammikuusta 1929 joulukuuhun 1931. Se tarkastettiin ja julkaistiin kirjana 1940, ja toinen painos ilmestyi 1953. Käsillä olevassa painoksessa sekä englanninkielinen käännös että huomautukset ovat monine lisäyksineen ja muutoksineen juurta jaksan tarkastettu. Melkoinen parannus on täten saatu aikaan. Teksti on helpommin tajuttavaa ja huomautukset tuovat paremmin esiin Astávakran keskeisen opetuksen.

Aiemmin tämä englannin käännös oli ilmestynyt yhdessä Kanarese-käsikirjoituksen kanssa, ja

julkaistu 1932 Mysoren Maharashin palatsin toimesta. Tämän Kanarese-version toinen painos julkaistiin 1936. Tulemme aina olemaan kiitollisuudenvelassa Mr. V. Subramanya Iyerille, joskus rekisterinpitäjänä Mysoren Yliopistossa, joka kiinnostui kovasti tästä kirjasta ja kirjoitti esipuheen Kanarese-versioon. Hän kävi myös läpi koko teoksen sen aikaisemmassa vaiheessa, tehden arvokkaita ehdotelmia sen paranemiseksi.

Dr. Satkari Mookerjee, M.A., fil.toht., joka on ystävällisesti kirjoittanut tähän kirjaan johdannon, oli aiemmin Sanskritin kielen Asutosh Professor Kalkutan Yliopistossa. Hänet tunnetaan yleisesti Intiassa ja ulkomailla syvästä ja huomattavasta oppineisuudestaan sanskritin opetuksen, palin kielen, Intian filosofian, mukaan lukien buddhalaisuus ja jainalaisuus, eri aloilla. Me osoitamme hänelle syvimmän kiitollisuus hänen vilpittömästä kiinnostuksestaan jota hän tunsu tätä julkaisua kohtaan, käydessään läpi koko teoksen erittäin pikkutarkasti ja kirjoittaessaan erittäin oppineen johdannon.

Belur Math
Kesäkuu 1969

NITYASWARUPANANDA

Sisällys

Luku		Sivu
	Esipuhe	2
	Johdanto	5
	Suomentajan huomautus	12
I	ITSE-OIVALLUKSEN OPETUS	13
II	ITSE-OIVALLUKSEN RIEMU	21
III	ITSE-OIVALLUKSEN TARKASTUS	30
IV	ITSE-OIVALLUKSEN YLISTYS	35
V	NELJÄ TIETÄ HAJOAMISEEN	38
VI	KORKEAMPI TIETO	40
VII	ITSE-OIVALLUKSEN LUONNE	42
VIII	ORJUUS JA VAPAUTUMINEN	44
IX	ERILLISYYS	46
X	HILJAISUUS	49
XI	VIISAUS	52
XII	ITSESSÄ PYSYMINEN	55
XIII	ONNELLISUUS	58
XIV	TYYNEYS	61
XV	ITSEN TIETO	63
XVI	ERITYISOHJEISTO	70
XVII	TODELLINEN TIETÄJÄ	75
XVIII	RAUHA	82
XIX	LEPÄÄMINEN ITSESSÄ	114
XX	ELÄMÄSSÄ VAPAUTUMINEN	117

JOHDANTO

Astāvakra Samhitá on monistisen Vedántan tunnustettu klassikko. Se ei jätä porsaanreikiä harhakäsityksellä tai väärintulkinnalle johtuen sen perustavaa laatua olevasta näkökulmasta tai asenteesta. Tulee olemaan meille suuren tyytyväisyyden aihe omistaa samanlaisia teoksia muiden filosofian koulukuntien ja uskontojen kanssa, teoksia, joiden harvalukuisuus on sydäntä särkevästi tuntunut buddhalaisten koulukuntien keskuudessa. Käsillä oleva teos saa meidät ymmärtämään mitä monistinen Vedánta merkitsee. Sen väitteet ovat kategorisia, positiivisia, suoria, ja yksiselitteisiä. Se on muinainen klassikko, joka todistaa että Gaudapáda tai Sankarácárya eivät esittäneet uudenaikaista filosofiaa buddhalaisen idealistisen ajatuksen vaikutuksen alaisena, kuten alhaisella oppineisuuden tasolla olevat yrittävät tänä päivänä vakuuttaa pinnallisen ja hataran samansuuntaisuuden perusteella. Päinvastoin, tällä ajatusten systeemillä oli ankkurinsa Upanishadeissa ja se hyväksyi tarkoin määrätyn yhdistämisen vanhempiin teoksiin, joihin käsillä oleva teoskin kuuluu.

Kommentaattorit ovat käännelleet ja väännelleet Upanishadien tekstejä jotta ne soveltuisivat heidän filosofiseen oppineisuuteensa ja ennakkomieltymyksiinsä, koska näiden tekstien *ipsissima verba* (nimen omaan omat sanat) eivät ole vastuussa selityso pillisten nerokkuuksien harjoittamisesta. Mutta käsillä oleva teos seisoo tästä luokasta erillään. Hyväksyitpä tai et, sinua ei jätetä epätietoisuuteen tai epäilykseen siitä mitä se tarkoittaa. Se antaa Vedántan tärkeimmän periaatteen ennakkoluulottoman, epäröimättömän, häpeämättömän ja puolustelemattoman esityksen ottamatta huomioon meidän realistisia taipumuksiamme ja myöntymättä niihin. Ei ihme että se on *vademecum* Sankaran järjestön munkeille. Tietenkään se ei ole ollut laajalti suosittu perheenhuoltajien keskuudessa, koska se kieltäytyy tyydyttämästä heidän tarpeitaan tai ottamasta huomioon sosiaalisten tai poliittisten olosuhteiden vaatimuksia.

Meidän täytyy olla kiitollisia Swami Nityaswarupanandalle, Ramakrishnan Kulttuurilaitoksen Valtuuskunnan Sihteerille, tämän tekstin kriittisestä painoksesta ja väkevästä englanninnoksesta ja valaisevista kommentaareista. Ollessaan Sankarácáryan järjestön sannyási, jonka uskollisuus monistiseen Vedántaan, joka tulkitaan perustajaksi, on ehdoton ja tinkimätön, Swami on huomannut tämän teoksen tyydyttävän luonnollisella tavalla hänen vakaumuksensa ja uskonsa. On saavutus saada tehdä tämä spartalainen klassillinen kansansuosikki intialaisen ajattelun vakavien opiskelijoiden joukon ympäröimänä. Minulla on ollut etuoikeus opiskella teksti yhdessä Swamin käännöksen ja kommentaarien kanssa ja olen törmännyt hänen yksinkertaisiin englantilaisiin lauseparsiinsa jotka lisäävät alkuperäiseen kukkurakaupalla

ymmärrettävää merkitystä. Teos muodostaa tärkeän lisän Ramakrishnan Järjestön aglo-saksisiin julkaisuihin ja ylläpitää niiden täydellisyyden laadun eheänä. Se yhdistää kuulauden ja yksinkertaisuuden tekstille uskollisuuteen ja sillä on vaatelaisuus ja tarkkuus, jota akateeminen oppineisuus edellyttää.

Tietoisuus siitä uskosta ja luottamuksesta josta olen nauttinut Swamien käsissä on ollut pettämättömänä inspiraation lähteenä minulle ja se on pitänyt yllä itseluottamustani. Minulla oli, kuitenkin, hyvä osa ponnistuksessa kun suostuin Swami Nityaswarupanandan pyyntöön että minun tulisi kirjoittaa johdanto tähän kirjaan. Minulla oli kunnia ja tehtävä johon minulle ei ollut muuta vaihtoehtoa kuin alistuminen. Kukaan muu kuin minä itse ei ole tietoinen rajoituksistani tässä suhteessa. Mikä hyvänsä saattaa olla meidän oppineisuutemme arvo, minä osaltani olen täysin tietoinen että Vedántassa joka tapauksessa kirjoittajan, jotta se teksti olisi onnistunut, täytyy omata korkeampi pätevyys kuin pelkkä sananmukainen tieto ja älyllinen vakaumus. Hänellä täytyy olla osanaan moraalinen ja hengellinen lahja, jonka ovat tehneet Intian tradition mukaiset olosuhteet. Oppinut voi toivoa pystyvänsä tyydyttämään teoretisoivan järkeilyn, mutta vain munkin sanat voivat tuottaa vakaumuksen ja muuttaa koko ihmisen. Ei ole yhteensattumaa, että pääosa parhaista kirjoista Vedántan filosofian alalla on munkkien tuotantoa. Käsillä olevan julkaisun menestys ja vastakaiku, jota se on herättänyt, ovat mielestäni totuuden tuore vahvistus ja tämän tradition todistus Vadántisessa kirjallisuudessa.

Käsillä oleva teos ei ole filosofinen tutkielma termin teknisessä merkityksessä. Se ei välitä kutsua apuun älyllisiä resursseja, jotka ovat vain kaikkien filosofisten väitöskirjojen vakiovarusteita. Me huomaamme siinä, päinvastoin, aukeavan perimmäisen Totuuden, joka on filosofian lopullinen päämäärä, mutta joka iäti välttää ovelasti siihen tarttumisen. Filosofia, ja jopa Vedánta *qua* filosofia, voi tuottaa vain älyllisen vakaumuksen joka jää kauaksi Totuuden suorasta kokemuksesta. Saadakseen suoran oivalluksen hengellisen etsijän täytyy kulkea läpi *sádhanán* reitti gurun opetuksen ja silmälläpidon alaisena, gurun, joka itse on käynyt läpi hionnan ja katsonut Totuutta silmästä silmään.

Monistinen Vedánta on yhdenmukaisesti hylännyt mielen ja älyn maailmat, ja kaiken mikä rakentuu kaksinaisuuden käsitteen ympärille, loputtomana harhana jossa ei ole loogista tai ontologista perustetta. Kaikki yritykset maailma-ilmestyksen järkipäristämisessä yhteen loogisen ajattelun perustosisaikan, nimittäin egon, kanssa, velvoitetaan lopettamaan *cul de sac*:ssa (umpikujassa) ja kykenemättömyyden tunnustamisessa. Logiikan epäonnistuminen ei johdu ihmisjärjen rajoituksista, vaan luonnollisesta heikkoudesta, joka turmelee aidon tasapuolisuuden luonteen. Tämä on Upanisadien taakka; ja kokonainen filosofinen kirjallisuus, alkaen Gaudapádan ja Sankarácáryan varhaisimmista teoksista päätyen Sriharsan, Citsukhan ja

Madhusúdana Sarasvatín viimeisimpiin poleemisiin teoksiin, askarteleo objektiivisen maailman epätodelliseksi todistamisen tehtävän kimpussa vedoten yhtä lailla logiikkaan ja arvovaltaan.

Vedántan filosofia tunnustaa Totuuden kolminkertaisen kriteerin, nimittäin auktoriteetti (sruti), logiikka (yukti), ja itse-oivallus (Átmánubhúti). Auktoriteettia pidetään samanarvoisena itse-oivalluksen kanssa ja se on pätevä vain koska se ilmentää Totuuden näkijöiden oivalluksen tuloksia, jotka aina paljastuvat todistuksiksi tulevien Totuuden etsijöiden itse-oivalluksen avulla. Vedántan lähestymisen nähdään täten olevan rationaalista siinä mielessä, että se ei ole ristiriidassa järjen vaatimusten kanssa. Mutta se tunnustaa myös järjen rajoitukset ja ylittää järkeilyn ylijärjellisen metodin, nimeltään itse-oivallus, avulla, joka tajuaa suoraan intuitiivisesti Totuuden. Järkeily on avulias opas tiettyyn rajaan saakka, mutta se on lopulta negatiivinen apuväline ja sen löydösten on pakko olla luonteeltaan negatiivisia. Se auttaa meitä heittämään pois ja kieltämään sen mikä on epätodellista, positiivisen Totuuden oivaltamiseksi se on kelvoton ja heppoinen. Filosofia, joka täydellisesti luottaa järkeilyyn ainoana käyttövarmana aistina, ei onnistu positiivisissa löydöksissään, koska ne ovat pysyneet ratkaisemattomina kohtina ja ovat epäonnistuneet vaatiessaan yleismaailmallista hyväksyntää.

Vedántan ylivertaisuus perustuu siihen tosiseikkaan, että samalla kun se täysin käyttää hyödykseen järkeilyn resursseja, se saman aikaisesti korjaa ja täydentää tällä tavoin saavutettuja tuloksia yliälyllisellä metodilla, joka ei ole ristiriidassa järkeilyn löydösten kanssa vaan täydentää ne positiivisten löytöjensä avulla. Tämän ylijärjellisen intuition löydökset tyydyttävät järkeilyn vaatimukset täysin. Valtava tarrautuminen Vedántaan Intian intellektuellien keskuudessa johtuu tästä järkeilyn salaisesta sovinnosta ylijärjellisen intuition kanssa. Kurittomalla järkeilyllä on sille ominainen piirre, joka johtaa törmäykseen ja ristiriitaan ja niinpä sen tulee olla tarkastettu korjaajan avulla ja tämän tarjoaa ihmisessä intuition ylijärjellinen voima. Tämän järkeilyn käsityskyvyn riittämättömyys ilman apua ei tarkoita sen puoltavan ei-älyllistä ja ei-järjellistä lähestymistä. Vedánta on läpeensä järjellinen. Ja missä järkeily pysähtyy se menee tuolle puolen suomalla valon ylijärjellisen metodin avulla. Kaiken valheellisuus, joka esittää itsensä *toisena* tietoisuudelle, on päätelmä joka päätellään tämän kolminkertaisen kriteerin soveltamisen avulla ja Vedántan filosofinen kirjallisuus askarteleo tämän tehtävän kimpussa.

Tämä perustavaa laatua oleva esitys Astávakra Samhitássa muodostaa tutkimuksen lähtökohdan eikä ole loppupäätelmä, johon on tähdätty. Päämäärä on Totuuden oivallus eikä sen älyllinen puolustus. Itse yksin on todellinen ja kaikki ei-Itse on ilmiötä. Itsen väärä samaistaminen ei-Itseen on orjuuden syynä. Orjuus johtuu siksi Itsen todellisen luonnon tietämättömyydestä. Vapaus saavutetaan niin pian kuin tietämättömyys katoaa itse-oivalluksen aamun-

koitossa. Tietämättömyyden ilmestymättömyys jättää perinnöksi automaattisesti ei-Itsen ilmenemättömyyden, ei-Itsen, joka on sen tuote. *Toisen* olemassaolo on kaiken huolen ja onnettomuuden syynä. Kun Itse oivalletaan ainoana todellisuutena, erilaisuus ja yksilöllisyys katoavat kuin utu auringon edestä ja vapaus saavutetaan. Tosiasiassa vapaus on Itsen olennainen osa ja vapauden puute on unohtamisen asia. Tätä totuutta kuvataan kultaketjulla kaulassa. Ihminen panee kultaketjun kaulaansa, mutta unohtaa sen läsnäolon, tuntee kurjuutta ja miettii sen palauttamista. Joku muistuttaa häntä ketjun läsnäolosta hänen omalla kaulallaan ja hän löytää sen ja on onnellinen. Sama on meidänkin tapauksemme. Me tunnemme kurjuutta, koska emme tunne vapautta, joka on meidän ja tietämättömyydestä johtuen meistä tuntuu että olemme orjuudessa.

Astávakran vastaus Janakan kysymykseen 'Kuinka vapaus saavutetaan?' on yksinkertainen. 'Tunne Itse Puhtaana Tietoisuutena, ilmiömaailman vaikuttamattomissa olevana todistajana ja olet vapaa' (I. 3). Todellisuudessa Itse on aina vapaa; vapautta ei saavuteta, vaan yksinkertaisesti oivalletaan ja löydetään. Itseoivalluksen ja vapauden esteenä on ajatusten keskittäminen ulkoiseen maailmaan, joka johtaa väistämättä kiinnostusten ristiriitaan ja sen tähden taisteluun, kateuteen, katoon ja moraaliseen turmeltuneisuuteen. Tuloksena on kuviteltujen aitojen rakentaminen ihmisten välille. Näistä erilaisuuksien aidoista ja pakkomielteiden vaalimisesta eroon pääsemiseksi on välttämätöntä harrastaa välinpitämättömyyden asennetta ja viljellä lähimmäisen-rakkauden, anteeksiannon, vilpittömyyden ja totuuden rakkauden moraalisia hyveitä.

Tämä moraalinen kurinalaisuus vapauttaa mielen aistiobjektien mustekalasta ja suuntaa sen sisäänpäin. Mielen sisäänpäin kääntäminen tekee pyrkijälle mahdolliseksi oivaltaa oma riippumattomuutensa ja erillisyytensä suhteiden verkosta, joka muodostaa ilmiömaailman. Niin kauan kuin mieli näkee toisen itsen, orjuus on olemassa. Vapaus koostuu siitä ettei näe mitään muuta kuin Itsen kaikkena ja kaikessa. Itse on Brahman, jakamaton ja erilaistumaton Tietoisuus-Olemassaolo-Autuus, eikä sitä tule sekoittaa egoon. Ego on mielen rajoittamaa ja vääristämää tietoisuutta kuten valo on prisman vääristämää. Niin pian kuin ihminen saa aikaan vapautumisensa egon pauloista, hänestä tulee Korkein Autuus, jolla ei ole rajoja.

Astávakra Samhitán opetus on yksinkertainen, suora vetoimuksessaan ja siekailematon ulosannissaan. Se menee suoraan sydämeen ja sen tosi mietiskeleminen antaa jopa materian alistamalle mielelle esimaun vapauden autuudesta. Vapaus ja orjuus ovat puhtaasti ajattelun luomuksia. 'Joka ajattelee olevansa vapaa on todella vapaa, ja joka ajattelee olevansa sidottu pysyy sidottuna' (I. 11). Tässä yksinkertainen kaava on määrätty paon keinoksi—ajattele olevasi vapaa, ikuinen rajoittamaton Tietoisuus-Autuus ja olet vapaa ja onnellinen. Itse-oivalluksen iloa kuvaillaan sielua sävähdyttäväksi kieleksi. Kuvaus on havainnollinen ja kiihottaa mietiskelyä. Opetuslapsi oivaltaa, että se

on hänen oma itsensä, joka pitää yllä ja valaisee maailmaa. Koko maailmankaikkeus on hänen tai ennemminkin koristaa kuin kelluva lisäke hänen olemustaan. Kaiken olemassaolevan ykseys Itsen kanssa oivalletaan. Tosiasiassa mitään muuta ei ole olemassa kuin Itse ja ulkopuolisuuden pitkä laahus katoaa tietämättömyyden hävitessä. Itseiden moninaisuus, myös, on yhtäläillä loputon ilmestys. Sen paremmin objektien kuin subjektienkaan moniarvoisuutta ei ole. On vain yksi subjekti tai paremmin subjektia ei ole.

Itse-olemassaoleva, ääretön Tietoisuus näyttölee useiden subjektien rooleja väärän mieli-eliimiin samaistumisen kautta, mieli-eliimiin, jotka ovat kekseliään Máyan luomuksia. Máya on ilmiömaailman pyörittäjä—epätodellisen alkusyy, järjestömyyden päälähde, Lumoojatar, joka omaa äärettömän kekseliäisyyden. Ei ole muuta keinoa pelastua hänen hypnoottiselta vaikutukseltaan kuin tieto. Jokaisella pilvellä on hopeinen verhous. Máya ei ole juutalaisen käsityksen Saatana. Hän ei ole Absoluuttisen Paha, vaan hänellä on tasapainottavia piirteitä ominaisuuksissaan, sillä hän on myös tieteen ja järkeilyn ruumiillistuma. Tämä tarjoaa pakotien. Tiede surmaa tietämättömyyden, järkeily tappaa järjestömyyden, ja molempien tultua haudatuksi aivan samassa Alkusyssä, jota kutsutaan vaihtelevasti Máyaksi, Prakrtiksi, tai eitseksi. Tämä Alkusyy kantaa omassa itsessään kuolemansa salaisuutta. Vyása on kuvannut havainnollisesti tätä totuutta Bhásyassaan Yoga-Sutrassa (I. 12). 'Mieli on kuin kahteen eri suuntaan virtaava joki—toinen liikkuu kohti hyvää ja toinen kohti paha. Hyvä liikkuu arvostelukyvyn kanavassa ja johtaa vapauteen. Paha liikkuu arvostelukyvttömyyden kanavassa ja johtaa orjuuteen. Intohimottomuudella paha suunta pysäytetään ja arvostelukyvyn harjoitus vapauttaa hyvän suunnan.' Tämä antaa moraalille opetuslapselle *raison d'être*en (olemassaolon tarkoituksen), jota korostetaan niin kiihkeästi Sástroissa.

Välinpitämättömyyden välttämättömyyttä, välinpitämättömyyden, johon viitattiin teoksen todellisessa alussa (I. 2), painotetaan kolmannessa luvussa. Aistiobjektien haluaminen, siinä ilmoitetaan, kestää vain niin kauan kuin on tietämättömyyttä Itsen kauneudesta. Mutta maailman kupla puhkaistaan niin pian kuin Itsen tavaton kauneus oivalletaan. (III. 4). Neljännessä luvussa Itsestä puhutaan kuin vertaansa vailla olevana universumin herrana, joka on täydellisesti vapaa pelosta. Tätä pelottomuutta on painotettu toistuvasti Upanishadeissa ja se oli Swami Vivekanandan opetuksen jatkuva pääsisältö. Kaikkiin filosofisiin järjestelmiin verrattaessa ylivoimainen Vedánta voi vapauttaa meidät pelosta, olkoon se sitten kuoleman tai tyrannian pelkoa.

Vedánta on ainut filosofia, joka voi tyydyttää ihmiskunnan kaipaukset kaikkina aikoina. Luku V puhuu nelinkertaisesta tiestä itse-oivallukseen. Luku VI tähdentää ulkoisen maailman, sekä tuntevan että tuntemiseen kykenemättömän, epätodellisuutta. Luku VII on Totuuden vakuuttamista opetuslapsen itse-oivalluksen avulla.

Luku VIII etenee saavutettuun asemaan. Objekttiivisen maailman epätodellisuuden oivaltaminen on vain valmentautumista samaiseen oivallukseen sisäisen, psykologisen maailman arvonannossa. Psykologinen maailma on yhtä paljon harhan ilmentymää kuin ulkoinen maailmakin. Mieli ja ego ovat ensi kädessä vastuussa orjuudesta, koska ne estävät Itsen äärettömyyden näyn. Kahdessa seuraavassa luvussa älyllisen ja eettisen maailman ilmoitetaan olevan myös epätodellisia lisäkasvannaisia ja hyveellisyyden kiusaus näyttää olevan este korkeampaan oivallukseen. Elämän arvot, taloudellisuus, moraalit, ja esteettisyys eivät ole lopullisia totuuksia ja ne hallitsevat toiminta-alaa niin kauan kuin tietoisuus on halujen otteessa.

Luku XI käsittelee mielipiteiden kehittämistä, joka mahdollistaa hakijan pitää puoliaan kohtalon—yhtä hyvin hyvän kuin pahan—ankaraa hyökkäystä vastaan. Kolme seuraavaa lukua todistavat älyllisten, esteettisten, ja moraalisten kurinalaisuuksien turhanpäiväisyydestä, joista tulee esteitä vapauden tavoittelijalle kun hän etenee sádhánaansa suuntaan. Jopa pyrkiminen vapautteen häviää ennenkuin päämäärä saavutetaan.

Luku XV on voittamaton kielensä ja opetuksensa mahtavuuden vuoksi. Opetuslasta kehoitetaan oivaltamaan että 'On totisesti omaa tietämättömyyttäsi, että maailmankaikkeus on olemassa. Todellisuudessa vain sinä olet. Ei ole *jíva* tai *Ísvara* sinusta erillään' (XV. 16). Tämä johtaa meidät täydellisyyden huipulle ja oivalluksen korkeimpaan kohtaan. Ihminen voi tuntea houkutusta lukea tämä lausahdus (lausahdus, että vain yksi yksilöllinen subjekti on olemassa) Ekajívaádana tunnetun opinkappaleen toiveena. Mutta olisi oikeampaa ajatella tämän kaltaisia ilmauksia tiedonantoina tuonpuoleiselta näkökannalta. Itsen absoluuttinen samuus ja toisen Alkusyyn, henkisen tai materiaalisin, kieltäminen ovat monistisen Vedántan omakseen tunnustamia tärkeimpiä alkusyytá kaikissa Vedántan koulukunnissa. Arvojen tunnustaminen ja eettiset ja älylliset kurit ovat voimassa vain alustavasti, toisin sanoen, todellisuuden alemmalla tasolla, jossa *avidyán* vaikutus on voimissaan. Mutta kun *avidyá* tuhoetaan, kiertolaistensa kanssa, toisen olevaisen kokemusta ei ole edes ilmiöllisellä tasolla. Toisin sanoen, ilmiömaailma katoaa yhdessä sen syyn lakkaamisen kanssa.

Ekajívaádan (yksi subjekti) ja Ajátavádan (ei luomista) myöhemmät opinkappaleet koettavat myös painottaa ilmiömaailman epätodellisuutta ja pelkán Itsen todellisuutta. Monistisen Vedántan opettajien keskuudessa ei ehdottomasti ole mielipide-eroja suhtautumisessa tähän totuuteen. Ilmiömaailman erityisen omakohtaisen olemassaolon kieltäminen on vain painotusta. Ja jopa kun ilmiömaailman väliaikaisen paikkansapitävyyden ja erityisen ulkokohtaisuuden todellisuus myönnetään Vivaranan laatijan toimesta, siinä ei ole sijaa erehdykselle, että näillä todellisuuden lajeilla olisi muuta kuin suhteellinen paikkansapitävyys ja ne eivät oleta Itsen kanssa tai ohella olevan

toista todellisuutta. Todellisuuden lajien, alempien ja korkeampien, myöntäminen on metodinen apuväline ja myönnytys vähemmälle ymmärrykselle. On aina tajuttava, että ilmeiset (*prátibhásika*) ja sovitut (*vyávahárika*) todellisuuden järjestykset ovat pelkkiä epätodellisuuden kehitysasteita, sillä absoluuttinen todellisuus kieltäytyy tunnustamasta niitä. Kaikki muu kuin Itse on vain ilmestystä huolimatta siitä kuinka hellittämättömiltä ja yhtenäisiltä ne saattavat näyttääkin. Tilapäisen todellisuuden myöntäminen ei ole ristiriidassa sen Vedántan keskeisen opetuksen kanssa, että vain yksi Itse on olemassa Sillä todellisuuden myöntäminen ilmiömaailmalle on vain epäsuoraa. Jos ymmärretään, että se loistaa lainavalossa ja erillään Itsen kasvualusta, jonka suhteen se ilmenee, sillä ei ole mitään olemassaoloa.

Luku XVIII on, kuten *Bhagavad-Gítán* viimeinen luku, edeltävien opetusten yhteenveto. Se on löydösten lopullinen yleiskatsaus. Siinä kuvataan vapautuneen sielun, joka vielä elää (*jívanmukta*), luonnetta. Sellaiselle siunatulle henkilölle moninaisuuden maailma ja arvojen väliasteet ovat menettäneet kaikki perusteettomat vaatimuksensa. Ilmiömaailma on paljastettu ja Máya on matissa. Tämän luvun hehkuva runollisuus ja hurmaava kieli voi tulla esiin vain henkilöstä, joka on elänyt läpi nämä kokemukset. Ne onnistuvat saamaan aikaan vastakaikua, jopa henkilöissä jotka ovat maailman kahleissa. Ne vetoavat voimallaan ja charmillaan, jotka ovat aikaa myöten vastustamattomia. Kaksi viimeistä lukua antavat opetuslapsen oman oivalluksen kautta edellisiin lukuihin sisältyvien totuuksien vakuuttautumisen.

Astávakra Samhitá sisältää läheistä samankaltaisuutta *Bhagavad-Gítán* kanssa ja tuntuu olevan saman aikakauden tuote. Me löydämme siitä saman ihmeellisen, yksinkertaisen, luontevan ilmaisutavan ja saman avoimuuden ja totuuden ilmapiirin. Ei tarvitse turvautua logiikan aseisiin, jotka unohdettiin myöhemmin aikoina vastatoimina kilpailevien filosofien hyökkäyksille. Siinä ei ehdottomasti ole epäröivän alamaisuuden merkkiäkään, ei älyllistä tai kielellistä monimutkaisuutta eikä heikkoutta ilmauksessaan. Antautumatta kronologiseen kiistelyyn, jota hyvin harvoin voidaan todistaa indologian alueella, voidaan tuoda esiin kiistattomana väittämänä, että teos on vanhempi kuin Gaudapádan Kárikát, jotka tuovat julkisuuteen opinkappaleen nimeltä Ajátaváda (ei-luomisen opinkappale), joka pyyhkii pois rakoilevan juonteen *prátibhásikan* ja *vyávahárikan* todellisuuden tasojen väliltä. Lukija voi löytää käsillä olevasta teoksesta näiden äärimmäisten teorioiden siemenen. Meidän arvostelukyvyyssämme samankaltaisuudet, joita ei suinkaan julisteta, kyetään tyydyttävästi selittämään jos lähestyminen tapahtuu tuonpuoleiselta näkökannalta.

SUOMENTAJAN HUOMAUTUS

Tätä kirjaa ei voi kehua, sen se tekee itse. Siispä sanon vain sen ulkoasusta, että koska halusin sen muistuttavan myös ulkoisesti alkuperäisteosta otin siihen mukaan sanskritin tekstin joka on, kuten sanotaan, jumalten kieltä. Jos joku tulevista lukijoista sattuu ymmärtämään sanskritia, pyydän häntä antamaan minulle anteeksi siihen sisältyvät mahdolliset lyöntivirheet ja tarkoitukselliset virheet sillä en löytänyt käyttämästäni kirjaimistosta aivan jokaista kirjainta, vaan joissakin, mutta perin harvoissa, kohdissa jouduin tyytymään vain ulkomuodollisesti mahdollisimman lähellä olevaan merkkiin.

Jyväskylässä sunnuntai, 27. elokuuta 2000

LUKU I

ITSE-OIVALLUKSEN OPETUS

जनक उवाच ।

कथं ज्ञानमवाप्नोति कथं मुर्मिविष्यति ।

वैराग्यं च कथं प्राप्तमेतद् ब्रूहि मम प्रमो ॥ १ ॥

जनकः Janaka उवाच सanoi:

कथं Kuinka (लोकः ihminen) ज्ञानम् tieto अवाप्नोति hankkii कथं kuinka मुः vapautuminen मविष्यति tulee olemaan कथं kuinka वैराग्यं luopuminen प्राप्तम् varmistua च ja प्रमो Oi Herra एतत् tämä मम minulle ब्रूहि kertokaa.

Janaka sanoi:

1. Kuinka tieto¹ hankitaan? Kuinka vapautuminen² saavutetaan? Kuinka on luopuminen³ mahdollista?—Kertokaa minulle tämä, Oi Herra.

1. *Tieto*—Yksilöllisen itsen ja Korkeimman Itsen eli Brahmanin, joka on absoluuttinen Olemassaolo, Tieto, ja Autuus, samuuden oivaltaminen.

2. *Vapautuminen*—Vapaus tietämättömyydestä, kaikesta orjuudesta, ja rajoituksista—ilmeten yhtäaikaan Tiedon kanssa, t.s. kaiken kurjuuden täydellinen tuhoutuminen ja korkeimman autuuden saavuttaminen.

3. *Luopuminen*—Kiintymättömyys maailman objekteista johtuvaan mielihyvään tai kipuun tai jopa nautinnolliseen elämään taivaassa, joka on myös pysymätön. Tämä on etsijältä vaadittavista ominaisuuksista kaikkein tärkein Itse-tiedon saavuttamiseksi—muiden ominaisuuksien ollessa: (i) todellisen ja epätodellisen toisistaan erottaminen; (ii) kuuden tärkeimmän siveellisen hyveen hankkiminen; (iii) kiihkeä vapautumisen haluaminen. Kuusi tärkeintä siveellistä hyvettä ovat: (a) *sama*, mielen ulospäin suuntautuvien taipumusten hillitseminen; (b) *dama*, ulkoisten aistinelinten hillitseminen joiden kautta mieli sitoo itsensä aistiobjekteihin; (c) *uparati*, itsen takaisin vetäminen; (d) *titikṣā*, kärsivällisyys; (e) *samādhāna*, itsensä vakiintuminen; (f) *śraddhā*, usko—usko joka on ote korkeimmasta, usko oman itsen voimaan. On huomattava että 'luopuminen' määritellään 'kiintymättömyydeksi'. Nämä molemmat termit täytyy käsittää syvällisesti. 'Luopumisella' ei ole mitään tekemistä omaisuudesta luopumisen kanssa, kuten tavallisesti ymmärretään. Jopa omaisuudeton ei ole luopunut niistä jos, henkisesti, hän vielä samaistaa itsensä niihin ja siksi joko haluaa tai hyljeksii niitä. Kiintymättömyys ei ole välinpitämättömyyttä; eikä se ole luonnollisten mielihyvän ja kivun tunteiden tukahduttamista. Kiintymys saa alkunsa kaksinaisuuden käsitteestä, ajatuksesta että on olemassa useampia olevaisia kuin vain yksi. Nämä olevaiset ovat, yhtäältä, yksilöllistä itseä, sisältäen mielen ja aistit, ja, toisaalta, maailma. Yksilöllisen itsen sisällä on Tietoisuus. Yksilöllisyys on Tietoisuuden samaistamista omaan kehoon, mieleen ja aisteihin. Hän pitää toisia yksilöitä ja kaikkia objekteja erillään olevina ja erilaisena kuin hän itse. Niin kauan kuin tämä samaistus jatkuu, yksilöiden suhde maailmaan perustuu erillisyyden tunteeseen. Yksilöä vetävät puoleensa henkilöt ja asiat joista hän pitää, ja hän työntää luotaan niitä joista ei pidä. Mielihyvällä ja kivulla on juurensa puoleensa vetämisessä ja hylkimisessä. Ja puoleensa vetämisellä ja hylkimisellä on juurensa kaksinaisuuden käsityksessä. Kaksinaisuuden käsitys voidaan hajottaa vain Tietoisuuden, Itsen ykseyden, käsityksellä kaikissa olioissa ja esineissä. On olemassa vain yksi Absoluuttinen Olemassaolo. Mitä tahansa havaitaan mielellä ja aisteilla, on se vain Itsen päälle asetettu tilapäinen ilmestys. Itse kaikessa on täten ainut todellisuus; maailma on epätodellinen koska sillä ei ole ehdotonta todellisuutta. Maailman todellisuus on Itsessä, ei sen ulkoisessa muodossa. Eläessämme maailmassa, emme tavallisesti ole tietoisia Itsestä ainoana todellisuutena. Me pidämme päälle asetettua muotoa todellisena. Tätä tilaa kutsutaan 'tietämättömyydeksi'. Jokainen suhde jonka me luomme itsemme ja maailman välille, paitsi Itsen todellisuuden perusta ja maailman epätodellisuus, on tietämättömyyden toimintaa. Tieto tulee yhdessä Itsen oivalluskyydyn kanssa. Tietoisuuden ykseyden käsitys mullistaa yksilön ja maailman välisen suhteen. Samalla kun tietämättömyys jatkuu, puoleensa vetäminen juurtuu kaksinaisuuden käsityksessä, me ymmärrämme oman viehtymyksemme maailman objekteihin todellisen sisällön väärin. Mutta Tiedon saavuttamisen avulla me oivallamme että se on Itse, yksi todellinen olemassaolo kaikissa, joka on meidän puoleensa vetämisemme lähde niissä. Kuten *Bṛhadāraṇyaka Upaniṣad* sanoo (2.4.5): 'Ei johdu aviomiestä että aviomiestä rakastetaan, vaan aviomiestä rakastetaan Itsen vuoksi.' Kun objektit näyttävät todellisilta itsessään, me samaistamme itsemme niihin ja olemme niihin kiintyneitä. Kiintymys, täten, on väärää samaistumista. Samalla kun kiintymys saa alkunsa tietämättömyydestä, kiintymättömyys saa alkunsa Tiedosta.

अष्टावक्र उवाच ।

मुमिच्छसि चेत्तात विष्यान् विषवत्यज ।

क्षमार्जवदयातोषसत्यं पीयूषवद्भज ॥ २ ॥

अष्टावक्रः Astāvakra उवाच सanoi:

तात Oi lapsi चेत् jos (त्वम् sinä) मुम् vapautuminen च्छसि toivo (तहि silloin) विष्यान् aistien objektit विषवत् kuin myrkky त्यज karta क्षमार्जवदयातोषसत्यं anteeksianto, rehellisyys, ystävällisyys, tyytyväisyys, ja totuus पीयूषवत् kuin nektari भज etsi.

Astāvakra vastasi:

2. Jos pyrit vapautumiseen, lapseni, karta aistiobjekteja¹ kuin myrkkyä ja etsi anteeksiantoa, vilpittömyyttä,² ystävällisyyttä, tyytyväisyyttä, ja totuutta³ kuin nektaria.

1. *Objektit jne.*—Kiintymys maallisiin objekteihin on suuri este henkiselle edistykselle ja siitä johtuu että niitä tulisi karttaa kuin karvasta myrkkyä. Ulkoisista objekteista luopuminen sisältää myös tarpeen hallita aistielimiä.

2. *Vilpittömyys*—Olla yhtä ajatuksissa ja puheessa. Tämä on henkisen opetuslapsen oleellinen hyve.

3. *Totuus*—Tämä hyve on henkisen tavoittelun *sine gua non* ja tavoittelijan kaikkein kallisarvoisin omaisuus. Näiden hyveiden viljely sisältää sisäisten tunteiden ja mielen hallinnan ja puhdistamisen, niin että se voi heijastaa enemmän ja enemmän Itsen valoa. Tämä säe kuvaa henkisen tavoittelijan negatiivisia ja positiivisia harjoituksia. Luopuminen kiintymyksestä maallisiin asioihin on negatiivista harjoitusta, ja moraalisten hyveiden viljely on positiivista.

न पृथ्वी न जलं नाग्निं वायुद्यौर्न वा भवान् ।

एषां साक्षिणमात्मानं चिद्रूपं विद्धि मुये ॥ ३ ॥

भवान् Sinä पृथ्वी maa न et जलं vesi न et अग्निः tuli न et वायुः ilma न et द्यौः avaruus वा tai न et (त्वम् sinä) मुये vapautumisen vuoksi आत्मानं Itse एषां näiden साक्षिणम् todistaja चिद्रूपं Tietoisuus itse विद्धि tunne.

3. Sinä et ole maa,¹ etkä vesi, etkä tuli, etkä ilma, etkä avaruus. Saavuttaaksesi vapautumisen, tunne Itse kaiken tämän todistajana ja Tietoisuutena itsenään.

1. *Maa jne.*—Nämä ovat viisi elementtiä jotka ovat kehon, mielen, ja maailmankaikkeuden aineksina. Itse on ikuisesti niistä selvästi erillään oleva; se on Tietoisuus itse ja niiden todistaja. Vapautuminen johtuu Itsen tuntemisesta sellaisena.

यदि देहं पृथक्कृत्य चिति विश्राम्य तिष्ठसि ।

अधुनैव सुरवी शान्तो बन्धमुो भविष्यसि ॥ ४ ॥

यदि Jos (त्वम् sinä) देहं keho पृथक्कृत्य erottaa चिति Tietoisuudessa विश्राम्य levätä तिष्ठसि pysyä (तहि silloin त्वम् sinä) अधुना nyt एव jopa सुरवी onnellinen शान्तः rauhallinen बन्धमुः vapaa orjuudesta भविष्यसि tulee olemaan.

4. Jos sinä irrotat¹ itsesi kehosta ja lepää Tietoisuudessa, sinusta tulee heti paikalla²

onnellinen, rauhallinen, ja vapaa orjuudesta.

1. *Irrat jne.*—Tässä on Advaita *sādhanān* ydin. Samaistetaan Itse kehoon joka on ei-Itse, ja näin luetaan kehon rajoitukset, kuten syntyä, kuolema, vanhuus, tai sairaus, joista kärsimme kaikenlaista murhetta, Itselle kuuluviksi. Itse ei todellakaan ole keho. Niinpä jos vain voimme päästä eroon tästä samaistuksesta, me oivallamme välittömästi että olemme Tietoisuus itse ja näin tulemme onnellisiksi ja vapaiksi orjuudesta.

2. *Heti paikalla*—samalla hetkellä Itse tunnetaan kehosta erillisenä, koska Itse ei todellisuudessa koskaan ole kehon ja mielen vaikutettavissa—ne pelkästään piilottavat loiston, kuten pilvet kätkevät auringon.

न त्वं विप्रादिको वर्णो नाश्रमी नाक्षगोचरः ।

असङ्गोऽसि निराकारो विश्वसाक्षी सुरवी भव ॥ ५ ॥

त्वं Sinä **विप्रादिकः** Brāhman tai joku muu **वर्ण** kasti **न** ei **आश्रमी** kuuluminen **ásramaan** **न** ei **नाक्षगोचरः** silmille näkyvä **न** ei (त्वम् sinä) **असङ्गः** riippumaton **निराकारः** muodoton **विश्वसाक्षी** kaiken todistaja **असि** olet **सुरवी** onnellinen **भव** ole.

5. Et kuulu Brāhmanoihin tai mihinkään muuhunkaan kastiin tai mihinkään *ásramaan*.¹ Sinä et ole aistein² havaittavissa. Riippumaton, muodoton, ja kaiken todistaja olet sinä. Ole onnellinen.³

1. *Ásrama*—Hindulaisen elämän neljä vaihetta pyhien kirjoitusten kuvausten mukaan—Brahmacarya, opiskelijan elämä; Gārhashtya, perheenhuoltajan elämä; Vánaprastha, viidakkoelämä; ja Sannyása, luopuminen. Ei kasti, eikä *ásrama*, eikä mikään muukaan sellainen määritelmä voi perustua Itseen. Itsetietoisella ihmisellä ei ole velvollisuutta suorittaa niille kuuluvia velvollisuuksia.

2. *Aistit*—Sanskritin sana *aksi* merkitsee sanamukaisesti 'silmit', mutta *aksa* viittaa 'aisteihin'—kaikkiin ulkoisiin havaintovälineisiin.

3. *Onnellinen*—oivaltamalla oma luontosi riippumattomana, muodottomana, ja todistajana.

धर्माधर्मौ सुरवं दुःखं मानसानि न ते विभो ।

न कर्तासि न भोसि मु एवासि सर्वदां ॥ ६ ॥

विभो Oi kaiken-täyttävä yksi **धर्माधर्मौ** hyve ja pahe **सुरवं** mielihyvä **दुःखं** kipu **मानसानि** henkinen **ते** sinun **न** ei (त्वम् sinä) **कर्ता** tekijä **न** ei **असि** olet **सर्वदां** iäti **मुः** vapaa **एव** totisesti **असि** olet.

6. Hyve ja pahe,¹ mielihyvä ja kipu² ovat mielen, eivät sinun, Oi kaiken-täyttävä yksi. Sinä et ole tekijä, etkä nauttija. Totisesti sinä olet iäti vapaa.

1. *Hyve ja pahe*—Nämä kumpikin nousevat tässä järjestyksessä oikeasta ja väärästä toiminnasta.

2. *Mielihyvä ja kipu*—hyveen ja paheen vaikutukset mielessä. Hyve ja pahe, mielihyvä ja kipu, ovat kaikki mielen tiloja, jotka vaikuttavat meihin vain kun samaistamme itsemme mieleen ja pidämme itseämme tekijänä ja nauttijana.

एको द्रष्टासि सर्वम् मुप्रायोऽसि सर्वदा ।

अयमेव हि ते बन्धो द्रष्टारं पश्यसीतरम् ॥ ७ ॥

(त्वम् Sinä) **सर्वम्** kaiken **एकः** yksi **द्रष्टा** näkijä **असि** olet **सर्वदा** ikuisesti **मुप्रायः** todella vapaa **असि** olet **हि** totisesti **अयम्** tämä **एव** ainoastaan **ते** sinun **बन्धः** orjuus (यत् että **त्वम्** sinä) **द्रष्टारं** näkijä **तरम्** muuna **पश्यसि** ymmärrä.

7. Sinä olet yksi kaiken näkijä¹ ja olet todella ikuisesti vapaa. Totisesti tämä yksin on sinun orjuutesi² ettet ymmärrä itseäsi näkijänä vaan jonakin muuna.

1. *Yksi näkijä*—Itse on ainut subjekti, koko maailmankaikkeuden ollessa objekti.

2. *Orjuus*—joka muodostuu Itsen, ikuisen subjektin, maailmankaikkeuden todistajan, samaistamisesta kehoon, mieleen, ja maailmankaikkeuteen.

अहं कर्तेत्यहंमानमहाकृष्णाहिदंशितः ।

नाहं कर्तेति विश्वासामृतं पीत्वा सुरवी भव ॥ ८ ॥

अहं Minä **कर्त** tekijä **ति** tämä **अहंमानमहाकृष्णाहिदंशित** egoismin suuren mustan käärmeen purema (त्वम् Sinä) **अहं** minä **कर्त** tekijä **न** en **ति** sellainen **विश्वासामृतं** uskon nektari **पीत्वा** juominen **सुरवी** onnellinen **भव** olla.

8. Juo sinä, joka olet ollut egoismin suuren, mustan käärmeen¹, 'minä olen tekijä', purema, uskon nektaria² 'minä en ole tekijä' ja ole onnellinen.

1. *Musta käärme*—Koska egoismi aiheuttaa henkisen kuoleman.

2. *Nektari*—Se herättää henkiin, ja poistaa kaiken kivun. Egoismin tuhoaminen palauttaa henkisen tietoisuuden ja vapauttaa ihmisen kurjuudesta.

एको विशुद्धबोधोऽहमिति निश्चयवहिना ।

प्रज्वालयाज्ञानगहनं वीतशोकः सुरवी भव ॥ ९ ॥

अहम् Minä **एक** Yksi **विशुद्धबोधः** Puhdas Tietoisuus **ति** tämä **निश्चयवहिना** tämän vakaumuksen tulen avulla **अज्ञानगहनं** tietämättömyyden viidakko **प्रज्वाल्य** palaa **वीतशोकः** vapaana surusta **सुरवी** onnellinen **भव** ole.

9. Polta maahan tietämättömyyden viidakko¹ vakaumuksen 'Minä olen Yksi² ja Puhdas³ Tietoisuus' tulen avulla, ja ole vapaana surusta ja ole onnellinen.

1. *Viidakko*—Aivan samoin kuin ihminen ei voi nähdä tietään viidakossa, samoin tietämättömyys estää Itsen näyn.

2. *Yksi*—Koska mitään muuta ei ole olemassa kuin Itse.

3. *Puhdas*—Itse-säihkyvä. Nykyinen tietoisuutemme ei ole puhdas, koska sillä on aina ei-Itse objektinaan.

यत्र विश्वमिहं माति कल्पितं रज्जुसर्पवत् ।

आनन्हपरमानन्हः स बोधस्त्वं सुरवं चर ॥ १० ॥

यत्र Jossa **यहं** tämä **विवं** maailmankaikkeus **रज्जुसर्पवत्** kuin käärme köydessä **कल्पितं** kuviteltu **माति** näyttää **आनन्हपरमानन्हः** Autuus—Korkein Autuus **सः** se **बोधः** Tietoisuus **त्वम्** sinä (**असि** olet) **सुरवं** onnellisesti **चर** elä.

10. Sinä olet se Tietoisuus, Autuus—Korkein Autuus, jossa ja jonka päällä tämä maailmankaikkeus näyttää päälle asetetulta, kuten¹ käärme köydessä. Elä onnellisena.

1. *Kuten jne.*—Tämä on Advaitassa usein toistettu vertaus. Illan hämärässä köyttä luullaan käärmeksi. Köydestä ei tule todella käärme; sillä ei ole muuta todellisuutta kuin pelkkä köysi. Samalla tavoin maailmankaikkeudella ei ole todellista

olemassaoloa. Se on Itse—Puhdas Tietoisuus ja Korkein Autuus—jossa tämä maailmankaikkeus, tietämättömyyden vuoksi, näyttää olevan olemassa. Tietoisuus, joka on maailmankaikkeuden perusta, pysyy ikuisesti puhtaana ja vaikuttamattomissa. Me olemme se Tietoisuus. Siksi meidän täytyy lakata samaistamasta itseämme päälle asetettuun maailmankaikkeuteen, ja täten voimme olla onnellisia.

सुभिमानि सुो हि बद्धो बद्धाभिमान्यपि ।

किवदन्तीह सत्येयं या मतिः सा गतिर्भवेत् ॥ ११ ॥

हि Totisesti सुभिमानि hän joka pitää itseään vapaana सुः vapaa बद्धाभिमानि hän joka pitää itseään sidottuna अपि myös बद्ध sidottu (भवति on) या kuten मतिः ajatus या sama गतिः saavutus भवेत् on ह tässä maailmassa यं tämä किवदन्ती suosittu sanonta सत्या totta.

11. Hän¹, joka pitää itseään vapaana, on todella vapaa, ja joka pitää itseään sidottuna, pysyy sidottuna. 'Mitä ihminen ajattelee, se sama hänestä tulee' on suosittu sanonta tässä maailmassa, ja se on aivan totta.

1. Hän jne.—Tämä on paljonpuhuva lausahdus, joka sisältää arvaamattoman kalliin opetuksen niille, jotka tahtovat saavuttaa Itse-oivalluksen. Todellisuudessa Itse on iäti vapaa, Se ei koskaan joudu orjuuden tilaan. On meidän tietämättömyyttämme, että ajattelemme olevamme sidottuja; ja tämä ajatus tekee oletetusta orjuudestamme pysyvän ja jatkuvan. Jos, kuitenkin, me sitävastoin ajattelemme itseämme iäti vapaana Itsenä, me oivallamme, että olemme aina vapaat.

आत्मा साक्षी विभुः पूर्ण एको मुश्चिहक्रियः ।

असङ्गो निस्पृहः शान्तो भ्रमात् संसारवानिव ॥ १२ ॥

आत्मा Itse साक्षी todistaja विभुः kaikkialle leviävä पूर्णः täydellinen एकः Yksi सुः vapaa चित्

Tietoisuus अक्रियः toimimaton असङ्गः riippumaton निस्पृहः haluamaton शान्तः hiljainen भ्रमात्

harhan vuoksi संसारवान् maailman श्व aivan kuin (भवति on).

12. Itse on todistaja, kaikkialle leviävä, täydellinen, Yksi¹, vapaa, Tietoisuus, toimimaton, riippumaton, haluamaton ja hiljainen. Harhan vuoksi Se näyttää aivan kuin maailmalta² (t.s. alistetulta iäti-toistuvaan syntymän ja kuoleman pyörään).

1. Yksi—vailla kaikkea erottelemista samanlaisiin tai erilaisiin objekteihin ja vailla kaikkia ominaisuuksia.

2. Maailma—maailman halujen sitoma ja joutunut mukaan syntymän ja jälleensyntymän pyörään—toisin kuin Itseä kuvattiin tässä säkeessä.

कूटम्यं बोथमद्वैतमात्मानं परिभावय ।

आभासोऽहं भ्रमं सू भावं बाह्यमथान्तरम् ॥ १३ ॥

अहम् Minä आभास heijastus (Itsen) (ति tämä) भ्रमं harha मुवत्वा luopuminen बाह्यम्

ulkoinen अथ niin myös आन्तरम् sisäinen भावं samaistukset (Itsen) मुवत्वा hylkääminen कूटम्यं

muuttumaton बोथम् Tietoisuus अद्वैतं ei-kaksinainen आत्मानं Itse परिभावय mietiskele.

13. Luopuen ulkoisista¹ ja sisäisistä itse-muunnoksista ja harhasta 'Minä olen heijastunut² (yksilöllinen) itse', mietiskele Átmania muuttumattomana, Tietoisuutena, ja ei-kaksinaisena.

1. Ulkoisista jne.—Itsen samaistuksista fyysisiin ja mentaaliin olosuhteisiin, sellaisiin kuin 'tämä on minun kehoni'

(ulkoinen) ja 'minä olen onnellinen tai onneton' (sisäinen).

2. *Heijastunut jne.*—äärellinen tietoisuus, joka on Itsen heijastus mielessä, mikä rajoittaa sen äärettömyyttä.

देहाभिमानपाशेन चिरं बद्धोऽसि पुत्रक ।

बोधोऽहं ज्ञानरवङ्गेन तन्निकृत्य सुरवी भव ॥ १४ ॥

पुत्रक Lapsi (त्वम् sinä) देहाभिमानपाशेन keho-tietoisuuden ansan avulla चिरं pitkä बद्धः

sidottu असि olet (अतः niin) अहं minä बोधः Äly (ति tämä) ज्ञानरवङ्गेन tiedon miekan avulla तत् se निकृत्य leikata pois सुरवी onnellinen भव ole.

14. Lapseni, olet kauan¹ ollut kiinni keho-tietoisuuden ansassa. Leikkaa se irti tiedon 'Minä olen Tietoisuus' miekalla, ja ole onnellinen.

1. *Kauan*—Vaikka tietämättömyydellä ei ole alkua, se päättyy Tiedon aamunkoitossa.

निःसङ्गो निष्क्रियोऽसि त्वं म्वप्रकशो निरञ्जनः ।

अयमेव हि ते बन्धः समाधिमनुतिष्ठसि ॥ १५ ॥

त्वं Sinä निःसङ्गः sitoutumaton निष्क्रियः toimimaton म्वप्रकशः itse-loistava निरञ्जनः ilman

tahraa असि olet अयस् tämä एव todella हि totisesti ते sinun बन्धः orjuus (यत् että त्वम् sinä) समाधिम् mietiskely अनुतिष्ठसि harjoittaa.

15. Sinä olet riippumaton, toimimaton, itse-loistava, ja ilman minkäänlaista vikaa. Tämä todella on sinun orjuutesi,¹ että sinä harjoitat mietiskelyä.

1. *Orjuutesi jne.*—Itse on todella iäti vapaa. Kuitenkin me ryhdymme harrastamaan mietiskelyä ja muita samankaltaisia harjoituksia. Sellaiset yritykset edellyttävät olettamusta, että olemme sidottuja. Ja niin kauan kuin ajattelemme itseämme sidottuna, me pysymme sidottuna ja vapaus on mahdotonta. Astávakra tahtoo meidän luopuvan tästä ajatuksesta kertakaikkiaan. Sillä, kuten hän on sanonut aiemmin, hän, joka pitää itseään vapaana, on todella vapaa, niin varmasti kuin hän, joka pitää itseään sidottuna, pysyy sidottuna.

त्वया व्याप्तमिदं विश्वं त्वयि प्रोतं यथार्थतः ।

शद्धबुस्वरूपस्त्वं मा गमः क्षुद्रचित्ताम् ॥ १६ ॥

दं Tämä विश्वं maailmankaikkeus त्वया sinun व्याप्तम् täyttämä त्वयि sinussa प्रोतं levinnyt

(च ja) त्वं sinä यथार्थतः todella शद्धबुस्वरूपः luonnoltaan Puhdas Tietoisuus (असि olet) क्षुद्रचित्ताम् pikkusieluisuus मा ei गमः saavuttaa.

16. Sinä täytät¹ tämän maailmankaikkeuden ja tämä maailmankaikkeus on olemassa² sinussa. Sinä olet todella luonnoltasi Puhdas Tietoisuus. Älä ole pikkusieluinen³.

1. *Täytät jne.*—Itse on maailmankaikkeuden perusta, juuri kuten kulta on kultakorun perusta.

2. *On olemassa jne.*—Juuri kuten saviruukku on olemassa savessa—nimi ja muoto ovat olemassa perustassa ilman erillistä olemassaoloa.

3. *Pikkusieluinen*—tulematta todelliseksi luonnoksesi, jota suurempi ei ole mikään.

निरपक्षो निर्विकारो निर्भरः शीतलाशयः ।

अगाधबुद्धिरक्षुब्धो भव चिन्माप्रवासनः ॥ १७ ॥

(त्वम् Sinä) निरपक्षः ääretön निर्विकारः muuttumaton निर्भरः vailla tilaa ja muotoa शीतलाशयः

luonteeltaan viileä अगाधबुद्धि älyltään mittaamaton अक्षुब्धः häiriintymätön (असि olet अतः niin

त्वम् sinä) चिन्माप्रवासनः haluten pelkästään Tietoisuutta भव ole.

17. Sinä ole ääretön, muuttumaton, muodoton, viileä luonteeltasi¹, mittaamaton² älyltäsi, ja häiriintymätön³. Halua pelkästään Tietoisuutta.

1. Viileä luonteeltasi—vastakohtana yksilölle, jonka mieli on intohimojen hehkun riuduttama.

2. Mittaamaton—Koska Itse on suhteellisen tiedon rajoitusten tuolla puolen.

3. Häiriintymätön—minkään ulkoisen tai sisäisen ilmiön vaikuttamattomissa.

साकारमनृतं विद्धि निराकारं तु निश्चलम् ।

एतत्त्वोपदेशेन न पुनर्भवसम्मवः ॥ १८ ॥

साकारम् Se jolla on muoto अनृतं epätodellinen विद्धि tietää निराकारं muodoton तु mutta

निश्चलम् pysyvä (विद्धि tietää) एतत्त्वोपदेशेन totuuden tämän opetuksen avulla पुनर्भवसम्मवः

jälleensyntymän mahdollisuus न ei (अस्ति on).

18. Tiedä, että¹ se jolla on muoto on epätodellinen ja muodoton² on pysyvä. Tämän hengellisen opetuksen avulla pakenet³ jälleensyntymän mahdollisuutta.

1. Että jne.—keho yms.

2. Muodoton—Itse.

3. Pakenet jne.—Syntymän ja jälleensyntymän kierto johtuu ikuisen Itsen samaistamisesta kehoon, mieleen, yms., ja tuhotaan Itsen todellisen luonnon tietämisen avulla.

यथवादर्शमध्यस्थे रूपेऽन्तः परितन्तु सः ।

तथैवाम्मिन् शरीरेऽन्तः परितः परमेश्वरः ॥ १९ ॥

यथा Kuten एव juuri आदर्शमध्यस्थे oleminen peilissä रूप kuvassa अन्तः kanssa परित ilman

तु ja सः se (आदर्शः peili वर्तते on olemassa) तथा niin एव juuri अम्मिन् शरीरे tässä kehossa अन्तः

sisäpuolella परितः ulkopuolella (च ja) परमेश्वरः Korkein Herra (वर्तते on olemassa).

19. Juuri kuten peili on olemassa heijastuupa kuva siinä tai ei, niin Korkein Itse on olemassa tämän kehon sisä- ja ulkopuolella.

* Ajatus on tämä: Peilissä olevalla kuvalla ei ole todellista olemassaoloa. Se on pelkkä ilmestys. Vain peili on olemassa. Yhtälailla, vain Itse on olemassa. Keholla, mielellä, yms., ei ole todellista olemassaoloa. Johtuu vain niiden Itsen päälle asettamisesta, että ne näyttävät olevan olemassa. Juuri kuten kuva ei voi vaikuttaa peiliin, niin keho, mieli yms., eivät voi vaikuttaa Itseen.

एकं सर्वगतं व्योम बहिरन्तर्यथा घटे ।

नित्यं निरन्तरं ब्रह्म सर्वभूतगणे तथा ॥ २० ॥

यथा Kuten एकं sama सर्वगतं kaikkialle leviävä व्योम avaruus घटे ruukussa ब्रह्मिः
 ulkopuolella अन्तः sisäpuolella (च ja वर्तते on olemassa) तथा niin नित्यं ikuinen निरन्तरं kaikkialle
 leviävä ब्रह्म Brahman सर्वभूतगणे kaikissa asioissa (वर्तते on olemassa).

20. Juuri kuten kaikkialle levittäytyvä avaruus on ruukun sekä sisä- että ulkopuolella, niin ikuinen, kaikkialle levittäytyvä Brahman on olemassa kaikissa asioissa (ja esineissä).

LUKU II

ITSE-OIVALLUKSEN RIEMU

जनक उवाच ।

अहो निरञ्जनः शान्तो बोधोऽहं प्रकृतेः ।

एतावन्तमहं कालं मोहेनैव विडम्बितः ॥ १ ॥

जनकः Janaka उवाच sanoi:

अहो Oi अहं minä निरञ्जनः tahraton शान्तः tyyni प्रकृतेः Luonnon परः takana बोधः Tietoisuus (अम्मि olen) अहं minä एतावन्तम् kaikki tämä कालं aika मोहेन harhan एव vain विडम्बितः petkuttama (आसम् oli).

Janaka sanoi:

1. Oi, minä olen tahraton¹, tyyni², Puhdas Tietoisuus, ja Luonnon takana. Koko³ tämän ajan olen ollut pelkästään harhan⁴ petkuttamana.

* Saavutettuaan henkisen valaistumisen Astāvakraan opetuksen avulla, Janaka ilmaisi nyt Itse-oivalluksen riemun seuraavissa säkeissä.

1. *Tahraton*—vapaana ominaisuuksista.
2. *Tyyni*—muutoksen takana.
3. *Koko jne.*—Kunnes vastaanotin opetuksen opettajaltani.
4. *Harha*—Itsen samaistaminen kehoon, mieleen, yms.

यथा प्रकाशयान्येको देहमेनं तथा जगत् ।

अतो मम जगत्सर्वमथवा न च किञ्चन ॥ २ ॥

यथा Kuten (अहम् minä) एकः yksin एनं tämä देहम् keho प्रकाशयामि valaista तथा niin जगत् maailmankaikkeus (प्रकाशयामि valaista) अतः siksi सर्वम् kaikki जगत् maailmankaikkeus मम minun थवा tai च varmasti किञ्चन ei mitään (मम minun) न ei.

2. Niinkuin¹ minä yksin paljastan tämän kehon, juuri niin minä ilmennän tätä maailmankaikkeutta. Siksi² minun on koko tämä maailmankaikkeus, tai totisesti ei mitään³ ole minun.

1. *Niinkuin*—Keho ja maailmankaikkeus, koska ovat aineellisia, eivät voi paljastua ilman Itsen valoa.
2. *Siksi jne.*—Koska Itse valaisee maailmankaikkeuden ja on myös sen perusta.
3. *Ei mitään jne.*—Koska, absoluuttiselta näkökannalta, maailmankaikkeus on ei-olemassaoleva.

सशरीरमहो विश्वं परित्यज्य मयाधुग ।

कुतश्चित् कौशलादेव परमात्मा विलोक्यते ॥ ३ ॥

अहो Oi अधुग nyt सशरीरम् kehon kanssa विश्वं maailmankaikkeus परित्यज्य jättäminen

कुतश्चित् jonkun avulla कौशलात् taito एव vain मया minua kohtaan परमात्मा Korkein Itse विलोक्यते havainnollistettu.

3. Oi, hylättyäni¹ maailmankaikkeuden, yhdessä kehon kanssa, minä havaitsen nyt² Korkeimman Itsen pyhän viisauden avulla.

1. *Hylättyäni jne.*—tunnettuaan maailmankaikkeuden ja kehon olevan epätodellisia kun ne näkyvät, eivätkä ne todellisuudessa ole muuta kuin Itseä.

2. *Nyt*—Astāvakra'n opetuksen jälkeen.

यथा न तोयतो भिन्नामन्तरङ्गाः फेनबुद्बुदाः ।

आत्मनो न तथा मिन्न विश्वमात्मनिर्गतम् ॥ ४ ॥

यथा Kuten तरङ्गाः aallot फेनबुद्बुदाः vaahto ja kuplat (च ja) तोयतः vedestä न ei मिन्नाः

erilainen तथा niin आत्मविनिर्गतम् virrata Itsestä विश्वम् maailmankaikkeus आत्मनः Itsestä न ei मिन्न erillään.

4. Kuten aallot, vaahto, ja kuplat eivät ole eri kuin vesi, samoin Itsestä ulos virtaava maailmankaikkeus¹ ei ole Siitä erillään.

1. *Maailmankaikkeus jne.*—Átman on vain maailmankaikkeuden perusta, aivan kuten savi on ruukun ainut perusta. Ruukku ei ole mitään muuta kuin savea, jonka päälle on asetettu nimi ja muoto. Niin ei ole myöskään tämä maailmankaikkeus muuta kuin Itse, jonka päälle on asetettu nimi ja muoto. Aivan kuten aallot, vaahto ja kuplat eivät ole muuta kuin merta, eivätkä ole erilaisia kuin se, niin maailmankaikkeuskaan ei ole muuta kuin Itseä, eikä Siitä erillään.

तन्तुमाप्रो भवेदेव पटो यद्वद्विचारितः ।

आत्मतन्माप्रेवेदं तद्वद्विश्वं विचारितम् ॥ ५ ॥

पट Kangas विचारितः tutkittu (सन् olevan) यद्वत् kuten तन्तुमाप्रः vain lankaa एव varmasti

भवेत् on तद्वत् niin इदं tämä विश्वं maailmankaikkeus विचारितम् ajateltu (सत् olevan) आत्मतन्माप्रं mitään muuta kuin Itse एव varmasti (भवेत् on).

5. Kuten kankaan, kun se tutkitaan, huomataan olevan pelkkää lankaa, niin¹ tämä maailmankaikkeuskin, kun se tutkitaan, ei ole muuta kuin Itseä.

1. *Niin jne.*—Kankaanpala ei todellisuudessa ole muuta kuin lankaa. Kuitenkin me virheellisesti ajattelemme sen olevan jotakin langasta erillistä ja erilaista. Yhtäläillä maailmankaikkeus ei ole muuta kuin Itseä. Kuitenkin me katselemme sitä Itsestä erillisenä. Tämä on harhaa. Pienellä ajattelulla me saamme selville vaatetta koskevan erehdyksen. Meidän on samalla lailla päästävä eroon harhasta joka koskee maailmankaikkeutta.

यथैवेक्षरभे वल्लुप्ता तेन व्याप्तैव शर्करा ।

तथा विश्वं मयि वल्लुप्तं मया व्याप्तं निरन्तरम् ॥ ६ ॥

यथा Kuten एय juuri क्षरभे sokeriruo'on mehussa वल्लुप्ता valmistettu शर्करा sokeri तेन (रभ

ने) sen (mehun) kanssa व्याप्ता täyttänyt एव kokonaan (भवति on) तथा niin मयि minussa वल्लुप्तं

valmistettu विश्वं maailmankaikkeus मया minun निरन्तरम् läpeensä व्याप्तं täyttänyt (भयति on).

6. Juuri kuten sokeriruo'on mehussa kehittynyt sokeri on täysin tämän mehun kyllästävä, samoin minussa¹ kehittynyt maailmankaikkeus on läpeensä minun täyttämäni.

* Tämä säe kuvaa Átmanin kaikkialle levittäytyneisyyttä.

1. Minä—Itse. Kun 'minää' käytetään tällä tavoin, se tarkoittaa aina Itseä.

आत्माज्ञानाज्जगद्भाति आत्मज्ञानान्न भासते ।

रज्ज्वज्ञानादहिर्भाति तज्ज्ञानाद्भासते न हि ॥ ७ ॥

आत्मज्ञानात् Itsen tietämättömyydestä जगत् maailma भासत ilmestyy आत्माज्ञानात् Itsen tiedosta न ei भासते ilmestyy हि totisesti रज्ज्वज्ञानात् köyden tunnistamattomuudesta अहिः käärme भासत ilmestyy तज्ज्ञानात् sen tunnistamisesta न ei भासत ilmestyy.

7. Maailma ilmestyy Itsen tietämättömyydestä ja katoaa Itsen tiedon kanssa, juuri kuten käärme ilmestyy köyden tunnistamattomuudesta ja katoaa kun se tunnistetaan.

* Harha jatkuu vain niin kauan kuin emme tunnista objektia, jonka päälle harha on asetettu. Esimerkki käärmeen näkemisestä köydessä on osuva tässä yhteydessä. Kun tunnemme köyden, tieto käärmeestä katoaa. Yhtälailla, maailmaa ei todellisuudessa ole olemassa, kuitenkin tietämättömyyden vuoksi se näyttää olevan olemassa ja se katoaa yhdessä Itsen tiedon kanssa, Itsen, jonka päälle maailman harha on asetettu.

प्रकाशो मे निजं रूपं नातिरिऽस्म्यहं ततः ।

यहा प्रकाशते विश्वं तदाहम्भास एव हि ॥ ८ ॥

प्रकाशः Valo मे minun निजं oma रूपं luonto अहं minä ततः siitä अतिरिः eri न ei अस्मि olen

यहा kun विश्वं maailmankaikkeus प्रकाशते ilmestyy तदा silloin अहम् minä एव yksin हि totisesti भास loistaa.

8. Valo on minun tosi luontoni; en ole muuta kuin valoa. Kun¹ maailmankaikkeus ilmestyy, totisesti silloin minä olen se, joka loistan.

1. Kun jne.—Itsen luonto on Säteilevä itsestään. Mitä tahansa ilmestyykin, se ei ole muuta kuin Itseä. Maailman ilmestys sisältää todella Itsen ilmestyksen.

अहो विकल्पितं विश्वमज्ञानान्मयि भासते ।

रूप्यं शौ फणी रज्जौ वारि सूर्यकरे यथा ॥ ९ ॥

अहो Oi यथा kuten शुा helmiäisessä रूप्यं hopea रज्जौ köydessä फणी käärme सूर्यकरे

auringonsäteessä वारि vesi (भासते ilmestyy तथा niin) अज्ञानात् tietämättömyyden vuoksi विकल्पितं kuviteltu विश्वं maailmankaikkeus मयि minussa भासते ilmestyy.

9. Oi, maailmankaikkeus ilmestyy minussa, kuviteltuna tietämättömyyden vuoksi, juuri kuten hopea¹ näkyy helmiäisessä, käärme köydessä, ja vesi² auringonsäteessä.

1. Hopea jne.—Nämä kolme ovat kaikki klassisia *adhyāsan*, tietämättömyydestä johtuvan päälle asettamisen,

esimerkkejä.

2. *Vēsi*—viittaa kangastukseen.

मत्तो विनिर्गतं विश्वं मय्येव लयमेष्यति ।

मृदि कुम्भो जले वीचिः कनके कटकं यथा ॥ १० ॥

यथा Kuten कुम्भः ruukku मृदि savessa वीचिः aalto जले vedessä कटकं rannerengas कनके

kullassa (लयम् एति liukenee तथा niin) मत्तः minusta विनिर्गतं saada alkunsa विश्वं

maailmankaikkeus मयि minussa एव totisesti लयम् liukeneminen एष्यति tulee saavuttaa.

10. Juuri¹ kuten ruukku häviää saveen, aalto veteen, rannerengas kultaan, samoin maailmankaikkeus, joka on saanut alkunsa² minusta, häviää minuun.

1. *Juuri jne.*—Átman on maailmankaikkeuden aines joka, universumi, tulee olemassaoloon Átmanin päälle asetettujen nimien ja muotojen vuoksi. Átmanin tiedon aamunkoitossa nimi ja muoto häviävät ja vain Átman jää jäljelle, juuri kuten aallon huomataan olevan vettä, kun sen nimi ja muoto katoavat.

2. *Saanut alkunsa*—uskottu tietämättömyyden vuoksi.

अहो अहं नमो मह्यं विनाशो यस्य नास्ति मे ।

ब्रह्मादिस्तम्बपर्यन्तं जगन्नाशोऽपि तिष्ठतः ॥ ११ ॥

मत्तो Ihmeellinen अहं minä ब्रह्मादिस्तम्बपर्यन्तं Brahmásta ruohon tupsuun जगन्नाशो kun on

olemassa maailman tuhoutuminen अपि jopa तिष्ठतः olemassa oleva यस्य jonka मे minun विनाश

tuhoutuminen न ei अस्ति on (तस्मै se) मह्यं itselleni नमः palvonta.

11. Ihmeellinen olen minä! Palvonta itselleni,¹ joka ei ole tietoinen tuhoutumisesta eikä henkiin jäämisestä edes maailman tuhoutuessa Brahmásta ruohon tupsuun.

1. *Minulle*—Absoluuttisessa mielessä.

अहो अहं नमो मह्यमेकोऽहं देहवानपि ।

क्वचिन्न गन्ता नागन्ता व्याप्य विश्वमवस्थितः ॥ १२ ॥

अहो Ihmeellinen अहं minä मह्यं itselleni नमः palvonta देहवान् kehon omaaminen अपि jopa

अहं minä एकः Yksi (अस्मि olen) (अहम् minä) क्वचित् minnekään न ei गन्ता meneminen (कुतः

mistään) न ei आगन्ता tuleminen (अहम् minä) विश्वं maailmankaikkeus व्याप्य täyttäminen

अवस्थितः olemassa oleminen (अस्मि olen).

12. Ihmeellinen olen minä! Palvonta itselleni joka, vaikkakin yhteydessä kehoon¹, olen Yksi², joka ei mene minnekään eikä tule mistään vaan pysyy täyttäen maailmankaikkeuden.

1. *Keho*—Keho ei sisällä vain karkeaa kehoa vaan myös eteerisen.

2. *Yksi*—Itse on todella Yksi, vaikkakin, mukautuu erilaisiin kehoihin ja läpikäy iloja ja suruja. Se näyttää monelta, aivan kuten aurinko heijastuessaan meren eri alloista näyttää monelta, mutta on todellisuudessa yksi.

अहो अहं नमो मह्यं दक्षो नास्तीह मत्समः ।

असंस्पृश्य शरीरेण येन विश्वं चिं घृतम् ॥ १३ ॥

अहो Ihmeellinen अहं minä मह्यं itselleni नमः palvonta ह tässä maailmassa मत्समः kuin minä दक्षः kykenevä न ei येन kenen शरीरेण kehon kanssa असंस्पृश्य koskematta चिं ikuisesti विश्वं maailmankaikkeus घृतम् kannettu.

13. Ihmeellinen olen minä! Palvonta itselleni! Ei ole ketään¹ niin kykenevää kuin minä, joka kannan maailmankaikkeutta ikuisesti keholla koskettamatta.

1. Ketään jne.—Maailmankaikkeus on asetettu Itsen päälle. Sellaisenaan, Itse, vaikkakin keholla koskettamatta, on ikuinen maailmankaikkeuden tuki.

अहो अहं नमो मह्यं यस्य मे नाम्ति किञ्चन ।

अथवा यस्य मे सर्वं यद्वाङ्मनसगोचरम् ॥ १४ ॥

अहो Ihmeellinen अहं minä यस्य jonka मे minun किञ्चन kaikki न ei अम्ति on अथवा tai यत् joka वङ्मनसगोचरम् puheen ja mielen piirissä (तत् se) सर्वं kaikki यस्य jonka मे minun (तस्मै että) मह्यं itselleni नमः palvonta.

14. Ihmeellinen olen minä! Palvonta itselleni, jolla ei ole mitään¹ tai kaikki² jota ajatellaan tai josta puhutaan.

1. Ei mitään—Koska todellisuudessa mitään muuta kuin Itse ei ole olemassa.

2. Kaikki jne.—Koska Itse on perusta ja Todellisuus, ja ilmiöllinen maailmankaikkeus aistein havaittavana on pelkkää harhaa. Jopa kokemukselliselta kannalta katsoen minä, Itse, olen kaiken herra, joka on olemassa, kaiken jota ajatellaan tai josta puhutaan.

ज्ञानं ज्ञेयं तथा ज्ञाता त्रितयं नास्ति वास्तवम् ।

अज्ञानाद्भाति यन्नेदं सोऽहमस्मि निगञ्जनः ॥ १५ ॥

ज्ञानं Tieto ज्ञेयं tiedettävissä oleva तथा yhtä hyvin kuin ज्ञाता tietäjä त्रितयं kolminaisuus वास्तवम् todellisuudessa न ei अम्ति on यन्न jossa दं tämä (त्रितयम् kolminaisuus) अज्ञानात् tietämättömyyden vuoksi भाति ilmestyy निगञ्जनः puhdas सः se अहम् minä अस्मि olen.

15. Tieto¹, tietäjä ja tiedettävä—näitä kolmea ei todellisuudessa ole olemassa. Minä olen se puhdas² Itse, jossa tämä kolminaisuus ilmestyy tietämättömyyden vuoksi.

1. Tieto jne.—Kaikki suhteellinen tieto johtuu subjekti-objekti-tietoisuudesta. Korkein Tieto ylittää tämän tietoisuuden.

2. Puhdas—Vapaa samaistuksesta maailmankaikkeuteen, sekä sisäiseen että ulkoiseen.

द्वैतमूलमहो दुःखं नान्यत्तस्यास्ति भेषजम् ।

दृश्यमेतन्मूषा सर्वं एकोऽहं चिद्रसोऽमलः ॥ १६ ॥

अहो Oi दुःखं kurjuus द्वैतमूल kaksinaisuuden ollessa juurena (अस्ति on) अहं minä एकः

Yksi चित् Äly रसः Autuus अमलः puhdas (अस्मि olen) एतत् tämä सर्वं kaikki दृश्यम् näkyvä objekti मृषा epätodellinen (भवति on ति बोधात् tätä tietoa lukuunottamatta) तस्य sen (दुःखस्य kurjuuden) अन्यत् muu भेषजं lääke न ei अस्ति on.

16. Oi, kurjuuden juurena on kaksinaisuus. Siihen ei ole muuta lääkettä kuin oivallus, että kaikki kokemuksen objektit ovat epätodellisia ja että minä olen puhdas, Yksi, Tietoisuus ja Autuus.

बोधमान्नोऽहमज्ञानादुपाधिः कल्पितो मया ।

एवं विमृशतो नित्यं निर्विकल्पे स्थितिर्मम ॥ १७ ॥

अहम् minä बोधमान्नः Puhdas Tietoisuus (अस्मि olen) मया minun उपाधिः rajallisuus अज्ञानात् tietämättömyyden vuoksi कल्पितः kuviteltu एवं tällä tavoin नित्यं alati विमृशतः käsittää मम minun निर्विकल्पे erilaistumattomuudessa स्थितिः pysyminen (प्रजाता olla ollut).

17. Olen Puhdas Tietoisuus. Tietämättömyyden vuoksi olen tyrkyttänyt itselleni rajoituksia¹. Alati tällä tavoin käsittäen, pysyn Absoluutissa².

1. *Rajoitukset*—esim. egoismi, mieli, keho, jne.

2. *Absoluuttinen*—jossa kaksinaisuus katoaa ja Itse loistaa alkuperäisessä loistossaan.

न मे बन्धोऽस्ति मोक्षो वा भ्रान्तिः शान्ता निगश्रया ।

अहो मयि स्थितं विश्वं वस्तुतो न मयि स्थितम् ॥ १८ ॥

मे Minun बन्ध orjuus न ei अस्ति on मोक्षः vapaus वा tai (न ei भवति on) भ्रान्तिः harha निगश्रया ilman tukea (सती oleminen) शान्ता on loppunut अहो oi मयि minussa स्थितः oleminen विश्वं maailmankaikkeus वस्तुतः todellisuudessa मयि minussa न ei स्थितः oleminen.

18. Minulla ei¹ ole orjuutta eikä vapautta. Kadotettuaan tukensa harha² on loppunut. Oi, maailmankaikkeus³, vaikka onkin olemassa minussa, ei todellisuudessa ole sillä tavoin olemassa.

1. *Ei jne.*—Koska Átman on ikuisesti vapaa.

2. *Harha jne.*—Me pidämme itseämme sidottuina ja etsimme siksi vapautusta. Tämä on vain harha, jolla on perustansa todellisen luontomme tietämättömyydessä. Kun alati käsitämme Itsen puhtaan luonnon, tämä tietämättömyys tuhoutuu, harha menettää tukensa ja katoaa.

3. *Maailmankaikkeus jne.*—Kun suhteelliselta näkökannalta maailmankaikkeuden ajatellaan olevan olemassa, sillä on perustansa Itsessä. Mutta absoluuttiselta näkökannalta, maailmankaikkeutta ei ole. Itse yksin on.

सशरीरमिदं विश्वं न किञ्चिदिति निश्चितम् ।

शुद्धचिन्मान्न आत्मा च तत्कस्मिन् कल्पनाधुना ॥ १९ ॥

दं Tämä सशरीरं kehon kanssa विश्वं maailmankaikkeus न ei किञ्चित् mitään आत्मा Itse च ja

शुद्धचिन्मन्त्रः Puhdas Tietoisuus yksin (भवति on) ति tämä (मया minun) निश्चितम् tietänyt varmasti तत् niin अधुना nyt कस्मिन् jossa कल्पना kuvittelu (स्यात् voi olla).

19. Olen tiennyt varmasti, että keho ja maailmankaikkeus eivät ole mitään ja että Itse on pelkästään Puhdas Tietoisuus. Mitä mahdollisuutta nyt¹ on perustaa kuvitteluun²?

1. Nyt—Kun tietämättömyys on tuhattu.
2. Kuvittelu—maailmankaikkeuden ja kehon.

शरीरं स्वर्गनरकौ बन्धमोक्षौ भयं तथा ।

कल्पनामान्नमेवैतत् किं मे कार्यं चिदात्मनः ॥ २० ॥

शरीरं Keho **स्वर्गनरका** taivas ja helvetti **बन्धमोक्षा** orjuus ja vapaus **तथा** kuten myös **भयं** pelko **एतत्** kaikki tämä **कल्पनामान्नम्** pelkkä kuvittelu **एव** totisesti (भवति on) **चिदात्मनः** jonka luontona on Tietoisuus **मे** minun (एतेन सबै ण kaiken tämän kanssa) **किं** mitä **कार्यं** olla tekemistä.

20. Keho, taivas ja helvetti, orjuus ja vapaus, kuten myös pelko, kaikki nämä ovat pelkkää kuvittelua. Mitä minulla on kaiken tämän kanssa tekemistä—minulla, jonka luontona on Puhdas Tietoisuus.

* Ajatus on: Niin kauan kuin, tietämättömyyden vuoksi, me ajattelemme kehoa, taivasta, helvettiä, jne., todellisina, meidät pakotetaan toimimaan suhteessa niihin. Mutta Itsen luonto on Puhdas Tietoisuus; ja taivaan, helvetin, jne., ajatukset ovat pelkkää kuvittelua. Siksi niillä ei ole todellisuutta hänelle, joka on saavuttanut Itse-tiedon, eikä hänellä ole niiden kanssa mitään tekemistä.

अहो जनसमूहेऽपि न द्वैतं पश्यतो मम ।

अरण्यमिव सवृत्तं ऋ रतिं करवाण्यहम् ॥ २१ ॥

अहो Oi **द्वैतं** kaksinaisuus **न** ei **पश्यते** näkeminen **मम** minun **जनसमूहे** ihmisten moninaisuudessa **अपि** jopa **अरण्यम्** erämaa **व** ikään kuin **सवृत्तं** tullut **अहम्** missä **रतिं** kiintymys **करवाणि** tekisi.

21. Oi, en löydä mitään kaksinaisuutta. Jopa ihmisten moninaisuudesta, sen vuoksi, on tullut kuin erämaa¹. Mihin² minä kiintyisin?

1. Erämaa—Erämaassa me tunnemme absoluuttista yksinäisyyttä. Yksin olemisen tietoisuus tulee hänelle, joka on saavuttanut Itse-tiedon. Vaikka näennäisesti saattaa olla ihmisjoukko, *todellisuudessa* hän on tietoinen vain Itsestä.
2. Mihin—Koska lukuunottamatta itseäni ei ole olemassa mitään todellista.

नाहं देहो न मे देहो जीवो नाहमहं हि चित् ।

अयमेव हि मे बन्ध आसीद् या जीविते स्पृहा ॥ २२ ॥

अहं Minä **देहः** keho **न** ei **मे** minun **देहः** keho **न** ei **अहं** minä **जीवः** äärellinen itse **न** ei **अहं** minä **हित** totisesti **चित्** äly **जीविते** elämään **या** että **स्पृहा** halu (आसीत् oli) **अयम्** tämä **एव** yksin **हि**

totisesti मे minun बन्धः orjuus आसीत् oli.

22. Minä en ole tämä keho¹, eikä² minulla ole kehoa. Minä en ole *jīva*³, olen Puhdas Tietoisuus. Tämä todellakin oli orjuuteni⁴, että minulla oli elämänjano.

1. *Keho*—Koska Itse on Puhdas Tietoisuus ja keho on ainetta.
2. *Eikä jne.*—Sillä Itse ei ole koskaan sidottu eikä koskaan samaista itseään kehoon.
3. *Jīva*—viittaa äärelliseen itseeseen. Itseä, joka samaistaa itsensä egoismiin yms., nimitetään *jīvaksi*.
4. *Orjuuteni jne.*—Elämä edellyttää Itsen samaistamisen kehoon. Siitä johtuu, että *halu elää* kieltää Itsen todellisen luonnon ja on mahdollista vain tietämättömyyden tilassa, t.s., uskossa että on olemassa kuolema ja Olemisen lakkaaminen.

अहो भुवनकल्लोलैर्विचित्रैर्द्राक् समुत्थितम् ।

मय्यनन्तमहाम्भोधौ चित्तवाते समुघते ॥ २३ ॥

अहो Oi अनन्तमहाम्भोधौ rajattomassa valtameressä मयि minussa चित्तवाते mielen tuuli समुघते (सति) herääminen विचित्रैः vaihteleva भुवनकल्लोलैः maailmojen aallot द्राक् välittömästi समुत्थितम् syntyä.

23. Oi, minussa, rajattomassa valtameressä, mielen tuulen herääminen synnyttää heti maailmojen vaihtelevat aallot.

* Todellisuudessa ei mitään muuta kuin Itse. Nimen ja muodon asettaminen Itsen päälle on se, joka saa aikaan maailman todellisuuden ilmestymisen. Mutta kun tämä ilmeneminen katoaa Tiedon aamunkoiton yhteydessä, vain yksi Todellisuus, Itse, jää jäljelle, juuri kuten tuulen tyyntyessä myös aallot tyyntyvät; niiden nimet ja muodot katoavat ja huomataan etteivät ne olleet muuta kuin vettä.

मय्यनन्तमहाम्भोधौ चित्तवाते प्रशाम्यति ।

अभाग्याज्जीववणिजो जगत्पोतो विनश्वरः ॥ २४ ॥

अनन्तमहाम्भोधौ Rajattomassa valtameressä मयि minussa चित्तवाते mielen tuuli प्रशाम्यति taukoaminen जीववणिजो: ruumiillistunut itse, kauppias जगत्पोतः maailmankaikkeuden arkki अभाग्यात् epäonnen vuoksi विनश्वरः omiaan tuhoutumaan (भवति tulee).

24. Mielen tuulen tyyntyessä itseni äärettömällä valtamerellä, maailmankaikkeuden arkki, *jīva*¹-kauppiaan onnettomuudeksi, kohtaa tuhon².

1. *Jīva jne.*—*Jīva* on kauppias; hänen toimensa ovat hänen kaupankäyntiään; ja hyvät ja pahat hedelmät ovat hänen voittojaan ja tappioitaan. Maailma on hänen kauppalaivansa, jossa hän jatkaa kaupankäyntiään.
2. *Kohtaa tuhon*—häviää. Maailmankaikkeus ja *jīva* ilmestyvät yhdessä, kun mieli ilmestyy. Jälkimmäisen tuhoutuessa myös aiemmat tuhoutuvat.

मय्यनन्तमहाम्भोधावाश्वर्यं जीववीचयः ।

उद्गन्ति घ्नन्ति र्वेलन्ति प्रविशन्ति स्वभावतः ॥ २५ ॥

आश्वर्यं Ihmeellinen अनन्तमहाम्भोधौ rajattomassa valtameressä मयि minussa जीववीचयः yksilöllisten itseiden aallot स्वभावतः luontonsa mukaisesti उद्गन्ति herätä घ्नन्ति lyödä र्वेलन्ति leikkiä प्रविशन्ति astua sisään (च ja).

25. Kuinka ihmeellistä! Minussa, rannattomassa valtameressä, yksilöllisten itseiden aallot, luontonsa mukaisesti¹, heräävät, lyövät toisiaan vasten, leikkivät aikansa, ja katoavat².

1. *Luontonsa mukaisesti jne.*—*jivojen karmojen mukaisesti.*
2. *Katoavat*—Kun tietämättömyys on tuhottu ja *karma* on ammennettu tyhjiin.

LUKU III

ITSE-OIVALLUKSEN TARKASTUS

अष्टवक्र उवाच ।

अविनाशिनमात्मानमेकं विज्ञाय तत्त्वतः ।

तवात्मज्ञस्य धोरस्य कथमर्थार्जने रतिः ॥ १ ॥

अष्टवक्रः Astávakra उवाचः sanoi:

आत्मानम् Itse तत्त्वतः tosi luonnossaan अविनाशिनम् häviämätön एकं Yksi विज्ञाय tietäminen
आत्मज्ञस्य Itsen tuntija धोरस्य tyyni तव sinun कथम् kuinka अर्थार्जने hyvinvoinnin hankinnassa रतिः
kiintymys (अस्ति on).

Astávakra sanoi:

1. Tunnettuasi itsesi todella häviämättömäksi ja Yhdeksi, kuinka on mahdollista että sinä, Itsen ja tyyneyden tuntija, tunnet kiintymystä hyvinvoinnin hankintaan?

* Astávakran ja Janakan välinen keskustelu luvuissa III ja IV on jännittävä ja valaiseva. Se tuo hyvin selvästi esiin hänen, joka on lujasti vakiintunut Itse-tietoon, tarkan olotilan ja aseman. Vapautunut henkilö oivaltaa kaiken aikaa ja kaikissa tilanteissa, että mikään mikä maailmankaikkeudessa on olemassa ei ole mitään muuta kuin hänen omaa Itseään, jonka päälle tietoisuus kehosta, mielestä, ja maailmankaikkeudesta on asetettu. Itse-tiedon ihminen elää ja liikkuu ja hänellä on olemassaolo tässä itse-tietoisuuden täyteydessä. Hän ei koskaan samaista itseään kehon, mielen, ja aistien suorittamiin toimintoihin ja on täysin vapaa egoismin tunteesta. Kaikki hänen toimensa ovat siksi pelkästään näennäisiä eivätkä sen tähden millään tavoin vedä häntä pois korkeimmasta tilasta. Hän saattaa olla elävä, mutta ei koskaan hetken, tehkään hän mitä hyvänsä on hän erillään kehosta. Tietämättömän ja Itse-tietoisien ihmisen välinen ero ei riipu toiminnoista, joita he suorittavat vaan tietoisuudesta, jonka vallassa he niitä tekevät. Itse-tietoisien ihmisen kohdalla tätä tietoisuuden eroa ei ole tavallisen ihmisen helppo ymmärtää ja se voi tuntua heistä melko käsittämättömältä. Siksi, vaikka kaksi ihmistä ulkonaisesti tuntuvat olevan samanlaisia, he ovat itse asiassa täysin vastakkaisia. Tähän totuuteen keskitytään Janakan elämän kautta, Janakan, joka on täysin vakiintunut Itse-tietoon. Hänen tavanomainen käytöksensä esitetään tietämättömän ja vapautuneen näkökannalta jotta saataisiin tuotua esiin näiden kahden välinen selvä näkökulmaero. Tämä luku on suunnittelu testaamaan Janakan Itse-tietoa. Yksi kerrallaan, Astávakra osoittaa esimerkein Janakan käytöksessä vakavia poikkeamia verrattuna vapautuneeseen ja syyttää hänen toimineen tietämättömyydessä. Seuraava luku osoittautuu Janakan syvälliseksi vastaukseksi, jossa hän taitavasti kohtaa opettajansa haasteen. Hän hajottaa syytökset todistaen lepäävänsä ikuisesti Itse-tiedossa ja pysyvänsä täysin samaistamatta itseään omiin mentaaliin ja fyysisiin toimintoihinsa ja olevansa siksi tuomittavan alueen tuolla puolen.

आत्माज्ञानादहो प्रीतिर्विषयभ्रमगोचरे ।

शुभ्रज्ञानतो लोभो यथा रजतविभ्रमे ॥ २ ॥

अहो Voi यथा kuin शुभ्र helmiäinen अज्ञानतः tietämättömyydestä रजतविभ्रमे hopean harha

(सति olla syynä) लोभ ahneus (भवति on तथा niin) आत्माज्ञानात् Itsen tietämättömyydestä

विषयभ्रमगोचरे virheellisen havainnon objekteissa प्रीतिः kiintymys (भवति on).

2. Voi, aivan kuten ahneus hopeaan syntyy helmiäisen tuntemattomuudesta, samoin kiintymys harhan objekteihin syntyy Itsen tietämättömyydestä.

* Tutkiakseen Janakaa Astávakra osoittaa hänelle, että hänen kiintymyksensä maailman asioihin johtuu hänen tietämättömyydestään niiden todellisesta luonteesta, sillä mitään muuta kuin Itse ei ole todella olemassa, aistien kohteiden ollessa vain harhaa. Kun Itse todella tunnetaan, kiintymys niin sanottuihin aistiobjekteihin häviää, samoin kuin ahneus

hopeaan katoaa, kun helmiäinen tunnistetaan.

विश्वं स्फुरति यत्रेदं तरङ्गा व सागरे ।

सोऽहमस्मीति विज्ञाय किं दीन व धावसि ॥ ३ ॥

सागरे Valtameressä तरङ्गा: aallot व kuten यत्र missä दं tämä विश्वं maailmankaikkeus स्फुरति näyttää सः se अहम् minä अस्मि olen ति tämä विज्ञाय tietäminen किं miksi दीनः surkea olento व kuin (त्वं sinä) धावसि juosta.

3. Tuntiessasi Itsesi Siksi, jossa maailmankaikkeus ilmestyy kuin aallot valtamerellä, miksi¹ juoksentelet kuin kurja olento?

1. *Miksi jne.*—Kaikki pelkomme, kurjuutemme, avuttomuutemme ja halumme johtuu siitä käsityksestä, että maailmankaikkeus on jotakin muuta kuin omaa itseämme. Aivan kuten aallot eivät ole muuta kuin merta, niin myöskään maailmankaikkeus ei ole muuta kuin itseämme. Sellaisen tiedon saavuttaessaan ihmisestä tulee tyyni, peloton, ja itse-hillitty.

श्रुत्वापि शुद्धचैतन्यमात्मानमतिसुन्दरम् ।

उपस्थेऽत्यन्तसंसो मालिन्यमधिगच्छति ॥ ४ ॥

आत्मानं Itse शुद्धचैतन्यम् Puhdas Tietoisuus अतिसुन्दरम् odottamattoman kaunis श्रुत्वा kuuleminen अपि jopa (जनः henkilö कथं kuinka) उपस्थे lisääntymiselimet अत्यन्तसंसः syvästi kiintynyt (सन् oleminen) मालिन्यम् epäpuhtaus अधिगच्छति saavuttaa.

4. Kuultuaan itsensä olevan Puhdas Tietoisuus ja odottamattoman kaunis, kuinka¹ ihminen voi yhä olla syvästi kiintynyt aistillisiin objekteihin ja tulla näin epäpuhtaaksi²?

1. *Kuinka jne.*—Itse-tieto ja himo aistillisiin objekteihin eivät voi olla olemassa yhtäaikaan. Hän, joka on tuntenut Itsen, ei voi löytää mitään muuta kaunista ja puoleensavetävää eikä hänestä voi tulla mihinkään kiintynyt.

2. *Epäpuhtaus*—Himo on kehon haluamista. Se luo ja kasvattaa keho-tietoisuutta ja on mielen epäpuhtas olotila. Se peittää henkisen tietoisuuden.

सर्वभूतेषु चात्मानं सर्वभूतानि चात्मनि ।

मुनेर्जानत आश्चर्यं ममत्वमनुवर्तते ॥ ५ ॥

सर्वभूतेषु Kaikissa asioissa आत्मानं Itse सर्वभूतानि kaikki asiat च ja चात्मनि Itsessä च (täydentävä) जानतः tietäminen मुनेः viisaan ममत्वम् minäisyys अनुवर्तते jatkuu (ति tämä)

आश्चर्यं ihmeellinen.

5. On kummallista että tekijyyden tuntu¹ yhä jatkuu viisaassa joka on oivaltanut Itsen kaikissa, ja kaiken Itsessä!

1. *Tuntu jne.*—Se saa alkunsa kaksinaisuuden tunteesta, jossa Itsen todellista luontoa ei tunneta ja muiden asioiden (ja esineiden) ajatellaan olevan oman itsen ulkopuolella.

आस्थितः परमाद्वैतं मोक्षार्थेऽपि व्यवस्थितः ।

आश्चर्यं कामवशगो विकलः केलिशिक्षया ॥ ६ ॥

परमाद्वैतं Korkeimmassa ei-kaksinaisuudessa आस्थितः pysyminen मोक्षार्थे vapautumisen lopussa व्यवस्थितः kiinnittynyt अपि jopa (जनः ihminen) कामवशगः himokas (सन् oleminen) केलिशिक्षया rakkaiden harrastusten harjoitusten विकलः heikentynyt (दृश्यत् nähdään ति tämä) आश्चर्यं ihmeellinen.

6. On kummallista että hän, joka pysyy korkeimmassa ei-kaksinaisuudessa ja keskittyy vapautumiseen, on kuitenkin himokas ja rakkaiden harrastustensa harjoittamisen heikentämä!

उद्धृतं ज्ञानदुर्मित्रमवधार्यातिदुर्बलः ।

आश्चर्यं काममाकाङ्क्षेत् कालमन्तमनुश्रितः ॥ ७ ॥

उद्धृतं Tuottanut (काम himo) ज्ञानदुर्मित्रम् Tiedon vihollinen अवधार्यं tietää varmasti अतिदुर्बलः erityisen heikko अन्तम् कालम् viimeiset päivät अनुश्रितः lähestyminen (जनः ihminen) कामम् aistillinen nautinto आकाङ्क्षेत् haluaisi (ति tämä) आश्चर्यं kummallinen.

7. On kummallista että tietäen himon olevan Tiedon vihollinen, ihminen, josta on tullut erittäin heikko ja joka on tullut tiensä päähän, on kuitenkin halukas aistillisiin nautintoihin!

हामुत्र विरस्य नित्यानित्यविवेकिनः ।

आश्चर्यं मोक्षकामस्य मोक्षादेव विभीषिका ॥ ८ ॥

शहामुत्र Tässä maailmassa ja seuraavassa विरस्य joka ei ole sidottu नित्यानित्यविवेकिनः joka erottaa ikuisen väliaikaisesta मोक्षकामस्य joka kaipaa vapautumista मोक्षात् kehon hajoamisesta एव jopa विभीषिका pelko (भवति on ति tämä) आश्चर्यं kummallinen.

8. On kummallista että hän, joka ei ole sidottu tämän eikä seuraavan maailman objekteihin, joka erottaa ikuisen väliaikaisesta, ja joka haluaa vapautumista, pelkää kuitenkin kehon hajoamista!

धीरस्तु भोज्यमानोऽपि पीड्यमानोऽपि सर्वदा ।

आत्मानं केवलं पश्यन् न तुष्यति न कुप्यति ॥ ९ ॥

धीरः Tyyni ihminen तु varmasti भोज्यमानं juhlistu ja kestitty अपि jopa पीड्यमानः kidutettu अपि jopa सर्वदा aina केवलं ehdoton आत्मानं Itse पश्यन् näkeminen न ei तुष्यति on mielissään न ei तुष्यति on vihainen (च ja).

9. Juhlistu ja kestitty tai kidutettu, tyyni¹ ihminen näkee aina Täydellisen Itsen eikä siksi ole mielissään tai vihainen.

1. *Tyyni*—Hän, jonka mieli ei ole levoton vaikka olisi syytäkin olla.

चेष्टमानं शरीरं स्वं पश्यत्यन्यशरीरवत् ।

संस्तवे चापि निन्दायां कथं क्षभ्येत महाशयः ॥ १० ॥

महाशयः Yleväsielulinen **स्वं** oma **शरीरं** keho **अत्यन्यशरीरवत्** kuin toisen keho **चेष्टमानं** toimiminen **पश्यति** näkee (**तस्मात्** niin **सः** hän) **संस्तवे** ylistyksessä **निन्दायां** syytöksessä **च** ja **अपि** jopa **कथं** kuinka **क्षभ्येत्** voisi häiritä.

10. Yleväsielulinen todistaa oman kehonsa toimintaa aivan kuin se olisi jonkun toisen. Sellaisena, kuinka¹ häneen voi vaikuttaa ylistys tai syytös?

1. *Kuinka jne.*—Ylistyksessä ja syytteessä on aina vihjaus käyttäytymiseen, joka tuodaan esille ruumiillisen ja sielullisen toiminnan kautta. Mutta jos ihminen tietää etteivät ruumiilliset ja sielulliset toiminnot ole yhteydessä hänen todelliseen itseensä, häneen eivät vaikuta ylistys eikä syytös.

मायामात्रमिदं विश्वं पश्यन् विगतकौतुकः ।

अपि सन्निहिते मृत्यौ कथं त्रस्यति धीरधीः ॥ ११ ॥

दं Tämä **विश्वं** maailmankaikkeus **मायामात्रम्** pelkkä harha **पश्यन्** näkeminen **विगतकौतुकः** mielenkiinto menneenä **धीरधीः** vakaamieleinen ihminen **मृत्यौ** kuolema **सन्निहिते (सति)** lähestyminen **अपि** jopa **कथं** kuinka **त्रस्यति** pelkää.

11. Oivallettuana tämän maailmankaikkeuden pelkäksi harhaksi ja menetettyään¹ kaiken mielenkiinnon, kuinka voi vakaamielinen ihminen silti pelätä² kuoleman lähestymistä?

1. *Menetettyään jne.*—Kun kerran on tuntenut asian olevan aistiharhaa, ihminen ei voi säilyttää mielenkiintoaan siihen. Itse-tiedon ihmiselle maailmankaikkeus on ei-olemassaoleva, harha-aistimus. Hänelle ei, siksi, voi olla mitään kiinnostusta tietää mistä elämä on peräisin ja mitä on tämän jälkeen.

2. *Pelätä jne.*—Itse on ikuinen—syntymätön, kuolematon. Syntymä ja kuolema ovat tosiasiaa harhaista ilmiötä. Itsen tuntijalla ei ole, siksi, syytä pelätä kehon hajoamista, joka ei vaikuta Itseen pienimmässäkään määrin.

निःस्पृहं मानसं यस्य नैराश्येऽपि महात्मनः ।

तस्यात्मज्ञानतृप्तस्य तुलना केन जायते ॥ १२ ॥

नैराश्ये Vapautumiseksi **अपि** jopa **यस्य** kenen **मानसं** mieli **निःस्पृहं** vapaa halusta (**भवति** on) **तस्य** se **आत्मज्ञानतृप्तस्य** tyytyä Itse-tietoon **महात्मनः** yleväsieluisen **केन (समं)** jonka kanssa **तुलना** rinnastus **जायते** voi olla.

12. Keneen me voimme rinnastaa yleväsieluisen, joka tyytyy Itse-tietoon eikä haikaile¹ edes vapautumista²?

1. *Haikaile jne.*—Koska hän on toteuttanut. Jopa vapautumisen halu edellyttää tietämättömyyttä ja orjuuden tilaa.

2. *Vapautuminen—Nairāśya* tarkoittaa sanasta sanaan haluamattomuutta, sisältäen vapautumisen tilan, jossa kaikki halut tulevat täydellisesti sammumaan sillä kaikki toiveet tyydyttyvät.

स्वभावादेव जानानो दृश्यमेतन्न किञ्चन ।

दं ग्राह्यमिदं त्याज्यं स किं पश्ययि धीरधीः ॥ १३ ॥

एतत् Tämä दृश्यम् havaitsemisen kohde स्वभावात् omassa luonnossaan एव totisesti न ei किञ्चन mitä vain (ति tämä) जानानः tietäminen (यः kuka) सः se धीरधीः vakavamielinen दं tämä ग्राह्यम् kelvollinen दं tämä त्याज्यं hyväksyttävä (ति tämä) किं miksi पश्यति näkee.

13. Miksi pitäisi sellaisen vakavamielisen, joka tietää havaitsemisen kohteen¹ olevan omalta luonnoltaan ei mitään, ajatella² yhden asian olevan hyväksyttävän ja toisen hylättävän?

1. Havaitsemisen kohde—sisäinen ja ulkoinen maailmankaikkeus.

2. Ajatella jne.—Itse yksin on olemassaoleva. Kaikki muu on todella ei-olemassaolevaa ja on pelkkää Itsen päälle asetettua harhaa. Tästä syystä viisaasta tulee kiintymätön maailman objekteja kohtaan, ei tavoittele niitä objekteja, jotka antavat mielihyvää eikä vieroksu niitä, jotka tuottavat kipua.

अन्तस्त्यकषायस्य निर्वन्द्वस्य निराशिषः ।

यदृच्छयागतो भोगो न दुःखाय न तुष्टये ॥ १४ ॥

अन्तस्त्यकषायस्य Hän joka on luovuttanut maailmalliset kiintymykset mielestään निर्वन्द्वस्य joka on vastakohtien tuolla puolen निराशिषः joka on halusta vapaa यदृच्छया itsestään selvänä asiana आगतः joka on mennyt भोगः kokemus दुःखाय kivusta न ei (भवति on) तुष्टये mielihyvää (च ja) न ei (भवति on).

14. Hän joka on luovuttanut maailmalliset kiintymykset mielestään, joka on vastakohtien¹ takana ja joka on vapaa halusta—hänelle mikään kokemus² itsestään selvänä asiana ei aiheuta mielihyvää tai tuskaa.

1. Vastakohtien jne.—sellaiset kuin onni ja kurjuus, kuuma ja kylmä

2. Kokemus—kokemuksen kohde. Kaikki meidän mielihyvämme ja tuskamme aiheutuu aistikontakteista mielihyvää tai tuskaa tuottaviin objekteihin, täten saaden meidät haluamaan edellistä ja vihaamaan jälkimmäistä. Mutta jos emme tunne sen paremmin vetovoimaa kuin hylkimistäkään aistiobjekteja kohtaan ja sallimme niiden tulla itsestään selvänä asiana, ne eivät voi tuottaa mitään iloisia tai tuskallisia aistimuksia.

LUKU IV

ITSE-OIVALLUKSEN YLISTYS

जनक उवाच ।

हन्तात्मज्ञस्य धीरस्य र्वेलतो भोगलीलया ।

न हि संसारवाहीकैर्मृदैः सह समानता ॥ १ ॥

जनकः Janaka उवाचः sanoi:

हन्त Oi भोगलीलया nautinnon leikin kanssa र्वेलतः leikkiminen धीरस्य ymmärryksen
ihminen आत्मज्ञस्य Itsen tuntija मृदैः houkuteltu संसारवाहीकैः maailman kuormajuhdat सह kanssa
समानता samankaltaisuus न हि totisesti (अस्ति on).

Janaka sanoi:

1. Oi, ymmärryksen ihmisellä, Itsen tuntijalla, joka¹ leikkii elämän leikkiä, ei ole
yhtäläisyyttä harhaan johdettujen maailman kuormajuhdien² kanssa.

* Tässä luvussa Janaka vastaa Astávakran edellisessä luvussa esittämiin syytteisiin. Katso alustava huomautus
Luvussa III, säkeessä 1.

1. Joka jne.—Koska maailman ilot ja surut ovat kuin leikkiä oivalluksen ihmiselle, joka ei ole sidottu maailmaan ja
johon maailma ei vaikuta.

2. Kuormajuhdien jne.—ihmiset jotka, tietämättömyyden vuoksi, ovat kiinnitetyt maailmaan ja ovat sen ilojen ja
surujen heittelemät. He eivät voi pitää maailmaa leikinä, tai jonglöörin esityksenä.

यत्पदं प्रेप्सवो दीनाः शक्राद्याः सर्वदेवताः ।

अहो तत्र स्थितो योगी न हर्षमुपगच्छति ॥ २ ॥

अहा Oi शक्राद्याः Indrasta alkaen सर्वदेवताः kaikki jumalat यत्पदं mikä tila प्रेप्सवः tavoitella
दीनाः onneton (वर्तन्ते tulee) तत्र siellä स्थितः pysyminen योगी joogi हर्षम् täyttää ilolla न ei
उपगच्छति saavuttaa.

2. Oi, joogi ei¹ tunne täytyvänsä ilolla pysyessään siinä tilassa² jota Indra ja muut
jumalat tavoittelevat ja tulevat siksi onnettomiksi³.

1. Ei jne.—Koska hän tuntee, että hän on omassa luonnollisessa tilassaan.

2. Tila—Täydellinen Olemassaolo-Tieto-Autuus.

3. Onneton—Koska eivät voi saavuttaa Sitä.

तज्ञस्य पुण्यपापाभ्यां स्पशौ ह्यन्तर्न जायते ।

न ह्याकाशस्य धूमेन दृश्यमानापि सङ्गतिः ॥ ३ ॥

तज्ञस्य Joka on tuntenut Sen ह्यन्तः sisäpuolella पुण्यपापाभ्यां (सह) hyveen ja paheen

kanssa **स्पर्शः** koskettaa **हि** totisesti **न** ei **जायते** on **हि** kuten **आकाशस्य** taivaan **धूमन (सह)** savulla

सङ्गतिः yhteys **दृश्यमाना** ilmaantuminen **अपि** vaikka **न** ei (**जायते** olla olemassa).

3. Totisesti hänen sydämensä, joka on tuntenut Itsen, ei ole hyveen ja paheen kosketettavissa, aivan kuten savu ei kosketa taivasta, vaikkakin siltä näyttää.

आत्मैवेदं जगत्सर्वं ज्ञातं येन महात्मना ।

यदृच्छया वर्तमानं तं निषेद्धुं क्षमेत कः ॥ ४ ॥

येन Kenen **महात्मना** yleväsieluinen **दं** tämä **सर्वं** kaikki **जगत्** maailmankaikkeus **आत्मा** Itse **एव** yksin (**ति** tämä) **ज्ञातं** tunnetaan **तं** hänet **यदृच्छया** sen mukaan kuin tahtoo **वर्तमानं** pysyminen

कः joka **निषेद्धुं** kieltää voi.

4. Kuka voi estää yleväsieluista, joka on tuntenut tämän maailmankaikkeuden olevan pelkästään Itseä, toimimasta luonnostaan.

* *Ajatus on:* Korkeimman Oivalluksen ihminen on kaikkien henkisten velvoitteiden tuolla puolen. Hän on täysin välinpitämätön kaikille säädettyjä käyttäytymissääntöjä kohtaan. Koska nämä kaikki on muotoiltu tietämättömille mielille. Se ei kuitenkaan merkitse moraalista sekasortoa. Oivalluksen ihminen ei alennu pahoihin tekoihin, sillä kaikki pahat taipumuksen (*samskārat*) tuhotaan ennenkuin oivalluksen korkein tila saavutetaan. Ammattitanssija ei koskaan ota väärää askelta.

आब्रह्मस्तम्बपर्यन्ते भूतग्रामे चतुर्बिधे ।

विज्ञस्यैव हि सामर्थ्यमिच्छानिच्छाविवर्जने ॥ ५ ॥

आब्रह्मस्तम्बपर्यन्ते Brahmāsta alas ruohontupsuun **चतुर्बिधे** neljänlainen **भूतग्रामे** kaikissa olioissa **विज्ञस्य** viisas **एव** yksin **हि** totisesti **च्छानिच्छाविवर्जने** luopumisessa halusta ja vastenmielisyydestä **सामर्थ्यम्** lujuus (**भवति** on).

5. Neljänlaisista¹ luoduista olioista, Brahmāsta alas ruohontupsuun, viisas² yksin on kykenevä luopumaan halusta ja vastenmielisyydestä.

1. *Neljänlaisista jne.*—nimittäin, *jarāyuga*, kohdusta syntynyt; *andaja*, munasta syntynyt; *svedaja*, lämpimän höyryn tai usvan tuottama; ja *udbhijja*, versoava. Tässä se merkitsee koko luomakuntaa sisältäen myös jumalat ja muut eeteriset olennot.

2. *Viisas jne.*—Niin kauan kuin ihminen on tietämätön omasta ja maailmankaikkeuden luonteesta hänellä täytyy olla haluja ja vastenmielisyyksiä. Hän pitää tiettyjä asioita hyvinä ja haluttavina ja toisia vastakkaisina. Mutta hän, joka on tuntenut itsensä ja maailman Brahmanina, näkee vain Yhden eikä hänellä siksi ole erityisiä mieltymyksiä tai vastenmielisyyksiä. Hän ottaa asiat leikkinä. Hän saattaa yhtenä hetkenä näyttää johonkin kiintyneeltä, mutta olla hetken päästä sen täysin unohtanut.

आत्मानमद्वयं कश्चिज्जानाति जगदीश्वरम् ।

यद्वेत्ति तत् स कुरुते न भयं तस्य कुत्रचित् ॥ ६ ॥

कश्चित् Harvinainen **आत्मानम्** Itse **अद्वयं** ei-kaksinainen **जगदीश्वरम्** maailmankaikkeuden herra **जानाति** tietää **सः** hän **यत्** joka **वेत्ति** tietää **तत्** että **कुरुते** tekee **तस्य** hänen **कुत्रचित्** missä vain

भयं pelko न ei (अस्ति on).

6. Harvinainen on ihminen, joka tietää Itsen olevan Yksi ilman toista ja maailmankaikkeuden herra. Hän tekee¹ sitä mitä pitää tekemisen arvoisena ja hänellä ei ole² pelkoa miltään ilmansuunnalta.

1. *Tekee jne.*—Itse-tiedon ihminen toimii vain edellisen elämänsä tekojen (*prárabdha*) yllykkeiden vaikutuksesta. Koska on vapaa tekijyyden tunteesta, hänen toimensa eivät aiheuta mitään sitovaa vaikutusta hänen mieleensä. Hänen tekonsa ovat täydellisen vapaita ja spontaaneja.

2. *Ei ole jne.*—Koska hän ei näe mitään itsensä ulkopuolella.

LUKU V
NELJÄ TIETÄ HAJOAMISEEN

अष्टावक्र उवाच ।

न ते सङ्गोऽस्ति केनापि किं शुद्धस्त्युमिच्छसि ।

सद्यङ्गातविलयं कुर्वन्नेवमेव लयं ब्रज ॥ १ ॥

अष्टावक्रः Astāvakra उवाच sanoi:

त Sinun केन minkään kanssa अपि totisesti सङ्गः yhteys न ei अस्ति on (अतः niin) शुद्धः
puhdas (त्वं sinä) किं mitä त्यु luopua च्छसि haluta सद्यङ्गातविलयं yhdistelmän hajottaminen कुर्वन्
vaikuttaminen एवम् näin एव varmasti लयं hajoamisen tila ब्रज saavuttaa.

Astāvakra sanoi:

1. Olet vapaa yhteydestä mihinkään olipa se mitä hyvänsä. Siksi, puhtaana, mistä¹ haluat luopua? Tuhoa keho-yhdistelmä², tällä tavoin³ saavuta hajoamisen⁴ tila.

* Tässä luvussa Astāvakra kuvaa neljää erilaista menetelmää joiden avulla *laya*, hajoamisen tila, voidaan saavuttaa. Tässä absoluuttisessa tilassa tietoisuus kehosta, mielestä, ja aisteista häviää.

1. *Mistä jne.*—Me voimme luopua jostakin tai haluta jotakin vain jos olemme jossakin kiinni. Mutta puhdas Itse on riippumaton.

2. *Keho-yhdistelmä*—kehon, mielen, egoismin, ja aistien kokonaisuus. Itse on riippumaton; tietämättömyyden vuoksi me samaistamme Itsen keho-yhdistelmään. Tämä samaistus estää meitä oivaltamasta Itseä. Hetkellä, jolloin tuhoamme tämän samaistuksen, sulaudumme Absoluuttiin.

3. *Tällä tavoin*—tuhoamalla Itsen samaistuksen kehoon, mieleen, ja aisteihin.

4. *Hajoaminen*—egon ja kehon häviäminen ja siitä johtuva sulautuminen Brahmaniin.

उदेति भवतो विश्वं वारिधेरिव बुद्बुदः ।

ति ज्ञात्वैकमात्मानमेवमेव लयं ब्रज ॥ २ ॥

वारिधे Merestä बुद्बुदः kuplat व kuin भवतः sinusta विश्वम् maailmankaikkeus उदेति ilmestyy
ति täten आत्मानम् Itse एकं Yksi ज्ञात्वा tietäminen एवम् tällä tavoin एव totisesti लयं hajoamisen tila
ब्रज saavuttaa.

2. Maailmankaikkeus ilmestyy sinusta kuin¹ kuplat ilmestyvät merestä. Täten tiedä Itsen olevan Yksi ja tällä tavoin² saavuta hajoamisen tila.

1. *Kuin jne.*—Vesi on meren ainut substanssi samoin kuin kuplienkin. Kuplien nimi ja muoto vain ovat erilaisia. Yhtäläillä, Itse on maailmankaikkeuden takainen substanssi, maailmankaikkeuden nimi ja muoto ovat pelkkää päälle asettamista.

2. *Tällä tavoin*—tuntemalla Itsen ykseyden.

प्रत्यक्षमप्यवस्तुत्वाद्दिश्वं नास्यमले त्वयि ।

रज्जुसर्पं श्व व्यमेवमेव लयं ब्रज ॥ ३ ॥

रज्जुसर्प Käärme köydessä **एव** kuten **व्यम्** ilmestynyt **विश्वं** maailmankaikkeus **प्रत्यक्षम्** näkyvä **अपि** huolimatta **अवस्तुत्वात्** olemattomuuden vuoksi **अमले** puhdas **त्वयि** sinussa **न** ei **अस्ति** on **एवम्** täten **एव** totisesti **लयं** hajoamisen tilassa **ब्रज** saavuttaa.

3. Maailmankaikkeutta, sen ollessa epätodellinen ja ilmestyessä¹ kuin käärme köydessä, ei ole olemassa sinussa, joka olet puhdas², vaikkakin se on läsnä aisteille. Siksi tällä tavoin³ mene sisään hajoamisen tilaan.

1. *Ilmestyessä jne.*—Tämä klassinen esimerkki käärmeestä köydessä kuvaa sitä Itsen päälle asetettua maailmankaikkeutta, joka on todellisuudessa ei-olemassaoleva.

2. *Puhdas*—Maailman harha ei voi koskaan vaikuttaa Itseen.

3. *Tällä tavoin*—tietäen maailmankaikkeuden olevan epätodellisen ja harhaa.

समदुःखसुरवः पूर्ण आशानैराश्ययोः समः ।

समजीवितमृत्युः सन्नेवमेव लयं ब्रज ॥ ४ ॥

पूर्णः Täydellinen **समदुःखसुरवः** jolle kärsimys ja onnellisuus ovat samaa **आशानैराश्ययोः** toivossa ja epätoivossa **समः** sama **समजीवितमृत्युः** jolla elämä ja kuolema ovat samaa **सन** oleminen **एवम्** täten **एव** totisesti **लयं** hajoamisen tila **ब्रज** saavuttaa.

4. Sinä olet täydellinen ja sama kärsimyksessä ja onnessa, toivossa ja epätoivossa ja elämässä ja kuolemassa. Siksi tällä tavoin¹ mene sisään hajoamisen tilaan.

* Niin kauan kuin me ajattelemme olevamme muuta kuin Itse, meihin vaikuttavat ilo ja suru, toivo ja epätoivo, elämä ja kuolema. Sillä hetkellä kun tunnemme itsemme Itsenä, joka yksin on olemassa, me astumme vastakohtaparien tuolle puolen eivätkä ne vaikuta meihin ja oivallamme oman vapaan luontomme.

1. *Tällä tavoin*—pysymällä vastakohtien vaikuttamattomissa.

LUKU VI
KORKEAMPI TIETO

जनक उवाच ।

आकाशवदनन्तोऽहं घटवत् प्राकृतं जगत् ।

ति ज्ञानं तथैतस्य न त्यागो न ग्रहो लयः ॥ १ ॥

जनकः Janaka उवाच sanoi:

अहं Minä आकाशवत् kuin avaruus अनन्तः rajaton प्राकृतं ilmiö जगत् maailma घटवत् kuin ruukku ति tämä ज्ञानं Tieto (भवति on) तथा niin एतस्य tämä त्याग luopuminen न ei ग्रहः hyväksyminen न ei लयः hajoaminen (न ei च ja भवति on).

Janaka sanoi:

1. Silmänkantamaton kuin avaruus olen minä ja ilmiömaailma on kuin ruukku; tämä¹ on Tieto. Niinpä² siitä ei tule luopua eikä sitä tule hyväksyä eikä tuhota.

* Kuten luvuissa III ja IV, luvuissa V ja VI Astāvakra ja Janakan välisen kaksinpuhelun tarkoituksena on saattaa Korkein Tieto voimakkaaseen vastakkainasetteluun. Edellisessä luvussa Astāvakra puhui layasta, hajoamisesta, tarpeesta ja suhteellisen tiedon Absoluuttiin sulauttamisen menetelmistä. Vastauksessaan Janaka puhuu tässä korkeammalta näkökulmalta, jossa jopa tämä yritys hajoamiseen ilmenee ilman hiukkastakaan tietämättömyyttä; sillä puhdas Itse ei ollut koskaan rajoitettu.

1. Tämä jne.—Juuri kuten ruukun sisällä oleva tila on samaa kuin ääretön ulkopuolinen tila, niin myös maailmankaikkeus on olemassa Yhdessä Itsessä ja Yhden äärettömän Itsen kautta. Maailmankaikkeudella ei ole omaa erillistä olemassaoloa. Se on pelkkää harhaa. Sen olemassaolo on vain nimessä ja muodossa.

2. Niinpä jne.—Kun Korkein Tieto on saavutettu, vain Yksi, ääretön Itse on olemassa; kysymystä luopumisesta, hyväksymisestä tai tuhoamisesta ei silloin ilmene.

महोदधिरिवाहं स प्रपञ्चो वीचिसन्निभः ।

ति ज्ञानं तथैतस्य न त्यागो न ग्रहो लयः ॥ २ ॥

सः Se अहं minä महोदधिः valtameri व kuin (अस्मि olen) प्रपञ्चः ilmiöllinen

maailmankaikkeus वीचिसन्निभः kuin aalto (भवति on) ति jne. kuten edellä.

2. Minä olen kuin¹ valtameri ja maailmankaikkeus on kuin aalto; tämä on Tieto. Niinpä siitä ei tule luopua eikä sitä tule hyväksyä eikä tuhota.

1. Kun jne.—Tämä esimerkki tekee selväksi Itsen ykseyden. Vesi on todellinen substanssi; aallon nimi ja muoto ovat vain näennäisiä. Samoin, Itse on ainut substanssi; maailmankaikkeuden nimi ja muoto ovat vain kuviteltuja päälle asettamisia.

अहं स शुसिङ्काशो रूप्यवद्विश्वकल्पना ।

ति ज्ञानं तथैतस्य न त्यागो न ग्रहो लयः ॥ ३ ॥

सः Se अहं minä शुसिङ्काशः kuin helmiäinen (अस्मि olen) विश्वकल्पना maailmankaikkeuden

harha रूप्यवत् kuin hopeaa (भवति on) ति jne. *kuten edellä.*

3. Minä olen kuin helmiäinen ja maailmankaikkeuden harha on kuin¹ hopeaa; tämä on Tieto. Niinpä siitä ei tule luopua eikä sitä tule hyväksyä eikä tuhota.

1. *Kuin jne.*—Hopean harhan takana oleva todellisuus on helmiäinen. Samalla tavoin maailmankaikkeuden takana oleva todellisuus on Itse.

अहं वा सर्वभूतेषु सर्वभूतान्यथो मयि ।

शति ज्ञानं तथैतस्य न त्यागो न ग्रहो लयः ॥ ४ ॥

अहं Minä वा todellakin सर्वभूतेषु kaikissa olioissa (अस्मि olen) अथो ja सर्वभूतानि kaikki

oliot मयि minussa (सन्ति ovat) (भवति on) ति jne. *kuten edellä.*

4. Minä¹ olen toden totta kaikissa olioissa ja kaikki² oliot ovat minussa. Tämä on Tieto. Niinpä siitä ei tule luopua eikä sitä tule hyväksyä eikä tuhota.

1. *Minä jne.*—Itse on maailmankaikkeuden ainut substanssi.

2. *Kaikki jne.*—Itse on kasvualue, Yksi Olemassaolo, jonka päällä maailmankaikkeus on pelkkää päälle asettamista.

LUKU VII

ITSE-OIVALLUKSEN LUONNE

जनक उवाच ।

मय्यनन्तमहाम्भोधौ विश्वपोत तस्ततः ।

भ्रमति स्वान्तवातेन न ममास्त्यसहिष्णुता ॥ १ ॥

जनकः Janaka उवाच sanoi:

अनन्तमहाम्भोधौ Äärettömässä valtameressä मय्य minussa विश्वपोतः maailmankaikkeuden arkki स्वान्तवातेन oman luonteensa tuulen mukaan तस्ततः sinne tänne भ्रमति liikkuu मम minun असहिष्णुता kärsimättömyys न ei अस्ति on.

Janaka sanoi:

1. Minussa, äärettömässä valtameressä, maailmankaikkeuden arkki liikkuu sinne tänne oman sisäisen luontonsa sysäämänä. Minä en ole kärsimätön¹.

1. Kärsimätön—vaivaama.

* Kun tuuli nousee valtamerellä, se heittelee laivaa sinne tänne ja jopa, törmäysvoimansa avulla, upottaa sen. Mutta laivan liikkeet eivät vaikuta valtameren. Samoin, maailmankaikkeus, joka lepää Itsen todellisuudella, muuttuu alati sisäisten lakiensa sysäysten vaikutuksesta. Mutta muuttuva maailma ei vaivaa Itseä vähääkään.

मय्यनन्तमहाम्भोधौ जगद्धीचिः स्वभावतः ।

उदेतु वास्तमायातु न मे वृद्धिर्न च क्षतिः ॥ २ ॥

अनन्तमहाम्भोधा Rajattomassa valtameressä मय्य minussa जगद्धीचिः maailman aalto स्वभावतः oman luontonsa उदेतु voi nousta अस्तम् hajoaminen आयातु voi saavuttaa वा tai मे minun वृद्धिः lisääntyä न ei क्षतिः vähentyä न ei च ja अस्ति on.

2. Minussa, rajattomassa valtameressä, ilmestykseen ja kadotkoon maailman aalto itsestään. Minä en lisääny enkä vähene sillä tavoin.

* Aalto ei ole muuta kuin itse valtameren vettä; vain nimi ja muoto on lisätty; substanssissa ei ole lisäystä. Täsmälleen niin on maailma; sen todellisuus on Itse. Niinpä kun maailma ilmestyy, nimi ja muoto asetetaan Itsen todellisuuden päälle; ja kun se katoaa, nimi ja muoto katoavat. Todellisuus on aina sama.

मय्यनन्तमहाम्भोधौ विश्वं नाम विकल्पना ।

अतिशान्तो निराकार एतदेवाहमास्थितः ॥ ३ ॥

अनन्तमहाम्भोधौ Äärettömässä valtameressä मयि minussa विश्वं maailmankaikkeus नाम nimeltä विकल्पना kuvittelu (अस्ति on अहम् minä) अतिशान्तः erittäin rauhallinen निराकारः muodoton (अस्मि olen) एतत् tämä एव yksin अहम् minä आस्थितः pysyä jossakin.

3. Minussa, äärettömässä valtameressä, on maailmankaikkeuden kuvittelu. Minä olen täysin tyyni ja muodoton. Tässä¹ yksin minä pysyn.

1. *Tässä jne.*—nimittäin Tiedossa, että maailma on pelkästään ilmestys ja että Itse, jossa se ilmestyy, pysyy iäti tyynenä ja muodottomana.

नात्मा भावेषु नो भावस्तत्रानन्ते निरञ्जने ।

त्यसोऽस्पृहः शान्त एतदेवाहमास्थितः ॥ ४ ॥

आत्मा Itse भावेषु objekteissa **न** ei (**अस्ति** on) **भावः** objekti **अनन्ते** rajaton **निरञ्जने** tahraton **तत्र** siinä (Itsessä) **नो** ei (**अस्ति** on) **ति** niin (आत्मा Itse) **अस** vapaa **अस्पृहः** haluton **शान्तः** tyyni (**अस्ति** on) **एतत्** tämä **एव** yksin **अहम्** minä **आस्थितः** pysyä jossakin.

4. Itse¹ ei ole objektissa, eikä² objekti Itsessä, joka on ääretön ja tahraton. Täten Se on vapaa kiintymyksestä ja halusta ja tyyni. Tässä yksin minä pysyn.

1. *Itse jne.*—Itse on kaikkialle tunkeutuva ja ääretön. Se ei siksi voi sisältyä äärellisiin objekteihin, sellaisiin kuin keho ja mieli.

2. *Eikä jne.*—Koska kaikki objektit ovat Itsen päälle asetettuja eivätkä siksi todellisuudessa ole olemassa Itsessä.

अहो चिन्मात्रमेवाहमिन्द्रजलोपमं जगत् ।

अतो मम कथं कुत्र हेयोपादेयकल्पना ॥ ५ ॥

अहो Oi **अहम्** minä **चिन्मात्रम्** Tietoisuus itse **एव** totisesti **जगत्** maailma **न्द्रजलोपमं** kuin taikashow **अतः** niin **मम** minun **कथं** missä **कथं** kuinka **हेयोपादेयकल्पना** hylättävän ja hyväksyttävän ajattelu (**स्यात्** voi olla).

5. Oi, minä olen todella Tietoisuus itse. Maailma on kuin taikurin esitys. Niinpä, kuinka ja missä minussa voi olla mitään hylättävän ja hyväksyttävän ajattelua?

* Itse-oivalluksen ihminen katselee tätä maailmaa taikurin esityksenä, valheellisena ja harhana, eikä sillä ole olemassaoloa vaikka se näkyy hänelle. Siksi mikään objekti maailmassa ei voi houkutella tai olla hänelle vastenmielinen.

LUKU VIII

ORJUUS JA VAPAUTUMINEN

अष्टावक्र उवाच ।

तदा बन्धो यदा चित्तं किञ्चिद्वाञ्छति शोचति ।

किञ्चिन्मुञ्चति गृह्णाति किञ्चिद्दृष्यति कुप्यति ॥ १ ॥

अष्टावक्रः Astāvakra उवाच sanoi:

यदा Kun चित्तं mieli किञ्चित् mitä vain वाञ्छति haluaa शोचति suree किञ्चित् mitä vain मुञ्चति hylkiä गृह्णाति hyväksyy किञ्चित् mitä vain हृष्यति tuntee iloa कुप्यति tuntee vihaa यदा silloin बन्धः orjuus (अस्ति on).

Astāvakra sanoi:

1. Silloin on orjuus, kun mieli haluaa tai suree jotakin, hylkää tai hyväksyy jotakin, tuntee onnea tai vihaa jostakin.

तदा मुर्यिदा चित्तं न वाञ्छति नोचति ।

न मुञ्चति न गृह्णाति न हृष्यति न कुप्यति ॥ २ ॥

यदा Kun चित्तं mieli न ei वाञ्छति haluaa न ei शोचति suree न ei मुञ्चति hylkiä न ei गृह्णाति hyväksyy न ei हृष्यति tuntee iloa न ei कुप्यति on vihainen यदा silloin मुः vapaus.

2. Vapaus on saavutettu, kun mieli ei halua tai sure tai hylkää tai hyväksyy tai tunne onnea tai vihaa.

* Haluaminen, sureminen, jne., ovat *chittan*, mieliaineksen, muunnelmia, jota voisi verrata järveen ja sen väreilyyn. Järven syvyys on verrattavissa omaan tosi Itseemme. Me voimme nähdä häivähdyksen järven syvyydestä, kun vesi on tyyni ja kirkas ja kun aaltoja ei ole. Jos vesi on mutaista ja kuohuvaa, syvyyttä ei voi nähdä. Samoin, niin kauan kuin on olemassa mentaalaisia muunnelmia, joka on mahdollista vain niin kauan kuin samaistamme itsemme niihin, emme voi nähdä Itseä ja olemme tietämättömyydessä ja orjuudessa. Mutta kun mieli on tyyni ja vapaa sellaisista muunteluista, me oivallamme oman todellisen luontomme ja saavutamme näin vapauden.

तदा बन्धो यदा चित्तं सं कास्वपि दृष्टिषु ।

तदा मोक्षो यदा चित्तमसं सर्वदृष्टिषु ॥ ३ ॥

यदा Kun चित्तं mieli कासु अपि mihin tahansa दृष्टिषु aistikokemukset सं kiintynyt तदा silloin बन्धः orjuus यदा kun चित्तम् mieli सर्वदृष्टिषु kaikissa aistikokemuksissa असं kiintymätön तदा silloin मोक्षः vapaus.

3. Orjuus on, kun mieli kiintyy johonkin aistikokemukseen¹. Vapaus on, kun mieli irrottautuu kaikista aistikokemuksista.

* Kahdessa edellä olevassa säkeessä orjuus ja vapaus selitetään sisäisiin, mentaalisiin muunteluihin samaistuksena ja niistä erossa pysymisenä. Tässä ne selitetään viitaten ulkoisiin objekteihin.

1. *Aistikokemus—Drsti* merkitsee näkemistä, ja näin ollen kaikkea aistikokemusta.

यदा नाहं तदा मोक्षो यदाहं बन्धनं तदा ।

मत्वेति हेलया किञ्चित् मा गृहाण विमुञ्च मा ॥ ४ ॥

यदा Kun अहं minä न ei तदा silloin मोक्षः vapaus यदा kun अहं minä तदा silloin बन्धनं orjuus
ति näin मत्वा ajattelemisen हेलया helposti किञ्चित् mitä vain मा ei गृहाण hyväksyä मा ei विमुञ्च
hylkiä (वा tai).

4. Kun ei ole 'minää', on vapaus; kun on 'minä', on orjuus. Näin ajatellen pidättäydy helposti hyväksymästä tai hylkäämästä mitään.

* Egoismi on orjuutta, muodostuen todellisuudessa Itsen samaistamisesta kehoon ja mieleen; ja egottomuus on vapaus. Kun egoa ei ole, ei ole Itsen samaistamista kehoon ja mieleen, ja Itse oivalletaan Yhtenä ilman toista, joka täyttää koko maailmankaikkeuden. Tämän tiedon saatuaan ihmisestä tulee täysin tyyni ja vapaa halusta ja vastenmielisyydestä.

LUKU IX

ERILLISYYS

अष्टावक्र उवाच ।

कृताकृते च द्वन्द्वानि कदा शान्तानि कस्य वा ।

एवं ज्ञात्वेह निर्वैदाद्भव त्यागपरोऽब्रवी ॥ १ ॥

अष्टावक्रः Astāvakra उवाच सanoi:

कृताकृते Velvollisuudet tehty tai tekemättä द्वन्द्वानि vastakohtien parit च ja कदा milloin कस्य kenen वा tai शान्तानि päättynyt एवं näin ज्ञात्वा tietäminen ह tässä maailmassa निर्वैदात् välinpitämättömyyden vuoksi त्यागपरः halukas kieltäytymään अब्रवी haluatmon भव olla.

Astāvakra sanoi:

1. Velvollisuudet tehtynä tai tekemättä, samoin kuin vastakohtien parit—milloin¹ ne lakkaavat ja keneltä? Näin tietäen, ole haluatmon² ja halukas kieltäytymään maailmasta täydellisen välinpitämättömyyden vuoksi.

1. *Milloin jne.*—Elämämme on vastakohtien, kuten ilo ja suru, menestys ja epäonnistuminen, hyvä ja paha, sekoitus. Ja meillä on aina mieltymyksiä, jotka saavat meidät valitsemaan tiettyjä tehtäviä ja karttamaan toisia. Tästä muodostuu käsitteemme velvollisuudesta. Niin kauan kuin ajattelemme maailman olevan todellinen, emme voi paeta vastakohtien pareja emmekä repiä juurineen velvollisuuden tunnetta. Ainut tie pois tästä asioiden tilasta on oivaltaa maailman epätodellisuus ja luopua samaistuksestamme siihen.

2. *Haluatmon*—Sananmukaisesti, ihminen ei harjoita uskonnollisia riittejä tai noudata juhlallista lupautta. Nämä riitit ja lupaukset edellyttävät halua maalliseen tai taivaalliseen hyvinvointiin.

कस्यापि तात धन्यस्य लोकचेष्टावलोकनात् ।

जीवितेच्छा बुभुक्षा च बुभुत्सोपशमं गताः ॥ २ ॥

तात Lapsi कस्य jonka अपि jopa धन्यस्य siunattu लोकचेष्टावलोकनात् tarkkaamalla ihmisten tapoja जीवितेच्छा halu elää बुभुक्षा halu nauttia बुभुत्सा halu tietää च ja उपशमं lakkaaminen गताः saavutettu.

2. Lapseni, todella harvinainen on se siunattu ihminen, jonka halu elämään, nautintoon, ja oppimiseen on sammunut ihmisten tapoja tarkkailemalla¹.

1. *Tarkkailemalla*—Jotkut ihmisen oppivat maailman tyhjyyden tarkkailemalla. Toisin sanoen, tarkkailemalla muiden kärsimyksiä he oivaltavat ettei maailma voi antaa ikuista onnea. Mutta sellaiset ihmiset ovat todella harvinaisia ja valtaosa saa tämän oppitunnin vain syöksymällä maailmaan ja kokemalla itse elämisen kivut.

अनित्यं सर्वमेवेदं तापत्रितयदूषितम् ।

असारं निन्दितं हेयमिति निश्चित्य शाम्यति ॥ ३ ॥

दं Tämä सर्वमेव totta totisesti अनित्यं katoava तापत्रितयदूषितम् kolminkertaisen¹

kärsimyksen turmelema असारं halveksittava हेयम् hylättävä ति tämä निश्चित्य varmasti tietäminen

(ज्ञानी viisas ihminen) शाम्यति tulla tyyneksi.

3. Viisaasta tulee tyyni oivaltamalla, että kaikki totta totisesti turmeltu kolminkertaisesta¹ kärsimyksestä ja että kaikki on katoavaa, hataraa ja halveksittavaa ja tulee hylätä.

1. *Kolminkertaisen jne.*—nimittäin, mielelle ja keholle ominainen kärsimys, jonka aiheuttavat liikkuvat ja liikkumattomat objektit, ja kärsimys jonka syynä on tulvat, maanjäristykset jne.

कोऽसौ कालो वयः किं वा यत्र द्वन्द्वानि नो नृणाम् ।

तान्युपेक्ष्य यथाप्राप्तवर्तौ सिद्धिमवाप्नु यात् ॥ ४ ॥

यत्र Missä नृणाम् ihmisen द्वन्द्वानि vastakohtat नो ei (सन्ति ovat) असौ se कालः aika कः mikä वयः ikä वा tai किं mikä तानि nuo उपेक्ष्य luopuminen यथाप्राप्तवर्तौ hän joka tyytyy siihen mikä tulee itsestään सिद्धिम् täydellisyys अवाप्नु यात् saavuttaa.

4. Milloin on se aika tai se ikä jolloin vastakohtia ei ole ihmiselle olemassa? Hän joka, luopuen noista, tyytyy siihen mikä tulee itsestään, saavuttaa täydellisyyden.

* Ihmiselle ei ole mahdollista mikään aika ja ikä, jolloin olisi vain puhdasta hyvää ja iloa, ilman pahaa ja surua. Hän ei voi, siksi, toivoa saavuttavansa iloa ja rauhaa elämänsä aikana. Hänen on oivallettava korkein tosiasia, että rauha ja täydellisyys voidaan saavuttaa vain ylittämällä suhteellisen elämän kulku ja pysymällä riippumattomana sen kokemuksista.

नाना मतं महर्षीणां साधूनां योगिनां तथा ।

दृष्ट्वा निर्वेदमापन्नः को न शाम्यति मानवः ॥ ५ ॥

महर्षीणां Suuren näkijän साधूनां pyhimysten तथा yhtä hyvin kuin योगिनां joogien मतं mielipide नाना monenlainen दृष्ट्वा näkeminen निर्वेदम् välinpitämättömyys आपन्नः saavutettu (सन् oleminen) कः mikä मानवः ihminen न ei शाम्यति saavuttaa rauhan.

5. Kuka on sellainen ihminen, joka tarkkailtuaan suurten näkijöiden, pyhimysten ja joogien monenlaisia¹ näkemyseroja ja tultuaan täysin välinpitämättömäksi oppimiselle, ei saavuta tyyneyttä²?

1. *Monenlaisia jne.*—viittaa eri filosofisiin koulukuntiin, elämän *summum bonum* ollessa erilainen eri koulukunnissa.

2. *Tyyneys*—Nuo jotka ovat saavuttaneet täydellisen välinpitämättömyyden maailmallisia objekteja kohtaan ja ovat halukkaita ainoastaan Itse-oivallukseen, ovat varmasti varustetut tällä harvinaisella mielenlaadulla.

कृत्वा मूर्तिपरिज्ञानं चैतन्यस्य न किं गुरुः ।

निवैदसमतायुक्त्या यस्तारयति संसृतेः ॥ ६ ॥

यः Kuka निवैदसमतायुया välinpitämättömyyden, samuuden ja järkeilyn avulla चैतन्यस्य Puhtaan Tietoisuuden मूर्तिपरिज्ञानं todellisen luonteen oivallus कृत्वा saavuttaminen संसृतेः

sielunvaelluksesta तारयति pelastaa itsensä सः hän किं (kysyvä) गुरुः henkinen opas न ei.

6. Hän, joka saavuttaa Puhtaan Tietoisuuden todellisen luonteen tiedon täydellisellä välinpitämättömyydellä maailmasta, mielentyyneydellä¹ ja järkeilyllä ja pelastaa itsensä

syntymien ja kuolemien pyörästä, eikö hän² todella ole henkinen opas?

1. *Mielentyyneys*—ystävyydessä ja vihollisuudessa, onnessa ja kärsimyksessä ja sen kaltaisissa.
2. *Hän jne.*—Edellinen säe sulkee *srit, sādhit* ja *joogit* pois henkisinä oppaina moninaisten mielipiteidensä vuoksi. Tämä säe osoittaa, että se ihminen yksin, joka on oivaltanut Totuuden itse, voi olla henkinen opas. Ei pelkästään opitut mielipiteet vaan todellinen harjoitus ja oivallus ovat Gurun *sine qua non*.

पश्य भूतर्विकारांस्त्वं भूतमात्रान् यथार्थतः ।

तत्क्षणद्वन्द्वनिर्मुः स्वरूपस्थो भविष्यसि ॥ ७ ॥

भूतर्विकारान् Elementtien muunnokset यथार्थतः todellisuudessa भूतमात्रान् ei muuta kuin alkuperisiä elementtejä पश्य nähdä (एवं सति näin) तत्क्षणात् heti त्वं sinä बन्धनिर्मुः vapaa

orjuudesta (सन् oleminen) स्वरूपस्थः pysyminen omassa luonnossasi भविष्यसि tulee olemaan.

7. Älä katsele elementtien muunnoksia¹ todellisuudessa minään muina kuin pelkkinä alkuperäisinä elementteinä ja tulet heti olemaan vapaa² orjuudesta ja pysymään todellisessa itsessäsi.

1. *Muunnoksia jne.*—nim. keho, mieli, aistit, jne. Todellisuudessa kaikki nämä eivät ole muuta kuin peruselementtejä, eroten toisistaan vain perusmallin yhdistelmissä. Nämä perusmallin yhdistelmät ovat ne, jotka saavat meidät pitämään yhtä esinettä kauniina ja toista rumana, ja näin haluamaan yhtä ja karttamaan toista. Mutta sillä hetkellä, kun tunnemme kaikkien asioiden ja esineiden olevan samaa, kaikki mieltymykset ja inhoamiset häviävät ja tulemme tuntemaan todellisen luontomme ja olemaan vapaat.
2. *Vapaa jne.*—Orjuus muodostuu kehon ja maailman asioiden viehätysvoimasta; vapaus siitä viehätysvoimasta luopumisesta ja Itsen todellisessa luonnossa pysymisestä.

वासना एव संसार ति सर्वा विमुञ्च ताः ।

तत्त्यागो वासनात्यागात् स्थितिरद्य यथा तथा ॥ ८ ॥

वासनाः Halut एव varmasti संसारः maailma ति niin ताः ne सर्वाः kaikki विमुञ्च luopua

वासनात्यागात् haluista luopumisesta तत्त्यागः sen luopuminen (भवति on) अद्य nyt स्थितिः voit elää

यथा तथा olitpa missä hyvänsä.

8. Halut¹ yksin ovat maailma. Luovutko, siksi, niistä kaikista. Halusta luopuminen on maailmasta luopumista. Nyt² voit elää missä vain.

1. *Halut jne.*—Koska halu on se, joka sitoo meidät maailmaan ja saa meidät pitämään sitä todellisena ja näin alistaa meidät syntymien ja kuolemien kiertokulkuun. Sillä hetkellä, kun olemme vapaat halusta, maailman todellisuus katoaa eikä meillä ole enää jälleensyntymää.
2. *Nyt jne.*—Hän, joka on luopunut halusta, on täydellisesti vapaa. Hän voi elää missä tahansa, koska olosuhteet eivät vaikuta häneen.

LUKU X

HILJAISUUS

अष्टावक्र उवाच ।

विहाय वैरिणं काममर्थं चानर्थसङ्कलम् ।

धर्ममप्येतयोर्हेतुं सर्वत्रानादरं कुरु ॥ १ ॥

वैरिणं Vihamies कामम् halu अनर्थसङ्कलम् täynnä ilkivaltaa अर्थं maallinen omaisuus च ja एतयोः näiden kahden हेतुं syy धर्मम् hyvä työ अपि myös विहाय heitteillejätto सर्वत्र kaikkialla अनादरं halveksinta कुरु tehdä.

Astāvakra sanoi:

1. Harjoita välinpitämättömyyttä kaikkea kohtaan luopumalla *kāmasta* (halusta), joka on vihollinen¹, *arthasta* (maallisesta omaisuudesta), *johon*² liittyy ilkivaltaa ja *dharmasta*³ (hyvien töiden suorittamisesta), joka on näiden kahden aiheuttaja.

1. *Vihollinen*—Koska aistinautinnon halu estää Tiedon saavuttamisen ja sitoo meidät maailmaan.

2. *Johon jne.*—hyvinvoinnin hankkiminen ja säilyttäminen johtaa mielen tottumuksiin, jotka ovat haitallisia korkeammalle luonnollemme.

3. *Dharmasta jne.*—Tässä *dharm* merkitsee hyvää työtä, sekä maallista että uskonnollista. Hyviä töitä suorittamalla me hankimme ansioita jotka suovat meille maallista omaisuutta kuin myös aistillisia nautintoja.

* *Dharma, artha ja kāma* ovat tavallisen ihmisen olemassaolon kolme päämäärää. Mutta saavuttaakseen *moksan*, vapauden, mikä on elämän *summum bonum*, hänen on luovuttava näistä kolmesta. Absoluuttia ei koskaan voi saavuttaa niin kauan kuin on pieninkin ripaus halua. Ja ilman halua nämä kolme päämäärää ovat merkityksettömiä. Siitä johtuu niistä luopumisen välttämättömyys niin että silmäsi voivat avautua Korkeimmalle Itselle.

स्वप्नेन्द्रजालवत् पश्य दिनानि त्रीणि पञ्च वा ।

मित्रक्षेत्रधनागारदारदायादिसम्पदः ॥ २ ॥

त्रीणि Kolme पञ्च viisi वा tai दिनानि päivää (स्यायिन्यः jatkuminen)

मित्रक्षेत्रधनागारदारदायादिसम्पदः ystävät, maat, hyvinvointi, talot, vaimot, lahjat, ja muu sellainen hyvä onni स्वप्नेन्द्रजालवत् kuin uni tai jonglöörin esitys पश्य näe.

2. Katsele ystäviä, maita, hyvinvointia, taloja, vaimoja, lahjoja ja muita sellaisia hyvien onnen merkkejä kuin¹ unta tai jonglöörin esitystä, joka kestää vain muutaman päivän.

1. *Kuin jne.*—epätodellista ja hetkellistä.

यत्र यत्र भवेत्तृष्णा संसारं विद्धि तत्र वै ।

प्रौढवैगम्यमाश्रित्य वीततृष्णः सुरवी भव ॥ ३ ॥

यत्र यत्र Missä tahansa तृष्णा halu भवेत् on तत्र olemassa वै todella संसारं maailma विद्धि tietää (अतः niin) प्रौढवैगम्यम् luja kiintymättömyys आश्रित्य omaksuminen वीततृष्णः vapaa halusta

सुरवी onnellinen भव ole.

3. Tiedä, että missä¹ vain on halua, siellä on maailma. Omaksu itsellesi luja² kiintymättömyys, mene halun tuolle puolen ja ole onnellinen.

1. *Missä jne.*—Koska aistinautintojen halu johtaa ihmisen monenlaisiin tekoihin ja sitoo hänet maailmaan niiden hedelmien nauttimiseksi.

2. *Luja jne.*—kuvaa absoluuttisen kiintymättömyyden asennetta nautintojen objekteja kohtaan.

तृष्णामात्रात्मको बन्धस्तन्नाशो मोक्ष उच्यते ।

भवासंसमित्रेण प्राप्तितुष्टिर्मुहुर्मुहुः ॥ ४ ॥

बन्ध Orjuus **तृष्णामात्रात्मकः** muodostuu pelkästään halusta **तन्नाशः** sen tuhoaminen **मोक्षः** vapaus **उच्यते** nimeltään **भवासंसमित्रेण** ainoastaan maailmaan kiintymättömyyden avulla **मुहुर्मुहुः** alati **प्राप्तितुष्टिः** oli saavuttamisesta (**भवति** on).

4. Orjuus muodostuu pelkästään halusta ja halun tuhoamisen sanotaan olevan vapaus. Vain kiintymättömyydellä maailmaan ihminen saavuttaa Itsen oivalluksen pysyvän ilon.

त्वमेकश्चे तनः शुद्धो जडं विश्वमसत्तथा ।

अविद्यापि न किञ्चित्सा का बुभुत्सा तथापि ते ॥ ५ ॥

त्वम् Sinä **एकः** Yksi **शुद्धः** Puhdas **चेतनः** Äly (**असि** ovat) **विश्वम्** maailmankaikkeus **जडं** vailla älyä **तथा** ja **असत्** ei-olemassaolo (**अस्ति** on) **अविद्या** tietämättömyys **अपि** myös **न** ei **किञ्चित्** mitä vain (**अस्ति** on) **तथा** **अपि** silti **ते** sinun **का** mikä **सा** se **बुभुत्सा** halu tietää.

5. Sinä olet Yksi, Puhdas Äly. Maailmankaikkeus on ei-älykäs¹ ja epätodellinen. Tietämättömyyttä ei ole todella olemassa. Mitä sinä kuitenkin haluat tietää?

* Tässä korostetaan sitä, että jopa halusta tietää on luovuttava. Meidän ei tulisi haluta tietää sitä mikä ei ole todellista. Itse yksin on se mikä on todellinen ja meidän tulisi tietää sen olevan todellisen luontomme samalla kun silminnähtävä maailma ja tietämättömyys, joka on syynä siihen, että hyväksymme sen todellisena, eivät todella ole olemassa. Siksi todellisuudessa ei ole mitään muuta tiedettävää kuin Itse. Siitä johtuu että jopa halusta tietää on luovuttava.

1. *Ei-älykäs*—Tajuava prinsiippi luonnossa on Itsen heijastetta. Kaikki tietoisuus on Itsen tietoisuutta; kaikki ei-itse on täten ei-älykästä.

राज्यं सुताः कलत्राणि शरीराणि सुरवानि च ।

संसस्यापि नष्टानि तव जन्मनि जन्मनि ॥ ६ ॥

संसस्य Kiintynyt **अपि** vaikka **तव** sinun **राज्यं** kuningaskunta **सुताः** pojat **कलत्राणि** vaimot **शरीराणि** kehot **सुरवानि** mielihyvät **च** ja **जन्मनि** **जन्मनि** syntymä syntymän jälkeen **नष्टानि** on menettänyt.

6. Olet menettänyt kuningaskunnat, pojat, vaimot ja mielihyvät syntymä syntymän jälkeen vaikka kiinnyitkin niihin.

* Tämä säe antaa talonpoikaisjärkeen käyvän syyn miksi meidän tulisi turvautua kieltämykseen. Sellainen on

maallisten asioiden katoavainen luonto, että vaikka me rakastamme niitä syvästi, me emme voi säilyttää niitä kauaa. Me kadotamme ne ja näin ne aiheuttavat meille surua. Tämä tapahtuma on toistunut elämästä toiseen. Mikä syytä, silloin, on kiintyä niihin?

अलमथैन कामेन सुकृतेनापि कर्मणा ।

एभ्यः संसारकान्तारे न विश्रान्तमभून्मनः ॥ ७ ॥

अथैन Omaisuuuden kanssa कामेन halun kanssa सुकृतेन कर्मणा hartaan lupauksen kanssa

अपि ja अलम् ei tarvetta संसारकान्तारे maailman ankeassa viidakossa मनः mieli एभ्यः näistä

विश्रान्तम् levännyt न ei अभूत् oli.

7. Riittää jo omaisuudet, halut ja hartaat lupaukset. Mieli ei löytänyt näistä lepoa maailman ankeassa viidakossa.

* Astāvakra toistaa uudelleen *dharman*, *arthan* ja *kāman* ajatusten arvottomuuden, korostaen *moksaa*. Katso säettä 1 tässä luvussa.

कृतं न कति जन्मानि कायेन मनसा गिरा ।

दुःखमायासदं कर्म तदद्याप्युपरम्यताम् ॥ ८ ॥

(त्वं Sinä) कायेन kehon kanssa मनसा mielen kanssa गिरा puheen kanssa दुःखम् kivulias

आयासदं kietoutua vaikeuteen कर्म työ कति kuinka monta जन्मानि syntymää न ei कृतं teki तत् niin

अद्य tänään अपि jopa उपरम्यताम् lakata.

8. Kuinka monessa syntymässä oletkaan tehnyt kovaa ja kivuliasta työtä keholla, järjellä ja puheella! Siksi lopeta viimeistään tänään.

* Miedän nykyiset kehomme ja kokemuksemme ovat menneissä syntymissämme tekemiemme tekojen seurausta. Tämä prosessi jatkuu niin kauan kuin me jatkamme toimintaamme tietämättömyydessä ja tulemme kulkemaan syntymästä toiseen. Paetaksemme kurjuutta meidän on lopetettava maailmallinen aktiivisuus. Astāvakra osoittaa, että meidän menneet toimintamme, perintönään niin paljon työtä ja kärsimystä, eivät ole antaneet meille mitään pysyvää onnea. Miksi meidän sitten pitäisi jatkaa näitä maailmallisia toimiamme, jotka saavat alkunsa tietämättömyydestä ja aiheuttavat orjuutta ja kurjuutta?

LUKU XI

VIISAUS

अष्टावक्र उवाच ।

भावाभावविकारश्च स्वभावादिति निश्चयी ।

निर्विकारो गतक्लेशः सुरवेनैवोपशाम्यति ॥ १ ॥

भावाभावविकारः Muutos olemassaolon ja tuhoutumisen muodossa **च** (täydentävä) **स्वभावात्** luonteesta (**जायत्** tapahtua) **ति** tämä **निश्चयी** hän joka on tiennyt varmasti **निर्विकारः** häiriintymätön **गतक्लेशः** vapaa kivusta (**सन्** oleminen) **सुरवेन** helposti **एव** (täydentävä) **उपशाम्यति** löytää levon.

Astāvakra sanoi:

1. Hän, joka on oivaltanut, että muutos¹ olemassaolon ja tuhoutumisen muodossa on luonnollista asioille ja esineille, löytää helposti² levon, ollen häiriintymätön ja kivusta vapaa.

1. *Muutos jne.*—Kaikki on olemassa, muuttuu ja tuhoutuu. Tämä on kaiken luonne. Mikään ei ole pysyvää.
2. *Helposti jne.*—Jos joku oivaltaa asioiden ohimenevän luonteen hän ei enää kiinny niihin ja löytää näin rauhan. Henkisen levottomuuden ja kivun syynä on kiintymyksemme katoaviin objekteihin, pitäen niitä pysyvinä.

ईश्वरः सर्वनिर्माता नेहान्य ति निश्चयी ।

अन्तर्गलितसर्वाशः शान्तः क्वापि न सज्जते ॥ २ ॥

ईश्वरः Isvara **सर्वनिर्माता** kaiken luoja **ह** täällä **अन्तः** muu **न** **ei** (**अस्ति** on) **ति** tämä **निश्चयी** hän joka on tiennyt varmasti **अन्तर्गलितसर्वाशः** lisäksi kaikki halut sisältä poistuneena **शान्तः** tyyni (**सन्** oleminen) **क्व अपि** mihinkään **न** **ei** **सज्जते** kiintynyt.

2. Hän, joka on tiennyt varmasti, että Isvara¹ on kaiken luoja ja ettei täällä² ole ketään muuta, tulee rauhalliseksi³ kaikkien sisäisten halujen asettuessa lepoon eikä ole kiintynyt mihinkään.

1. *Isvara jne.*—Maailmankaikkeus on ilmestynyt Itsestä, on olemassa Itsessä ja häiviää Itseen. Mitä tahansa on olemassa maailmankaikkeudessa on Itsen läpäisemää. Mitään muuta olemassaoloa ei ole kuin Itse itse.
2. *Täällä*—maailmankaikkeudessa.
3. *Rauhalliseksi jne.*—Halut ilmestyvät ajattelusta, että on olemassa muita asioita ja olemassaoloja oman itsen ulkopuolella. Ihminen himoittaa niitä ja haluaa nauttia niistä. Mutta kun ihminen tietää, että maailmankaikkeus on Itsen läpäisemä—että on vain Itse eikä mitään muuta—, erilaisuuden tunne poistuu eikä halua ole ja sen jälkeen on rauha.

आपहः सम्पदः काले दैवादेवेति निश्चयी ।

तृप्तः स्वस्थेन्द्रियो नित्यं न वाञ्छति न शोचति ॥ ३ ॥

काले Aikanaan **आपहः** vastoinkäymiset **सम्पदः** hyvinvoinnit **दैवात्** menneitten toimien vaikutusten kautta **एव** varmasti (**भवन्ति** tulla) **ति** tämä **निश्चयी** hän joka on tiennyt varmasti **नित्यं** aina **तृप्तः** tyytyväinen **स्वस्थेन्द्रियः** kaikki aistit hallittuina (**सन्** oleminen) **न** **ei** **वाञ्छति** halut **न** **ei**

शोचति surut (च ja).

3. Hän, joka on tiennyt varmasti, että vastoinkäyminen ja hyvinvointi tulevat aikanaan menneiden toimien vaikutusten¹ vuoksi, on aina tyytyväinen. Hänellä on kaikki aistit hallittuina² eikä hänellä ole haluja³ eikä suruja⁴.

1. *Vaikutusten jne.*—Häneen, joka oivaltaa, että hänen nykyinen elämänsä kaikkine elämän-kohtaloineen on hänen menneiden toimiansa tulosta, eivät vaikuta onnen muutokset.

2. *Hallittuina jne.*—Kiintymättä maallisiin objekteihin.

3. *Haluja*—saavuttamattoman vuoksi.

4. *Suruja*—menetetyn vuoksi.

सुरवद्दुःखे जन्ममृत्यू दैवादेवेति निश्चयी ।

साध्यादर्शी निरायासः लुर्वन्नपि न लिप्यते ॥ ४ ॥

सुरवद्दुःखे Onnellisuus ja kärsimys जन्ममृत्यू syntymä ja kuolema दैवात् menneiden toimien vaikutusten ansiosta एव varmasti (भवन्ति ovat) ति tämä निश्चयी hän joka on tiennyt varmasti साध्यादर्शी löytämättä mitään saavutettavaa निरायासः huolenpidosta vapaa (सन् oleminen) लुर्वन् tekeminen अपि jopa न ei लिप्यते kiintynyt.

4. Hän, joka tietää varmasti, että onni ja kärsimys, syntymä ja kuolema johtuvat menneiden toimien vaikutuksista, ei löydä mitään saavutettavaa ja tulee näin vapaaksi huolenpidosta eikä¹ ole kiintynyt vaikka harjoittaakin toimintaa.

1. *Eikä jne.*—Koska hän tietää ettei ole toimintojen tekijä.

चिन्तया जायते दुःखं नान्यथेहेति निश्चयी ।

तया हीनः सुरवी शान्तः सर्वत्र गलितस्पृहः ॥ ५ ॥

ह Tässä दुःखं kurjuus चिन्तया huolehtimisen vuoksi जायते on tuottanut न ei अन्यथा muuten ति tämä निश्चयी hän joka on tiennyt varmasti तया हीनः vailla sitä सुरवी onnellinen शान्तः rauhallinen सर्वत्र kaikkialla गलितस्पृहः irti haluista (भवति on).

5. Hän, joka on oivaltanut, että huolehtiminen¹ eikä mikään muu, on se joka tuottaa surua tässä maailmassa, vapautuu siitä ja on onnellinen, rauhallinen ja vapaana haluista kaikkialla.

1. *Huolehtiminen jne.*—Huolehtiminen edellyttää mielen samaistamista johonkin maalliseen objektiin. Tämä taas synnyttää kiintymyksen ja halun, jotka luovat orjuuden ja saavat aikaan kärsimystä.

नाहं देहो न मे देहो बोधोऽहमिति निश्चयी ।

कैवल्यमिव संप्राप्तो न स्मरत्यकृतं कृतम् ॥ ६ ॥

अहं Minä देहः keho न ei मे minun देहः keho न ei अहम् Minä बोधः Tietoisuus ति tämä निश्चयी hän joka on oivaltanut कैवल्यं Absoluuttiuden tila संप्राप्तः saavutettu व aivan kuin अकृतं

mitä ei ole tehty कृतम् mitä tehdään न ei स्मरति muistaa.

6. 'Minä en ole keho eikä keho ole minun. Minä olen Tietoisuus'—Hän, joka on oivaltanut tämän varmasti, ei¹ muista mitä hän on tehnyt tai ei tehnyt saavutettuaan² Absoluuttiuden tilan.

1. *Ei jne.*—Työ koskee pelkästään kehoa ja mieltä eikä Itseä. Hän, joka on saavuttanut Korkeimman Tiedon, ei samaista itseään kehoon ja mieleen. Siksi hänellä ei ole mitään yhteyttä mihinkään työhön. Hän ei mieti mitä on tehnyt tai jättänyt tekemättä kuten tavallinen ihminen.

2. *Saavutettuaan jne.*—Koska Itse-oivallus, kerran saavutettuna, jatkuu jopa kehon tuhoutumisen jälkeen.

आब्रह्मस्तम्बपर्यन्तमहमेवेति निश्चयी ।

निर्विकल्पः शुचिः शान्तः प्राप्ताप्राप्तविनिर्मुक्तः ॥ ७ ॥

आब्रह्मस्तम्बपर्यन्तम् Brahmasta alas ruohontupsuun asti अहम् Minä एव varmasti (अस्मि olen) ति tämä निश्चयी hän joka tietää varmasti निर्विकल्पः vapaana ajatuksen ristiriidasta शुचिः puhdas शान्तः rauhallinen प्राप्ताप्राप्तविनिर्मुक्तः kääntynyt pois siitä mitä on tai ei ole saavuttanut (भवति on).

7. 'Minä olen todella kaikessa Brahmasta alas ruohontupsuun saakka'—Hänestä, joka tietää tämän varmasti, tulee vapaa¹ ajatuksen ristiriidasta, puhdas ja rauhallinen ja vapaa² sen huolehtimisesta mitä on tai ei ole saavuttanut.

1. *Vapaa jne.*—Koska mentaalinen päättäväisyys tai päättämättömyys on mahdotonta hänelle, joka on kosminen olemassaolo itse. Hänellä ei ole mitään päätettävää.

2. *Vapaa jne.*—Koska hän ei näe ketään itsensä ulkopuolella.

नानाश्चर्यमिदं विश्वं न किञ्चिदिति निश्चयी ।

निर्वासनः स्फूर्तिमात्रो न किञ्चिदिव शाम्यति ॥ ८ ॥

दं Tämä nana moninainen आश्चर्यम् ihmeellinen विश्वं maailmankaikkeus न ei किञ्चित् mitä vain ति tämä निश्चयी hän joka tietää varmasti निर्वासनः vapaa halusta स्फूर्तिमात्रः puhdas Tietoisuus (सन् oleminen) किञ्चित् mitä vain न ei (अस्ति on olemassa) व ikään kuin शाम्यति löytää rauhan.

8. Hänestä, joka tietää varmasti, että tämä moninainen ja ihmeellinen maailmankaikkeus ei ole mitään¹, tulee haluamaton ja Puhdas Tietoisuus ja hän löytää rauhan ikään kuin² mitään ei ole olemassa.

1. *Ei mitään*—epätodellinen.

2. *Ikään kuin jne.*—Joskin, vaikka eläkin kehossa, hän saattaa aistia maailmankaikkeuden ilmeisen olemassaolon, kuitenkin hänen sisäinen rauhansa on absoluuttinen tila, jossa ei ole olemassa mitään muuta kuin Itse.

LUKU XII

ITSESSÄ PYSYMINEN

जनक उवाच ।

कायकृत्यासहः पूर्वं ततो वाग्विस्तगसहः ।

अथ चिन्तासहस्तस्मादेवमेवाहमास्थितः ॥ १ ॥

जनकः Janaka उवाच sanoi:

(अहं Minä) पूर्वं aluksi कायकृत्यासहः ruumiillista toimintaa sietämätön ततः sitten

वाग्विस्तगसहः laaja-alaista puhetta sietämätön ततः sitten चिन्तासहः ajattelua sietämätön (अभवम् tuli) तस्मात् niin अहम् minä एवम् täten एव totisesti आस्थित pysyä.

Janaka sanoi:

1. Minusta tuli ensin fyysistä¹ toimintaa, sitten laaja-alaista puhetta ja lopuksi ajattelua sietämätön². Täten³ pysyn siksi minä hievahtamatta.

1. *Fyysistä jne.*—Oppilas aloitti karkeasta, sitten halliten eteerisemmät esteet.

2. *Sietämätön*—toisin sanoen erillään oleva, mielen ollessa täydellisesti käännettynä pois teosta, sanasta, ja ajatuksesta, kaikesta suhteelliselle tasolle kuuluvasta.

3. *Täten*—ilman mitään toimintaa, fyysistä, äänellistä tai mentaalista.

प्रीत्यभावेन शब्दादेरदृश्यत्वेन चात्मनः ।

विक्षेपैकाग्रहृदय एवमेवाहमास्थितः ॥ २ ॥

शब्दादेः Äänen jne. प्रीत्यभावेन kiintymisen halun vuoksi आत्मनः Itsen अदृश्यत्वेन olematta

havainnoinnin kohde च ja विक्षेपैकाग्रहृदयः mieli vapaana häiritsevistä tekijöistä ja yksipisteisenä

अहम् minä एवम् täten एव totisesti आस्थित pysyä.

2. Omaamatta kiintymystä ääneen¹ ja muihin aistiobjekteihin ja koska Itse² ei ole havaittava objekti, mieleni vapautui³ häiritsevistä tekijöistä ja on yksipisteinen. Täten⁴ pysyn minä siksi hievahtamatta.

1. *Ääneen jne.*—kaikkiin aistittaviin objekteihin, maailmankaikkeuden kaikkiin asioihin.

2. *Itse jne.*—Aistiminen on mahdollista vain kaksinaisuuden tilassa. Itse on absoluuttinen. Sen tietäjää ei voi olla. Siksi se ei voi olla aistimuksen kohde. 'Kun on kaksinaisuutta, kuten oli, silloin ihminen haistaa, näkee, kuulee, puhuu, ajattelee ja tietää jotakin. (Mutta) Brahmanin tuntijalle kaikki on tullut Itseksi, mitä hän silloin haistaisi ja minkä avulla? Mitä hän silloin katselisi ja minkä avulla? Mitä hän silloin kuuntelisi ja minkä avulla? Mitä hän silloin puhuisi ja minkä avulla? Mitä hän silloin ajattelisi ja minkä avulla? Mitä hänen pitäisi tietää ja minkä avulla? Minkä avulla hänen pitäisi tietää se, jonka vuoksi kaikki tämä tiedetään—minkä avulla, Oi Maitreyi, hänen tulisi tuntea tuntija?' (*Brhadāranyaka Upanisad*—IV. s. 15)

3. *Vapautui jne.*—Aistiobjekteihin kiintyminen häiritsee mieltä ja estää sitä olemasta kääntynyt kohti Itseä. Viisaalla ei ole kiintymystä aistiobjekteihin. Ja koska Itse ei ole aistimisen kohde, koska se on mielen ja puheen tuolla puolen, hän on vapaa kaikista häiritsevistä tekijöistä.

4. *Täten*—absoluuttisena itsenä, kaikkien häiriöiden ja suhteellisuuksien tuolla puolen.

समाध्यासादिविक्षिप्तौ व्यवहारः समाधये ।

एवं विलोक्य नियममेवमेवाहमास्थितः ॥ ३ ॥

समाध्यासादिविक्षितौ Päälle asettamisen yms. aiheuttamassa häiriössä समाधये

keskittymiselle व्यवहारः aktiivisuus (भवति on) एवं täten नियमम् sääntö विलोक्य näkeminen अहम्
minä एवम् täten एव totisesti आस्थितः pysyä.

3. On tehtävä ponnistus keskittymiseksi, kun mielessä on päälle asettamisesta yms. johtuva¹ häiriö. Tajuten² tämän olevan sääntö, täten³ pysyn minä hievahtamatta.

1. *Johtuva jne.*—kuten tietämättömän ihmisen tapauksessa. Ajatukset kehosta, mielestä, egoismista, jne. ovat hänen mielensä päälle asetettuja. Hänen mielensä on häiriintynyt ja tarvitaan ponnistusta sen keskittämiseksi.

2. *Tajuten jne.*—Määrätty sääntö keskittyä koskee vain sellaista henkilöä, joka on tietämättömyyden tilassa ja on tarpeetonta hänelle, joka on vakiintunut Itseen.

3. *Täten*—keskittymisen tuolla puolen.

हेयोपादेयविरहादेवं हर्षषिदयोः ।

अभावादद्य हे ब्रह्मन्नेवमेवाहमास्थितः ॥ ४ ॥

हे Oi ब्रह्मन् Brahman हेयोपादेयविरहात् johtuen hylättävän ja hyväksyttävän poissaolosta एवं

yhtä hyvin kuin हर्षषिदयोः ilon ja surun अभावात् poissaolon vuoksi अद्य tänään अहम् minä एवम्
täten एव totisesti आस्थितः pysyä.

4. Omaamatta¹ mitään mitä hyväksyä tai hylätä ja omaamatta iloa tai surua, täten², herra, pysyn minä hievahtamatta.

1. *Omaamatta jne.*—Hyväksyminen tai hylkääminen ja ilo tai suru ovat mahdollisia vain kun samaistamme itsemme aistiobjekteihin ja luomme yksilöllisyydet. Mutta Itse on Yksi, täydellinen ja kaikenläpäisevä. Sillä ei siksi ole mitään menetettävää tai saavutettavaa eikä Se siksi kärsi tai tunne itseään onnelliseksi.

2. *Täten*—täydellisenä ja kaiken läpäisevänä.

आश्रमानाश्रमं ध्यानं चित्तस्वीकृतवर्जनम् ।

विकल्पं मम वीक्ष्यैतैरेवमेवाहमास्थितः ॥ ५ ॥

आश्रमानाश्रमं Elämän vaihe tai ei elämän vaihetta ध्यानं mietiskely चित्तस्वीकृतवर्जनम्

mentaalisten toimintojen hallinta एतैः näiden मम minun विकल्पं häiriö वीक्ष्य näkeminen एवम्
täten एव totisesti अहम् minä आस्थितः pysyä.

5. Elämänvaihe¹ tai ei elämänvaihetta, mietiskely, mentaalisten toimintojen hallinta—huomaten,² että nämä aiheuttavat häiriötä minulle, täten³ totisesti pysyn minä hievahtamatta.

1. *Elämänvaihe*—viittaa neljään perinteiseen elämänvaiheeseen kullekin laadittuine velvollisuuksineen ja elämäntapoineen—Brahmacarya (opiskelu-elämä), Gárhasthya (perhehuoltajan elämä), Vánaprastha (erakkoelämä) ja Sannyása (hänen elämänsä, joka täydellisesti luopuu maailmasta ja sen kiintymyksistä).

2. *Huomaten jne.*—Kaikilla näillä on viittaus kehoon ja mieleen, mutta Itse ylittää ne. Tästä johtuu, että ne ovat häiriötekijöitä Itse-tiedon ihmiselle.

3. *Täten*—vapaana kaikista sellaisista häiriöistä.

कर्मानुष्ठानमज्ञानाद्यथैवोपरमस्तथा ।

बुध्वा सम्यगिदं तत्त्वमेवमेवाहमास्थितः ॥ ६ ॥

यथा Kuten कर्मानुष्ठानम् toiminnan suoritus अज्ञानात् tietämättömyydestä (भवति on) तथा एव siinäkin tapauksessa उपरमः lakkaaminen (अज्ञानात् भवति) दं tämä तत्त्वम् totuus सम्यक् täysin बुध्वा tietäminen अहम् minä एवम् täten एव totisesti आस्थितः pysyä.

6. Pidättyminen¹ toiminnasta on yhtä paljon tietämättömyyden seurausta kuin toiminnan suoritus. Tietäen tämän totuuden täydellisesti, täten² pysyn minä hievahtamatta.

1. *Pidättyminen jne.*—Sekä työn suorittaminen että siitä pidättyminen edellyttävät sekä egon että ulkoisen ja sisäisen maailman tietoisuutta ja tämä on tietämättömyyttä.

2. *Täten*—Itsessä, jossa ei voi esiintyä kysymystä toiminnasta tai siitä pidättymisestä.

अचिन्त्यं चिन्त्यमानोऽपि चिन्तारूपं भजत्यसौ ।

त्यत्त्वा तद्भावनं तस्मादेवमेवाहमास्थितः ॥ ७ ॥

अचिन्त्यं Käsittämätön चिन्त्यमानः ajattelemisen अपि jopa असौ yksi चिन्तारूपं ajatuksen muoto भजति turvautuminen तस्मात् niin तत् se भावनं ajatus त्यत्त्वा luopuminen अहम् minä एवम् täten एव varmasti आस्थितः pysyä.

7. Ajatellessaan¹ Yhtä Käsittämätöntä, ihminen on vain turvautunut ajatuksen muotoon. Siksi luopuen tästä ajatuksesta, täten² pysyn minä hievahtamatta.

1. *Ajatellessaan jne.*—Itse on ajatuksen takana eikä voi olla ajattelun kohde. Sen mietiskely ei siksi ole muuta kuin tietyn mielentilan luomista, eikä ole Brahman. Oivaltaakseen Brahmanin, ihmisen on mentävä mielen rajoitteiden tuolle puoleen ja tultava Brahmaniksi Itsekseen.

2. *Täten*—ajatuksen takana.

एवमेव कृतं येन स कृताथौ भवेदसौ ।

एवमेव स्वभावो यः स कृताथौ भवेदसौ ॥ ८ ॥

येन Kenen एवम् täten एव jopa कृतं suorittanut loppuun सः असौ hän कृतार्थः täyttänyt भवेत् tulee joksikin यः kuka एवम् स्वभावः sellaisen luonnon एव varmasti सः असौ hän कृतार्थः täyttänyt भवेत् tulee joksikin.

8. Siunattu on se ihminen, joka¹ on suorittanut loppuun tämän. Siunattu on hän, joka² on luonteeltaan sellainen.

1. *Joka jne.*—Joka, *sādhanán* avulla, on oivaltanut Itsen kaikkien toimintojen, fyysisten ja mentaalisten, takana olevana.

2. *Joka jne.*—kuvaa korkeampaa tilaa. Absoluuttinen tila on hänelle nyt luonnollinen.

LUKU XIII

ONNELLISUUS

जनक उवाच ।

अकिञ्चनभवं स्वास्थ्यं कौपीनत्वेऽपि दुर्लभम् ।

त्यागादाने विहायास्मादहमासे यथासुरवम् ॥ १ ॥

जनकः Janaka उवाच sanoi:

अकिञ्चनभवं Tietoisuuden syntymä että mitään muuta ei ole olemassa स्वास्थ्यं tyyneys कौपीनत्वे lannevaatteen omaamisen tilassa अपि jopa दुर्लभम् harvinainen आस्माम् siksi त्यागादाने hylkääminen ja hyväksyminen विहाय luopuminen अहम् minä यथासुरवम् onnellisesti आसे elää.

Janaka sanoi:

1. Tyyneys¹, joka on sellaisen Tietoisuuden synty ettei ole mitään muuta kuin Itse, on harvinaista² jopa hänelle, joka pukeutuu pelkkään lannevaatteeseen. Siksi³, luopuen hylkäämisestä ja hyväksymisestä, elän onnellisena.

1. Tyyneys—*Svásthya*, joka merkitsee sanasta sanaan Itseen vakiintumisen tilaa.

2. Harvinaista *jne.*—Erittäin korkea henkinen tila osoitetaan. Jopa pukeutuminen lannevaatteeseen on suhteelliseen tietoisuuteen viittaavaa.

3. Siksi *jne.*—Hylkääminen ei edusta sen paremmin kuin hyväksymisenkään muuta kuin egoismia ja kiintymystä, jotka saavat alkunsa tietämättömyydestä. Todellinen onnellisuus, siksi, muodostuu niiden molempien ylittämisestä.

कुत्रापि रवेदः कायस्य जिह्वा कुत्रापि रिवद्यते ।

मनः कुत्रापि तत्तृ पुरुषार्थे स्थितः सुरवम् ॥ २ ॥

कुत्र अपि Jossain कायस्य kehon रवेदः ahdistus (भवति on) कुत्र अपि jossain जिह्वा kieli रिवद्यते uupunut कुत्र अपि jossain मनः mieli (रिवद्यते on väsynyt) तत् tämä तृया luopuminen (अहं minä)

पुरुषार्थे elämän päämäärässä सुरवम् onnellisena स्थितः vakiintunut (अस्मि olen).

2. Täällä on ruumiinvaiva¹, siellä kielen², ja mielen³ vaiva toisaalla. Näistä luopuneena, elämän⁴ korkeimmassa päämäärässä elän minä onnellisena.

1. Ruumiinvaiva—katumusharjoitusten yms. suorittamisessa.

2. Kielen—pyhien kirjoitusten yms. opiskelussa.

3. Mielen—mietiskelyssä yms.

* Kehon, puheen ja mielen käyttäminen Itsen oivaltamiseksi osoittaa epätäydellisyyttä—Itseä ei ole vielä oivallettu. Tämä on ponnistelun vaihe. Pyrkimyksen tyyntyminen ja täydellinen erillisyyden tulee täydellisen Itse-oivalluksen myötä. Kun ollaan vakiinnuttu ikuisen Itsen täydellisyyteen, näkijä tuntee itsensä kaikista toimistaan, fyysisistä, äänellisistä ja mentaalista selvästi erotettava ja on, siksi, täydellisesti erillään ja todella toimimaton.

4. Elämän *jne.*—Itse-oivallus tai *moksa*.

कृतं किमपि नैव स्यादिति सञ्चिन्त्य तत्त्वतः ।

यदा यत् कर्तुमायाति तत्कृत्वासे यथासुरवम् ॥ ३ ॥

तत्त्वतः Todellisuudessa (**आत्मना** Itsen) **किमपि** mitä vain **एव** varmasti **न** ei **कृतं** tehty **स्यात्** on **ति** tämä **सच्चिन्त्य** ajatellen täysin **यदा** kun **यत्** mitä **कर्तुम्** tehdä **आयाति** tulee **तत्** se **कृत्वा** tekeminen (**अहं** minä) **यथासुरवम्** onnellisena **आसे** elää.

3. Täysin oivaltaen ettei mikään¹ ole todellisuudessa Itsen tekemää, teen² mitä hyvänsä³ mikä tarjoutuu itsestään tehtäväksi ja niin elän onnellisena.

1. *Mitään jne.*—Koska kun tehdään mitä hyvänsä, sen tekee ego keholla, mielellä ja aisteilla. Itse on kaikkien näiden tuolla puolen.

2. *Teen*—ollen ilman egoa ja vapaa. Keho ja mieli työskentelevät, Itse pysyy vapaana.

3. *Mitä hyvänsä jne.*—menneiden tekojen tulokset, joiden syytä nykyinen keho on.

कर्मनैष्कर्म्यनिर्बन्धभावा देहस्थयोगिनः ।

संयोगायोगविरहादहमासे यथासुरवम् ॥ ४ ॥

देहस्थयोगिनः *Joogit* jotka ovat kiintyneet kehoon **कर्मनैष्कर्म्यनिर्बन्धभावाः** jotka pitävät kiinni toiminnasta tai toimimattomuudesta (**भवन्ति** ovat) **अहम्** minä **संयोगायोगविरहात्** johtuen yhdistämisen ja erottamisen poissaolosta **यथासुरवम्** onnellisena **आसे** elää.

4. *Joogit*, jotka ovat kiintyneet kehoon, pitävät kiinni toiminnasta¹ tai toimimattomuudesta. Yhdistämisen ja erottamisen poissaolosta² johtuen elän onnellisena.

1. *Toiminnasta jne.*—Toiminta ja toimimattomuus ovat totta vain niille, joilla on yhä keho-ajatus. Hänelle, joka on ilman tätä, ne ovat merkityksettömiä.

2. *Poissaolosta jne.*—johtuen Itsen täydellistä samaistamattomuudesta kehoon, mieleen ja aisteihin.

अर्थानर्थौ न मे स्थित्या गत्या न शयनेन वा ।

तिष्ठन् गच्छन् स्वपन् तस्मादहमासे यथासुरवम् ॥ ५ ॥

स्थित्या Jäämisestä **मे** minun **अर्थानर्थौ** hyvä tai paha **न** ei (**स्तः** ovat) **गत्या** menemisestä **शयनेन** nukkumisesta **वा** tai **न** ei (**मे** minun **अर्थानर्थौ** hyvä tai paha **न** ei **स्तः** ovat) **तस्मात्** niin **अहम्** minä **तिष्ठन्** jääminen **गच्छन्** meneminen **स्वपन्** nukkuminen **यथासुरवम्** onnellisena **आसे** elää.

5. Ei¹ hyvää eikä pahaa koidu minulle jäämisestä, menemisestä tai nukkumisesta. Niinpä, jäänpä², menenpä tai nukunpa, elän onnellisena.

1. *Ei jne.*—Hyvä ja pahat ovat kehon ja mielen suorittamien toimintojen seurauksia. Toiminnan tulokset eivät vaikuta häneen, joka ei ole kiintynyt kehoon ja mieleen.

2. *Jäänpä jne.*—Niin kauan kuin ihminen on kehossa, hän suorittaa monenlaisia toimia. Mutta niillä ei ole merkitystä Itse-tiedon ihmisen tietoisuudelle, kuten on tietämättömän tapauksessa.

स्वपतो नास्ति मे हानिः सिद्धिर्यत्नवतो न वा ।

नाशोल्लासौ विहायास्मादहमासे यथासुरवम् ॥ ६ ॥

स्वपतः Nukkuminen **मे** minun **हानिः** häviäminen **न** ei **अस्ति** on **यत्नवतः** pyrkiminen (**मे**

minun) वा tai सिद्धि menestys न ei (अस्ति on) तस्मात् niin नाशोल्लासौ menetyks tai voitto विहाय

luopuminen अहम् minä यथासुरवम् onnellisena आसे elää.

6. En menetä nukkuessa¹ enkä saavuta pyrkimällä. Niinpä, luopuen menettämisen² ja voitonriemun³ ajatuksista elän onnellisena.

1. *Nukkuessa*—toisin sanoen, kun on joutilaana.
2. *Menettämisen*—mielihyvän, koska mitään ei ole hankittu.
3. *Voitonriemun*—johtuu maallisten asioiden hankkimisesta.

सुरवादिरूपानियमं भवेष्वालोच्य भूरिश ।

शुभाशुभे विहायास्मादहमासे यथासुरवम् ॥ ७ ॥

भावेषु Eri yhteyksissä सुरवादिरूपानियमं ilojen yms. muotojen häilyvyydessä भूरिश

nopeasti आलोच्य tarkkaileminen अस्मात् niin अहम् minä शुभाशुभे hyvä ja paha विहाय

hylkääminen यथासुरवम् onnellisena आसे elää.

7. Tarkkaillen uudestaan ja uudestaan mielihyvän ja kivun häilyvyyttä eri tilanteissa olen hylännyt¹ hyvän ja pahan ja elän onnellisena.

1. *Hylännyt jne.*—Hyvä ja paha yhdistetään mielissämme onneen ja kärsimykseen. Me etsimme hyvää ja kartamme pahaa ollaksemme onnellisia. Mutta hän, joka on oivaltanut, että onni ja kärsimys ovat varsinaisesti olosuhteiden tuotteita, muuttuen niiden muutosten mukaan, eivätkä ole ikuista Itseä, ei enää välitä hyvästä tai pahasta ja pysyy kiinnittyneenä Itseen, jossa yksin on todellinen ja absoluuttinen onni.

LUKU XIV

TYYNEYS

जनक उवाच ।

प्रकृत्या शून्यचित्तो यः प्रमादाद्भावमावनः ।

निद्रितो बोधित व क्षीणसंस्मरणो हि सः ॥ १ ॥

जनकः Janaka उवाच sanoi:

यः Joka प्रकृत्या luonteeltaan शून्यचित्तो tyhjä-mielinen प्रमादात् tahattomasti भावमावनः

objektien ajattelu निद्रितः unessa (अपि vaikka) बोधित hereillä व ikään kuin सः hän हि totisesti क्षीणसंस्मरण hän jonka (maallisen elämän) muistot on ammennettu tyhjiin.

Janaka sanoi:

1. Häneltä totisesti ovat maalliset muistot¹ ammennettu tyhjiin², joka on tyhjämielinen³ luonteeltaan⁴, joka ajattelee⁵ aistiobjekteja tahattomasti ja joka on, kuten⁶ oli, hereillä vaikka unessa.

1. Muistot jne.—sisältäen karman orjuuden, menneiden tekojen hyvät ja huonot vaikutukset ja niistä seuraava syntymä ja jälleensyntymä.

2. Ammennettu tyhjiin—Hänelle menneiden tekojen vaikutukset on tuhottu ikuisesti. Niiden voimilla ei ole enää mitään otetta häneen ja hänen nykyiset tekonsa eivät myöskään jätä mitään vaikutusta hänen mieleensä.

3. Tyhjämielinen—vailla mitään haluja tai samskaroita, vaikutelmia ja objektien tietoa vaan täynnä pelkästään Itsen loistavaa tietoisuutta.

4. Luonteeltaan—todellisuudessa.

5. Ajattelee jne.—Niin kauan kuin keho säilyy, hän tulee kuin sattumalta tietoiseksi ilmiömaailmasta, johtuen karman jäännöksestä, jota kutsutaan prarabdha karmaksi, joka vielä jatkaa toimintaansa. Mutta se objektien tietoisuus ei ole samaa kuin tavallisen ihmisen tietoisuus niistä, sillä oivaltaneelle se on näennäinen ja aineeton. Se on vain harha-aistimus eikä johda mihinkään vaikutukseen. Tästä syystä, todellisuudessa hän on tyhjämielinen.

6. Kuten jne.—Yleensä uni peittää tietoisuutemme. Mutta oivalluksen ihminen on täynnä Itsen tietoa ja se ei ole estettyä edes kun hän nukkuu.

क्व धनानि क्व मित्राणि क्व मे विषयदस्यवः ।

क्व शास्त्रं क्व च विज्ञानं यदा मे गलिता स्पृहा ॥ २ ॥

यदा Kun मे minun स्पृहा halu गलिता on sulanut pois (तदा silloin) मे minun कृ missä

मित्राणि ystävät कृ missä विषयदस्यवः ryövärit aistiobjektien muodossa कृ missä शास्त्रं pyhä teksti

कृ missä विज्ञानं tieto च ja.

2. Kun halu¹ on sulanut pois, missä silloin ovat rikkauteni, missä ystäväni? Missä ovat ryövärit² aistiobjektien muodossa, missä³ pyhät tekstit, ja missä tieto⁴?

1. Halu—nautinnot kohteisiin tässä maailmassa tai seuraavassa.

2. Ryövärit jne.—Koska aistiobjektit ryöstävät meidät Itsen täydellisyydeltä.

3. Missä jne.—Hengelliset velvoitteet ovat vain niille, jotka ovat yhä tietämättömyydessä. Niistä ei ole mitään hyötyä Itse-oivalluksen ihmiselle.

4. Tieto—maallinen yhtä hyvin kuin hengellinenkin. Ensimmäinen johtuu maallisista kokemuksista eikä siitä siksi ole hyötyä jnänille; kun taas toista, joka on hengellisten tosiasioiden epäsuoraa tietoa, ei enää tarvita, koska hän on ne nyt suoraan kokenut.

विज्ञाते साक्षिपुरुषे परमात्मनि चेश्वरे ।

नैराश्ये बन्धमोक्षे च न चिन्ता मुये मम ॥ ३ ॥

साक्षिपुरुषे Itse joka on todistaja ईश्वरे Herra च ja परमात्मनि Korkein Itse विज्ञाते (सति) tultua oivalletuksi बन्धमोक्षे orjuudessa ja vapaudessa च ja नैराश्ये haluamattomuus (सति oleminen) मुये vapautumiseen मम minun चिन्ता levottomuus न ei (अस्ति on).

3. Koska olen oivaltanut Korkeimman Itsen, joka on Todistaja ja Herra ja minusta on¹ tullut välinpitämätön sekä orjuudelle että vapaudelle, en tunne levottomuutta vapautumisen vuoksi.

1. *On jne.*—ikuisen, iäti-vapaan ja aina-autuaan Átmanin oivalluksen vuoksi. Itse-oivalluksen ihminen ylittää kaikki orjuuden ja vapauden tietoisuudet. Vain tietämätön ihminen haluaa ravistaa pois orjuuden ja saavuttaa vapautumisen.

अन्तर्विकल्पशून्यस्य बहिः स्वच्छन्दचारिणः ।

भ्रान्तस्येव दशास्तास्तादृशा एव जानते ॥ ४ ॥

अन्तः Sisällä विकल्पशून्यस्य vailla epäilyjä बहिः ulkopuolella भ्रान्तस्य व kuin harhaan johdettu स्वच्छन्दचारिणः hän joka liikkuu kohti omia ilojaan ताः ताः sellainen ja sellainen दशाः olosuhteet तादृशाः hänen kaltaisensa एव varmasti जानते tietävät.

4. Hänen, joka sisäisesti on ilman¹ epäilyjä mutta ulkonaisesti liikkuu² kohti omia ilojaan kuin harhaan johdettu, sisäiset tilansa voi³ ymmärtää vain hänen kaltaisensa.

1. *Ilman jne.*—Hänellä on täydellinen Tieto. Hän omaa täyden ja täydellisen Totuuden. Hän on, sen vuoksi, vapaa kaikista epäilyistä ja epätietoisuuksista.

2. *Liikkuu jne.*—Ihminen, joka on saavuttanut Itse-tiedon, ei ole enää ihmisten säättämien rangaistussääntöjen sitoma jolloin hänen käyttäytymisensä saattaa joskus näyttää olevan sopimatonta tai väärää.

3. *Voi jne.*—Oivaltaneen ihmisen tavat voi ymmärtää vain toinen Oivaltanut. Keskiverto ihminen, joka arvioi ihmistä ulkoisen toiminnan mukaan, ei voi koskaan ymmärtää Itse-tiedon ihmistä, koska heidän ulkoiset tapansa eivät ole varma johtolanka heidän sisäiseen valaistukseensa.

LUKU XV

ITSEN TIETO

अष्टावक्र उवाच ।

यथातथोपदेशेन कृतार्थः सत्त्वबुद्धिमान् ।

आजीवमपि जिज्ञासुः परस्तत्र विमुह्यति ॥ १ ॥

अष्टावक्रः Astávakra उवाच सanoi:

सत्त्वबुद्धिमान् Puhtaan älyn ihminen यथातथा millä tahansa tavalla उपदेशेन neuvonnan avulla कृतार्थः (स्यात्) saavuttaa loppunsa परः toinen अजीवम् läpi elämän जिज्ञासुः halukas tietämään अपि jopa तत्र siellä विमुह्यति hämmentynyt.

Astávakra sanoi:

1. Puhtaan¹ älyn ihminen oivaltaa Itsen jopa sattumalta² levitetyn ohjeen avulla. Epäpuhtaan älyn ihminen hämmentyy³ yrittäessään oivaltaa Itsen jopa läpi elämän jatkuneen tutkimuksen jälkeen.

1. Puhtaan jne.—Itse-tieto herää silmänräpäyksellisesti hänelle, joka on puhdistanut täydellisesti älynsä läpikäymällä tarpeelliset kurinalaisuudet ja varustamalla itsensä neljällä tarpeellisella ominaisuudella (katso Luku I, säe 1, alaviite 3). 'Puhdas' osoittaa, että äly on vapautunut rajasin (kiihkeyden) ja tamasin (pimeyden) elementeistä ja on täynnä sattvaa (valoa).

2. Sattumalta jne.—milloin tai miten tahansa Itsen ohje leviää hänelle Gurun toimesta. Pieni opastus riittää päteväälle oppilaalle.

3. Hämmentynyt—Koska epäpätevä pyrkijä ymmärtää väärin Átmanin luonteen. Vain puhdistettu äly voi käsittää sen.

मोक्षो विषयवैरस्यं बन्धो वैषयिको रसः ।

एतावदेव विज्ञानं यथेच्छसि तथा कुरु ॥ २ ॥

विषयवैरस्यं Vastenmielisyyys aistiobjekteja kohtaa मोक्षः vapaus (भवति on) वैषयिकः

aistillinen रसः kiintymys बन्धः orjuus (भवति on) एतावत् sen kaltaista एव totisesti विज्ञानं Tieto (भवति on) यथा kuten (त्वम् sinä) च्छसि toivoa तथा niin कुरु tehdä.

2. Kiintymättömyys aistiobjekteihin on vapautta; rakkaus aistiobjekteihin on orjuutta. Sellainen totisesti on Tieto. Nyt tee niinkuin haluat.

* Astávakra kuvaa niukkasanaisesti vapauden ja orjuuden olennaisimman luonnon ja osoittaa etsijän perusvelvollisuuden.

वाग्मिप्राज्ञमहोदोगं जनं मूकजडालसम् ।

करोति तत्त्वबोधोऽयमतस्त्यो बुभुक्षुभिः ॥ ३ ॥

अयम् Tämä तत्त्वबोधः Totuuden tieto वाग्मिप्राज्ञमहोदोगं kaunopuheinen, viisas ja aktiivinen

जनं इहमिनि मूकजडालसम् ंनेतन, तलसमीलेनि ज तनेतन करीति तेके अतः निन बुभुक्षुभिः

niille jotka haluavat nauttia त्यः karttama.

3. Tämä Totuuden tieto tekee¹ kaunopuheisesta, viisaasta ja aktiivisesta ihmisestä äänettömän, tylsän ja toimeittoman. Siksi sitä karttavat² he, jotka haluavat nauttia maailmasta.

1. *Tekee jne.*—Tätä tekstikatkelmaa ei tule ymmärtää kirjaimellisesti. Kaikella puhumisella, tiedolla ja toiminnoilla on saavutettavissa olevat objektinsa näkyvissä. Kun Itse, joka on Kaikki ja Kokonaisuus, oivalletaan mitään ei jää jäljelle saavutettavaksi ja siitä johtuu, että kaikki puhuminen, tietäminen ja tekeminen lakkaa ja etsijästä tulee hiljainen, tylsä ja toimeiton. Tämä on merkki korkeimmasta oivalluksesta. Pelkkä ulkonainen hiljaisuus ja toimeittomuus eivät ole mitään. Niiden täytyy olla ilmausta syvästä oivalluksesta.

2. *Karttavat*—Koska maallinen nautinto on mahdotonta tässä korkeassa henkisessä tilassa. Maallisen ihmisen hengenlaatu on täysin vastakkainen Itsen Tuntijan mentaliteetille.

न त्वं देहो न ते देहो भो कर्ता न वा भवान् ।

चिद्रूपोऽसि सदा साक्षी निरपेक्षः सुरवं चर ॥ ४ ॥

त्वं Sinä देहः keho न ei ते sinun देहः keho न ei भवान् sinä कर्ता tekijä भो nauttija वा tai न ei (त्वं sinä) चिद्रूप Tietoisuus itsessään सदा iäti साक्षी Todistaja निरपेक्षः vapaa असि olet सुरवं

onnellisena चर liiku.

4. Sinä et ole keho eikä keho ole sinun; et ole tekijä etkä nauttija. Sinä olet Tietoisuus, ikuinen Todistaja ja vapaa. Kuljeskele onnellisena.

रागद्वेषौ मनोधर्मौ न मनस्ते कदाचन ।

निर्विकल्पोऽसि बोधात्मा निर्विकारः सुरवं चर ॥ ५ ॥

रागद्वेषौ Kiintymys ja inho मनोधर्मौ mielen ominaisuuksia (भवतः olet) मन mieli कदाचन iäti ते sinun न ei (भवति on त्वं sinä) निर्विकल्पः ristiriidasta vapaana बोधात्मा Älykkyys itsessään निर्विकारः muuttumaton असि olet सुरवं onnellisena चर liiku.

5. Kiintymys ja inho ovat mielen ominaisuuksia. Mieli ei ole koskaan sinun. Sinä olet itse Älykkyys, vapaana ristiriidasta ja muuttumaton. Kuljeskele onnellisena.

* Pyrkijän ei tulisi rakastaa eikä vihata. Niin tehdessään ihminen samaistaa itsensä mieleen ja menettää näin todellisen luontonsa tietoisuuden. Suppeasti, itsekäs rakkaus on Itse-oivalluksen este, mutta ei universaali rakkaus, joka saa alkunsa vain ikuisen Itsen todellisesta tiedosta.

सर्वभूतेषु चात्मानं सर्वमूतानि चात्मनि ।

विज्ञाय निरहंकारो निर्ममस्त्वं सुरवी भव ॥ ६ ॥

सर्वभूतेषु Kaikissa olioissa च (täydentävä) आत्मानं Itse सर्वमूतानि kaikki oliot च myös आत्मनि Itsessä विज्ञाय tietäen निरहंकारः vapaa egoismistä निर्ममः vapaana 'minun'-tunteesta त्वं sinä सुरवी onnellinen भव ole.

6. Oivaltaen Itsen¹ kaikissa ja kaikki² Itsessä, vapaana egoismista ja vapaana 'minun'-ajatuksesta, ole onnellinen.

1. *Itsen jne.*—perustana.

2. *Kaikki jne.*—Itsen päälle asetettuna.

* Oivaltaessaan Itsen, pyrkijä itse asiassa tuntee, että hän on kaikkien asioiden ydin ja todellisuus ja että kaikki asiat ovat olemassa hänessä. Nykyinen tietoisuutemme rajoituksistamme ja muista olioista ja esineistä erillään olemisestamme johtuu samaistuksestamme mieleen joka ajan, tilan ja syy-yhteyksien kategorioineen on luonut moninaiset muodot. Lakkaa samaistamasta itseäsi mieleen ja nämä muodot häviävät ja vain Yksi jää jäljelle ja se on samalla kertaa sekä sinä itse että koko maailmankaikkeus.

विश्वं स्फुरति यत्रेदं तरङ्गा व सागरे ।

तत्त्वमेव न सन्दंहश्चिन्मूर्ते विज्वरो भव ॥ ७ ॥

यत्र Jossa d̄ tämä विश्वं maailmankaikkeus सागरे valtameressä तरङ्गा: aallot व kuin स्फुरति

ilmestyvät तत् se त्वम् sinä एव totisesti (असि olet) न ei सन्दंहः epäily चिन्मूर्ते Oi sinä Äly विज्वरः

vapaana kuumeesta भव ole.

7. Sinä olet todellakin Se, jossa maailmankaikkeus ilmestyy kuten aallot valtameressä. Oi sinä Äly, ole¹ sinä vapaana mielen kuumeesta².

1. *Ole jne.*—Kun ihminen oivaltaa, että Itse on vain olemus läpäisten maailmankaikkeuden ja että maailmankaikkeus ei ole eri kuin itse, hän ei tavoittele maallisia kohteita eikä tule millään tavoin niiden kietomaksi.

2. *Kuumeesta jne.*—halu maallisten kohteiden nauttimiseksi ja kaikki jälkiseuraukset, joka johtuu Itsen todellisen luonteen tietämättömyydestä.

श्रद्धस्व तात श्रद्धस्व नात्र मोहं कुरुष्व भोः ।

ज्ञानस्वरूपो भगवानात्मा त्वं प्रकृतेः परः ॥ ८ ॥

भोः तात Oi lapsi श्रद्धस्व usko श्रद्धस्व usko अत्र tässä मोहं sekaannus न ei कुरुष्व tehdä त्वं sinä

ज्ञानस्वरूप itse Tieto भगवान Herra आत्मा Itse परः luonnon takana (असि olet).

8. Usko¹, poikani, usko. Elä koskaan² sekaannu tässä. Sinä olet itse Tieto, sinä olet Herra, sinä olet Itse, ja sinä olet Luonnon takana³.

1. *Usko jne.*—Astāvakra juurruttaa Itsen todellista luonnetta oppilaan mieleen.

2. *Elä koskaan jne.*—Ennenkuin ihminen on tosiaankin oivaltanut Itsen, on todella vaikeaa uskoa, että Itse on todellakin sitä mitä näkijät kuvailevat sen olevan ja että maailmankaikkeus ei todella ole mitään. Siitä johtuu että usko, tarttumisen perimmäiseen, on Totuuden etsijälle ehdoton ennakkopäätös.

3. *Takana jne.*—Luonnon vaikuttamattomissa.

गुणैः संवेष्टितो देहस्तिष्ठत्यायाति याति च ।

आत्मा न गन्ता नागन्ता किमेनमनुशोचसि ॥ ९ ॥

गुणैः Luonnon aineosien संवेष्टितः liitetty देहः keho आयाति tulee तिष्ठति pysyy याति menee च

ja आत्मा Itse न ei गन्ता menee न ei आगन्ता tule किम् miksi एनम् se अनुशोचसि valittaa.

9. Keho, luonnon ainesosista koottu¹, tulee, pysyy ja menee. Itse² ei tule eikä mene. Miksi, sitten, sinä valitat sitä?

1. *Koottu jne.*—Prakrti (luonto) koostuu kolmesta aineosasta nimeltään *gunat*, nim. *sattva*, *rajas* ja *tamas*, t.s., hyvyys, kiihkeys ja pimeys. Koko luomakunta kehkeytyy luonnosta ja on siksi osallisena näistä kolmesta aineosasta.
2. *Itse jne.*—Itse on erillään kehosta eikä ole osallisena sen luonnosta. Keho muuttuu, Itse ei.

देहस्तिष्ठतु कल्पान्तं गच्छत्वधैव वा पुनः ।

क्व वृद्धिः क्व च वा हानिस्तव चिन्मात्ररूपिणः ॥ १० ॥

देहः Keho कल्पान्तं kierroksen loppuun तिष्ठतु salli pysyä पुनः uudelleen अद्य tänään एव totisesti गच्छतु salli mennä वा tai चिन्मात्ररूपिणः तव sinun joka olet Puhdas Äly कृ missä वृद्धिः lisääntymistä कृ missä च (täydentävä) वा tai हानिः vähenemistä.

10. Anna kehon jatkaa *kalpan* (kierroksen) loppuun tai lakkaa ajattelemasta sitä jo tänään. Missä¹ on mitään lisääntymistä tai vähentymistä sinussa, joka olet Puhdas Äly?

1. *Missä jne.*—Kehon vaihtelevat olosuhteet eivät saa aikaan pienintäkään erilaisuutta Itsessä, joka on muuttumaton.

त्वय्यनन्तमहाम्भोधौ विश्ववीचिः स्वभावतः ।

उदेतु वास्तमायातु न ते वृद्धिर्न वा क्षतिः ॥ ११ ॥

त्वय्यनन्तमहाम्भोधौ Ääretön valtameri त्वयि sinussa विश्ववीचिः maailmankaikkeuden aalto स्वभावतः syntyy itsestään उदेतु herätköön अस्तम् आयातु rauhoittukoon वा tai ते sinun वृद्धिः lisääntyä न ei (भवति on) क्षतिः menetys वा tai न ei (भवति on).

11. Herätkööt ja tyyntykööt maailmankaikkeuden aallot oman luontonsa mukaisesti sinussa, joka olet ääretön valtameri. Sinulle se ei merkitse saamista¹ tai menettämistä.

1. *Saamista jne.*—Juuri kuten aallot, kun ne heräävät, eivät lisää valtamerta tai vähennä sitä kun ne tyyntyvät, samoin maailmankaikkeuden luominen ei lisää mitään Itseen eikä toisaalta vähennä siitä mitään, kun se katoaa. Maailmankaikkeus käy loputtomasti läpi luomista ja häviämistä. Mutta se ei vaikuta Itseen. Itse on ajan ja syysuhteen takana. Luominen ja häviäminen tapahtuvat ajassa. Ne ovat vain päälle asettamisia. Itse on ääretön. Todellisuudessa mitään muuta ei ole olemassa.

तात चिन्मात्ररूपोऽसि न ते भिन्नमिदं जगत् ।

अतं कस्य कथं कुत्र हेयोपादेयकल्पना ॥ १२ ॥

तात Lapsi (त्वं sinä) चिन्मात्ररूपः itse Puhdas Äly असि olet दं tämä जगत् maailma ते sinusta भिन्नम् erillään न ei (भवति on) अतः siksi कस्य nuo कथं jotka कुत्र missä हेयोपादेयकल्पना hyväksymisen ja hylkäämisen ajatus.

12. Lapseni, sinä itse olet Puhdas Äly. Tämä maailmankaikkeus ei ole mitään sinusta erillään¹ olevaa. Siksi², kuinka ja missä voi kenelläkään olla hyväksymisen ja hylkäämisen ajatusta?

1. *Erillään jne.*—Kun yritämme tarttua maailmankaikkeuden todellisuuteen, me huomaamme sen olevan oma Itsemme, joka on puhdasta Älyä.
2. *Siksi jne.*—Jos tunnemme maailmankaikkeuden omana Itsenämme, joka on Puhdas Äly, hyvän ja pahan erityispiirteet maailmankaikkeudessa eivät voi esiintyä. Minä yksin olen olemassa. En voi hylätä tai hyväksyä itseäni. Ei ole olemassa välinettä, mieltä, sellaiseen hylkäämiseen tai hyväksymiseen. Eikä ole olemassa tilaa tai todellisuutta minun

ulkopuolellani, jossa voin hyväksyä tai missä voin hylätä. Astávakra kehottaa meitä kasvamaan nykyisten rajoitustemme ja vääristyneen näkymme yli.

एकस्मिन्नव्यये शान्ते चिदाकाशेऽमले त्वयि ।

कुतो जन्म कुतः कर्म कुतोऽहंकार एव च ॥ १३ ॥

एकस्मिन् Yksi अव्यये rappeutumattomuus शान्ते tyyni अमले puhdas चिदाकाशे tila joka on Tietoisuutta त्वयि sinussa जन्म syntymä कुतः mistä कर्म toiminta कुतः mistä अहंकारः egoismi एव jopa कुतः mistä च ja.

13. Mistä ovat lähtöisin syntymä¹, toiminta² ja jopa egoismi³ sinulle, joka olet Yksi, muuttumaton, tyyni, tahraton ja Puhdas⁴ Tietoisuus?

1. *Syntymä*—Hän, joka on itse-olemassaoleva ja muuttumaton, ei voi syntyä.

2. *Toiminta*—Toiminta viittaa muutokseen ja haluun saavuttaa jotakin, joka ei ole omassa hallussa. Mutta Oivalluksen ihminen tuntee itsensä Itsenä, joka on Yksi, tyyni, täydellinen ja itse-hillitty. Hänen ulkopuolellaan ei ole mitään mitä tavoitella.

3. *Egoismi*—Egoismi on tietämättömyyden ensimmäinen verso. Egoismi tuottaa kaksinaisuuden tunteen, joka vuorostaan ilmestyy moninaisena maailmankaikkeutena. Koko luomakunta on täten harhaa. Se on Itsen päälle asetettu, Itsen, joka on Yksi ja kaikkialle tunkeutuva. Sellaisena, koko luomakunnalla, egoismista moninaiseen maailmankaikkeuteen, ei ole muuta olemassaoloa kuin Itse.

4. *Puhdas jne.*—Kirjaimellisesti, Älyn tila. Tila on tässä identtinen *Citin*, Puhtaan Älyn kanssa. *Cit* mielletään *ākāśana*, tilana, koska kuten *ākāśa*, se on kaikkialle tunkeutuva ja luonnollinen. Myöskin, kaikki havaitseminen edellyttää, olennaisena osatekijänä, *ākāśan* olemassaoloa. Siksi on viitattu kolmeen erilliseen *ākāśaan*: (1) *mahākāśa*, suuri tila, joka on varsinainen avaruus, jossa me havaitsemme ulkoiset objektit; (2) *cittākāśa*, mentaalinen tila; kaikki mitä me kuvittelemme, uneksimme tai yliaistillinen havaitseminen on mentaalisisessa tilassa; ja (3) *cidākāśa*, Äly-tila, tila, jossa Itse havaitsee itsensä; tässä tila ei ole jotain havaitsejasta ja havaitusta erillään kuten kahdessa muussa *ākāśassa*, sillä Itse-havainnossa kaikki on yhtä, ei ole subjektia eikä objektia; tästä syystä tila on tässä identtinen Itsen kanssa. Toden sanoakseni, Itse-havainnossa ei ole tilaa; mutta sanaa 'tila' käytetään ulotettaessa kahden muunlaisen havainnon vastaavuus Itse-havaintoon.

यत्त्वं पश्यसि तत्रैकस्त्वमेव प्रतिभाससे ।

किं पृथक् भासते स्वर्णात् कटकाङ्गदनुपुरम् ॥ १४ ॥

यत् Mitä त्वं sinä पश्यसि näet तत्र siellä एकः yksin त्वम् sinä एव totisesti प्रतिभाससे ilmenet कटकाङ्गदनुपुरम् rannekkeet, käsivarsirenkaat, ja nilkkarenkaat किम् (kysyvä) स्वर्णात् kullasta पृथक् erillään भासते ilmestyy.

14. Sinä yksin ilmenet havaitsetpa mitä hyvänsä. Ovatko rannekkeet, käsivarsirenkaat ja nilkkarenkaat eri kuin kulta?

* Itse on ainut todellisuus eikä maailmankaikkeus ole muuta kuin Itseä—nimet ja muodot ovat vain sen päälle asetettuja. Juuri kuten kultakorujen todellisuus on kulta eikä mikään muu kuin kulta, niin ei myöskään maailmankaikkeuden todellisuus ole Itsestä erillään. Itse yksin on olemassa.

अयं सोऽहमयं नाहं विभागमिति सन्त्यज ।

सर्वमात्मेति निश्चित्य निःसङ्कल्पः सुरवी भव ॥ १५ ॥

अहम् Minä अयं (liikasanainen) सः Hän अहं minä अयं tämä न ei (अस्मि olen) ति tämä विभ

गम् yksilöllisyys सन्त्यज luovu täydellisesti आत्मा Itse सर्वम् kaikki ति tämä निश्चित्य oivaltaen

निःसङ्कल्पः vapaana halusta सुरवी onnellinen भव ole.

15. Luovu täydellisesti sellaisista yksilöllisyyksistä kuin 'Minä on Hän'¹ ja 'Minä en ole tämä'². Ajattele kaikkea³ Itsenä ja ole haluamaton ja onnellinen.

* Astávakra painottaa, että Metafyysinen Todellisuus ja maailmankaikkeus eivät ole erillään. Yksilöllisyys syntyy tietämättömyydestä. Maailmankaikkeudella ei ole Itsestä erillään olevaa erillistä olemassaoloa.

1. Hän—metafyysinen Itse.
2. Tämä—maailmankaikkeus.
3. Kaikki—todellisuus, sekä metafyysinen että suhteellinen.

तवैवाज्ञानतो विश्वं त्वमेकः परमार्थतः ।

त्वत्तोऽन्यो नास्ति संसारी नासंसारी च कश्चन ॥ १६ ॥

tav Sinun अज्ञानतः tietämättömyyden vuoksi एव yksin विश्वं maailmankaikkeus (भवति on) परमार्थतः todellisuudessa त्वम् sinä एकः Yksi त्वत्तः kuin sinä अन्यः eri कश्चन mitään संसारी kehosta toiseen siirtyjä (jīva) न ei अस्ति on नासंसारी ei kehosta toiseen siirtyjä (metafyysinen Itse) च ja न ei (भवति on).

16. Pelkästään sinun tietämättömyytesi vuoksi maailmankaikkeus on olemassa. Todellisuudessa sinä olet Yksi. Ei ole yksilöllistä itseä tai Korkeinta Itseä sinusta erillään.

* Niin kauan kuin maailmankaikkeus on olemassa, Itseä ajatellaan kahdessa aspektissa—yksilönä ja absoluuttina. Yksilöllisessä aspektissa se on kehosta toiseen siirtyvä, *samsārin*, kulkien syntymien ja jälleensyntymien läpi. Absoluuttisessa aspektissa se on ikuinen ja muuttumaton. Mutta maailmankaikkeus on olemassa vain tietämättömyyden vuoksi. Todellisuudessa, Itse on Yksi; maailmankaikkeutta ei ole olemassa. Niinpä Itsen erottelminen absoluuttiseen ja yksilölliseen aspektiin on *ipso facto* epätodellista. Itse yksin on.

भ्रान्तिमात्रमिदं विश्वं न किञ्चिदिति निश्चयी ।

निर्वासनः स्फूर्तिमात्रो न किञ्चिदिव शाम्यति ॥ १७ ॥

दं Tämä विश्वं maailmankaikkeus भ्रान्तिमात्र pelkkää harhaa न ei किञ्चित् mitä vain ति tämä निश्चयी hän joka tietää varmasti निर्वासनः haluamaton स्फूर्तिमात्रः itse Äly (सन् oleminen) न ei किञ्चित् mitä vain (अस्ति on olemassa) व ikään kuin शाम्यति löytää rauhan.

17. Hänestä, joka tietää varmasti, että tämä maailmankaikkeus on pelkkää harhaa eikä mitään, tulee haluamaton ja Puhdas Äly ja hän löytää rauhan ikään kuin¹ mitään ei olisi olemassa.

1. Ikään kuin jne.—Katso Luku XI, säe 8, alaviite 2.

एक एव भवाम्भोधावासीदस्ति भविष्यति ।

न ते बन्धोऽस्ति मोक्षो वा कृतकृत्यः सुरवं चर ॥ १८ ॥

भवाम्भोधौ Maailman valtameressä एकः yksi एव vain आसीत् oli अस्ति on भविष्यति tulee olemaan ते sinun बन्धः orjuus मोक्षः vapaus वा tai न ei कृतकृत्यः tyytyväinen सुरवं onnellisena चर liiku.

18. Maailman valtameressä vain Yksi oli, on ja tulee olemaan. Sinulla ei ole orjuutta¹ eikä vapautta. Elä tyytyväisenä² ja onnellisena.

1. Orjuutta jne.—Orjuus ja vapaus eivät voi perustua Itseen, joka on Yksi ilman toista ja joka yksin on olemassa kaiken aikaa.

2. Tyytyväinen—Koska ei ole mitään mitä haluta.

मा सङ्कल्पविकल्पाभ्यां चित्तं क्षोभय चिन्मय ।

उपशाम्य सुरवं तिष्ठ स्वात्मन्यानन्दविग्रहे ॥ १९ ॥

चिन्मय Oi Puhdas Äly सङ्कल्पविकल्पाभ्यां myöntämisten ja kieltämisten avulla चित्तं mieli मा älä क्षोभय häiritse उपशाम्य ole tyyni आनन्दविग्रहे autuuden ruumiillistuma स्वात्मनि omassa itsessäsi सुरवं onnellisena तिष्ठ pysy.

19. Oi Puhdas Äly, älä häiritse mieltäsi myöntämisillä ja kieltämisillä. Ole tyyni ja pysy onnellisena omassa itsessäsi, joka on Autuus.

त्यजैव ध्यानं सर्वत्र मा किञ्चिद्बुद्धिं धारय ।

आत्मा त्वं मु एवासि किं विमृश्य करिष्यसि ॥ २० ॥

सर्वत्र Kaikin tavoin ध्यानं miettiminen एव jopa त्यज luovu ह्यदि mielessä किञ्चित् mitä vain मा älä धारय pidä त्वं sinä आत्मा Itse मुः vapaa एव totisesti असि olet विमृश्य ajatteleminen किं mitä करिष्यसि tulet tekemään.

20. Luovu täysin jopa mietiskelystä äläkä pidä mielessäsi mitään. Sinä olet totisesti Itse, vapaa. Mitä saat aikaan ajattelemalla?

* Mietiskely edellyttää kaksinaisuuden tietoisuutta, joka tietämättömyydestä syntyneenä, on Itsen luonnon todellinen vastakohta. Siksi Astāvakra neuvoo tavoittelijaa pukeutumaan ikuisen Itsen tietoisuuteen, Itsen, joka on Yksi ja iäti vapaa.

LUKU XVI

ERITYISOHJEISTO

अष्टावक्र उवाच ।

आचक्ष्व शृणु वा तात नानाशास्त्राण्यनेकशः ।

तथापि न तव स्वास्थ्यं सर्वविस्मरणाउते ॥ १ ॥

अष्टावक्रः Astāvakra उवाच सanoi:

तात Lapsi नानाशास्त्राणि monenlaiset pyhät kirjoitukset अनेकशः monta kertaa आचक्ष्व puhua शृणु kuulla वा tai तथापि yhä सर्वविस्मरणाउते kaiken unohtamisen kautta ऋते paitsi तव sinun स्वास्थ्यं Itse-pysyvyys न ei (अस्ति on).

Astāvakra sanoi:

1. Lapseni, voit usein puhua¹ monista pyhistä teksteistä tai kuulla niitä. Muttet voi vakiintua² Itseen ellet unohda³ kaikkea.

* Astāvakran opetuksen keskeinen kohta on, että Itse yksin on olemassa ja että kaikki muu on harhaa, epätodellista. Epätodellinen, moninainen maailmankaikkeus valtaa alinomaa mielemme ja tästä johtuu, että meillä ei voi olla Itsen tietoa. Vakiintuaksemme täysin Itseen, asenne täytyy kääntää päinvastaiseksi.

1. Puhua jne.—*Sruti* sanoo toistuvasti, että 'Itseä ei oivalleta puheen voimalla, valtavalla älyllä tai Vedojen opiskelulla'. On kysymys todellisesta kokemuksesta eikä pelkästä älyllisestä tiedosta.

2. Vakiintua jne.—kun itse tuntee Itsen eikä mitään muuta. Nykyisessä tilassamme emme ole omassa Itsessämme. Olemme tietoisia vain kehostamme ja mielestämme ja maailman monista asioista. Missä hyvänsä tietoisuutemme on, siellä olemme.

3. Unohda jne.—Eli ihmisen täytyy olla tietoinen vain Itsestä ja aistia kaikki muu vain Itsenä. Tämä on tila, joka saavutetaan tuhoamalla tietämättömyys, joka on moninaisen maailmankaikkeuden syynä. Ei tarkoiteta syväunen tilaa tai saman kaltaista keinotekoisesti saavutettua tilaa, jossa kaikki unohdetaan, sillä jopa tässä tilassa tietämättömyys yhä säilyy ja moninainen maailmankaikkeus ilmestyy uudelleen heti kun heräämme.

भोगं कर्म समाधिं वा कुरु विज्ञ तथापि ते ।

चित्तं निरस्तसर्वाशमत्यर्थं रोचयिष्यति ॥ २ ॥

विज्ञ Oi viisas विज्ञ nautinto कर्म työ समाधिं mentaalinen keskittyminen वा tai कुरु tehdä तथापि kuitenkin ते sinun चित्तं mieli निरस्तसर्वाशम् jossa kaikki halut ovat sammuneet अत्यर्थं se joka on objektien takana रोचयिष्यति tulee kaipaamaan.

2. Oi viisas, sinä voit nauttia¹ tai tehdä työtä tai harjoittaa henkistä keskittymistä. Mutta mielesi janoaa² yhä omaa todellista luontoasi, joka on kaikkien objektien takana ja jossa kaikki halut ovat sammuneet.

1. Nauttia jne.—Kaikki nämä toimet osoittavat, että Itseä ei ole vielä oivallettu.

2. Janoaa jne.—Sillä ihminen ei voi nauttia ikuista onnea ennen kuin oman tosi luontonsa oivalluksessa.

आयासात् सकलो दुःखी नैनं जानाति कश्चन ।

अनेनैवोपदेशेन धन्यः प्राप्नोति निर्वृतिम् ॥ ३ ॥

सकलः Kaikki **आयासात्** ponnistuksesta **दुःखी** onneton **कश्चन** kuka vain **एन** tämä **न** ei **जानाति** tietää **अनेन** tämä **अदेशेन** neuvon avulla **एव** pelkästään **धन्यः** siunattu **निर्वृतिम्** vapautuminen **प्राप्नोति** saavutetaan.

3. Kaikki ovat onnettomia, koska¹ he ponnistelevat itse. Mutta kukaan ei tiedä tätä². Siunatut saavuttavat vapautumisen pelkästään tämän³ ohjeen avulla.

1. *Koska jne.*—Kaikki ponnistelu edellyttää halua—halu saavuttaa asioita, joita ei nyt ole hallussa. Halu, sekä tyydytetty että tyydyttämätön, on kärsimyksen syy. Tyydytetty halu tuottaa ensin tyydytyksen ja myöhemmin lisää haluja ja niin ketju pidentyy. Tyydyttämättömän halun murhe päivänselvä.

2. *Tämä*—että halusta syntyneet ponnistukset ovat kärsimyksen syy.

3. *Tämän jne.*—Tämä toimintaohje riittää; sillä jos joku toteuttaa sen elämässä, toisin sanoen, tulee sisäisesti toimimattomaksi repimällä juurineen kaikki halut, jotka ovat toiminnan lähde, hän saavuttaa Itse-tiedon. Ulkonaisesti, kuitenkin, hän voi olla tai olla olematta aktiivinen. Missään tapauksessa hän ei harjoita mitään työtä sisäisten halujensa kannustamana.

व्यापारे रिवद्यते यस्तु निमेषोन्मेषयोरपि ।

तम्यालस्यधुरीणस्य सुरवं नान्यस्य कस्यचित् ॥ ४ ॥

तु Kuka (täydentävä) **निमेषोन्मेषयोः** silmäluomien avaaminen ja sulkeminen **व्यापारे**

aktiivisuudessa **अपि** jopa **रिवद्यते** tuntee kipua **तम्य आलस्यधुरीणस्य** sen mestari laiskurin **सुरवं** onni (भवति on) **न** ei **अन्यस्य** muu **कस्यचित्** kenenkä vain.

4. Onni kuuluu sille mestarilaiskurille¹, jolle jopa silmäluomien avaamisesta ja sulkemisesta on vaivaa eikä kenellekään² muulle.

1. *Mestarilaiskuri*—Ilmaus viittaa Itse-oivalluksen ihmiseen, joka on täydellisen toimimaton. Hän tuntee, että jopa pieni ei-tahdonalainen silmäluomien avaaminen ja sulkeminen on rajoite ja kivulias.

2. *Kenellekään jne.*—Ollakseen todella onnellinen ihmisen pitää olla täydellisesti erillään fyysisestä ja mentaalista toiminnasta.

दं कृतमिदं नेति द्वन्द्वैर्मुं यदा मनः ।

धर्मार्थकाममोक्षेषु निरपेक्षं तदा भवेत् ॥ ५ ॥

यदा Kun **मनः** mieli **दं** tämä **कृतम्** tehty **दं** tämä **न** ei (कृतम् tehty) **ति** tämä **द्वन्द्वैः**

vastakohtista **मुं** vapautunut (भवति on) **तदा** silloin **धर्मार्थकाममोक्षेषु** uskonnollisen palkkion,

omaisuuden, aistillisen nautinnon ja henkisen vapautumisen toimissa **निरपेक्षं** välinpitämätön

भवेत् tulee.

5. Kun mieli on vapaa sellaisista¹ vastakohtien pareista kuin 'tämä on tehtävä' ja 'tätä ei tule tehdä', siitä tulee välinpitämätön² uskonnollisille ansioille, maalliselle omaisuudelle, aistinautinnolle ja vapautumiselle.

1. *Sellaisista jne.*—Tarkoitetaan ajatusta velvollisuudesta.

2. *Välinpitämätön jne.*—Velvollisuuden tunne saa alkunsa halusta. Ilman halua ei voi olla mitään velvollisuutta. Neljä elämän objektia, jotka edellyttävät halua, ovat siksi merkityksettömiä tosi tiedon ihmiselle, sillä hän on tyystin vapaana

halusta.

विरो विषयद्वेषा रागी विषयलोलुपः ।

ग्रहमोक्षविहीनस्तु न विरो न रागवान् ॥ ६ ॥

विषयद्वेषा Hän joka kammoksuu aistiobjekteja विरः kiintymätön (भवति on) विषयलोलुपः

hän joka himoitsee aistiobjekteja रागी kiintynyt (भवति on) ग्रहमोक्षविहीनः hän joka ei hylkää eikä hyväksy तु mutta विरः kiintymätön न ei रागी kiintynyt न ei (भवति on).

6. Hänestä, joka kammoksuu aistiobjekteja, tulee kiintymätön¹ ja hänestä, joka himoitsee niitä, tulee niihin kiintynyt. Mutta hän², joka ei hyväksy eikä hylkää, ei ole kiintymätön eikä kiintynyt.

1. *Kiintymätön*—ja siksi luopuu. Tämä luopumisen yritys osoittaa, että tavoittelija ei ole oivaltanut kaikkea Itsenä.
2. *Hän jne.*—Tämä ilmaisee korkeampaa tilaa, jossa kaikki oivalletaan Itsenä. Siksi siinä ei ole ajatusta minkään hyväksymisestä tai hylkäämisestä.

हेयोपादेयता तावत् संसारविटपांकुरः ।

स्पृहा जीवति यावद्वै निर्विचारदशास्पदम् ॥ ७ ॥

यावत् Niin kauan kuin निर्विचारदशास्पदं kritiikittömyyden tilan asunto स्पृहा halu जीवति elää

तावत् niin kauan वै todella संसारविटपांकुरः maailman oksa ja verso हेयोपादेयता hyväksyttävän ja hyljättävän tunne (जीवति elää).

7. Niin kauan kuin halu jatkuu, halu, joka¹ on arvostelukyvyyttömyyden tilan juuri, tulee totisesti olemaan kiintymyksen² ja vastenmielisyyden tunne, joka on *samsaran* puun oksa³ ja verso.

1. *Joka jne.*—Halu ryöstää meiltä maailman tosi luonnon ymmärtämisen voiman. Se saa meidät ajattelemaan, että epätodellinen on todellista ja todellinen epätodellista. Kun halu poistuu, kaikki asiat ilmenevät meille sellaisina kuin ne todella ovat.
2. *Kiintymyksen jne.*—haluta tiettyjä asioita ja karttaa toisia.
3. *Oksa jne.*—*Samsaran* (ilmiömaailman kaikkine subjektiivisine ja objektiivisine kietoutumiseen) puun runko ja juuri on tietämättömyys. Halu, joka saa meidät tahtomaan tiettyjä asioita ja hylkäämään toisia, on kuin sillä olisi oksat ja versot, jotka saavat puun kasvamaan lisää. Yksi halu johtaa toiseen ja täten *karma* kasvaa monimuotoiseksi ja johtaa meidät syntymästä kuolemaan ja kuolemasta syntymään.

प्रवृत्तौ जायते रागो निवृत्तौ द्वेष एव हि ।

निर्द्वन्द्वो बालवद्धीमानेवमेव व्यवस्थितः ॥ ८ ॥

प्रवृत्तौ Aktiivisuudessa रागाः kiintymys निवृत्तौ pidättymisessä द्वेष vastenmielisyyys एव

totisesti हि syntyy धीमान् viisauden ihminen बालवत् kuin lapsi निर्द्वन्द्वः vapaana vastakohdista (सन् oleminen) एवम् näin एव totisesti व्यवस्थितः vakiintunut.

8. Aktiivisuus¹ synnyttää kiintymyksen; ja siitä pidättäminen² vastenmielisyyden. Viisauden ihminen on vapaa³ vastakohdista kuin lapsi ja hän elää⁴ todellakin kuin lapsi.

1. *Aktiivisuus*—halun synnyttämä aktiivisuus.
2. *Pidättyminen*—Pidättymisen ajatus herää harkinnasta, että tietyt asiat ja toimet ovat harmillisia—siitä johtuu vastenmielisyyden tunne.
3. *Vapaa jne.*—Halusta alkunsa saava aktiivisuus synnyttää kiintymyksen maallisiin objekteihin ja kiintymys puolestaan johtaa ihmisen aktiivisuudesta toiseen orjuuttaen häntä yhä enemmän. Aivan samoin pidättyminen aistiobjekteista synnyttää vastenmielisyyden, joka vuorostaan kehittää lisää vihamielisyyttä niitä kohtaan. Siksi viisas ihminen on välinpitämätön sekä aktiivisuudelle että toimettomuudelle ja niiden kanssa yhtä aikaa ilmeneville kiintymykselle ja vastenmielisyydelle.
4. *Elää jne.*—Hän ei ole pelkästään sisäisesti vapaa vastakohtista vaan myös hänen ulkonainen elämänsä on kuin lapsen—leikkimielistä ilman mitään päämäärää, ilman kiintymystä tai vastenmielisyyttä mitään kohtaan. Tämä on korkein henkinen tila.

हातुमिच्छति संसारं रागी दुःखजिहासया ।

वीतरागो हि निर्दुःखस्तस्मिन्नपि न रिच्यति ॥ ९ ॥

रागी Hän joka on kiintynyt **दुःखजिहासया** toivoen karttavansa kärsimystä **संसारं** maailma **हातुम्** luopua **च्छति** halut **वीतरागः** hän joka on vapaa kiintymyksestä **हि** todellakin **निर्दुःख** vapaana kärsimyksestä (**भवति** on) **तस्मिन्** siellä **न्नपि** jopa **न** ei **रिच्यति** tuntee kurjuutta.

9. Hän, joka on kiintynyt maailmaan, haluaa luopua siitä välttääkseen¹ kärsimystä. Mutta ilman² kiintymystä oleva on vapaa kärsimyksestä eikä tunne kurjuutta edes maailmassa.

1. *Välttääkseen jne.*—ajatellen, että kärsimyksen syy on maailmassa.
2. *Ilman jne.*—Ei maailma vaan kiintymys siihen on kärsimyksen juuri. Vapaana kiintymyksestä ihminen voi elää yhtä onnellisena maailmassa kuin missä muualla hyvänsä.

यस्याभिमानो मोक्षेऽपि देहेऽपि ममता तथा ।

न च ज्ञानी न वा योगी केवलं दुःखभागसौ ॥ १० ॥

यस्य Kenen **मोक्षे** vapautumisessa **अपि** jopa **अभिमानः** egoistinen tunne (tai itserakkautta) **तथा** niin myös **देहे** kehossa **अपि** jopa **ममता** 'omuiden' tunne (**भवति** on) **असौ** hän **ज्ञानी** viisas **न** ei **च** (täydentävä) **योगी joogi** **न** ei **वा** tai **केवलं** vain **दुःखभाक्** kurjuuden kärsijä (**भवति** on).

10. Hän, jolla on egoistinen¹ tunne jopa vapautumista kohtaan ja jopa ajattelee kehoa omanaan, ei ole *jnani* eikä *joogi*. Hän vain kärsii² kurjuudesta.

1. *Egoistinen jne.*—Sanaa *abhimāna* voi tulkita useilla ei tavoilla. Se voi merkitä yksinkertaisesti viittausta egoismiin tai se voi merkitä nykyistä itserakkautta. Aiemmassa merkityksessä säe tarkoittaisi: Tieto, *jnāna*, on egon täydellisen eliminoimisen tila. Niin kauan kuin ihminen ajattelee 'Tulen vapautumaan' tai 'Olen vapaa' hän pitää kiinni egosta eikä ole saavuttanut henkistä valaistumista. Jälkimmäisessä merkityksessä se saattaa tarkoittaa tulemistä ylpeäksi hengellisistä saavutuksista. Sellainen ylpeys on, tietysti, Tiedon erittäin suuri vastakohta.
2. *Kärsii jne.*—Koska hän ei ole vapaana 'minä'- ja 'minun'-tunteesta, joka synnyttää kiintymyksen ja on kaiken kurjuuden juurisyy.

हरो यद्युपदेष्टा ते हरिः कमलजोऽपि वा ।

तथापि न तव स्वास्थ्यं सर्वविस्मरणादृते ॥ ११ ॥

यदि Jos **हरः** Hara **हरिः** Hari **कमलजः** lootussyntyinen Brahmá **वा** tai **अपि** jopa **ते** sinun **उपदेष्टा** opastaja (**भवति** tulee) **तथापि** silti **सर्वविस्मरणात् ऋते** ilman kaiken unohtamista **तव** sinun

स्वास्थ्यं vakiintuminen Itsessä न ei (भवति on).

11. Olkoonpa jopa¹ Hara, Hari tai lootussyntyinen Brahmá sinun opettajasi, mutta² ennen kuin³ unohdat kaiken et voi vakiintua Itseen.

1. *Jopa*—osoittaen, että sellaisten opettajien opetusten täytyy olla hyvin vaikutuskykyisiä.

2. *Mutta*—Jopa sellaiset väkevät opetukset tulevat epäonnistumaan jos korkeinta ehtoa ei täytetä.

3. *Ennen kuin jne.*—Tämä on korkein ehto. Meidän tulee olla tietoisia vain Itsestä, ei mistään muusta. Olemalla tietoinen mistä tahansa muusta me luomme jaottelun tietoisuudessa mikä merkitsee, että emme ole oivaltaneet Itseä, joka on jakautumaton Puhdas Tietoisuus.

LUKU XVII

TODELLINEN TIETÄJÄ

अष्टवक्र उवाच ।

तेन ज्ञानफलं प्राप्तं योगाभ्यासफलं तथा ।

तृप्तः स्वच्छेन्द्रियो नित्यमेकाकी रमते तु यः ॥ १ ॥

अष्टवक्रः Astávakra उवाचः sanoi:

यः Kuka तु (täydentävä) तृप्तः tyytyväinen स्वच्छेन्द्रियः puhdistetuin aistein (सन् oleminen) नित्यम् aina एकाकी yksin रमते nauttii तेन hänen ज्ञानफलं Tiedon hedelmä तथा yhtä hyvin kuin योगाभ्यासफलं Joogan harjoituksen hedelmä प्राप्तं hankkinut.

Astávakra sanoi:

1. Hän on hankkinut sekä Tiedon että *joogan* hedelmän, joka tyytyväisenä¹ ja puhdistetuin² aistein nauttii ikuisesti yksin³ ollen.

1. *Tyytyväisenä*—haluamatta mitään, tuntien itsensä kaikkena.

2. *Puhdistetuin jne.*—kiintymättä objekteihin. Niin kauan kuin aistit ovat kiintyneet objekteihinsa ne ovat epäpuhtaat.

3. *Yksin*—Sillä hän on koko maailmankaikkeus eikä ole ketään toista hänen lisäkseen.

न कदाचिज्जगत्यस्मिन् तत्त्वज्ञो हन्त रिवद्यति ।

यत एकेन तेनेदं पूर्णं ब्रह्माण्डमण्डलम् ॥ २ ॥

हन्त Oi अस्मिन् tämä अगति maailmassa तत्त्वज्ञः Totuuden tuntija कदाचित् aina न ei रिवद्यति tuntee kurjuutta यत sillä एकेन yksin तेन hänen दं tämä ब्रह्माण्डमण्डलम् koko maailman-kaikkeus पूर्णं täyttämä.

2. Oi, Totuuden¹ tuntija ei koskaan ole onneton tässä maailmassa, sillä koko maailmankaikkeus on vain hänen täyttämänsä.

1. *Totuuden jne.*—Kurjuuden tunne on mahdollista vain kaksinaisuuden käsityksen yhteydessä. Häntä, joka ei havaitse muuta kuin itsensä koko maailmankaikkeudessa, ei onnettomuus voi koskettaa.

न जातु विषयाः केऽपि स्वारामं हर्षयन्त्यमी ।

सल्लकीपल्लवप्रीतमिवेभं निम्बपल्लवाः ॥ ३ ॥

सल्लकीपल्लवप्रीतम् Joka ilahtuu sallakin lehdistä भं elefantti निम्बपल्लवाः neem-puun lehdet व kuin अमी nuo के अपि mitään विषयाः objekteja स्वारामं iloiten itsessä जातु milloin vain न ei हर्षयन्त tyydytä.

3. Mikään¹ aistiobjekti ei koskaan miellytä häntä, joka iloitsee Itsessä aivan kuten neem-puun lehdet eivät miellytä elefanttia, joka ihastuu sallakin lehtiin.

1. *Mikään jne.*—Aistiobjektit menettävät kaiken tenhonsa heihin, jotka ovat oivaltaneet täydellisen autuuden

perimmäisen, ikuisen lähteen Itsessä ja aistiobjektien olemattomuuden.

यस्तु भोगेषु भुषु न भवत्यधिवासितः ।

अभुषु निराकाङ्क्षी तादृशो भवदुर्लभः ॥ ४ ॥

वः Kuka तु (täydentävä) भुषु kokenut भोगेषु nautinnon kohteissa अधिवासितः jolle

vaikutelmia ei ole jäljellä न ei भवति on अभुषु vielä nauttimattomissa asioissa (च ja) निराकाङ्क्षी omaamatta halua तादृशो sellainen yksilö भवदुर्लभः harvinainen maailmassa.

4. Harvinainen tässä maailmassa on hän¹, johon ei ole jäänyt mitään vaikutelmia asioista, joita hän on kokenut tai joka ei halua asioita, joita ei ole vielä kokenut.

1. Hän jne.—Tiedon ihminen ei havaitse mitään muuta kuin itsensä maailmankaikkeudessa. Hänellä ei siksi ole mitään muuta, johon samaistaa itsensä. Hän on vapaa 'minä'- ja 'minun'-tunteesta. Kaikki hänen toimensa ovat siksi vain näennäisiä eivätkä jätä hänen mieleensä mitään jälkeä. Hän ei ole kiintynyt maailman objekteihin eikä niillä ole mitään vetovoimaa häneen.

बुमुक्षुरिह संसारे मुमुक्षुरपि दृश्यते ।

भोगमोक्षनिराकाङ्क्षी विरलो हि महाशयः ॥ ५ ॥

ह Täällä संसारे maailmassa बुमुक्षुः hän joka haluaa maallisia nautintoja मुमुक्षुः hän joka haluaa vapautumista अपि myös दृश्यते nähdään भोगमोक्षनिराकाङ्क्षी विरलो ei halukas nautintoon eikä vapautumiseen महाशयः suurisieluinen हि todella विरलः harvinainen.

5. Sekä maallisiin nautintoihin että vapautumiseen halulliset, molemmat löytyvät tästä maailmasta. Mutta todella harvinainen on hän, joka¹ ei ole halukas nautintoon eikä vapautumiseen.

1. Joka jne.—Jopa vapautumisen halu on epätäydellisyyttä, sillä se edellyttää tietoisuutta orjuudesta. Absoluuttinen Tieto ylittää sekä tietoisuuden nautinnosta että vapautumisesta.

धर्मार्थकाममोक्षेषु जीविते मरणे तथा ।

कस्याप्युदारचित्तस्य हेयोपादेयता न हि ॥ ६ ॥

कस्य अपि Harvinainen उदारचित्तस्य avarakatseisen henkilön हि todella धर्मार्थकाममोक्षेषु

dharmassa, arthassa, kāmassa, ja moksassa तथा yhtä hyvin kuin जीविते elämässä मरणे kuolemassa हेयोपादेयता vetovoima ja hylkiminen न ei (भवति on).

6. Harvinainen on avarakatseinen henkilö, joka ei tunne vetovoimaa tai vastenmielisyyttä dharmaan (velvollisuuteen), arthaan (maalliseen omaisuuteen), kāmāan (haluun), moksaan (vapautumiseen) sen paremmin kuin elämään¹ ja kuolemaankaan.

1. Elämään jne.—Itse-tiedon ihminen on aina tietoinen itsestään ikuisena. Hänellä ei ole keho-ajatusta. Elämä ja kuolema eivät merkitse hänelle mitään.

वाच्छा न विश्वविलये न द्वेषरतस्य च स्थितौ ।

यथा जीविकया तस्माद्धन्य आस्ते यथासुरवम् ॥ ७ ॥

(ज्ञानिनः Tiedon ihmisen) विश्वविलये maailmankaikkeuden häviämisessä वाच्छा halu न ei तस्य sen स्थितौ olemassaolossa च ja दूष vastenmielisyyys न ei (भवति on) तस्मात् niin धन्य siunattu यथा जीविकया mitä hyvänsä elämä tuo tullessaan यथासुरवम् onnellisena आस्ते elää.

7. Tiedon ihminen ei¹ tunne mitään halua maailmankaikkeuden häviämisessä tai vastenmielisyyttä sen olemassaolossa. Siunattu elää, siksi, onnellisena millä hyvänsä² toimeentulolla, joka tulee luonnollisesti.

1. *Ei jne.*—Koska hän havaitsee maailmankaikkeuden Itsenä. Niin kauan kuin tietämättömyyttä on olemassa ihminen katselee maailmaa kaiken kurjuuden juurena ja yrittää välttää tai tuhota sitä, niin sanoakseni. Mutta Itsen Tiedon syntymän kera hänen näkemysensä muuttuu ja kaiken todetaan olevan pelkästään Itseä.

2. *Millä hyvänsä jne.*—Koska hän ei tee mitään ponnistusta tullakseen toimeen, sillä hänen egonsa on täydellisesti tuhottu.

कृतार्थोऽनेन ज्ञानेनेत्येवं गलितधीः कृती ।

पश्यन् शृण्वन् स्पृशन् जिघ्रन्नश्नन्नास्ते यथासुरवम् ॥ ८ ॥

अनेन Tämä aneन Tiedon कृतार्थः täynnä तिएवं täten गलितधीः mieli imeytyneenä कृती

tyytyväinen पश्यन् nähden शृण्वन् kuullen स्पृशन् koskettaen जिघ्रन् haistaen अश्नन् syöden यथासुरवम् onnellisena आस्ते elää.

8. Ollen Itsen tiedon täyttämä ja mieli imeytyneenä¹ ja tyytyväisenä², viisas elää onnellisena, nähden³, kuullen, koskettaen, haistaen ja syöden.

1. *Imeytyneenä*—vajonneena Itse-tiedon loistoon ja siitä seuraaviin siunauksiin.

2. *Tyytyväisenä*—Koska jäljelle ei jää mitään saavutettavaa.

3. *Nähden jne.*—Ei ulkoinen käytös vaan sisäinen tietoisuus on se, joka erottaa Tiedon ihmisen tavallisesta kuolevaisesta. Ulkoisesti heissä saattaa olla kaikki yhteistä. Mutta sisäisesti Tiedon ihminen on ikuisesti vapaa eikä koskaan samaista itseään aistiobjekteihin; kun taas tietämätön tekee aina niin ja pysyy näin sidottuna.

शून्या दृष्टिर्वृथा चेष्टा विकलानीन्द्रियाणि ।

न स्पृहा न विरविर्वा क्षीणसंसारसागरे ॥ ९ ॥

क्षीणसंसारसागरे Hänessä jolle maailman valtameri on kuivunut स्पृहा kiintymys न ei विरः

vastenmielisyyys वा tai न ei (अस्ति on तस्य hänen) दृष्टिः katse शून्या poissaoleva चेष्टा toiminta वृथा päämäärätöntä इन्द्रियाणि aistit (च ja) विकलानि vaikutukseton.

9. Hänellä, jolta maailman valtameri¹ on kuivunut², ei ole kiintymystä eikä vastenmielisyyttä. Hänen katseensa on poissaoleva³, hänen toimintansa päämäärätöntä⁴ ja hänen aistinsa toimimattomia⁵.

1. *Valtameri jne.*—Maailma (syntymän ja jälleensyntymän elämänkulku) on verrattavissa valtameriin. Hän, joka putoaa valtameriin, joutuu aaltojen sinne tänne paiskomaksi; hän tuntee rantaan pääsemisen vaikeaksi ja kärsii sanoin kuvaamattomasti. *Samsarassa*, maailman valta-meressä, *karmat* ja halut heittelevät meitä sinne tänne, me kärsimme suuresti emmekä voi saavuttaa Itse-tiedon päämäärää.

2. *Kuivunut jne.*—Kun ihminen oivaltaa Itsen, hän on vapaa tietämättömydestä ja siitä (tietämättömydestä) seuraavista *karmoista* ja haluista.

3. *Poissaoleva*—Koska hänellä ei ole minkäänlaisia sisäisiä vaikuttimia.
4. *Päämäärätöntä*—Koska hänen toimillaan ei ole näkyvissä loppua.
5. *Toimimattomia*—Koska aistiobjektit eivät jätä mitään vaikutelmia hänen mieleensä.

न जागर्ति न निद्राति नोन्मीलति न मीलति ।

अहो परदशा कापि वर्तते मुचेतसः ॥ १० ॥

(**आनी Viisas**) **न** ei **जागर्ति** pysyy hereillä **न** ei **निद्राति** nukkuu **न** ei **उन्मीलति** avaa silmät **न** ei **मीलति** sulkee silmät **अहो** **Oi** **मुचेतसः** vapautuneen sielun **क्व अपि** missä vain **परदशा** korkein tila **वर्तते** on.

10. Viisas ei¹ pysy hereillä eikä nuku, ei avaa eikä sulje silmiään. Oi, vapautunut sielu nauttii korkeimmasta tilasta missä vain².

1. *Ei jne.*—Vapautuneen sielun ei voida sanoa olevan hereillä sillä hän ei tavoittele maailman objekteja eikä hän aisti niitä kuten me. Hän on kuollut suhteelliselle maailmalle. Hänen ei voida myöskään sanoa nukkuvan, sillä hän on aina tietoinen maailmankaikkeuden läpäisevästä Itsestä.
2. *Missä vain*—kaikissa olosuhteissa.

सर्वत्र दृश्यते स्वस्थः सर्वत्र विमलाशयः ।

समरतवासासुः सुः सर्वत्र राजते ॥ ११ ॥

मुः Vapautunut henkilö **सर्वत्र** aina **स्वस्थः** pysyminen Itsessä **सर्वत्र** aina **विमलाशयः** puhdas sydämessä **दृश्यते** nähdään **सर्वत्र** kaikissa olosuhteissa **समरतवासासुः** vapautunut kaikista haluista (**सन्** oleminen) **राजते** elää.

11. Vapautuneen huomataan aina pysyvän Itsessä ja hän on aina puhdas¹ sydämessä; hän elää kaikissa olosuhteissa vapaana haluista.

1. *Puhdas jne.*—ei ole kiintynyt yhteenkään maalliseen objektiin.

पश्यन् शृण्वन् स्पृशन् जिघ्रन्नश्नन् गृह्णन् वदन् ब्रजन् ।

ईहितानीहितैः मु एव महाशयः ॥ १२ ॥

पश्यन् Näkeminen **शृण्वन्** kuuleminen **स्पृशन्** koskettaminen **जिघ्रन्** haistaminen **अश्नन्** syöminen **गृह्णन्** ottaminen **वदन्** puhuminen **ब्रजन्** käveleminen **ईहितानीहितैः** ponnistuksista ja ei-ponnistuksista **मु** vapaa **महाशयः** suurisieluinen ihminen **मु** vapaa **एव** todella.

12. Nähden, kuullen, koskettaen, haistaen, syöden, ottaen, puhuen ja kävellen suurisieluinen, vapaana ponnistuksista ja ei-ponnistuksista, on totisesti vapautunut.

* Todellinen tieto ei välttämättä perustu toiminnan lakkaamiseen vaan kiintymyksen poissaoloon. Itsen tuntija, siksi, vaikka hän toimii ei todellisuudessa toimi. Hän on aina vapaa vaikka hänen käyttäytymisensä saattaa näyttää samalta kuin muiden. Hän on toiminnan ja toimeettomuuden yläpuolella.

न निन्दति न च स्तौति न ह्यप्यति न कुप्यति ।

न ददाति न गृह्णाति मुः सर्वत्र नीरसः ॥ १३ ॥

मुः Vapautunut न ei निन्दति herjaa न ei स्तौति rukoilee न ei हृष्यति iloitsee न ei कुप्यति on vihainen न ei ददाति antaa न ei गृह्णाति ottaa च ja (सः hän) सर्वत्र kaikissa objekteissa नीरसः vapaana kiintymyksestä.

13. Vapautunut ei herjaa eikä rukoile, ei iloitse eikä ole vihainen, ei anna eikä ota. Hän on vapaana kiintymyksestä kaikkiin objekteihin.

सानुरागां स्त्रियं दृष्ट्वा मृत्युं वा समुपस्थितम् ।

अविह्वलमनाः स्वस्थो मु एव महाशयः ॥ १४ ॥

सानुरागां Rakastava स्त्रियं nainen समुपस्थितम् aivan lähellä मृत्युं kuolema वा tai दृष्ट्वा näkeminen महाशयः suurisieluinen अविह्वलमनाः häiriintymätön mielessä स्वस्थः itsevarma (तिष्ठति pysyy सः hän) मुः vapautunut एव todella.

14. Suurisieluinen ei ole häiriintynyt ja pysyy itsevarmana nähdessään¹ rakkautta täynnä olevan naisen tai kuoleman lähestyessä. Hän on todella² vapautunut.

1. Nähdessään jne.—Mainitaan kaksi vastakkaista tapausta—kaikkein miellyttävin ja kaikkein pelätyin. Vapautunut pysyy samana kummassakin tilanteessa.

2. Todella jne.—Sellainen tasapuolisuus on vapauden todellinen merkki.

सुखे दुःखे नरे नार्यां सम्पत्सु च विपत्सु च ।

विशेषो नैव धीरस्य सर्वत्रसमदर्शिनः ॥ १५ ॥

सर्वत्र Kaikkiällä समदर्शिनः nähden samaa धीरस्य lujan सुखे onnessa दुःखे kärsimyksessä नरे miehessä नार्यां naisessa सम्पत्सु vauraudessa च (täydentävä) विपत्सु puutteessa च ja विशेषः ero न ei एव todella (भवति on).

15. Luja ihminen, joka näkee samaa kaikkialla, ei näe eroa onnen ja kärsimyksen, miehen ja naisen eikä vaurauden ja puutteen välillä.

न हिंसा नैव कारुण्यं नौद्धत्यं न च दीनता ।

नाश्चर्यं नैव च क्षोभः क्षीणसंसरणेऽनरे ॥ १६ ॥

क्षीणसंसरणे Jonka maallinen elämä on virrannut ulos अरे joka on ylittänyt ihmisluonnon rajoitukset (विद्वषि viisaassa) कारुण्यं armo न ei हिंसा pahanteon halu न ei एव varmasti दीनता nöyryys न ei नौद्धत्यं röyhkeys च ja न ei आश्चर्यं ihmettely न ei क्षोभः mielen järkkyminen च ja न ei एव varmasti (भवति ovat).

16. Viisaassa, jonka maallinen¹ elämä on virrannut ulos ja joka on ylittänyt ihmisluonnon rajoitukset, ei ole² armahtavaisuutta eikä halua tehdä pahaa, ei nöyryyttä eikä röyhkeyttä, ei

ihmettelyä eikä mielen järkkymistä.

1. *Maallinen jne.*—Hän ei ole enää tietämättömyyden sitoma, tietämättömyyden, joka aiheuttaa syntymän ja kuoleman kierron. Hän on valaistunut ja on tuhonnut halun ja Karman orjuudet.
2. *Ei ole jne.*—Näitä vastakohtia ei ole hänelle olemassa. Hän on niiden yläpuolella.

न मुो विषयद्वेष्टा न वा विषयलोलुपः ।

असंसमना नित्यं प्राप्तं प्राप्तमुपाश्रुते ॥ १७ ॥

मुः Vapautunut **विषयद्वेष्टा** vastenmielinen aistiobjekteja kohtaa **न** ei **विषयलोलुपः** haluta kovasti aistiobjekteja **न** ei **वा** tai (**सः** hän) **नित्यं** aina **असंसमनाः** irroitetuina mielin **प्राप्तं** tullen sellaisena **प्राप्तम्** aistiobjektit **अपाश्रुते** nauttii.

17. Vapautunut ei¹ kammoksu aistiobjekteja eikä halua niitä kovasti. Aina erillään olevin mielin hän kokee ne sellaisina kuin ne tulevat.

1. *Ei jne.*—Koska kammoksuminen ja haluaminen johtuvat kumpikin kiintymyksestä, josta vapautunut on iäti vapaa.

समाधानामाधानहिताहितविकल्पनाः ।

शून्यचित्तो न जानाति कैवल्यमिव संस्थितः ॥ १८ ॥

शून्यचित्तः Ajatuksettoman mielen (**ज्ञानी** viisas) **समाधानामाधानहिताहितविकल्पनाः**

mietiskelyn ja ei-mietiskelyn, hyvän ja pahan vaihtoehdot **न** ei **जानाति** tietää (**सः** hän) **कैवल्यमः**

Absoluuttiuden tilassa **संस्थितः** pysyen **व** tavallaan.

18. Vapaamielinen¹ viisas ei tunne² mietiskelyn ja ei-mietiskelyn, hyvän ja pahan ristiriitaa. Hän pysyy, niin sanoakseni, Absoluuttiuden tilassa.

1. *Vapaamielinen*—kiintymättä maailmaan. Mitään halua ei herää hänen mielessään. Se on täynnä pelkästään Itsen tietoisuutta.
2. *Ei tunne jne.*—Koska kaikki sellaiset ristiriidat saavat alkunsa vain yhteydestä suhteellisen elämän tietoisuuteen, jonka (elämän) hän on ylittänyt.

निर्ममो निरहङ्कारो न किञ्चिदिति निश्चितः ।

अन्तर्गलितसर्वाशः कुर्वन्नपि करोति न ॥ १९ ॥

(**ज्ञानी** Tiedon ihminen) **निर्ममः** vailla 'minun'-tunnetta **निरहङ्कारः** vailla 'minä'-tunnetta

किञ्चित् mitä vain **न** ei (**भवति** on) **ति** tämä **निश्चितः** tietäen varmasti **अन्तर्गलितसर्वाशः** kaikkien sisältä

hävinnneiden halujen kanssa (**सन्** ollen) **कुर्वन्** tehden **अपि** vaikka **न** ei **करोति** tee.

19. Vailla ajatuksia 'minä' ja 'minun', tietäen varmasti ettei mitään ole ja kaikki sisäiset halunsa asettuneena lepoon, Tiedon ihminen ei¹ toimi vaikka siltä näyttääkin.

1. *Ei toimi jne.*—Toiminta, kuten me sen tavallisesti ymmärrämme, edellyttää egoismin tunnetta tekijän puolelta. Tiedon ihminen, kuitenkin, ylittää egoismin tunteensa. Kaikki hänen toimensa, siksi, vaikkakin näennäisesti samoja kuin tavallisten ihmisten, eivät pohjimmiltaan ole yhdenvertaisia heidän tekojensa kanssa. Hänen toimensa eivät sisällä sitovia vaikutuksia, kun taas noiden toisten tuottavat ututta ja tuoretta orjuutta.

मनःप्रकाशसम्मोहस्वप्नजाड्यविवर्जितः ।

दशां कामपि संप्राप्तो भवेद्गलितमानसः ॥ २० ॥

गलितमानसः Jonka mieli on sulanut pois **मनःप्रकाशसम्मोहस्वप्नजाड्यविवर्जितः** jonka mielen toimet ovat lakanneet ja joka on vapaa harhasta, unelmoinnista ja typeryydestä (**ज्ञानी** viisas)

काम् अपि sanoin kuvaamaton **दशां** tila **संप्राप्तः भवेत्** saavuttaa.

20. Se viisas on saavuttanut sanoin kuvaamattoman tilan, jonka mieli on sulanut pois sen toimien lakattua ja joka on vapaa harhasta, unelmoinnista ja typeryydestä.

* Itse-tiedon ihmisen mieli on täysin tyhjentyneet kaikista harhoista, velttoudesta jne., jotka estävät Todellisuuden näyn. Sellaisessa tilassa kaikki mielen toiminnot, *vrttit*, lakkaavat toimimasta, se on melkein tuhottu. Sitten puhkeaa esiin lopullinen oivallus, jonka kuvaaminen ei ole milloinkaan mahdollista.

LUKU XVIII

RAUHA

अष्टावक्र उवाच ।

यस्य बोधोदये तावत् स्वप्नवद्भवति भ्रमः ।

तस्मै सुरवैकरूपाय नमः शान्ताय तेजसे ॥ १ ॥

अष्टावक्रः Astāvakra उवाचः sanoi:

यस्य Jonka बोधोदये yhdessä tiedon heräämisen kanssa तावत् kaikki भ्रमः harha स्वप्नवत् kuin uni भवति tulee सुरवैकरूपाय joka on itse luonnoltaan Autuus शान्ताय tyyni तेजसे säteily तस्मै Sille नमः tervehdys.

Astāvakra sanoi:

1. Tervehdys Sille, joka on itse luonnoltaan Autuus, levollisuus¹ ja säteily², jonka tiedon heräämisen myötä³ kaikki harha⁴ tulee unen kaltaiseksi.

1. *Levollisuus*—Tuonpuoleinen, jossa ei ole muutosta.

2. *Säteilevä*—Átman on itse-loistava: mikään muu ei voi aistia Sitä. Vaikkakin tiedon ulottumattomissa oleva, se on Itse Itsensä tuntema.

3. *Myötä jne.*—Maailma, joka nyt ilmenee niin todellisena meille, muuttaa luonnettaan Itsen oivalluksen myötä ja näyttää epätodelliselta kuin uni. Silloin se menettää kaiken viehätysvoimansa ja houkutuskeinonsa samoin kuin pelottavuutensa aivan kuten viettelevät unen näyt tai painajaisen kauheudet häipyvät herätessä.

4. *Harha*—ilmiömaailma, joka on harha-aistimus.

अर्जयित्वाऽरिवलानर्थान् भोगानाम्प्रोति शुष्कलान् ।

न हि सर्वपरित्यागमन्तरेण सुरवी भवेत् ॥ २ ॥

(कश्चित् Yksi) अरिवलान् kaikki अर्थान् maalliset objektit अर्जयित्वा hankkien शुष्कलान् runsas

भोगान् nautinnot आमोति saavuttaa सर्वपरित्यागमन्तरेण luopumatta kaikesta हि varmasti न ei भवेत् tulee.

2. Ihminen saa paljon nautintoja hankkimalla kaikenlaisia maallisia objekteja. Hän ei voi olla todella¹ onnellinen ennenkuin luopuu kaikesta.

1. *Todella jne.*—Sitä luopumista, joka yksin poistaa kaiken pelon ja tekee meistä todella onnellisia, on Bhartrhari kuvannut kauniisti eräässä säkeessä teoksessaan *Luopumisen Sata Säettä (A Hundred Verses on Renunciation)*. Hän sanoo: 'Nautinnossa on taudin pelko; sosiaalisessa asemassa putoamisen pelko; hyvinvoinnissa (vihamielisten) kuninkaiden pelko; kunniaa nöyryytyksen pelko; voimassa vainoojien pelko; kauneudessa vanhuuden pelko; henkisessä oppineisuudessa vastustajien pelko; hyveellisyydessä elostelijoiden pelko; kehossa kuoleman pelko. Kaikissa ihmisille ominaisissa maailman asioissa on pelko mukana; luopuminen yksin poistaa kaiken pelon.'

* Aistinautinto ja todellinen onni eivät kulje yhdessä. Ne ovat ristiriitaisia.

कर्तव्यदुःखमार्तण्डज्वालादग्धान्तरात्मनः ।

कुतः प्रशमपीयूषधारासारमृते सुरवम् ॥ ३ ॥

कर्तव्यदुःखमार्तण्डज्वालादग्धान्तरात्मनः Hänen jonka sydämen luola korventuu
 velvollisuuden taakan auringon kuumuudessa **प्रशमपीयूषधारासारम् ऋते** ilman tyyneyden
 ambroosian kaotosadetta **कुतः** kuinka **सुरवम्** onni (**भवति** on).

3. Kuinka voi hän, jonka¹ sydänluola on velvollisuuksista nousevan surun auringon korventama, nauttia onnea ilman jatkuvaa tyyneyden² suihkua.

1. *Jonka jne.*—Velvollisuus, kuten se tavallisesti ymmärretään, ei ole muuta kuin orjuutta hyvellisyiden muodossa. Se on lihan kammottavaa kiintymystä lihaan, mieletön ahneus kultaan ja voittoon tai muihin maallisiin asioihin, joihin me tunnemme kiintymystä. Vain he, jotka pitävät maailmaa todellisena, toteavat että heillä on asioita tehtävänä, velvollisuuksia täytettävänä. Velvollisuuden tunne, siksi, saa alkunsa viime kädessä tietämättömyydestä ja se sitoo meidät suhteelliseen maailmaan, saattaen meidät kaikkien maailman kärsimysten alaiseksi. Tämä korventaa sisintä sieluamme.

2. *Tyyneys*—Kun mielen *virtit* ovat tyyntyneet, kun mieli on vapautunut haluistaan, kun suhteellinen elämä menettää otteensa. Me tunnemme, että maailma on katoava ja että meillä ei ole siinä tai sen kanssa mitään tekemistä. *Silloin* tulee tyyneys, joka on todellista onnea. Tämä tyyneys on kuin ambrosia, joka valuu virtanaan kuin sade elvyttäen rutikuivan sydämen.

भवोऽयं भावनामात्रो न किञ्चित् परमार्थतः ।

नास्त्यभावः स्वभावानां भावाभावविभाविनाम् ॥ ४ ॥

अयं Tämä **भवः** maailmankaikkeus **भावनामात्रः** pelkkä ajatus **परमार्थतः** todellisuudessa

किञ्चित् mitä vain **न** ei **भावाभावविभाविनाम्** sisin olemassaolevassa ja ei-olemassaolevassa **स्वभावानां**

luonoltaan **अभावः** ei-olemassaolo **न** ei **अस्ति** on.

4. Tämä maailmankaikkeus on pelkkä tietoisuuden¹ tila. Todellisuudessa se ei ole mitään. Olemassaoleva² ja ei-olemassaoleva³ eivät⁴ menetä sisintä luontoaan.

1. *Tietoisuuden jne.*—Maailmankaikkeudella ei ole Itsestä riippumatonta olemassaoloa. Se mitä me näemme on vain mielellemme heijaste. Samalla hetkellä, kun saamme aikaan muutoksen omassa tietoisuudessamme, maailmankaikkeus vaihtaa meihin.

2. *Olemassaoleva*—Itse.

3. *Ei-olemassaoleva*—maailmankaikkeus.

4. *Eivät jne.*—Itse ei menetä omaa luontoaan joka on Olemassaolo; eikä maailmankaikkeus menetä luontoaan, joka on epätodellisuus eli ei-olemassaolo.

* Säkeen johtopäätös on tämä: Itse on ainut todellinen substanssi. Oleminen on sen todellinen luonne. Siksi Itse ei koskaan voi olla ei-olemassaoleva, kuten mikään ei voi menettää omaa luontoaan. Samoin, maailmankaikkeus on epätodellinen. Se on Itsen päälle asetettu kuten köyttä luultaessa käärmeeksi. Sillä ei ole Itsestä riippumatonta olemassaoloa. Ei-olemassaolo on sen todellinen luonto.

न दूरं न च सङ्कीचाल्लब्धमेवात्मनः पदम् ।

निर्विकल्पं निरायासं निर्विकारं निरञ्जनम् ॥ ५ ॥

निर्विकल्पं Absoluuttinen **निरायासं** ponnistukseton **निर्विकारं** muuttumaton **निरञ्जनम्** tahraton

आत्मनः पदम् Itsen luonto **न** ei **दूरं** kauas **न** ei **च** ja **सङ्कीचात्** rajallinen (**वर्तते** on) **लब्धम्** saavutettu

एव varmasti.

5. Itse, joka on absoluuttinen, ponnistukseton¹, muuttumaton ja tahraton², ei³ ole kaukana eikä rajoitettu. Se⁴ on totisesti aina saavutettuna.

1. *Ponnistukseton*—Ollen yksi ilman toista, Itsessä ei ole mitään ponnistettavaa. Se on ikuisesti toimimaton—tyyni ja seesteinen.
2. *Tahraton*—kaikkien ominaisuuksien tuolla puolen.
3. *Ei jne.*—Itse on kaikkialle tunkeutuva, Yksi, eikä se sen vuoksi ole kaukana eikä lähellä. Se ei ole rajoitettu.
4. *Se jne.*—päinvastoin kuin aistiobjektit, jotka ovat saavutettavissa, koska ne ovat rajallisia ja meistä erillään. Itse on oma todellinen luontomme eikä niin ollen ole saavutettavissa. Se on ikuisesti saavutettuna.

व्यामोहमात्रविरतौ स्वरूपादानमात्रतः ।

वीतशोका विराजते निरावरणदृष्टयः ॥ ६ ॥

निरावरणदृष्टयः Nuo joiden näkökyky on verhoamaton **व्यामोहमात्रविरतौ** niin pian kuin

harha lakkaa **स्वरूपादानमात्रतः** niin pian kuin Itse on oivallettu **वीतशोकाः** kärsimyksineen katoaa

विराजते on olemassa.

6. Noilta, joiden näkökyky paljastuu, elämä kärsimyksineen katoaa niin pian kuin harha lakkaa ja Itse oivalletaan.

समस्तं कल्पनामात्रमात्मा मुः सनातनः ।

ति विज्ञाय धीरो हि किमभ्यस्यति बालवत् ॥ ७ ॥

समस्तं Kaikki **कल्पनामात्रम्** pelkkää kuvittelua **आत्मा** Itse **मुः** vapaa **सनातनः** ikuinen **ति**

tämä **विज्ञाय** tuntien **धीरः** viisas **हि** todella **किम्** (kysymyssana) **बालवत्** kuin lapsi **अभ्यस्यति** toimii.

7. Tietäen kaiken pelkäksi kuvitteluksi ja Itsen vapaaksi ja ikuiseksi, voiko viisas toimia tietämättömästi kuin lapsi?

आत्मा ब्रह्मेति निश्चित्य भावाभावौ च कल्पितौ ।

निष्कामः किं विजानाति किं ब्रूते च करोति किम् ॥ ८ ॥

आत्मा Itse **ब्रह्म** Brahman **भावाभावौ** olemassaolo ja ei-olemassaolo **च** ja **कल्पितौ** kuviteltu

ति tämä **निश्चित्य** tietäen varmasti **निष्कामः** hän joka on halusta vapaa **किं** mitä **विजानाति** tietää **किं**

mitä **ब्रूते** sanoo **किम्** mitä **च** ja **करोति** tekee.

8. Tietäen varmasti, että oma itse on Brahman ja että olemassaolo¹ ja ei-olemassaolo ovat mielikuvituksen tuotteita, mitä² hän, joka on halusta vapaa, tietää, sanoo tai tekee?

1. *Olemassaolo jne.*—Suhteellinen olemassaolo ja absoluuttinen ei-olemassaolo ovat molemmat mentaalisia heijasteita. Molemmat ovat mielikuvituksen tuotteita. Suhteellinen olemassaolo on näennäistä. Suhteellisesti olemassa olevat objektit katoavat Absoluuttisen Todellisuuden tiedon läsnä ollessa aivan kuten maailma katoaa Itsen tiedon läsnä ollessa. Absoluuttisesti ei-olemassaolevat objektit, kuten kukat taivaalla tai hedelmättömän naisen poika, eivät ole olemassa edes näennäisesti. Sekä suhteellisella olemassaololla että absoluuttisella ei-olemassaololla, kuitenkin, on niiden perusta Absoluuttisessa Olemassaolossa, Itsessä.

2. *Mitä jne.*—Hänelle, joka on saavuttanut Itse-tiedon, ei jää jäljelle mitään muuta tiedettävää. Hänestä tulee tehtävänsä täyttänyt, vapaana halusta. Maailman asiat näyttävät hänestä halveksittavilta olkootpa ne todellisuutta tai epätodellisuutta. Egonsa menettäneenä, kuten hänestä tulee, hän ei tiedä, puhu eikä toimi vaikka hän selvästi saattaa näyttääkin tekevän näitä kaikkia.

अयं सोऽहमयं नाहमिति क्षीणा विकल्पनाः ।

सर्वमात्मेति निश्चित्य तूष्णीम्भूतस्य योगिनः ॥ ९ ॥

सर्वम् Kaikki आत्मा Itse ति tämä निश्चित्य tietäen varmasti तूष्णीम्भूतस्य tulee äänettömäksi योगिनः *joogilta* अयं सः tämä todellakin अहम् minä अयं tämä अहं minä न ei ति sellainen विकल्पनाः ajatukset क्षीणाः tuhotut (भवन्ति tulee).

9. Sellaiset ajatukset¹ kuin 'tämä olen todella minä' ja 'tämä en todellakaan ole minä' tuhoutuvat *joogilta*, joka on tullut äänettömäksi tuntiessaan kaiken varmasti Itsenä.

1. *Ajatukset jne.*—Itse-tiedon heräämisen kera—kun kaikki paljastuu Itseksi eikä miksikään muuksi kuin Itseksi—kaikki kaksinaiset mielteet tuhoutuvat. Silloin *joogi* oivaltaa, että hän on kaikki.

न विक्षेपो न चैकाग्र्यं नातिबोधो न मूढता ।

न सुखं न च वा दुःखमुपशान्तस्य योगिनः ॥ १० ॥

उपशान्तस्य Kenestä on tullut tyyni योगिनः *joogin* विक्षेपः hämmennys न ei चैकाग्र्यं keskittyminen च ja न ei अतिबोधः tiedon lisääntyminen न ei मूढता tietämättömyys न ei सुखं mielihyvä न ei दुःखम् kipu वा tai न ei च (täydentävä) (भवति on).

10. *Joogilla*, joka on saavuttanut tyyneyden, ei ole¹ hämmennystä, ei keskittymistä, ei tiedon lisääntymistä, ei tietämättömyyttä eikä mielihyvää eikä kipua.

1. *Ei ole jne.*—*Joogilla*, joka on aistiensa herra, on mielensä täydellisesti tasapainossa ja tyynenä. Minkäänlainen hämmennys ei siksi voi vaikuttaa hänen mielentyyneyteensä. Hänellä on täydellinen rauha.

स्वाराज्ये भैक्ष्यवृत्तौ च लाभालाभे जने वने ।

निर्विकल्पस्वभावस्य न विशेषोऽस्ति योगिनः ॥ ११ ॥

निर्विकल्पस्वभावस्य Jonka luonto on ääretön योगिनः *joogin* स्वाराज्ये taivaan yliherruudessa भैक्ष्यवृत्तौ kerjäläisenä लाभालाभे saamisessa tai menettämisessä जने yhteisössä वने viidakossa च ja विशेषः ero न ei अस्ति on.

11. Taivaassa¹ tai kerjäläisenä, saadessa tai menettäessä, yhteisössä tai yksin eläen, näillä ei ole eroa äärettömälle *joogille*.

1. *Taivaassa jne.*—Näissä tilanteissa erilaisuuden tunteminen on mahdollista vain hänelle, jonka mieli on riippuvainen suhteellisesta tietoisuudesta, siihen sidottu ja sen rajoittama. Kun ihminen on ylittänyt tämän tietoisuuden tilan, kohtalon äärimmäisyyksillä ei ole eroa. Ne ilmenevät epätodellisina, varjomaisina.

ऋ धर्मः ऋ च वा कामः ऋ चार्थः ऋ विवेकिता ।

दं कृतमिदं नेति द्वन्द्वैर्मस्य योगिनः ॥ १२ ॥

दं Tämä कृतम् tehty दं tämä न ei (कृतम् tehty) ति tämä द्वन्द्वै vastakohdista मस्य vapaa

योगिन: *joogin* क् missä धर्म: *dharma* क् missä अर्थ: *artha* क् missä च ja काम: *kama* क् missä वा tai विवेकिता erotuskyky.

12. Missä on *dharmaa* (rituaalisten tai ansiokkaiden töiden suorittamista), missä *artha* (maallista omaisuutta), missä *kāmaa* (aistinautintoja) ja missä arvostelukykyä *joogilla*, joka on tuonpuoleistanut sellaiset kaksinaiset käsitteet kuin 'tämä on tehtävä' ja 'tätä ei tule tehdä'?

* Ajatus on tämä: Tunne 'tehtävästä' ja 'ei tehtävästä', joka edustaa tyypillistä vastakohtaparia, saa alkunsa suhteellisesta tietoisuudesta, tietämättömyydestä ja halusta. Me olemme aina aktiivisia halun mielihohteen alaisena hankkiaksemme itsellemme halun kohteen ja etsien vielä muita. Tämä halu on kaiken *dharman*, *arthan* ja *kāman* juurena ja myös erottelamisen—sillä ellemme ole tietämättömyyden ja halun sokeuttamia ja sitomia, meillä ei ole tarvetta erotella todellista epätodellisesta; epätodellista ei yksinkertaisesti ole meille olemassa. Hänellä, joka on vastakohtista vapaa, ei ole siksi mitään käyttöä *dharmalle*, *arthalle* ja *kāmalle*.

कृत्यं किमपि नैवास्ति न कापि हृदि रञ्जना ।

यथाजीवनमेवेह जीवन्मुस्य योगिनः ॥ १३ ॥

जीवन्मुस्य Eläessään vapautunut योगिन: *joogin* किम् अपि mitään कृत्यं velvollisuus न ei एव varmasti अस्ति on हृदि sydämessä किम् अपि mitään रञ्जना kiintymys न ei (अस्ति on अस्त कृत्यम् hänen toimensa) ह tässä maailmassa यथाजीवनम् kuuluminen elämään एव vain (भवति on).

13. Eläessään vapautuneella¹ *joogilla* ei ole² sydämessään yhtään velvollisuutta tai kiintymystä. Hänen toimensa³ kuuluvat vain tähän elämään, ollen pelkästään hänen menneen *karmansa* vaikutusta.

1. *Eläessään vapautuneella jne.*—*Jivanmukta* on hän, jonka tietämättömyys, kaikkine muunteluineen, on täydellisesti hävitetty ja joka, vapaana kaikesta orjuudesta, pysyy Absoluutteisessa Itsessä. Hänen tilansa on sellainen, jossa 'Korkeimman Yhden oivallus on repinyt kappaleiksi hänen sydämensä solmun, poistanut kaikki hänen epäilynsä ja tuhonnut hänen toimiensa vaikutukset'. Sankarácáryan *Upadesasáhasri* kuvailee hänen tilaansa näin: 'Itsen tuntija todellakin on hän, eikä kukaan muu, joka ei näe valvetilassa, ollen aivan kuin unessa; joka, ollen Yksi ilman toista, ei aisti kaksinaisuutta vaikka hän saattaa nähdä objektit; ja joka on toimimaton vaikka hän saattaa suorittaa toimia.'

2. *Ei ole jne.*—Vapauden saavuttamisen tähden *joogi* pääsee eroon kaksinaisista käsitteistä 'minä' ja 'minun' ja niin muodoin yhdessä niiden kera kiintymyksestä ja velvollisuuden tunteesta, jotka saavat alkunsa niistä. Ei niin, että kaikki fyysinen toiminta välttämättä lakkaa vapautuneelta sielulta, mutta he eivät enää ole egoismin ahdistamia.

3. *Toimensa jne.*—Tässä säkeessä on mainittu vapautuneen sielun elämän eräs tärkeä tosiseikka. Niin kauan kuin vapautunut elää hänen havaitaan toimivan. Kuitenkin hänen sanotaan olevan toimimaton. Tämä ilmeinen ristiriita selitetään tässä. *Joogi* on sisäisesti vapaa. Hän ei tunne halua mihinkään tai tarvetta tehdä mitään. Mutta se tosiseikka, että hänen kehonsa yhä on olemassa, osoittaa, että jokin voima hallitsee kehoa. Tämä on *joogin prārabdha karma*. Tämä *karma* jatkaa toimintaansa, mutta *joogiin* se ei vaikuta. Hänen ruumiilliset toimintansa ja myös toiminnat mielen pinnassa jatkuvat kunnes *prārabdha karma* on suorittanut tehtävänsä. Sitten keho putoaa pois ja se on *joogille* täydellinen vapauttaminen. Tältä näkökannalta Oivalluksen ihmisellä ei ole kehoa, ollen keho-ajatuksen tuolla puolen, eikä *prārabdhaa*. Nämä ovat pelkästään meidän selityksiämme, sillä me, tietämättömyydessämme, näemme hänet kehon omaavana ja toimivana. Siksi *joogin* toimia on kutsuttu nimellä *yathājīvanam*, vain nykyiseen elämään kuuluvana.

क् मोहः क् च वा विश्वं क् तद्धानं क् मुता ।

सर्वसङ्कल्पसीमायां विश्रान्तस्य महात्मनः ॥ १४ ॥

सर्वसङ्कल्पसीमायां Halujen maailman rajan takana विश्रान्तस्य leväten महात्मनः suuri-sieluisen मोहः harhaluulo क् missä च (täydentävä) विश्वं maailmankaikkeus क् missä तद्धानं sen kieltäminen क् missä मुता vapautuminen क् missä वा tai.

14. Missä on harhaluulo, missä maailmankaikkeus, missä kieltäminen, paremminkin missä on vapautuminen suurisieluiselle, joka lepää tuolla puolen¹ halujen maailman.

1. *Tuolla puolen jne.*—Totta puhuen, olemassaolo on yksi. Halu on se, joka määrää sen rajat ja luo suhteellisen maailman harhan ja yhdessä sen kanssa tarpeen päästä siitä pois. Samalla hetkellä, kun ihminen on vapaana halusta, maailmankaikkeuden harhakuva kaikkine seuraamuksineen häviää.

येन विश्वमिदं दृष्टं स नास्तीति करोतु वै ।

निर्वासनः किं कुरुते पश्यन्नपि न पश्यति ॥ १५ ॥

येन Jonka **दं** tämä **विश्वम्** maailmankaikkeus **दृष्टं** nähdään **सः** hän (**विश्वं** maailmankaikkeus) **न** ei **अस्ति** on **ति** tämä **करोतु** voi tehdä **वै** (täydentävä) **निर्वासनः** hän joka on haluamaton **किं** mitä **कुरुते** tehtävä (**सः** hän) **पश्यत्** nähden **अपि** vaikka **न** ei **पश्यति** näkee.

15. Hän¹, joka näkee maailmankaikkeuden, saattaa yrittää kieltää sen. Mitä voi haluamaton tehdä? Hän ei näe² vaikka näkeekin.

1. *Hän jne.*—Todellisuudessa maailmankaikkeus ei ole sellainen millaisena me näemme ja tunnemme sen, minkä teemme tietämättömyydessä halun vaikutuksen alaisena. Hänen, joka on tietoinen ilmiömaailmasta, täytyy yrittää kieltää se, sillä hän on yhä tietämättömyydessä. Hänellä, joka on tietämättömyyden ja halun tuolla puolen, ei ole mitään tekemistä sen kanssa.

2. *Ei näe jne.*—Oivalluksen ihmiselle maailmankaikkeus ilmenee epätodellisena ja harhana. Hänen ei voi, siksi, sanoa näkevän maailmankaikkeutta siten kuin me sen ymmärrämme, jonain todellisena ja aineellisena.

येन दृष्टं परं ब्रह्म सोऽहं ब्रह्म ति चिन्तयेत् ।

किं चिन्तयति निश्चिन्तो द्वितीयं यो न पश्यति ॥ १६ ॥

येन Jonka **परं** korkein **ब्रह्म** Brahman **दृष्टं** nähdään **सः** hän **अहं ब्रह्म** Minä olen Brahman **ति** tämä **चिन्तयेत्** ajattelee **यः** kuka **द्वितीयं** toinen **न** ei **पश्यति** näkee (**सः** että) **निश्चिन्तः** hän joka on ylittänyt ajattelun **किं** mitä **चिन्तयति** ajattelee.

16. Hän¹, joka on nähnyt Korkeimman Brahmanin, mietiskelee 'Minä olen Brahman'. Mitä ajattelee hän, joka on ylittänyt kaikki ajatukset, kun hän ei näe ketään toista?

1. *Hän jne.*—Tässä tehdään erittäin eterinen huomio. Hän, joka **näkee** Brahmanin, ei ilmiselvä ole saavuttanut korkeinta tilaa eikä oivaltanut samuuttaan Brahmanin kanssa. Kaksinainen tietoisuus—Minä olen Brahman—on vielä läsnä, mahdollistaen hänen mietiskellä 'Minä olen Brahman'. Mutta kun korkein tila on saavutettu, samuus vakiintunut, kaksinainen tietoisuus on täydellisesti tuhottu eikä sellainen mietiskely ole mahdollista eikä tarpeen.

दृष्टो येनात्मविक्षेपो निरोधं कुरुते त्वसौ ।

उदारस्तु न विक्षिप्तः साध्याभावात्करोति किम् ॥ १७ ॥

येन Jonka **आत्मविक्षेपः** hämmennys itsessä **दृष्टं** nähdään **असौ** hän **तु** todella **निरोधं कुरुते** harjoittaa hallintaa **उदारः** jalomielinen **तु** mutta **विक्षिप्तः** hämmentynyt **न** ei (**भवति** on **सः** hän) **साध्याभावात्** omaamatta mitään mitä saavuttaa **किम्** mitä **करोति** tekee.

17. Hän, todellakin, hallitsee¹ itsensä, joka näkee häiriön itsessään. Mutta jalo² ei

häiriinny. Koska hänellä ei ole mitään saavutettavaa³, mitä hän tekee?

1. *Hallitsee jne.*—Häiriö, ulkoinen tai sisäinen, syntyy kaikissa muodoissaan vain Itsen samaistamisesta ei-itseen, joka johtuu tietämättömyydestä. Sille ei ole, siksi, tilaa Itse-tiedon ihmisessä. Mielen hallinta ei merkitse hänelle mitään.
2. *Jalo jne.*—Hän, joka havaitsee Itsen Yhtenä ilman toista.
3. *Saavutettavaa*—päästyään eroon kaksinaisuudesta ja sen kanssa yhtä aikaan ilmenevästä häiriöstä.

धीरो लोकविपर्यस्तो वर्तमानोऽपि लोकवत् ।

न समाधिं न विक्षेपं न लेपं स्वस्य पश्यति ॥ १८ ॥

लोकवत् Kuin tavallinen ihminen **वर्तमानः** on olemassa **अपि** vaikka **धीरः** Tiedon ihminen **लोकविपर्यस्तः** tavallisen ihmisen vastakohta (**सः** hän) **स्वस्य** omaansa **समाधिं** keskittyminen **न** ei **विक्षेपं** häiriö **न** ei **लेपं** tahra **न** ei **पश्यति** näkee.

18. Tiedon ihminen, vaikka¹ elääkin kuin tavallinen ihminen, on tämän vastakohta. Hän ei näe² omaa keskittymistään, häiriötään eikä häpäisyään.

1. *Vaikka jne.*—Tiedon ihmisen ulkoinen käytös näyttää samanlaiselta kuin muiden ihmisten, mutta heidän ja muiden ajattelutavassa on perustavaa laatua oleva ero. Tavallinen ihminen katselee maailmaa todellisena ja kiinteänä ja käyttäytyy sen mukaisesti; mutta Tiedon ihminen tietää ja tuntee sen olevan harha-aistimus ja epätodellinen ja hänen toimintansa siinä on vain näennäistä. Hänen toimintansa ei ole enää oma-aloitteista vaan ne ovat vain niiden toimien vaikutusten voiman pakottamia, jotka ovat vastuussa hänen elämästään tässä maailmassa. Hänen kehonsa putoaa pois niin pian kuin nuo vaikutukset on ammennettu tyhjiin.
2. *Ei näe jne.*—Sillä hän ei näe mitään muuta kuin Itsen, joka on Puhdas Äly.

भावाभावविहीनो यस्तृप्तो निर्वासनो बुधः ।

नैव किञ्चित् कृतं तेन लोकदृष्ट्वा विकुर्वता ॥ १९ ॥

यः Kuka **भावाभावविहीनः** vailla olemassaoloa ja ei-olemassaoloa **तृप्तः** tyytyväinen **निर्वासनः** vapaana halusta **बुधः** viisas **लोकदृष्ट्वा** maailman silmissä **विकुर्वता** toimii **तेन** hänen **किञ्चित्** mitä vain **एव** jopa **न** ei **कृतं** tehnyt.

19. Hän, joka on olemassaolon ja ei-olemassaolon takana¹, joka on viisas, tyytyväinen ja vapaana halusta, ei tee² mitään vaikka saattaakin toimia maailman silmissä.

1. *Takana jne.*—suhteellisen maailman takana, joka on sekoitus olemassaoloa ja ei-olemassaoloa. Maailman sanotaan olevan olemassaoleva, koska se havaitaan tavallisessa tietoisuudessa, mutta olevan ei-olemassaoleva, koska se katoaa ylitietoisuudessa. Tuntien luonteen, Tiedon ihminen on täysin välinpitämätön siitä.
2. *Ei tee jne.*—Toiminnot eivät enää ole toimintoja, kun ne eivät ole egotunteen säestämiä. Tiedon ihminen on siitä täysin vapaa. Hän ei samaista itseään toimiinsa. Hän on, siksi, todella toimimaton vaikka hän saattaa näyttää toimivalta.

प्रवृत्तौ वा निवृत्तौ वा नैव धीरस्य दुर्यहः ।

यदा यत्कर्तुमायाति तत्कृत्वा तिष्ठतः सुखम् ॥ २० ॥

यदा Kun **यत्** mitä **कर्तुम्** tehdä **आयाति** tulee **तत्** se **कृत्वा** tehden **सुखम्** onnellisena **तिष्ठतः** eläen **धीरस्य** viisaan **प्रवृत्तौ** aktiivisuudessa **वा** (täydentävä) **निवृत्तौ** toimettomuudessa **वा** tai **दुर्यहः** ahdistuneisuus **न** ei **एव** varmasti (**अस्ति** on).

20. Viisas, joka elää onnellisena tehden sen mitä¹ tulee hänen tehtäväkseen, ei² tunne ahdistusta toiminnassa tai toimettomuudessa.

1. *Mitä jne.*—pitäen sitä *prárabdhan* vuoksi itsestään selvänä asiana.

2. *Ei jne.*—Koska hän ei enää ryhdy itse mihinkään toimintaan eikä välttele mitään vailla omaa tahtoaan. Oma-aloitteiset toimet synnyttävät onnettomuutta, kun niihin turhautuu tai niistä on haittaa. Vailla egoismin tunnetta hän on sama aktiivisuudessa ja toimettomuudessa.

निर्वासनो निरालम्बः स्वच्छन्दो मुबन्धनः ।

क्षिप्तः संस्कारवातेन चेष्टते शुष्कपर्णवत् ॥ २१ ॥

निर्वासनः Haluttomuus निरालम्बः riippumaton स्वच्छन्दः vapaa मुबन्धनः vapaana orjuudesta (जनः ihminen) संस्कारवातेन menneiden toimien vaikutusten tuulen vuoksi क्षिप्तः laji (सन् ollen)

शुष्कपर्णवत् kuin kuiva lehti चेष्टते liikkuu.

21. *Samskáróiden* tuulen puhaltamana haluamaton, riippumaton, vapaa ja vapautunut ihminen siirtyy¹ paikasta toiseen kuin kuiva lehti.

1. *Siirtyy jne.*—Juuri kuten tuuli lennättää kuivaa lehteä sinne tänne eikä lehden oman tahdon mukaan, samoin Tiedon ihmistä ohjaa hänen *prárabdhansa* ilman egoismin hiukkaakaan.

असंसारस्य तु कापि न हर्षो न विषादता ।

स शीतलमना नित्यं विदेह व राजते ॥ २२ ॥

असंसारस्य Hänen joka on ylittänyt maallisen kokemuksen तु (täydentävä) क्व अपि missä vain हर्षः ilo न ei विषादता suru न ei (अस्ति on) नित्यं aina शीतलमनाः rauhallinen सः hän विदेहः

ilman ruumista व ikään kuin राजते on olemassa.

22. Hänelle, joka on ylittänyt maallisen kokemuksen, ei ole¹ iloa eikä surua. Aina mieleltään tyynenä² hän elää kuin ruumiiton.

1. *Ei ole jne.*—Ilo ja suru ovat hallitsemattoman mielen erilaisia muutoksia ja juontuvat suhteellisten asioiden halusta, mikä on maallisen kokemuksen perustana. Siksi hän, joka on ylittänyt maallisen kokemuksen, on mennyt ilon ja surun tuolle puolen.

2. *Tyyäni*—ilman minkäänlaista hämmennystä.

कुत्रापि न जिहासास्ति नाशो वापि न कुत्रचित् ।

आत्मारामस्य धीरस्य शीतलाच्छतरात्मनः ॥ २३ ॥

आत्मारामस्य Joka iloitsee Itsessä शीतलाच्छतरात्मनः jonka mieli on rauhallinen ja puhdas धीरस्य viisaan ihmisen कुत्रापि missä vain जिहासा halua luopua न ei कुत्रचित् missä vain नाशः

hävitä वा tai अपि jopa न ei अस्ति on.

23. Viisaalla, joka iloitsee Itsessä ja jonka mieli on rauhallinen ja puhdas, ei ole¹ halua hylätä mitään eikä² hän tunne menettävänsä mitään.

1. *Ei ole jne.*—Hän, jolla on yhä maallisten objektien todellisuuden tietoisuus ja joka näkee ne Itsestä erillään, saattaa

haluta luopua niistä; mutta hänelle, joka iloitsee Itsessä ja pelkäänsä Itsessä ja joka on ylittänyt itse halun, hylkääminen on merkityksetöntä.

2. *Eikä jne.*—Vaikka viisas ei tunne tarvetta luopua se ei merkitse, että hän pitää kiinni maallisista objekteista. Hän ei sen paremmin pidä kiinni mistään kuin hylkääkään mitään. Hän elää kuin tuulen kuljettama kuiva lehti; joskus omaten paljon kuin ruhtinas joskus kuin kerjäläinen kaikesta riisuttuna. Kummassakaan tapauksessa hänellä ei ole mitään saavuttamisen tai menettämisen tunnetta.

प्रकृत्या शून्यचित्तस्य कुर्वतोऽस्य यदृच्छया ।

प्राकृतस्येव धीरस्य न मानो नावमानता ॥ २४ ॥

प्रकृत्या Luonnollisesti **शून्यचित्तस्य** ajatukseton mieli **यदृच्छया** mitä tulee itsestään **कुर्वतः**

tehdn **अस्य** tämä **धीरस्य** viisaan **प्राकृतस्य व** kuin tavallinen ihminen **मानः** kunnia **न** ei **अवमानता** häväitys **न** ei (अस्ति on).

24. Luontaisesti tyhjämielinen¹ ja tehdn² sen mitä tulee itsestään, viisas, päinvastoin kuin tavallinen ihminen, ei ole³ kunnioituksen tai häväistyksen vaikuttama.

1. *Tyhjämielinen*—Koska hänen mielessään ei esiinny mitään muutoksia.

2. *Tehden jne.*—Hän toimii niiden tehtävien vaikutusten sysäämänä, jotka ovat vastuussa hänen elämästään tässä maailmassa.

3. *Ei ole jne.*—Koska hän ei samaista itseään olemuksensa suhteellisiin aspekteihin, joita yksin koskevat kunnia ja häväistys.

कृतं देहेन कर्मैदं न मया शुद्धरूपिणा ।

ति चिन्तानुरोधी यः कुर्वन्नपि करोति न ॥ २५ ॥

दं Tämä **कर्म** työ **देहेन** kehon **कृतं** tehnyt **शुद्धरूपिणा** puhtaan luonnon **मया** minun **न** ei (**कृतम्** tehnyt) **ति चिन्तानुरोधी** yhdenmukaisesti sellaisten ajatusten kanssa **यः** kuka (**सः** hän) **कुर्वन्** toimien **अपि** vaikka **न** ei **करोति** toimii.

25. Hän, joka toimii yhdenmukaisesti sellaisten ajatusten kanssa kuin 'tämän tekee keho enkä minä, puhdas Itse'—sellainen, siitä huolimatta että toimii, ei toimi.

अतद्वादीव कुरुते न भवेदपि बालिश ।

जीवन्मुः सुरवी श्रीमान् संसरन्नपि शोभते ॥ २६ ॥

जीवन्मुः Hän joka on eläessään vapautunut **अतद्वादी व** kuin hän joka ei sano että **कुरुते** toimii **अपि** vaikkakin **बालिशः** pölkkyä **न** ei **भवेत्** on (**सः** hän) **संसरन्** oleminen maailmassa **अपि** vaikka **सुरवी** onnellinen **श्रीमान्** siunattu **शोभते** loistaa.

26. *Jivanmukta* toimii kuin hän¹, joka ei sano, että hän toimii; mutta hän ei ole sen vuoksi idiootti². Vaikkakin³ maailmassa hän on aina onnellinen ja siunattu.

1. *Hän jne.*—idiootti. Tavallinen, älykäs ihminen on tietoinen toimintansa motiiveista ja päämääristä, hän pystyy erittelemään ne pyydettyä. Idiootti ei siihen pysty. Myös *jivanmukta* toimii ilman mitään asetettua päämäärää tai motiivia.

2. *Idiootti*—Sillä vaikka näennäisesti samankaltainen, idiootti on normaalin tason *alapuolella*, kun taas *jivanmukta* on sen *yläpuolella*. Äärimmäisyyden näyttävät usein samanlaisilta.

3. *Vaikkakin jne.*—Vaikkakin maailmassa hän ei ole maailmasta—siitä johtuu hänen onnensa ja autuutensa.

Maailmassa olemisesta ei ole haittaa jos hän ei kiinny siihen. Vain kiintymys sitoo meidät ja tekee meistä onnettomia.

नानाविचारसुश्रान्तो धीरो विश्रान्तिमागतः ।

न कल्पते न जानाति न श्रुणोति न पश्यति ॥ २७ ॥

नानाविचारसुश्रान्तः Väsyneenä kaikenlaiseen järkeilyyn विश्रान्तिम् levätä आगतः

saavuttanut धीरः viisas **न** ei कल्पते ajattelee **न** ei जानाति tietää **न** ei श्रुणोति kuulee **न** ei पश्यति näkee.

27. Viisas, joka väsyneenä¹ monenlaiseen järkeilyyn, on saavuttanut levon, ei² ajattele eikä tiedä eikä kuule eikä näe.

1. Väsyneenä jne.—Totuuden etsinnässä, Totuuden, jonka hän löysi lopultakin kaiken järkeilyn yläpuolelta.
2. Ei jne.—Koska hän on vailla egoismin tunnetta.

असमाधेरविक्षेपान्न मुमुक्षुर्न चेतः ।

निश्चित्य कल्पितं पश्यन् ब्रह्मै वास्ते महाशयः ॥ २८ ॥

महाशयः Viisas अविक्षेपात् koska ei ole häiriöitä असमाधेः ei harjoita mietiskelyä मुमुक्षुः

vapauden tavoittelija **न** ei तरः päinvastainen (t.s. orjuus) च ja **न** ei (भवति on सर्व kaikki) कल्पितं mielikuvituksen tuote (पि tämä) निश्चित्य tietäen varmasti पश्यन् nähden (अपि vaikka सः hän) ब्रह्म Brahman एव kuin आस्ते elää.

28. Koska viisaalla ei ole häiriötä eikä hän harjoita mietiskelyä, hän ei ole vapauden tavoittelija eikä hän ole orjuudessa. Tietäessään maailmankaikkeuden olevan mielikuvituksen tuotetta vaikka hän näkeekin sen, hän on olemassa kuin¹ Brahman Itse.

1. Kuin jne.—mielen ja aistien toimintojen koskettamattomissa ja maailmankaikkeuden vaikuttamattomissa, se on, Absoluutissa tilassa.

यस्यान्तः स्यादहङ्कारो न करोति करोति सः ।

निरहङ्कारधीरेण न किञ्चिद्धि कृतं कृतम् ॥ २९ ॥

यस्य Kenen अन्तः sisällä अहङ्कारः egoismi स्यात् on सः hän **न** ei करोति toimii (अपि vaikka)

करोति toimii निरहङ्कारधीरेण viisaan joka on vapaa egoismista हि varmasti कृतं tehty (अपि vaikka)

किञ्चिद्धि mitä vain **न** ei कृतम् tekee.

29. Hän, jolla on egoismi itsessään, toimii¹ vaikka hän ei toimi². Totisesti viisas, joka on vapaa egoismista, ei toimi vaikka toimiikin.

1. Toimii—ajatuksissa.
2. Ei toimi—fyysisesti.

* Egoismi on todellakin kaikkien ulkoisten ja sisäisten toimintojen käyttövoima. Me voimme pidättyä fyysisestä toiminnasta, mutta emme mentaalista niin kauan kuin meissä on egoismia. Vain yhdessä egoismin tunteen tuhoutumisen kanssa tulee todellinen toimimattomuus. Egoismin kanssa toimimattomuudesta tulee toimintaa ja ilman egoismia toiminnasta tulee toimimattomuutta.

नोद्विग्नं न च सन्तुष्टमकर्तृ स्पन्दवर्जितम् ।

निराशं गतसन्देहं चित्तं मुस्य राजते ॥ ३० ॥

मुस्य Vapautuneen चित्तं mieli उद्विग्नं huolissaan न ei सन्तुष्टम् mielissään च ja न ei (तथा niin myös) अकर्तृ स्पन्दवर्जितम् toimimatta ja liikkumatta निराशं haluamatta गतसन्देहं vailla epäilyitä राजते loistaa.

30. Vapautuneen mieli ei ole¹ huolissaan eikä² hyvillään; se on toimimatta³, liikkumatta⁴, haluamatta⁵ ja vailla epäilyjä.

1. *Ei ole jne.*—koska vapaana vihamielisyydestä.

2. *Eikä jne.*—koska vapaana kiintymyksestä.

3. *Toimimatta*—koska vapaana egoismista.

4. *Liikkumatta*—koska vapaana tahtomisesta.

5. *Haluamatta jne.*—Koska vapautunut ei näe kaksinaisuutta, josta yksin saavat alkunsa halut ja epäilyt.

निर्ध्यातुं चेष्टितुं वापि यच्चित्तं न प्रवर्तते ।

निर्निमित्तमिदं किन्तु निर्ध्यायति विचेष्टते ॥ ३१ ॥

यच्चित्तं Kenen mieli निर्ध्यातुं mietiskellä चेष्टितुं toimia वा अपि tai muuta न ei प्रवर्तते ponnistaa किन्तु mutta दं tämä निर्निमित्तम् ilman vaikutinta निर्ध्यायति mietiskelee विचेष्टते toimii (च ja).

31. Vapautuneen mieli ei itse ponnistele ollakseen mietiskelevä tai aktiivinen; vaan siitä tulee mietiskelevä ja aktiivinen ilman vaikutinta.

* Idea on tämä: Vapautuneen mieli on täydellisesti vapautunut egoismista ja niin muodoin taipumuksista ja haluttomuuksista, jotka ovat sen luomia. Mutta hänen kehonsa ei putoa pois välittömästi Tiedon saavuttamisen jälkeen. Hänen *prārabdha karmansa* jatkavat toimintaansa ja hänen elämänsä jatkuu kunnes ne on täydellisesti ammennettu tyhjiin. Hänen elämänsä jälkimmäisen jakson aikana hänen toimensa ovat täysin hänen *prārabdhansa* ohjaamia ilman pienintäkään häivää egoismista tai ainoastakaan motiivia hänen puoleltaan. Joskus hänet nähdään aktiivisena, joskus mietiskelevänä ja toimimattomana; sisäisesti, kuitenkin, hänen olotilansa on aina vapauden ja tyyneyden tila.

तत्त्वं यथार्थमाकर्ण्य मन्दः प्राप्नोति मूढताम् ।

अथवायाति सङ्कोचममूढः कोऽपि मूढवत् ॥ ३२ ॥

मन्दः Hidasälyinen ihminen यथार्थम् todellinen तत्त्वं totuus आकर्ण्य kuullessaan मूढताम् hämmennys प्राप्नोति saa अथवा tai कः अपि joku अमूढः viisas ihminen मूढवत् kuin typerys सङ्कोचम् आयाति vetäytyy sisään.

32. Hidasälyinen ihminen hämmentyy¹ täysin kuullessaan todellisen totuuden, mutta joku² terävä-älyinen ihminen vetäytyy³ itseensä kuin typerys.

1. *Hämmentyy jne.*—Koska Totuuden tavoittelijan odotetaan omaavan tietyt ennako-ominaisuudet (katso Luku I, säe 1, alaviite 3), jotta hän olisi pätevä edes kuulemaan sen. Vailla sellaisia ominaisuuksia hän varmasti hämmentyy, kun hän kuulee sen. Vain he, jotka ovat täydellisesti poistaneet itsestään kaikki mielen epäpuhtaudet, ovat kelpollisia kuulemaan sen ja etenemään kohti sen saavuttamista.

2. *Joku jne.*—Pyhissä kirjoituksissa on useasti toistettu, että Itse-tieto on erittäin harvinaista maailmassa. 'Ehkä yksi tuhansista tavoittelee täydellisyyttä; ja ehkä yksi näiden siunattujen joukosta tuntee Minut todella' (*Gita* VII. 3.).

Kathopanisad tuo selvästi esiin ihmisen perustavalaatuisten vian ja siitä johtuvan Itse-tiedon harvinaisuuden. Se sanoo: 'Itse-olemassaoleva Jumala on luonut aistit niin, että ne suuntautuvat ulospäin ja siitä johtuu, että ihminen näkee ulkoisen Itsen, mutta ei sisäistä Itseä. Vain, ehkä, joku viisas kuolemattomuutta haluava ihminen kääntää silmänsä sisäänpäin ja katsoo sisäpuoliseen Atmaniin' (II. 4. 1.).

3. *Vetäytyy jne.*—tulee toimimattomaksi kuin typerys. Typerys on, kuitenkin, sisäisesti täysin aktiivinen, sillä kaikki hänen aistinhaluunsa toimivat; kun taas viisas, ollen ilman haluja, on toimimaton jopa sisäisesti.

एकाग्रता निरोधो वा मूढैरभ्यस्यते भ्रशम् ।

धीराः कृत्यं न पश्यन्ति सुप्तवत् स्वपदे स्थिताः ॥ ३३ ॥

मूढै Tietämättömän **एकाग्रता** keskittyminen **निरोधः** mielen hallinta **वा** tai **भ्रशम्** toistuvasti **अभ्यस्यते** harjoittaa **स्वपदे** todellisessa Itsessä **स्थिताः** pysyen **धीराः** viisas **सुप्तवत्** kuin nukkuva ihminen **कृत्यं** mitään tehtävää **न** ei **पश्यन्ति** nähdä.

33. Tietämätön harjoittaa¹ alinomaa keskittymistä ja mielen hallintaa. Viisas, pysyen todellisessa Itsessä kuin ihmisen syväunessa, ei² löydä mitään tehtävää.

1. *Harjoittaa jne.*—Koska he näkevät häiriön itsessään johtuen heidän samaistumisestaan kehoon ja mieleen.

2. *Ei jne.*—Koska viisas, jopa valvetilan aikana, pysyy erillään kehotietoisuudesta Itsen täydellisen autuuden nautinnossa aivan samalla tavoin kuin, syväunen aikana, me menetämme kaiken tietoisuutemme kehosta ja mielestä emmekä löydä mitään tehtävää.

अप्रयत्नात् प्रयत्नाद्वा मूढो नाप्नोति निर्वृतिम् ।

तत्त्वनिश्चयमात्रेण प्राज्ञो भवति निर्वृतः ॥ ३४ ॥

मूढः Tietämätön **अप्रयत्नात्** toimimattomuudesta **प्रयत्नात्** toiminnasta **वा** tai **निर्वृतिम्** rauha **न** ei **नाप्नोति** saavuttaa **प्राज्ञः** viisas **तत्त्वनिश्चयमात्रेण** pelkästään tietämällä Totuuden **निर्वृतः** onnellinen **भवति** tulee.

34. Tietämätön ihminen ei saavuta rauhaa toimimattomuudella¹ eikä toiminnalla². Viisaasta tulee onnellinen pelkästään tietämällä Totuuden.

1. *Toimimattomuudella*—aiheutettu tukahduttamalla kaikki mentaalinen ja ruumiillinen aktiivisuus.

2. *Toiminnalla*—halun aikaansaama.

* Mielen tukahduttaminen ja rituaalien suorittaminen tai muut halun aikaansaamat toiminnat johtuvat Itsen tietoisuuden olemisesta kuin kehosta ja mielestä erillään. Tämä tietoisuus on pelkkää harhaa. Se syntyy tietämättömyydestä ja on kaiken kärsimyksen syynä. Kaikki aktiivisuus, fyysinen ja mentaalinen, juurtuneena tähän tietoisuuteen, on Itsen tosi luonnon tietoisuuden puhdasta kieltämistä, sen oivalluksen kieltämistä, joka yksin antaa ikuisen autuuden ja rauhan.

शुद्धं बुद्धं प्रियं पूर्णं निष्प्रपञ्चं निरामयम् ।

आत्मानं तं न जानन्ति तत्राभ्यासपरा जनाः ॥ ३५ ॥

तत्र Maailmassa **अभ्यासपराः** omistautuneena monenlaisiin harjoituksiin **जनाः** ihmiset **शुद्धं** puhdas **बुद्धं** äly **प्रियं** rakastettu **पूर्णं** täydellinen **निष्प्रपञ्चं** näkyvän maailmankaikkeuden takana **निरामयम्** tahraton **तं** se **आत्मानं** Itse **न** ei **जानन्ति** tietää.

35. Tässä maailmassa ne, jotka omistautuvat monenlaisiin harjoituksiin, eivät¹ tunne

Itseä, joka on puhdas, älykäs, rakastettu², täydellinen, maailmankaikkeuden takana ja vapaana kaikista tahroista.

1. *Eivät jne.*—Koska heidän harjoituksensa johtuu tietämättömyyden aikaansaamasta kaksinaisuuden tietoisuudesta.
2. *Rakastettu*—Itse yksin on meidän rakkautemme kohde. Johtuu vain Itsestä, että rakkautemme suuntautuu maailman objekteihin. 'Kukaan, rakkaani, ei koskaan rakasta aviomiestä aviomiehen vuoksi; Itse on se minkä vuoksi aviomiestä rakastetaan.' (*Brhadāranyaka Upanisad* IV. 5. 6) Tämä soveltuu kaikkiin inhimillisen rakkauden kohteisiin.

नाप्नोति कर्मणा मोक्षं विमूढोऽभ्यासरूपिणा ।

धन्यो विज्ञानमात्रेण मुस्तिष्ठत्यविक्रियः ॥ ३६ ॥

विमूढ Tietämätön **अभ्यासरूपिणा** harjoituksen (mielen hallinnan) muodossa **कर्मणा** toiminnan **मोक्षं** vapautuminen **न** ei **आप्नोति** saavuttaa **धन्यः** siunattu **विज्ञानमात्रेण** pelkän tiedon **अविक्रियः** muuttumaton **मुः** vapautunut **तिष्ठति** on.

36. Tietämätön ihminen ei saavuta vapautumista toistuvien mielen hallinnan harjoitusten avulla. Siunattu tulee pelkän tiedon avulla vapaaksi ja riippumattomaksi muutoksesta.

मूढो नाप्नोति तद्ब्रह्म यतो भवितुमिच्छति ।

अनिच्छन्नपि धीरो हि परब्रह्मस्वरूपभाक् ॥ ३७ ॥

यतः Kuten **मूढः** tietämätön **ब्रह्म** Brahman **भवितुम्** tulla **च्छति** haluaa (ततः niin) **ततः** Se **न** ei **नाप्नोति** saavuttaa **धीरः** viisas **हि** varmasti **अनिच्छन्** haluamatta **अपि** jopa **परब्रह्मस्वरूपभाक्** joka nauttii Korkeimman Brahmanin luonnosta (**भवति** tulee).

37. Tietämätön ihminen ei saavuta Brahmania, koska hän haluaa tulla Siksi. Viisas oivaltaa totta totisesti Korkeimman Brahmanin luonnon, jopa haluamatta tehdä niin.

* Idea on tämä: Brahmaniksi tuleminen halu syntyy Siitä erillään olemisen tunteesta. Se on todellisen luontomme kiistämistä. Me olemme aina Brahman. Siksi, niin kauan kuin halu säilyy täydellistyminen ei ole mahdollista. Ihmisen on revittävä juurineen jopa vapauden halu, jotta hän saavuttaa vapauden. Vapaus ei ole saavutettavissa. Se on aina saavutettuna. Olemme sidottuja yksinkertaisesti vain, koska kuvittelemme olevamme sidottuja.

निराधारा ग्रहव्यग्रा मूढाः संसारपोषकाः ।

एतस्यानर्थमूलस्य मूलच्छेदः कृतो बुधैः ॥ ३८ ॥

निराधाराः Tueton **ग्रहव्यग्राः** innokas saavuttamiseen **मूढाः** tietämätön **संसारपोषकाः** maailman tuki **बुधैः** viisaan **अनर्थमूलस्य** kärsimyksen juuri **एतस्य** tämän **मूलच्छेदः** leikaten juuren **कृतः** tehty.

38. Ilman¹ mitään tukea ja innokkaana² saavuttamaan vapauden tietämätön³ vain pitää maailmaa yllä. Viisas katkaisee tämän maailman todellisen juuren⁴, joka on kaiken kärsimyksen lähde.

1. *Ilman jne.*—Itse-tieto on todellisen olemuksemme perusta. Tietämättömällä ei ole sitä ja siitä johtuu, että heitä niin kutsutaan.
2. *Innokkaana jne.*—kehon ja mielen nujertamisen kautta.
3. *Tietämätön jne.*—ajatellen maailmaa ja käyttäytyen sen kanssa kuin todellisen ja siksi yrittäen päästä siitä eroon. Maailma on todellinen yksinkertaisesti siksi, että me ajattelemme sen olevan niin. Kun meidän näkemyksemme siitä muuttuu

ja me katselemme sitä Itsestä ei-erillään olevana, se lakkaa sitomasta meitä.

4. *Juuren jne.*—tietämättömyyden.

न शान्तिं लभते मूढो यतः शमितुमिच्छति ।

धीरस्तत्त्वं विनिश्चित्य सर्वदा शान्तमानसः ॥ ३९ ॥

यतः Kuten मूढः typerys शमितुम् olla tyyni च्छति haluaa (ततः niin) शान्तिं rauha न ei लभते saavuttaa धीरः viisas तत्त्वं Totuus विनिश्चित्य tietäen सर्वदा aina शान्तमानसः rauhallisen mielen (भवति tulee).

39. Typerys¹ haluaa rauhaa mielen hallinnan avulla eikä tuolla tavalla saavuta sitä. Viisas tuntee Totuuden² ja on aina mieleltään tyyni.

1. *Typerys jne.*—Me emme löydä rauhaa yksinkertaisesti siksi, että olemme tietämättömiä Itsen todellisesta luonteesta, joka on itse tyyneys. Mielen hallinnan harjoitus on tietämättömyyden ilmaus. Niin kauan kuin on olemassa mielen hallinnan ponnistusta, täytyy myös tietämättömyyttä olla, niinpä rauhaa ei voida saavuttaa.

2. *Totuuden*—hänen todellisen luontonsa, joka on itse tyyneys.

क्वात्मनो दर्शनं तस्य यद्दृष्टमवलम्बते ।

धीरास्तं तं न पश्यन्ति पश्यन्त्यात्मानमव्ययम् ॥ ४० ॥

यद्दृष्टम् (यस्य दृष्टं) Kenenkä tieto (दृश्यम् objekti) अवलम्बते riippuu तस्य hänen आत्मनः

Itsen दर्शनं tieto क्व missä धीराः viisas तं तं niitä näitä न ei पश्यन्ति näe (किन्तु vaan) अव्ययम् muuttumaton आत्मानम् Itse पश्यन्ति näe.

40. Mitä Itse-tietoa on hänellä, jonka tieto on riippuvaista¹ objektista? Viisaat eivät näe² niitä näitä vaan näkevät muuttumattoman Itsen.

1. *Riippuvaista jne.*—on suhteellista eikä absoluuttista, t.s. joka näkee kaksinaisuuden. Suhteellinen tieto on riippuvainen kolmesta osatekijästä—tietäjästä, tiedetystä ja tietämisestä; mutta tämä kolmikko häviää Absoluuttisessa Tiedossa.

2. *Eivät näe jne.*—Koska he ovat ylittäneet suhteellisen tietoisuuden, jossa moninaisuus ilmenee.

क्व निरोधो विमूढस्य यो निर्बन्धं करोति वै ।

स्वारामस्यैव धीरस्य सर्वदाऽसावकृत्रिमः ॥ ४१ ॥

यः Kuka वै (täydentävä) निर्बन्धं करोति pyrkii (तस्य se) विमूढस्य harhaan johdetun क्व missä

निरोधः mielen hallinta स्वारामस्य joka iloitsee Itsessä धीरस्य viisaan असौ se सर्वदा aina अकृत्रिमः

spontaani एव varmasti.

41. Mitä¹ mielenhallintaa on harhaan johdetulla, joka pyrkii siihen? Se² on todellakin aina luonnollista³ viisaalle, joka iloitsee Itsessä.

1. *Mitä jne.*—Täydellinen mielenhallinta saa alkunsa täydellisestä erillisyydestä kehoon ja mieleen. Siksi se tekee mahdottomaksi kaikki aktiivisuuden muodot, jotka edellyttävät itsensä samaistamista niiden kanssa.

2. *Se*—mielenhallinta.

3. *Luonnollista*—Koska tyyneys on Itsen tosi luontoa.

भावस्य भावकः कश्चिन्न किञ्चिद्भावकोऽपरः ।

उभयाभावकः कश्चिदेवमेव निराकुलः ॥ ४२ ॥

कश्चित् Joku भावस्य olemassaolon भावकः joka ajattelee अपरः joku toinen न किञ्चिद्भावक joka ajattelee ettei mitään ole कश्चित् एव harvinainen उभयाभावकः joka ei ajattele एवम् näin निराकुलः vapaana häiriöstä (भवति on).

42. Joku ajattelee, että elämä on ja joku toinen, että mitään ei ole. Harvinainen¹ on hän, joka ei ajattele kumminkaan päin ja on täten tyyni.

1. *Harvinainen jne.*—Hän, joka oivaltaa Itsen, saavuttaa Ykseyden. Mikään ajatus, mikä koskee maailman todellisuutta tai epätodellisuutta, ei ole hänelle mahdollista. Hän on siksi täydellisen tyyni ja rauhallinen.

शुद्धमद्वयमात्मानं भावयन्ति कुबुद्धयः ।

न तु जानन्ति संमोहाद्यावज्जीवमनिर्वा ताः ॥ ४३ ॥

कुबुद्धयः Vähä-älyiset ihmiset आत्मानं Itse शुद्धम् puhdas अद्वयम् ilman toista भावयन्ति ajattelevat संमोहात् harhan mukaisesti तु mutta न ei जानन्ति tiedä (अतः niin) यावज्जीवम् niin kauan kuin he elävät अनिर्वा ताः onneton (सन्ति ovat).

43. Nuo vähä-älyiset ajattelevat, että Átman on puhdas ja Yksi ilman toista, mutta, harhasta johtuen, he eivät tunne Sitä ja ovat onnettomia niin kauan kuin elävät.

* Harha vastustaa kuin aita Itse-oivallusta. Siksi vähä-älyiset ja harhaan johdetut ihmiset eivät oivalla Itsen todellista luontoa vaikka he voivat kuulla Siitä ja miettiä Sitä. Heidän ajatuksensa liikkuvat suhteellisen piirissä eivätkä he voi sitä ylittää. Heille Itsen oivallus, Itsen, joka on Absoluuttinen ja suhteellisen tiedon takana, on näin mahdotonta. Toisaalta, Itse-oivallus valkenee puhtaimman, harhan pienimmästäkin vivahteesta vapaan älyn omaaville heti kun he kuulevat Itsen todellisesta luonnosta.

मुमुक्षोर्बुद्धिरालम्बमन्तरेण न विद्यते ।

निरालम्बैव निष्कामा बुद्धिर्मुस्य सर्वदा ॥ ४४ ॥

मुमुक्षोः Vapautta rakastavan बुद्धिः äly आलम्बम् tuki अन्तरेण ilman न ei विद्यते säilyy मुस्य vapautuneen बुद्धिः äly सर्वदा jopa निरालम्बा ilman tukea निष्कामा vapaa halusta एव varmasti (विद्यते säilyy).

44. Vapautta ikävöivän äly ei voi¹ toimia objektista riippumatta; mutta vapautuneen äly on totisesti aina riippumaton ja halusta vapaa.

1. *Ei voi jne.*—Koska tietämätön ei oivalla, kuten vapautunut, että Itse on erilaistumaton Tieto vapaana subjekti-objekti-suhteesta.

विषयद्वीपिनो वीक्ष्य चकिताः शरणार्थिनः ।

विशन्ति भ्रटिति क्रोडं निरोधैकाग्रसिद्धये ॥ ४५ ॥

विषयद्वीपिनः Aistiobjektien tiikerit वीक्ष्य nähden चकिताः kauhistuneet शरणार्थिनः etsien

turvapaikkaa निरोधैकाग्रसिद्धये saavuttaakseen hallinnan ja keskittymisen भ्रटिति heti क्रोडं luola विशन्ति mennä sisään.

45. Nähdessään nuo tiikerimäiset aistiobjektit kauhistuneet¹, etsien turvapaikkaa, menevät heti sisään luolaan hallinnan ja keskittymisen saavuttamiseksi.

1. *Kauhistuneet jne.*—Tietämättömät tuntevat pelkoa, koska he katselevat aistiobjekteja Itsestä erillisinä. Kaksinaisuuden tunne on pelon ja kärsimyksen peruslähde.

निर्वासनं हरिं दृष्ट्वा तूष्णीं विषयदन्तिनः ।

पलायन्ते न शास्ते सेवन्ते कृतचाटवः ॥ ४६ ॥

निर्वासनं Haluamaton हरिं leijona दृष्ट्वा nähden विषयदन्तिनः aistiobjektien elefantit तूष्णीं

hiljaa पलायन्ते juoksee pois न ei शाः kykenevä (सन्तः ollen) ते ne कृतचाटवः imartelijat (व kuin) सेवन्ते palvelee.

46. Nähdessään haluamattoman leijonan (ihmisen) nuo elefantit, aistiobjektit, pötkivät vaivihkaa tiehensä tai jos eivät voi paeta, palvelevat häntä kuin imartelijat.

* Edellisen ja tämän säkeen idea on tämä: Aistiobjektit sinänsä eivät aiheuta kärsimystä. Niihin samaistuminen, niihin kiintyminen on se joka aiheuttaa kärsimystä. Heti kun ihminen on vapaa samaistuksesta ja kiintymyksestä, hänen ei tarvitse vieroksua maailmaa. Jopa maailman objektien keskellä sellainen ihminen voi elää vapaana ja onnellisena aivan luonnollisesti.

न सुकारिकां धत्ते निःशङ्को युमानसः ।

पश्यन् श्रण्वन् स्पृशन् जिघ्रन्नश्रन्नास्ते यथासुरवम् ॥ ४७ ॥

निःशङ्कः Vapaa epäilyistä युमानसः hän joka samaistaa mielen Itseen सुकारिकां harjoittaa

hallintaa keinona vapautteen न ei धत्ते omaksuu पश्यन् nähden श्रण्वन् kuullen स्पृशन् koskettaen जिघ्रन् haistaen अश्रन् syöden (सः hän) यथासुरवम् onnellisena आस्ते elää.

47. Hän, joka on epäilyksistä vapaa ja on samaistanut mielensä Itseen, ei¹ turvaudu hallinnan harjoittamiseen keinona vapautumiseen. Nähden, kuullen, koskettaen, haistaen ja syöden hän elää onnellisena.

1. *Ei jne.*—Koska hän on egoismista vapaa. Hallinnan harjoitukset johtuvat kaksinaisuuden tunteesta.

वस्तुश्रवणमात्रेण शुद्धबुद्धिर्निराकुलः ।

नैवाचारमनाचारमौदास्यं वा प्रपश्यति ॥ ४८ ॥

वस्तुश्रवणमात्रेण Pelkän Toden kuulemisen avulla शुद्धबुद्धिः joka on saavuttanut Puhtaan

Tiedon निराकुलः tyyni (ज्ञानी viisas) आचारम् kunnollinen käytös औदास्यं välinpitämättömyys वा tai न ei एव todellakin प्रपश्यति näkee.

48. Vakiintuneena Puhtaaseen Tietoon, tyynenä pelkästä¹ Toden kuulemisesta, viisas ei²

näe mikä on soveliaista tai sopimatonta toimintaa tai jopa toimimattomuutta.

1. *Pelkästä jne.*—Tämä on Itse-oivalluksessa harvinainen tapaus. Poikkeuksellisen ansiokas tavoittelija, jonka mieli on täydellisesti puhdistunut, oivaltaa Totuuden kuullessaan ensi kerran Itsen luonnosta.

2. *Ei jne.*—Koska hän on täydellisesti vapaa egoismista Itse-tiedon valjetessa, ei käyttäytymissäännöillä ole hänelle mitään merkitystä.

यदा यत्कर्तुमायाति तदा तत्कुरुते ऋजुः ।

शुभं वाप्यशुभं वापि तस्य चेष्टा हि बालवत् ॥ ४९ ॥

यदा Kun यत् joka शुभं hyvä वा अपि (täydentävä) अशुभं paha वा tai अपि jopa कर्तुम tehdä आयाति tulee तदा silloin धीरः viisas ऋजुः (सन्) vapaasti तत् se कुरुते tekee हि sillä तस्य hänen चेष्टा toiminta बालवत् kuin lapsen se (भवति on).

49. Viisas tekee vapaasti¹ kaiken sen mitä tulee hänen tehtäväkseen, olipa² se hyvää tai pahaa; sillä hänen toimensa ovat kuin lapsen toimet.

1. *Vapaasti jne.*—ollen vapaana egoismin tunteesta.

2. *Olipa jne.*—Viisas on vailla 'tekijä'-ajatusta ja päämääräisyyttä, jotka määrittävät ihmisen eettisen käytöksen. Hänen tekonsa ylittävät siksi kaikki eettiset johtopäätökset.

स्वातन्त्र्यात् सुरवमाप्नोति स्वातन्त्र्याल्लभते परम् ।

स्वातन्त्र्यान्निर्वृतिं गच्छेत् स्वातन्त्र्यात् परमं पदम् ॥ ५० ॥

(जनः Yksi) स्वातन्त्र्यात् vapaudesta सुरवम् onni आप्नोति saavuttaa स्वातन्त्र्यात् vapaudesta परम् korkein लभते saavuttaa स्वातन्त्र्यात् vapaudesta निर्वृतिं tyyneys गच्छेत् saavuttaa स्वातन्त्र्यात् vapaudesta परम् Korkein पदम् Tila (गच्छेत् saavuttaa).

50. Vapauden avulla ihminen saavuttaa onnen, vapauden avulla korkeimman, vapauden avulla tyyneiden ja vapauden avulla Korkeimman Tilan.

अकर्तृत्वमभूत्वं स्वात्मनो मन्यते यदा ।

तदा क्षीणा भवन्त्येव समस्ताश्चित्तवृत्तयः ॥ ५१ ॥

यदा Kun (कश्चित् yksi) स्वात्मनः oman itsen अकर्तृत्वम् se ei ole tekijä अभूत्वं se ei ole nauttija मन्यते aistii तदा silloin समस्ताः kaikki चित्तवृत्तयः mielen muunnokset क्षीणाः tuhottu भवन्ति tulee.

51. Kaikki mielen muunnokset tuhoutuvat, kun ihminen oivaltaa ettei hän itse ole tekijä eikä nauttija.

उच्छृङ्खलाप्यकृतिका स्थितिर्धीरस्य राजते ।

न तु सस्पृहचित्तस्य शान्तिर्मूढस्य कृत्रिमा ॥ ५२ ॥

धीरस्य Viisaan अकृतिका luonnollinen स्थितिः elämä उच्छृङ्खला rajoittamaton अपि vaikka राजते loistaa सस्पृहचित्तस्य jonka mieli on kiintynyt मूढस्य harhaan johdettu ihminen कृत्रिमा kuvitteellinen शान्तिः tyyneys तु mutta न ei (राजते loistaa).

52. Viisaan käytös, jota ei rajoita motiivi, loistaa, ollen vapaa teeskentelystä; mutta ei harhaan johdetun teennäinen tyyneys, hänen, jonka mieli on kiintynyt.

* Idea on tämä: Yleisesti puhuen, kun me pidätymme käytöksestämme ja näytämme tyyniltä, me teemme sen motiivista. Me haluamme antaa vaikutelman, että ajattelumme ja tunteemme vastaavat toimintamme julkisivua. Tämä käytös on vilpillisyyttä ja teeskentelyä ja tietämättömän omaksumaa. Se on kiintyneen mielen teeskenneltyä tyyneyttä. Tämä asenne on henkisen kehityksen pahin vihollinen ja sitoo yhä enemmän ja enemmän. Viisas, kuitenkin, on täysin vapaa kiintymyksestä. Hänen toimensa ovat täydellisen vapaat egoismista ja siksi motiivittomia. Ne ylittävät kaikki rajoitukset.

विलसन्ति महाभोगैर्विशन्ति गिरिगह्वरान् ।

निरस्तकल्पना धीरा अबद्धा मुबुद्धयः ॥ ५३ ॥

निरस्तकल्पनाः Kuka on vapaa älyllisistä suunnitelmista अबद्धा sitomaton मुबुद्धयः

kahlehtimattoman älyn धीरा viisas (कदाचित् joskus) महाभोगैः suurella nautinnolla विलसन्ति

komeilee (कदाचित् joskus) गिरिगह्वरान् vuoren luolat विशन्ति menee sisään.

53. Viisas, joka on vapaana älyllisistä suunnitelmista, sitomaton ja omaten kahlehtimattoman¹ älyn, keikaroi joskus suurten nautintojen keskellä ja vetäytyy joskus vuoren luoliin.

1. Kahlehtimaton—egoismin.

* Viisas pysyy samana ja teeskentelemättömänä kaikissa olosuhteissa. Hän elää ja liikkuu ja hänen olemassaolonsa on yksin Itsessä, vain *prārabdhan* ohjaamana.

श्रोत्रियं देवतां तीर्थमङ्गनां भूपतिं प्रियम् ।

दृष्ट्वा सम्पूज्य धीरस्य न कापि हृदि वासना ॥ ५४ ॥

श्रोत्रियं Vedan taitava देवतां jumala तीर्थम् pyhä paikka सम्पूज्य kunnioittaen अङ्गनां nainen

भूपतिं kuningas प्रिय rakastettu दृष्ट्वा nähden धीरस्य viisas हृदि sydämessä का अपि mitään वासना halu

न ei (जायत् saa alkunsa).

54. Viisaan sydämessä ei¹ herään minkäänlaista halua hänen kohdatessaan pyhien kirjoitusten taitajan, jumalan tai pyhän paikan tai nähdessään naisen, kuninkaan tai rakastetun.

1. *Ei jne.*—Koska hän näkee Jumalaisen ytimen kaikessa ja koska hänellä on täydellinen mielentyyneys.

भृत्यैः पुत्रैः कलत्रैश्च दौहित्रैश्चापि गोत्रजैः ।

विहस्य धिवकृतो योगी न याति विकृतिं मनाक् ॥ ५५ ॥

भृत्यैः Palvelijoiden पुत्रैः poikien कलत्रैः vaimojen च (täydentävä) दौहित्रैः tyttären poikien

गोत्रजैः sukulaisten **च** ja **विहस्य** pilkaten **धिवकृतः** halveksittu **अपि** vaikka **योगी joogi मनाक्**

vähimmissäkään **विकृतिं** levottomuus **न** ei **याति** joutuu kokemaan.

55. Joogi¹ ei ole hiukkaakaan häiriintynyt edes kun joutuu palvelijoiden, poikien, vaimojen, tyttärenpoikien ja muiden sukulaisten pilkan ja halveksunnan kohteeksi.

1. *Joogi jne.*—Koska hän on täysin vapaa häiriöstä, jonka aiheuttavat kiintymys ja vastenmielisyys, jotka vuorostaan hämmentävät mielen.

सन्तुष्टोऽपि न सन्तुष्टः रिक्त्रोऽपि न च रिक्त्रते ।

तस्याश्चर्यदशां तां तां तादृशा एव जानते ॥ ५६ ॥

(योगी Joogi) **सन्तुष्टः** mielissään **अपि** vaikka **सन्तुष्टः** mielissään **न** ei (भवति on) **रिक्त्रः**

ahdistama **अपि** vaikka **न** ei **रिक्त्रते** tuntee ahdistusta **च** ja **तस्य** hänen **तां तां** se ja se **तस्याश्चर्यदशां**

ihmeellinen tila **तादृशाः** nuo hänen kaltaisensa **एव** yksin **जानते** tietää.

56. Vaikkakin¹ mielissään hän ei ole mielissään, vaikkakin tuskainen hän ei kärsi mitään kipua. Vain² nuo, jotka ovat hänen kaltaisiaan, ymmärtävät hänen ihmeellisen tilansa.

1. *Vaikkakin jne.*—Mielihyvä ja kipu ovat mielen erilaisia muunteluita ja kuuluvat vain siihen. Mutta mieli on Itselle täysin tunnistamaton. Tiedon ihminen, siksi, vaikka näyttääkin ulkoisesti tuntevan kipua ja mielihyvää, ei ole ollenkaan niiden vaikuttama.

2. *Vain jne.*—Koska hänen ulkoinen käytöksensä ei paljon eroa tavallisen ihmisen käytöksestä. (Katso. Luku XIV, säe 4).

कर्तव्यतैव संसारो न तां पश्यन्ति सूरयः ।

शून्याकारा निराकारा निर्विकारा निरामयाः ॥ ५७ ॥

कर्तव्यता Velvollisuudentunne **एव** todella **संसारः** suhteellisuuden maailma (भवति on)

शून्याकाराः tyhjyyden muodon **निराकाराः** muodoton **निर्विकाराः** muuttumaton **निरामयाः**

tahraantumaton **सूरयः** viisas **तां** se **न** ei **पश्यन्ति** näe.

57. Velvollisuudentunne¹, todellakin, on suhteellisuuden maailma. Sen on ylittänyt viisas, joka oivaltaa olevansa kaikkialle tunkeutuva, muodoton, muuttumaton ja tahraton.

1. *Velvollisuudentunne jne.*—Johtuu maailman todellisuuden tunteesta ja kiintymyksestä maallisiin objekteihin että velvollisuudentunne herää. Se sitoo meidät yhä lujemmin maailmaan ja näin saattaa meidät jälleensyntymien kierron alaiseksi. (Katso myös tämän luvun säettä 3, alaviite 1.)

अकुर्वन्नपि संक्षोभात् व्यग्रः सर्वत्र मूढधीः ।

कुर्वन्नपि तु कृत्यानि कुशलो हि निराकुलः ॥ ५८ ॥

मूढधीः Vähä-älyinen **अकुर्वन्** tekemättä mitään **अपि** jopa **संक्षोभात्** johtuen häiriöstä **सर्वत्र**

kaiken aikaa **व्यग्रः** häiritsemä (भवति on) **कुशल** taitava **तु** mutta **हि** varmasti **कृत्यानि** velvollisuudet

कुर्वन् tehden **अपि** jopa **निराकुलः** häiriintymätön (भवति on).

58. Vähä-älyisen tekevät häiriöt levottomaksi, vaikka hän ei tee mitään; mutta taitava, vaikka tekeekin velvollisuuksiaan, on totisesti häiriintymätön¹.

1. *Häiriintymätön*—Koska hänen mielensä on iäti tyyni ja rauhallinen, jopa toiminnan keskellä, johtuen kaiken egoistisen tunteen poissaolosta, joka yksin on häiriön lähde.

सुरवमास्ते सुरवं शेते सुरवमायाति याति च ।

सुरवं वा सुरवं भुङ्क्ते व्यवहारेऽपि शान्तधीः ॥ ५९ ॥

व्यवहारे Käytännön elämässä **अपि** jopa **शान्तधीः** tasainen (ज्ञानी viisas) **सुरवम्** onnellisena **आस्ते** istuu **सुरवं** onnellisena **शेते** nukkuu **सुरवम्** onnellisena **आयाति** tulee **याति** menee **च** ja **सुरवं** onnellisena **वा** puhuu **सुरवं** onnellisena **भुङ्क्ते** syö.

59. Täydessä mielentyneydessä, jopa¹ käytännön elämässä, viisas istuu onnellisena, nukkuu onnellisena, liikkuu onnellisena ja syö onnellisena.

1. *Jopa jne.*—Sillä vapautuneella kuvitteellinen ero kahden olemassaolon, nim. Itsessä olemisen ja maailmassa olemisen välillä häviää täydellisesti. Elämästä tulee yksi ilman jakautumista. Hän elää iäti yksinomaan Itsessä. Samaistumatta aisteihin ja kiintymättä aistiobjekteihin hän on maailmassa, mutta ei maailmasta, pelkästään näyttäen suorittavan kaikki aistien toiminnot.

स्वभावाद्यस्य नैवार्तिर्लोकवद्व्यवहारिणः ।

महाहृद वाक्षोभ्यो गतल्लेशः सुशोभते ॥ ६० ॥

व्यवहारिणः Toimien (**अपि** jopa) **स्वभावात् एव** oivalluksen hyveen avulla **यस्य** jonka **लोकवत्** kuten tavallinen ihminen **आर्तिः** ahdistaa **न** ei (**भवति** on **सः** hän) **गतल्लेशः** kärsimykset menneenä **महाहृदः** suunnattoman suuri järvi **व** kuin **अक्षोभ्यः** järkyttymättä **सुशोभते** loistaa.

60. Jokainen joka, oman itsensä oivalluksen hyveen avulla, ei tunne ahdistusta edes käytännön elämässä kuten tavallinen ihminen ja pysyy järkkymättä kuin suunnattoman suuri järvi kaikki kärsimyksensä menneenä—hän loistaa.

निवृत्तिरपि मूढस्य प्रवृत्तिरुपजायते ।

प्रवृत्तिरपि धीरस्य निवृत्तिफलभागिनी ॥ ६१ ॥

मूढस्य Harhaan johdetun **निवृत्तिः** toimimattomuus **अपि** jopa **प्रवृत्तिः** toiminta **उपजायते** tulee **धीरस्य** viisaan **प्रवृत्तिः** toiminta **अपि** jopa **निवृत्तिफलभागिनी** jakaa toimimattomuuden hedelmän (**भवति** on).

61. Harhaan johdetulla, jopa toimimattomuudesta¹ tulee toimintaa; ja viisaalla, jopa toiminta² saa aikaan toimimattomuuden hedelmän.

1. *Toimimattomuudesta jne.*—Koska harhaan johdettu, vaikkakin ulkoisesti toimimaton, on sisäisesti mitä aktiivisin, sillä hänen egoismin tunnettaan ei ole tuhottu.

2. *Toiminta jne.*—Koska viisas, vaikka hän saattaakin olla ulkoisesti aktiivinen, on sisäisesti täydellisen toimimaton sikäli kuin hän ei ole samaistunut kehoonsa ja aisteihinsa, joiden avulla kaikki toiminnat suoritetaan.

परिग्रहेषु वैराग्यं प्रायो मूढस्य दृश्यते ।

देहे विगलिताशस्य क्व रागः क्व विरागता ॥ ६२ ॥

मूढस्य Harhaan johdetun **परिग्रहेषु** omaisuudessa **वैराग्यं** vastenmielisyyys **प्रायः** usein **दृश्यते** nähdään **देहे** kehossa **विगलिताशस्य** hän jonka kiintymys on hävinnyt **क्व** missä **रागः** kiintymys **क्व** missä **वैराग्यं** vastenmielisyyys.

62. Harhaanjohdettu¹ osoittaa usein vastenmielisyyttä² omaisuuttaan³ kohtaan. Missä⁴ on kiintymys, missä vastenmielisyyys hänelle, jonka rakkaus kehoon on hävinnyt.

1. *Harhaanjohdettu*—joka samaistaa itsensä kehoon ja on siksi kiintynyt siihen.
2. *Vastenmielisyyys*—Sillä maailman ihmiselle saa kyllästyminen aikaan vastenmielisyyttä kuten joku ylensyönyt tuntee vastenmielisyyttä ruokaa kohtaan. Mutta tämä on vain sillä hetkellä, koska ruokahalu palaa pian.
3. *Omaisuuus*—jotka ilmenevät välttämättä yhtä aikaa kehoon kiintymisen kanssa.
4. *Missä jne.*—Koska sekä kiintymys että vastenmielisyyys ovat kehoajatuksen synnyttämiä.

भावनाभावनासा दृष्टिर्मूढस्य सर्वदा ।

भाव्यमावनया सा तु स्वस्थस्यादृष्टिरूपिणी ॥ ६३ ॥

मूढस्य Harhaanjohdetun **दृष्टि** tietoisuus **सर्वदा** aina **भावनाभावनासा** kiinnittynyt ajatteluun ja ei-ajatteluun (**भवति** on) **स्वस्थस्य** hänen Itseen vakiintuneisuutensa **तु** mutta **सा** se **भाव्यमाव-नया** harjoittaa ajateltavan ajattelemista **अदृष्टिरूपिणी** tiedostamattomuuden luonnon.

63. Harhaanjohdetun tietoisuus kiinnittyy aina¹ ajatteluun ja ei-ajatteluun. Mutta viisaan tietoisuus, vaikka liittyykin ajateltavan ajatteluun, on tiedostamattomuuden² luontoa.

1. *Aina jne.*—Koska hän samaistaa itsensä mieleen—ajattelun välineeseen ja pitää ajattelun kohteita todellisina.
2. *Tiedostamattomuuden jne.*—Koska viisas on vapaa egoismista ja tietää ajattelun kohteiden olevan epätodellisia. Hänen tietoisuutensa on vapaa sellaisista kaksinaisuuksista kuin tiedetyt asiat ja tietämisen tapahtumat. Hän on vakiintunut Puhtaaseen Tietoisuuteen, Itseen.

सर्वारम्भेषु निष्कामो यश्चरेद्बालवन्मुनिः ।

न लेपस्तस्य शुद्धस्य क्रियमाणेऽपि कर्मणि ॥ ६४ ॥

यः मुनिः Viisas joka **सर्वारम्भेषु** kaikissa toimissa **निष्कामः** kiintymätön (**सन्** ollen) **बालवत्** kuin lapsi **चरति** liikkuu **शुद्धस्य** puhdas **तस्य** hänen **क्रियमाणे** joka on tehty **कर्मणि** työhön **अपि** jopa **लेपः** kiintymys **न** ei (**भवति** on).

64. Viisaalla, jolla ei ole motiivia missään toimissaan, joka liikkuu kuin lapsi ja on puhdas, ei ole kiintymystä edes työhön, jonka hän on tehnyt.

स एव धन्य आत्मज्ञः सर्वभावेषु यः समः ।

पश्यन् शृण्वन् स्पृशन् जिघ्रन्नश्नन्निस्तर्षमानसः ॥ ६५ ॥

स Se आत्मज्ञः Itsen tuntija धन्य siunattu एव todella यः joka निस्तर्षमानसः ollen ylittänyt mielen पश्यन् nähden शृण्वन् kuullen स्पृशन् koskettaen जिघ्रन् haistaen अश्नन् syöden (अपि jopa) सर्वभावेषु kaikissa olosuhteissa समः sama.

65. Siunattu on todellakin se Itsen tuntija, joka¹ on ylittänyt mielen ja joka, huolimatta siitä että näkee, kuulee, koskettaa, haistaa tai syö, on sama kaikissa olosuhteissa.

1. Joka jne.—sananmukaisesti, jonka mieli on vapaa janosta ja hingusta.

क्व संसारः क्व चाभासः क्व साध्यं क्व च साधनम् ।

आकाशस्येव धीरस्य निर्विकल्पस्य सर्वदा ॥ ६६ ॥

आकाशस्य Kuin taivaankansi सर्वदा iäti निर्विकल्पस्य muuttumaton धीरस्य viisaan क्व missä संसारः maailma क्व missä च (täydentävä) आभासः ilmestyminen क्व missä साध्यं loppu क्व missä च ja साधनम् keinot.

66. Missä on maailma ja missä sen ilmestyminen, missä on loppu¹ ja missä keinot², viisaalle, joka on iäti muuttumaton kuin taivaankansi?

1. Loppu—vapautuminen.

2. Keinot—henkiset harjoitukset.

* Tiedon ihminen ei näe sisä- ja ulkopuolella mitään muuta kuin itsensä. Hänelle ei ole olemassa mitään muuta kuin Itse. Hänellä ei siksi ole mitään saavutettavaa eikä niin muodoin syytä henkisiin harjoituksiin, Itse-oivalluksen keinoihin.

स जयत्यर्थसंन्यासी पूर्णस्वरसविग्रहः ।

अकृत्रिमोऽनवच्छिन्ने समाधिर्यस्य वर्तते ॥ ६७ ॥

यस्य Kenen अवच्छिन्ने äärettömässä अकृत्रिमः spontaani समाधिः imeytyminen वर्तते on सः se अर्थसंन्यासी vapaana kaikista haluista पूर्णस्वरसविग्रहः joka on autuuden täydellinen ruumiillistuma joka on hänen omaa luontoaan जयति on loistokas.

67. Loistava on hän, joka on vapaa kaikista haluista, joka on autuuden täydellinen ruumiillistuma, joka on hänen omaa luontoaan ja joka on spontaanisti imeytynyt äärettömään Itseen.

बहुनात्र किमेन ज्ञाततत्त्वो महाशयः ।

भोगमोक्षनिराकांक्षी सदा सर्वत्र नीरसः ॥ ६८ ॥

अत्र Täällä बहुना paljon उेन sanomalla किम् mitä tarvetta ज्ञाततत्त्वः joka on tuntenut Totuuden महाशयः jalosieluinen भोगमोक्षनिराकांक्षी vapaana nautinnon ja vapautumisen halusta सदा kaikkina aikoina सर्वत्र kaikissa paikoissa नीरसः vailla kiintymystä (भवति on).

68. Lyhyesti, jalosieluinen, joka on oivaltanut Totuuden, on vapaa nautinnon ja

vapautumisen halusta ja vailla kaikkea kiintymystä kaikkina aikoina ja kaikissa paikoissa.

महदादि जगदैतं नाममात्रविजम्भितम् ।

विहाय शुद्धबोधस्य किं कृत्यमवशिष्यते ॥ ६९ ॥

नाममात्रविजम्भितम् Ilmestynyt pelkän nimen kautta महदादि alkaminen *mahatilla* जगदैतं ilmiöllinen olemassaolo विहाय hylkääminen शुद्धबोधस्य hänen joka on Puhdas Tietoisuus कृत्यम् tehtäväksi किं mitä अवशिष्यते jää jäljelle.

69. Mitä jää tehtäväksi hänelle, joka on Puhdas Tietoisuus? Hän on luopunut ilmiöllisestä¹ olemassaolosta, joka alkaa *mahatista* ja ilmenee² pelkän nimen kautta.

1. *Ilmiöllinen jne.*—*Sámkhyan* filosofian mukaan *Prakrti* (eriytymätön) on maailmankaikkeuden perimmäinen syy. *Praktista* kehityy *mahat* (kosminen äly), josta syntyy *ahamkára* (egoismi), ja siitä taas saavat alkunsa mieli, viisi aistielintä, viisi toiminnan elintä ja viisi *tanmátraa* (hienon hienoa elementtiä). Viisi *tanmátraa* tuottavat viisi *mahábhútaa* (karkeaa elementtiä), jotka muodostavat tämän karkean maailmankaikkeuden.

2. *Ilmenee jne.*—Sellaisenaan ilmiöllinen maailmankaikkeus on epätodellinen ja harhaa. Se asetetaan tietämättömyyden vuoksi Itsen päälle, Itsen, joka on näkymätön, ääretön Yksi ja on koko näennäisen moninaisuuden perusta.

* Viisas pysyy iäti maailmaan samaistumattomana ja vapaana velvollisuuksien virheellisestä tietoisuudesta.

भ्रमभूतमिदं सर्वं किञ्चिन्नास्तीति निश्चयी ।

अलक्ष्यस्फुरणः शुद्धः स्वभावेनैव शाम्यति ॥ ७० ॥

व Tämä सर्वं kaikki भ्रमभूतम् harhan tuotetta किञ्चित् mitä vain न ei अस्ति on olemassa ति tämä निश्चयी tietäen varmasti अलक्ष्यस्फुरणः kenelle ei-haittava on paljastunut शुद्धः puhdas स्वभवेन luonnoltaan व todella शाम्यति nauttii rauhasta.

70. Puhdas¹ tietää varmasti, että tämä maailmankaikkeus on harhan tuotetta ja ettei mitään ole olemassa. Ei-havaittava² Itse on paljastunut hänelle ja hän nauttii luonnollisesti³ rauhasta.

1. *Puhdas*—vapaa tietämättömyydestä.

2. *Ei-havaittava jne.*—Itse on mielen ja aistien takana. Sitä ei voi objektivoida. Mikään ei voi havaita Sitä; mutta Se on itsevalaiseva. Vaikkakin tiedon ulottumattomissa oleva Se tuntee itse itsensä.

3. *Luonnollisesti*—Koska autuus ja rauha ovat hänen luontonsa tosi olemus.

शुद्धस्फुरणरूपस्य दृश्यभावमपश्यतः ।

क्व विधिः क्व च वैराग्यं क्व त्यागः क्व शमोऽपि वा ॥ ७१ ॥

शुद्धस्फुरणरूपस्य Puhtaan Säteilyn lounnon दृश्यभावम् objektiivinen todellisuus अपश्यतः näkemättä (जनस्य sen) विधिः käyttäytymissäntö क्व missä वैराग्यं intohimottomuus च ja क्व missä त्यागः luopuminen क्व missä शमः aistien hillitseminen अपि myös वा tai क्व missä.

71. Käyttäytymissäntö, intohimottomuus ja aistien hillitseminen—mitä nämä ovat hänelle, joka on Puhtaan Säteilyn luontoa ja joka ei havaitse mitään objektiivista todellisuutta?

स्फुरतेऽनन्तरूपेण प्रकृतिं च न पश्यतः ।

क्व बन्धः क्व च वा मोक्षः क्व हर्षः क्व विषादिता ॥ ७२ ॥

अनन्तरूपेण Äärettömänä स्फुरतः loistaen प्रकृतिं suhteellinen olemassaolo च ja न ei पश्यतः nähden (जनस्य hänen) क्व missä बन्धः orjuus क्व missä च ja मोक्षः vapautuminen क्व missä हर्षः ilo क्व missä वा tai विषादिता suru.

72. Mitä ovat orjuus ja vapaus, ilo ja suru hänelle, joka loistaa Äärettömänä eikä havaitse suhteellista maailmaa?

बुद्धिपर्यन्तसंसारे मायामात्रं विवर्तते ।

निर्ममो निरहङ्कारो निष्कामः शोभते बुधः ॥ ७३ ॥

बुद्धिपर्यन्तसंसारे Maailmassa ollen Itse-tietoon saakka मायामात्रं pelkkä harha विवर्तते vallitsee बुधः viisas निर्ममः vailla 'minun omaa' निरहङ्कारः vailla 'minäisyyttä' निष्कामः vapaana kiintymyksestä शोभते voittaa.

73. Vain maailman harha on vallalla. Maailman todellisuus katoaa Itse-tiedon myötä. Viisas elää ilman 'minäisyyttä', 'minun'-tunnetta ja kiintymystä.

अक्षयं गतसन्तापमात्मानं पश्यतो मुनेः ।

क्व विद्या च क्व वा विश्वं क्व देहोऽहं ममेति वा ॥ ७४ ॥

अक्षयं Katoamaton गतसन्तापम् vapaa surusta आत्मानं Itse पश्यतः nähden मुनेः viisaan क्व missä विद्या tieto क्व missä च ja विश्वं maailmankaikkeus क्व missä वा tai अहं देहः minä olen keho मम (देहः) keho on minun वा tai ति (täydentävä).

74. Viisaalle, joka havaitsee Itsen katoamattomaksi ja surusta vapaaksi, missä on tieto ja missä on maailmankaikkeus? Missä ovat tunteet 'minä olen keho' tai 'keho on minun'?

निरोधादीनि कर्माणि जहाति जडधीर्यदि ।

मनोरथान् प्रलापांश्च कर्तुमाप्नोत्यतत्क्षणात् ॥ ७५ ॥

यदि Jos जडधीः vähä-älyinen निरोधादीनि hallinta yms. कर्माणि harjoittaa जहाति luopuu (तर्हि silloin) अतत्क्षणात् siitä hetkestä मनोरथान् haluja प्रलापान् mielitekoja च ja कर्तुं tehdä आप्नोति alkaa.

75. Vähä-älyinen ei luovu sellaisista harjoituksista kuin mielen hallinta ennen kuin hän joutuu halujen ja mieltymysten vangiksi.

* Toistuvasti on sanottu, että Itse-tiedon ihminen on täysin vailla tietämättömyyden aiheuttamaa kaksinaistietoisuutta ja, sen tähden, vailla kaikkea ponnistusta hallita aistit. Tässä ilmaistu ajatus on myös tarkoitettu tietämättömälle ihmiselle jolle, pysyessään kuten hän kaksinaisuuden ajatuksessa, hallinnan harjoituksista on vain vähän hyötyä. Sen jälkeen, kun hänen harjoituksessaan tapahtuu rikkomus, hänet vedetään alas halujen kuraan.

* Sekaannus tapahtuu siinä, että Itse-tieto ei ole hallintaa harjoittamalla saavutettava asia. Se on jo ja se on oivallettava sellaisena.

मन्दः श्रुत्वापि तद्वस्तु न जहाति विमूढताम् ।

निर्विकल्पो बहिर्यत्नादन्तर्विषयलालसः ॥ ७६ ॥

मन्दः Typerä tāt että वस्तु Todellisuus श्रुत्वा kuullen अपि jopa विमूढताम् harhaluulo न ei जहाति luovuta जत्नात् ponnistuksen avulla बहिः ulkoisesti निर्विकल्पः mentaaliset toiminnot hävinneenä (अपि vaikka) अन्तः sisäisesti विषयलालसः himoiten aistiobjekteja (भवति on).

76. Vaikka kuuleekin Totuuden vähä-älyinen¹ ei luovu harhaluulostaan. Vaikka², pidättämisen avulla, hän näyttää olevan vailla mentaalisia aktiivisuuksia aistiobjektien halu kätkeytyy häneen.

1. *Vähä-älyinen jne.*—Koska harhaluulo katoaa vain Itse-tiedon myötä.

2. *Vaikka jne.*—Koska ihminen voi päästä halusta eroon vain Itse-tiedon avulla eikä pidättymällä.

ज्ञानाद्गलितकर्मा यो लोकदृष्टपापि कर्मकृत् ।

नाप्नोत्यवसरं कर्तुं बुभेव न किञ्चन ॥ ७७ ॥

यः Kuka ज्ञानात् Tiedosta johtuen गलितकर्मा jonka työ on pudonnut (सः hän) लोकदृष्ट्या ihmisten nähden कर्मकृत् tehden työtä अपि jopa किञ्चन mitä vain कर्तुं tehdä न ei बुम् sanoa एव jopa न ei अवसरं tilaisuus आप्नोति saa.

77. Hän, jonka työ on loppunut Tiedon heräämiseen, ei löydä mahdollisuutta tehdä tai sanoa mitään vaikka tavallisen ihmisen silmissä hän työskentelee.

* Idea on, että todellinen toimimattomuus ei ole pidättymistä fyysisestä aktiivisuudesta vaan tekijän vapautta 'minä olen tekijä'-luulosta.

क्व तमः क्व प्रकाशो वा हानं क्व च न किञ्चन ।

निर्बिकारस्य धीरस्य निरातङ्कस्य सर्वदा ॥ ७८ ॥

सर्वदा Aina निर्बिकारस्य muuttumaton निरातङ्कस्य peloton धीरस्य viisaan क्व missä तमः

pimeys क्व missä वा tai प्रकाशः valo क्व missä हानं menetys किञ्चन mitä vain च ja न ei (भवति on).

78. Viisaalle, joka on iäti muuttumaton ja peloton, missä¹ on pimeys, missä valo? Missä, sitäpaitsi, on mitään menetystä? Mitään ei ole.

1. *Missä jne.*—Pimeys, valo ja muut aisteihin vaikuttavat objektit ovat mahdollisia vain kaksinaisuuden piirissä, mutta ei siellä missä on vain Yksi, muuttumaton Itse.

क्व धैर्यं क्व विवेकित्वं क्व निरातङ्कतापि वा ।

अनिर्वाच्यस्वभावस्य निःस्वभावस्य योगिनः ॥ ७९ ॥

अनिर्वाच्यस्वभावस्य Sanoin kuvaamattoman luonnon निःस्वभावस्य persoonaton योगिनः

joogin कृ missä धैर्यं kärsivällisyys कृ missä विवेकित्वं erotuskyky कृ missä निरातङ्कता pelottomuus
अपि jopa वा tai.

79. Missä on kärsivällisyys, missä erotuskyky ja missä, jopa, on pelottomuus *joogille*, joka on persoonaton ja sanoin kuvaamaton luonnoltaan?

न स्वर्गो नैव नरको जीवन्मुनि चैव हि ।

बहुनात्र किमुन योगदृष्ट्या न किञ्चन ॥ ८० ॥

स्वर्गः Taivas न ei नरकः helvetti एव myös न ei जीवन्मुनिः vapautuminen eläessä एव jopa च
ja न ei हि varmasti अत्र täällä किम् mitä tarvetta बहुना paljon उेन sanomalla योगदृष्ट्या *joogisessa*
näyssä किञ्चन mitä vain न ei (विद्यते on olemassa).

80. Ei ole taivasta, eikä helvettiä; ei edes eläessä vapautumista. Lyhyesti, mitään¹ ei ole olemassa *joogisessa* tietoisuudessa.

1. *Mitään*—mitään muuta kuin Itse.

नैव प्रार्थयते लाभं नालाभेनानुशोचति ।

धीरस्य शीतलं चित्तममृतैर्नैव पूरितम् ॥ ८१ ॥

(सः Hän) लाभं saavuttaa न ei प्रार्थयते kaipaa हि varmasti अलाभेन ei-saavuttamisessa न ei
अनुशोचति suree धीरस्य viisaan शीतलं viileä चित्तम् mieli अमृतेन nektarilla हि varmasti पूरितम्
täytetty.

81. Viisas ei kaipaa saavuttamista eikä sure ei-saavuttamista. Hänen viileä mielensä on totisesti täytetty nektarilla¹.

1. *Nektari*—Korkein Autuus.

न शान्तं स्तौति निष्कामो न दुष्टमपि निन्दति ।

समदुःखसुरवस्तृप्तः किञ्चित् कृत्यं न पश्यति ॥ ८२ ॥

निष्कामः Hän joka on vapaa halusta शान्तं hän joka on tyyni न ei स्तौति kehuu दुष्टम् hän
jota herjataan अवि jopa न ei निन्दति moittii तृप्तः tyytyväinen समदुःखसुरवः samana onnessa ja
kärsimyksessä (सः hän) कृत्यं tehtynä किञ्चित् mitä vain न ei पश्यति näkee.

82. Haluamaton ei kehu tyynimielistä eikä moiti edes häijyä. Tyytyväisenä ja samana onnessa ja kärsimyksessä hän ei löydä mitään tehtävää.

धीरो न द्वेष्टि संसारमात्मानं न दिदृक्षति ।

हर्षामर्षविनिर्भी न मृतो न च जीवति ॥ ८३ ॥

धीरः Viisas संसारम् syntymien ja jälleensyntymien kierto न ei द्वेष्टि vihaa आत्मानं Itse न ei दिदृक्षति toivoo oivaltavansa हर्षामर्षविनिर्मुः vapaana ilosta ja surusta (सः hän) न ei मृतः kuollut न ei जीवति elää च ja.

83. Tämä viisas ei¹ kammoksu syntymää ja jälleensyntymää eikä toivo oivaltavansa Itseä. Vapaana ilosta ja surusta hän ei ole² kuollut eikä elävä.

1. *Ei jne.*—Vapautumisen halu johtuu sielunvaelluksen ajatuksesta. Koska hän on jo Itse, viisaalla ei ole sielunvaellusta tai vapautumista. Siksi hän ei kavahta toista eikä hingu toista.

2. *Ei ole jne.*—Elämä ja kuolema sisältävät muutoksen. Koska Itse on muuttumaton ja ikuinen, Itse-tiedon ihmisellä ei ole kumpaakaan.

निःस्नेहः पुत्रदारादौ निष्कमो विषयेषु च ।

निश्चिन्तः स्वशरीरेऽपि निराशः शोभते बुधः ॥ ८४ ॥

पुत्रदारादौ Pojassa, vaimossa ja muissa निःस्नेहः vapaana kiintymyksestä विषयेषु aisti-objekteissa च ja निष्कमः vapaana halusta स्वशरीरे omaan kehoonsa अवि jopa निश्चिन्तः vapaana huolenpidosta निराशः vapaana odotuksesta बुधः viisas शोभते elää autuudessa.

84. Autuaallista on viisaan elämä, vapaana odotuksesta, vapaana kiintymyksestä lapsiin, vaimoon ja muihin, vapaana aistiobjektien halusta ja vapaana jopa oman kehon huolenpidosta.

तुष्टिः सर्वत्र धीरस्य यथापतितवर्तिनः ।

स्वच्छन्दं चरतो देशान्यत्रास्तमितशायिनः ॥ ८५ ॥

यथापतितवर्तिनः Joka elää sillä mitä hänelle sattuu tulemaan देशान् maat स्वच्छन्दं mielin määrin चरत vaellellen यत्रास्तमितशायिनः leväten missä aurinko laskee धीरस्य viisaan सर्वत्र kaikkialla तुष्टिः tyytyväisyys (भवति on).

85. Tyytyväisyys asustaa ikuisesti viisaan sydämessä, viisaan, joka elää sillä mikä sattuu hänelle tulemaan ja joka vaeltelee mielin määrin, leväten missä tahansa hän onkin auringon laskiessa.

पततूदेतु वा देहो नास्य चिन्ता महात्मनः ।

स्वभावभूमिविश्रानितविस्मृताशेषसंसृतेः ॥ ८६ ॥

देहः Keho पततु voi kuolla उदेत voi syntyä वा tai अस्य tämä स्वभावभूमिविश्रानितविस्मृताशेषसंसृतेः joka on täydellisesti ylittänyt syntymän ja jälleensyntymän johtuen oman olemuksensa perustalla lepäämisestä महात्मनः jalosieluisen चिन्ता huolenpito न ei (भवति on).

86. Leväten¹ oman olemuksensa perustalla ja ylittäen täydellisesti syntymän ja jälleensyntymän jalosieluinen ei välitä kuoleeko keho vai syntyy.

1. *Leväten jne.*—Keho, mieli ja näkyvä maailma on asetettu Itsen päälle. Muutokset niissä eivät, siksi, vaikuta Itsetiedon ihmiseen.

अकिञ्चनः कामचारो निर्द्वन्द्वश्छिन्नसंशयः ।

असः सर्वभावेषु केत्रलो रमते बुधः ॥ ८७ ॥

अकिञ्चनः Ilman mitään omaisuutta **कामचारः** liikkuen mielin määrin **निर्द्वन्द्वः** vapaana vastakohdista **छिन्नसंशयः** jonka epäilykset on revitty hajalleen **सर्वभावेषु** kaikissa asioissa **असः** kiintymätön **केत्रलः** yksin **बुधः** viisas **रमते** iloitsee.

87. Siunattu on viisas, joka on yksin¹, joka ei ole kiintynyt mihinkään, joka on ilman² mitään omaisuutta, joka liikkuu vapaasti ja mielin määrin, joka on vapaa vastakohdista ja jonka epäilykset on revitty hajalleen.

1. *Yksin*—syrjässä, todistajana.

2. *Ilman jne.*—Itsen ollessa Yksi ilman toista, Tiedon ihmisellä ei ole mitään muuta omaisuutta.

निर्ममः शोभते धीरः समलोष्टाश्मकाञ्चनः ।

सुभिन्नहृदयग्रन्थिर्विनिर्धूतरजस्तमः ॥ ८८ ॥

निर्ममः Vailla 'minun'-tunnetta **समलोष्टाश्मकाञ्चनः** jolle maa, kivi tai kulta on samaa **सुभिन्नहृदयग्रन्थिः** jonka sydämen solmut on täydellisesti erotettu **विनिर्धूतरजस्तमः** joka on tyhjentynyt **राजकसे**sta ja **तामकसे**sta **धीरः** viisas **शोभते** loistaa.

88. Loistava on viisas, joka on ilman 'minun'-tunnetta, jolle maa, kivi ja kulta ovat kaikki samaa, sydämen solmut revitty kappaleiksi ja joka on tyhjentynyt¹ **राजकसे**sta ja **तामकसे**sta.

1. *Tyhjentynyt jne.*—*Sattva*, *rajas* ja *tamas* ovat *Prakrtin* kolme aineosaa. Koko sisäinen ja ulkoinen luonto muodostuu niistä. *Sattva* on tiedon ja ilon alkuperuste. *Rajas* on liikkeen ja kivun alkuperuste. *Tamas* on velttouden ja tietämättömyyden periaate. Kun *rajas* ja *tamas* ovat vallalla mielessä, se ei voi oivaltaa Itsen todellista luontoa. *Sattva* yksin voi heijastaa itseloistavan *Átmanin*. Niinpä mieli täytyy tyhjentää *राजकसे*sta ja *तामकसे*sta ennenkuin *Átmanin* loisto voi ilmestyä.

सर्वत्रानवधानस्य न किञ्चिद्वासना हृदि ।

मुात्मनो वित्तस्य तुलना केन जायते ॥ ८९ ॥

(यस्य Kenen) **हृदि** sydämessä **किञ्चित्** jokainen **वासना** halu **न** ei (**अस्ति** on **तस्य** se)

सर्वत्रानवधानस्य välinpitämätön kaikkia objekteja kohtaan **वित्तस्य** tyytyväinen **मुात्मन** vapautuneen sielun **केन** jonka kanssa **तुलना** vertaus **जायते** on.

89. Ketä voi verrata vapautuneeseen sieluun, jolla ei ole minkään halua sydämessä, joka on tyytyväinen ja välinpitämätön kaikkea kohtaan?

जानन्नपि न जानाति पश्यन्नपि न पश्यति ।

ब्रून्नपि न च ब्रूते कोऽन्यो निर्वासनादृते ॥ ९० ॥

निर्वासनात् ऋते Paitsi haluamaton अन्यः toinen कः kuka जानन् tietäen अपि jopa न ei जान-ति tietää पश्यन् nähden अपि jopa न ei पश्यति näkee ब्रूवन् puhuen अपि jopa न ei ब्रूते puhuu च ja.

90. Kuka muu kuin haluamaton ei tiedä vaikka tietääkin, ei näe vaikka näkeekin eikä puhu vaikka puhuukin?

भिष्णुर्वा भूपतिर्वापि यो निष्कासः स शोभते ।

भावेषु गलिता यस्य शोभनाशोभना मतिः ॥ ९१ ॥

यस्य Kenen भावेषु asioissa शोभनाशोभना hyvä ja paha मतिः näkemys गलिता pudonnut यः kuka निष्कासः kiintymätön सः hän भिष्णुः kerjäläinen या (täydentävä) भूपतिः kuningas वा tai अपि (täydentävä) शोभत् loistaa.

91. Olkoonpa hän kerjäläinen tai kuningas, hän loistaa, joka on kiintymätön ja jonka¹ näkemys asioista on vapaa hyvän ja pahan tunteesta.

1. Jonka jne.—Koska hän ei näe minkään muun kuin Itsen olevan kaikessa, hyvässä ja pahassa.

क्व स्वाच्छन्द्यं क्व सङ्कोचः क्व वा तत्त्वविनिश्चयः ।

निर्व्याजार्जवभूतस्य चरितार्थस्य योगिनः ॥ ९२ ॥

निर्व्याजार्जवभूतस्य Joka on vilpittömän avoimuuden ruumiillistuma चरितार्थस्य joka on saavuttanut haluamansa päämäärän योगिनः joogin स्वाच्छन्द्यं huikentelevaisuus क्व missä सङ्कोचः pidättyminen क्व missä तत्त्वविनिश्चयः Totuuden tarkoitus वा tai क्व missä.

92. Missä¹ on huikentelevaisuus, missä pidättyminen ja missä² on Totuuden tarkoitus joogille, jonka elämän tarkoitus on täytetty ja joka on vilpittömän avoimuuden ruumiillistuma?

1. Missä jne.—'Tekijä'-ajatus ja päämäärällisyys määräävät ihmisen siveellisen käytöksen. Ollessaan vakiintunut Itseen, Yhteen ilman toista, joogi on vailla molempia. Hänen toimensa ylittävät, siksi, kaikki eettiset sisällöt.

2. Missä jne.—Totuuden tarkoitus menettää merkityksensä, kun Totuus seisoo itsensä paljastaneena omana Ätmanina.

आतमविश्रान्तिर्तृप्तेन निराशेन गतार्तिना ।

अन्तर्यदनुभूयेत तत्कथं कस्य कथ्यते ॥ ९३ ॥

आतमविश्रान्तिर्तृप्तेन Joka on tyytyväinen lepoon Itsessä निराशेन haluamaton गतार्तिना jonka suru on ohi (जनेन hänen) अन्त sisällä यत् joka अनुभूयेत on koettu तत् se कथं kuinka कस्य kenelle कथ्यते voi olla sanottu.

93. Kuinka¹ ja kenelle voi kuvailla sen minkä on sisällään kokenut haluamaton, jonka

suru on tuhoutunut ja joka on tyytyväinen lepoon Itsessä?

1. *Kuinka jne.*—Koska Itse on mielen ja puheen takana.

सुप्तोऽपि न सुषुप्तौ च स्वप्ने ऽपि शयितो न ।

जागरेऽपि न जागर्ति धीरस्तृप्तः पदे पदे ॥ ९४ ॥

सुषुप्तौ Syvässä unessa अपि jopa n ei सुप्तः nukkuu च (täydentävä) स्वप्ने unessa अपि jopa च ja n ei शयितः maaten जागरे valvetilassa अपि jopa n ei जागर्ति on hereillä धीरः viisas पदे पदे

kaikissa olosuhteissa तृप्तः tyytyväinen.

94. Ei¹ unessa vaikka nukkuukin sikeästi; ei makaa maassa vaikka näkeekin unta; eikä ole hereillä vaikka onkin valvetilassa; sellainen on viisas, joka on tyytyväinen kaikissa olosuhteissa.

1. *Ei jne.*—Unitila, unennäkö ja valveillaolo, kolme mielen tilaa, ovat muuttumattoman Itsen valaisemia, Itsen, joka pysyy ikuisena Todistajana. Häneen, josta on tullut Itseen vakiintunut, eivät, siksi, nuo kolme mielen tilaa vaikuta.

ज्ञः सच्चिन्तोऽपि निश्चिन्तः सेन्द्रियोऽपि निरिन्द्रियः ।

सुबुद्धिरपि निर्बुद्धिः साहङ्कारोऽनहंकृतिः ॥ ९५ ॥

ज्ञः Tiedon ihminen सच्चिन्तः harjoittaa ajattelua अपि vaikka निश्चिन्तः vailla ajattelua सेन्द्रियः omaa aistielimet अपि vaikka निरिन्द्रियः vailla aistielimiä सुबुद्धिः omaa älyn अपि vaikka निर्बुद्धिः vailla älyä साहङ्कारः omaa egoismin (अपि vaikka) अनहंकृतिः vailla egoismia.

95. Tiedon ihminen on ilman ajattelua vaikka hän harjoittaakin ajattelua; hän on vailla aistielimiä vaikka hänellä onkin ne; hän on vailla älyä vaikka onkin varustettu sillä; ja hän on ilman egon tunnetta vaikka hänellä onkin se.

* Asustaan ikuisesti Puhtaan Tietoisuuden tuonpuoleisuudessa, Itse-tiedon ihminen ei *ipso facto* samaistu mieleen ja aisteihin vaikka hän näyttää käyttäytyvän kuin tavallinen ihminen.

न सुरवी न च वा दुःखी न विरो न सङ्गवान् ।

न मुमुक्षुर्न वा मुो न किञ्चिन्न च किञ्चन ॥ ९६ ॥

(ज्ञः Tiedon ihminen) सुरवी onnellinen n ei दुःखी onneton च ja n ei विरः kiintymätön n ei सङ्गवान् kiintynyt वा tai n ei मुमुक्षुः vapauden tavoittelija n ei मुः vapautunut वा tai n ei किञ्चित् jotakin n ei किञ्चन mitä vain च ja n ei.

96. Tiedon ihminen ei ole¹ onnellinen eikä onneton, ei kiintynyt eikä kiintymätön, ei vapautunut eikä vapauden tavoittelija; hän ei ole sitä eikä tätä.

1. *Ei ole jne.*—Onni, onnettomuus, vapautuminen, orjuus, yms. määreet eivät koskaan voi perustua Itseen, joka on Yksi, sanoinkuvaamaton ja ikuisesti vapaa.

विक्षेपेऽपि न विक्षिप्तः समाधौ न समाधिमान् ।

जाड्ये ऽपि न जडो धन्यः पाण्डित्येऽपि न पण्डितः ॥ ९७ ॥

धन्यः Siunattu धन्यः hämmingissä अपि jopa विक्षिप्तः hämmentynyt न ei समाधौ

mietiskelyssä (अपि jopa) समाधिमान् mietiskelevä न ei जाड्ये tyhmyydessä अपि jopa जडः tyhmä न ei पाण्डित्ये oppineisuudessa अपि jopa पण्डितः oppinut न ei.

97. Siunattu ei ole hämmentynyt edes hämmingissä; hän ei ole mietiskelevä edes mietiskelyssä; hän ei ole tyhmä edes tyhmyyden tilassa; eikä hän ole oppinut vaikka harjoittaakin opiskelua.

* Tiedon ihminen on muuta kuin mitä hän näyttää olevan. Hän oivaltaa Itsen kehostaan ja mielestään selvästi erottuvana ja seisoo syrjässä Puhtaana Tietoisuutena. Hän on välinpitämätön kaikista mentaalisista toiminnoista, fyysisistä puhumattakaan.

मुो यथास्थितिस्वथः कृतकर्तव्यनिर्वृतः ।

समः सर्वत्र वैतृष्यान्न स्मरत्यकृतं कृतम् ॥ ९८ ॥

यथास्थितिस्वथः Pysyen Itsessä kaikissa tilanteissa कृतकर्तव्यनिर्वृतः t: vapaana toiminnan ja velvollisuuden ajatuksesta सर्वत्र kaikkialla समः sama मुः vapautunut वैतृष्यात् johtuen

haluamattomuudesta अकृतं mitä ei ole tehty कृतम् mitä on tehty न ei स्मरति tulee ajatelleeksi.

98. Vapautunut, joka pysyy Itsessä kaikissa tilanteissa, joka on vapaana toiminnan ja velvollisuuden ajatuksesta ja joka on sama kaikkialla ei¹, haluamattomuudesta johtuen, tule ajatelleeksi mitä hän on tai ei ole tehnyt.

1. *Ei jne.*—Ego ja sen jälkikasvu, halu, edeltävät kaikkea toiminnan ja velvollisuuden tunnetta. Ollen täydellisesti vapaana niistä, vapautunut sielu pysyy aina välinpitämättömänä kaikista toimistaan, menneistä, nykyisistä ja tulevista.

न प्रीयते वन्द्यमानो निन्द्यमानो न कुप्यति ।

नैवोद्विजति मरणे जीवने नाभिनन्दति ॥ ९९ ॥

(ज्ञानी Viisas) वन्द्यमानः ylistetty न ei प्रीयते mielissään निन्द्यमानः syytetty न ei कुप्यति

suuttunut जीवने eläessä न ei अभिनन्दति riemuitsee मरणे kuollessa न ei अद्विजति pelkää एव varmasti.

99. Ylistettynä¹ viisas ei tunne mielihyvää; ja syytettynä hän ei tunne suuttumusta. Hän ei iloitse elämästä eikä pelkää kuolemaa.

1. *Ylistettynä jne.*—Ollen ikuisesti samaistuneena Absoluuttiseen Itseen, Yhteen ilman toista, hänelle ei voi olla ylistäjää eikä ylistystä, ei syyttäjää eikä syytettä; eikä elämää eikä kuolemaa.

न धावति जनाकीर्णं नारण्यमुपशान्तधीः ।

यथातथा यत्रतत्र सम एवावतिष्ठते ॥ १०० ॥

उपशान्तधीः Ihminen jonka mieli on tyyni जनाकीर्णं täpötäysi paikka धावति jahtaa अरण्यम्

viidakko (अपि jopa) न ei (धावति jahtaa सः hän) यथातथा kaikin tavoin यत्रतत्र missä vain समः
sama एव varmasti अवावतिष्ठते elää.

100. Tyynimielinen ei etsi sen paremmin täpötäysiä paikkoja kuin erämaatakaan. Hän pysyy samana¹ kaikissa olosuhteissa ja paikoissa.

1. *Samana jne.*—ollen vakiintunut Itse-tietoon ja nauttien oman luontonsa äärettömästä autuudesta.

LUKU XIX

LEPÄÄMINEN ITSESSÄ

जनक उवाच ।

तत्त्वविज्ञानसन्दंशमादाय हृदयोदरात् ।

नानाविधपरामर्शशल्योद्धारः कृतो मया ॥ १ ॥

जनकः Janaka उवाच सanoi:

मया Minun तत्त्वविज्ञानसन्दंशम् Totuuden tiedon pinsetit आदाय ottaen हृदयोदरात् sydämeni syvimmästä kätköstä नानाविधपरामर्शशल्योद्धारः erilaisen arvostelun orjantappuran poisvetäminen कृतः tehty.

Janaka sanoi:

1. Olen vetänyt pois sydämeni sisimmästä kätköstä erilaisten mielipiteiden okaan¹, käyttäen Totuuden tiedon pinsettejä.

* Kun Janaka, oppilas, on kuullut Itsen autuudesta ja oivaltanut sen, kertoo hän nyt seuraavissa kahdeksassa säkeessä Gurun tyydytykseksi oman mielenrauhansa Itsessä.

1. *Okaan jne.*—Epäilyt ja lukuisat mielipiteet ovat aina suuri este Totuuden näkyyn aiheuttaen äärimmäistä tuskaisuutta etsijän sieluun. Juuri kuten oka vedetään pois pinseteillä, niin epäilyjen oka ja lukemattomat mielipiteet voidaan poistaa todellisen näkijän levittämällä Tiedon valolla.

क धर्मः क च वा कामः क चार्थः क विवेकिता ।

क द्वैतं क च वाऽद्वैतं स्वमहिम्नि स्थितस्य मे ॥ २ ॥

स्वमहिम्नि Omassa loistossani स्थितस्य pysyen मे minun धर्मः ansiokkaat työt कृ missä कामः aistinautinto च ja कृ missä अर्थः hyvinvointi च ja कृ missä विवेकिता erotteleminen वा tai कृ missä द्वैतं kaksinaisuus कृ missä अद्वैतं ei-kaksinaisuus च ja कृ missä वा (täydentävä).

2. Missä on *dharmā*, missä *kāma*, missä *artha*? Missä on, myös, erotteleminen, missä kaksinaisuus ja missä, jopa, ei-kaksinaisuus minulle joka pysyn omassa loistossani?

क भूतं क भविष्यद्वा वर्तमानमपि क वा ।

क देशः क च वा नित्यं स्वमहिम्नि स्थितस्य मे ॥ ३ ॥

स्वमहिम्नि स्थितस्य मे Minulle pysyen omassa loistossani भूतं mennyt कृ missä भविष्यत् tulevaisuus वा tai कृ missä वर्तमानम् nykyisyys अपि jopa वा tai कृ missä देशः avaruus वा tai कृ missä नित्यं ikuisuus च ja कृ missä.

3. Missä on menneisyys, missä tulevaisuus, missä jopa nykyisyys? Missä avaruus ja missä jopa ikuisuus on minulle, joka pysyn omassa loistossani?

ऋ चात्मा ऋ च वानात्मा ऋ शुभं काशुभं तथा ।

ऋ चिन्ता ऋ च वाचिन्ता स्वमहिम्नि स्थितस्य मे ॥ ४ ॥

स्वमहिम्नि स्थितस्य मे Minulle pysyen omassa loistossani आत्मा Itse च (täydentävä) ऋ missä अनात्मा ei-Itse च ja ऋ missä शुभं hyvä ऋ missä तथा kuin myös अशुभं paha ऋ missä चिन्ता huoli वा tai ऋ missä अचिन्ता huolettomuus च ja ऋ missä च (täydentävä).

4. Missä on Itse ja missä ei-Itse, missä, samoin, ovat hyvä ja paha, missä on huoli ja huolettomuus minulle, joka pysyn omassa loistossani?

ऋ स्वप्नः ऋ सुषुप्तिर्वा ऋ च जागरणं तथा ।

ऋ तुरीयं भयं वापि स्वमहिम्नि स्थितस्य मे ॥ ५ ॥

स्वमहिम्नि स्थितस्य मे Minulle pysyen omassa loistossani स्वप्नः uni ऋ missä सुषुप्तिः syväuni वा tai ऋ missä तथा kuin myös जागरणं valvetila ऋ missä तुरीयं neljäs (tila) च ja ऋ missä भयं pelko अपि jopa वा tai (ऋ missä).

5. Missä on unennäkö, missä syväuni, missä valvetila ja missä on neljäs¹ tila; missä jopa pelko on minulle, joka pysyn omassa loistossani?

1. *Neljäs jne.*—Sana *turiya* merkitsee sanatarkasti neljättä. Niin kauan kuin tietämättömyys jatkuu Itse riippuu kolmesta tilasta—valvetila, uneksiminen ja syväuni. Tiedon valjetessa se saavuttaa yliaistillisen autuuden neljännen tilan. Tätä sanotaan neljänneksi vain suhteessa kolmeen aiempaan tilaan. Muuten Absoluutti on kaiken suhteellisen määrittelyn tuolla puolen.

ऋ दूरं ऋ समीपं वा बाह्यं काभ्यन्तरं ऋ वा ।

ऋ स्थूलं ऋ च वा सूक्ष्मं स्वमहिम्नि स्थितस्य मे ॥ ६ ॥

स्वमहिम्नि स्थितस्य मे Minulle joka pysyn omassa loistossani दूरं välimatka ऋ missä समीपं lähellä वा tai ऋ missä बाह्यं ulkopuoli ऋ missä काभ्यन्तरं sisäpuoli वा tai ऋ missä स्थूलं karkea ऋ missä सूक्ष्मं hieno वा tai ऋ missä च (täydentävä).

6. Missä on välimatka, missä lähekkäisyys; missä ulkoinen, missä sisäinen; missä on karkeus ja missä on hienous minulle, joka pysyn omassa loistossani?

ऋ मृत्युजीवितं वा ऋ लीकाः कास्य ऋ लौकिकम् ।

ऋ लयः ऋ समाधिर्वा स्वमहिम्नि स्थितस्य मे ॥ ७ ॥

स्वमहिम्नि स्थितस्य मे Minulle joka pysyn omassa loistossani जीवितं elämä ऋ missä मृत्युः kuolema वा tai ऋ missä अस्य (मम) minun लीकाः maailmat ऋ missä लौकिकम् maailmallinen

suhde कृ missä लयः erehdys कृ missä समाधिः keskittyminen वा tai कृ missä.

7. Missä on elämä tai kuolema, missä ovat maailmat ja missä maailmalliset suhteet; missä on erehdys¹ ja missä on keskittyminen minulle, joka pysyn omassa loistossani?

1. *Erehdys—Laya* on mielen vajoamista uneen Absoluuttiin nojaamatta. Se on yksi neljästä *samádhin* esteestä muiden kolmen ollessa *vikshepa* (kiihtymys), *kasáya* (horros) ja *rasásváda* (*savikalpan samádhin* nautinto).

अलं त्रिवर्गकथया योगस्य कथयाप्यलम् ।

अलं विज्ञानकथया विश्रान्तस्य ममात्मनि ॥ ८ ॥

आत्मनि Itsessä विश्रान्तस्य leväten मम minun त्रिवर्गकथया puhuminen elämän kolmesta päämäärästä अलं tarpeeton योगस्य *joogan* कथया puhumisen अलम् tarpeeton त्रिवर्गकथया puhuminen viisaudesta अपि jopa अलं tarpeeton.

8. Puhuminen elämän kolmesta päämäärästä on tarpeetonta, *joogasta* puhuminen on tarkoituksetonta ja jopa puhuminen viisaudesta on merkityksetöntä minulle, joka lepään Itsessä.

LUKU XX

ELÄMÄSSÄ VAPAUTUMINEN

जनक उवाच ।

क भूतानि क देहो वा केन्द्रियाणि क वा मनः ।

क शून्यं क च नैराश्यं मत्स्वरूपे निरञ्जने ॥ १ ॥

जनकः Janaka उवाच sanoi:

निरञ्जने Tahraton मत्स्वरूपे minussa भूतानि elementit कृ missä देहः keho वा tai कृ missä
न्द्रियाणि elimet कृ missä मनः mieli वा tai कृ missä शून्यं tyhjyys कृ missä नैराश्यं epätoivo च ja कृ
missä.

Janaka sanoi:

1. Missä ovat elementit, missä on keho, missä elimet ja missä on mieli; missä on tyhjyys; missä, myös, on epätoivo minulle, joka olen luonnoltani tahraton?

* Nyt oppilas kuvailee vapaan sielun tilaa, sielun, joka vaikka elääkin, saattaa päätökseen levon Itsessä.

क शास्त्रं कात्मविज्ञानं क वा निर्विषयं मनः ।

क तृप्तिः क वितृष्णत्वं गतद्वन्द्वस्य मे सदा ॥ २ ॥

सदा Ikuisesti गतद्वन्द्वस्य ilman kaksinaisuuden tunnetta मे minulle शास्त्रं pyhät

kirjoitukset कृ missä आत्मविज्ञानं Itse-tieto कृ missä निर्विषयं ei kiintynyt aistiobjekteihin मनः

mieli वा tai कृ missä तृप्तिः tyytyväisyys कृ missä वितृष्णत्वं haluamattomuus कृ missä.

2. Missä ovat pyhät kirjoitukset, missä Itsen tieto, missä on aistiobjekteihin kiintymätön mieli, missä on tyytyväisyys ja missä on haluamattomuus minulle, joka olen ikuisesti vailla kaksinaisuuden tunnetta?

क विद्या क च वाविद्या काहं केदं मम क वा ।

क बन्धः क च वा मोक्षः स्वरूपस्य क रूपिता ॥ ३ ॥

विद्या Tieto कृ missä अविद्या tietämättömyys च ja कृ missä अर्द 'minä' कृ missä हं 'tämä' वा
tai कृ missä मम 'minun' वा tai कृ missä बन्धः orjuus कृ missä मोक्षः vapautuminen वा tai कृ missä
(मम) स्वरूपस्य oman luontoni रूपिता ominaisuus च ja कृ missä.

3. Missä on Tieto ja missä tietämättömyys; missä on 'minä', missä 'tämä' ja missä 'minun'; missä on orjuus ja missä vapautuminen? Missä on oman itseni luontoa kuvaava ominaisuus?

क प्रारब्धानि कर्माणि जीवन्मुरिपि क वा ।

क तद्विदेहकैवल्यं निर्विशेषस्य सर्वदा ॥ ४ ॥

सर्वदा Ikuisesti निर्विशेषस्य erilaistumaton (मे minulle) प्रारब्धानि alkoi कर्माणि toiminnat कृ missä जीवन्मुः vapautuminen eläessä अपि jopa कृ missä तत् se द्विदेहकैवल्यं vapautuminen kuollessa वा tai कृ missä.

4. Missä ovat *prārabdha karmat*, missä¹ on vapautuminen eläessä ja missä jopa vapautuminen kuollessa minulle, ikuisesti erilaistumattomalle?

1. *Missä jne.*—Itse-tiedon ihmiselle vapautuminen eläessä sisältää ristiriidan ja on yhtä paljon tietämättömyyden luomus kuin orjuuskin. Hän kieltää elämän itsensä; ja hän kieltää vapautumisen kerta kaikkiaan. Vapautuminen edellyttää orjuutta, mutta Itse on ikuisesti olemassa oleva, iäti syntymätön, iäti vapaa; Se ei ole koskaan syntynyt; Se ei ole koskaan ollut orjuudessa. Jopa vapautumisen ajatus on niin muodoin viisauden tavoittelijalle vakava rajoitus, sillä se peittää häneltä Itsen todellisen luonnon.

* Sama totuus soveltuu myös vapautumiseen kuollessa, jossa tilassa Itse pysyvästi irrottautuu kehosta. Mutta sellaisen vapauttamisen ajatus edellyttää myös kehon ja orjuuden todellisuuden ja on suoraan vastoin Itsen todellista luontoa. (Katso Luku XVIII, säe 13, alaviitteet, ja säe 18, alaviite 1).

क कर्ता क च वा भो निष्क्रियं स्फुरणं क वा ।

कापरोक्षं फलं वा क निःस्वभावस्य मे सदा ॥ ५ ॥

सर्वदा Ikuisesti निःस्वभावस्य persoonaton मे minulle कर्ता tekijä कृ missä भो nauttija वा tai च (täydentävä) कृ missä निष्क्रियं aktiivisuuden (ajattelun) lakkaaminen स्फुरणं ajatuksen herääminen वा tai कृ missä अपरोक्षं suora tieto कृ missä फलं heijastunut tieto वा tai कृ missä.

5. Missä on tekijä tai nauttija, missä on ajattelun lakkaaminen tai ajatuksen herääminen, missä on suora tieto tai heijastunut¹ tieto minulle, joka olen ikuisesti persoonaton?

1. *Heijastunut jne.*—Jokainen havainto sisältää kaksi tekijää—toinen on mentaalinen muunnos objektin muodossa ja toinen on objektin ilmestyminen tietoisuuden heijastaessa tämän mentaalisen muunnoksen. Jälkimmäinen on nimeltään *phala*, heijastunut tietoisuus. Tätä prosessia voi soveltaa vain suhteellisen tietoisuuden tapaukseen, muttei häneen, joka oleilee Ylimaallisessa Tietoisuudessa.

क लोकः क मुमुक्षुर्वा क योगी ज्ञानवान् क वा ।

क बद्धः क च वा मुः स्वस्वरूपेऽहमद्वये ॥ ६ ॥

अहमद्वये स्वस्वरूपे Minulle joka olen luonnoltani ei-kaksinainen लोकः maailma कृ missä मुमुक्षुः vapautumisen tavoittelija वा tai कृ missä योगी mietiskelevä ihminen कृ missä ज्ञानवान् Tiedon ihminen वा tai कृ missä बद्धः sielu orjuudessa कृ missä मुः vapautunut sielu वा tai च (täydentävä) कृ missä.

6. Missä on maailma ja missä on vapauden tavoittelija; missä on mietiskelevä ihminen, missä Tiedon ihminen; missä on orjuudessa oleva sielu ja missä vapautunut sielu minulle, joka olen luonnoltani ei-kaksinainen?

ऋ सृष्टिः ऋ च संहारः ऋ साध्यं ऋ च साधनम् ।

ऋ साधकः ऋ सिद्धिर्वा स्वस्वरूपेऽहमद्वये ॥ ७ ॥

अहमद्वये स्वस्वरूपे Minulle joka olen luonnoltani ei-kaksinainen सृष्टिः luominen ऋ missä संहारः tuhoutuminen च ja ऋ missä साध्यं loppu ऋ missä साधनम् keinot च ja ऋ missä साधकः tavoittelija ऋ missä सिद्धि onnistuminen वा tai ऋ missä.

7. Missä ovat luominen ja tuhoutuminen; missä on päämäärä ja missä keinot; missä ovat tavoittelija ja onnistuminen minulle, joka pysyn ei-kaksinaisessa luonnossani?

ऋ प्रमाता प्रमाणं वा ऋ प्रमेयं ऋ च प्रमा ।

ऋ किञ्चित् ऋ न किञ्चिद्वा सर्वदा विमलस्य मे ॥ ८ ॥

सर्वदा Ikuisesti विमलस्य puhdas मे minulle प्रमाता tietäjä ऋ missä प्रमाणं keinot tietoon वा tai (ऋ missä) प्रमेयं tiedon kohde ऋ missä प्रमा tieto च ja ऋ missä किञ्चित् jotakin ऋ missä न किञ्चिद्वा ei mitään वा tai ऋ missä.

8. Missä on tietäjä, keinot tietoon, tiedon kohde tai tieto itse; missä on mitä tahansa ja missä on ei mitään minulle, joka olen ikuisesti puhdas?

ऋ विक्षेपः ऋ चैकाग्र्यां ऋ निबोधः ऋ मूढता ।

ऋ हर्षः ऋ विषादो वा सर्वदा निष्कियस्य मे ॥ ९ ॥

सर्वदा Ikuisesti निष्कियस्य toimimaton मे minulle विक्षेपः sekapäisyys ऋ missä ऐकाग्र्यां keskittyminen च ja ऋ missä निबोधः täysi tieto ऋ missä मूढता harhaluulo ऋ missä हर्षः ilo ऋ missä विषादः suru वा tai ऋ missä.

9. Missä on sekapäisyys, missä keskittyminen; missä on tieto¹, missä harhaluulo; missä on ilo ja missä suru minulle, joka olen ikuisesti toimimaton?

1. Tieto—Nirbodhah merkitsee tavallisesti tyhmyyttä. Mutta tässä kontrasti on kahden vastakohtan välillä. Siitä johtuu, että tässä yhteydessä nirbodhah (nihsesena bodhah) tarkoittaa täyttä tietoa ja säilyttää sopuoinnun.

ऋ चैष व्यवहारो वा ऋ च सा परमार्थता ।

ऋ सुरव ऋ च वा दुःखं निर्विमर्शस्य मे सदा ॥ १० ॥

सदा Ikuisesti निर्विमर्शस्य vailla erittelevää ajattelua मे minulle एषः tämä व्यवहारः suhteellisuus च (täydentävä) ऋ missä सा se परमार्थता transsendenttinen वा tai च (täydentävä) ऋ missä सुरवं onni ऋ missä दुःखं kurjuus वा tai च (täydentävä) ऋ missä.

10. Missä on suhteellisuus, missä tuonpuoleisuus; missä on onni tai kurjuus minulle, joka olen ikuisesti jokaisen erittelevän ajatuksen tuolla puolen?

ऋ माया ऋ च संसारः ऋ प्रीतिर्विरतिः ऋ वा ।

ऋ जीवः ऋ च तद्ब्रह्म सर्वदा विमलस्य मे ॥ ११ ॥

सर्वदा Ikuisesti विमलस्य puhdas मे minulle माया harha ऋ missä संसारः maailma च ja ऋ missä प्रीतिः kiintymys ऋ missä विरतिः erillisyyys वा tai ऋ missä जीवः *jiva* ऋ missä तत् se ब्रह्म Brahman वा tai ऋ missä.

11. Missä on harha, missä maailma; missä on kiintymys tai välinpitämättömyys; missä on *jiva* tai Brahman minulle, joka olen ikuisesti puhdas?

ऋ प्रवृत्तिर्निवृत्तिर्वा ऋ मुः ऋ च बन्धनम् ।

कूटस्थनिर्विभागस्य स्वस्थस्य मम सर्वदा ॥ १२ ॥

सर्वदा Ikuisesti कूटस्थनिर्विभागस्य muuttumaton ja jakamaton स्वस्थस्य vakiintunut itsessä मम minulle प्रवृत्तिः aktiivisuus निवृत्तिः toimimattomuus वा tai ऋ missä मुः vapaus ऋ missä बन्धनम् orjuus च ja ऋ missä.

12. Missä on toiminta, missä toimimattomuus; missä on vapaus tai orjuus minulle, joka olen ikuisesti muuttumaton¹ ja jakamaton ja vakiintunut Itseen?

1. Muuttumaton—*kūta* tarkoittaa 'röykkiö', ja *kūtastha* merkitsee 'pysyen kuin röykkiö'; näin ollen muuttumatta ja ikuisesti.

ऋोपदेशः ऋ वा शास्त्रं ऋ शिष्यः ऋ च वा गुरुः ।

ऋ चास्ति पुरुषार्थो वा निरुपाथेः शिवस्य मे ॥ १३ ॥

निरुपाथेः Vapaana rajallisuudesta शिवस्य täydellisen hyvä मे minulle उपदेशः toimintaohje ऋ missä शास्त्रं pyhä kirjoitus वा tai ऋ missä शिष्यः oppilas ऋ missä गुरुः opettaja वा tai च (täydentävä) ऋ missä पुरुषार्थः elämän päämäärä वा tai च ja ऋ missä.

13. Missä on toimintaohje ja uskonnollinen kielto, missä on oppilas ja missä opettaja; missä, todellakin, on elämän päämäärä minulle, joka olen täydellisen hyvä ja vapaana rajallisuudesta?

ऋ चास्ति ऋ च वा नास्ति ऋ चास्ति चैकं ऋ च द्वयम् ।

बहुनात्र किमेन किञ्चिन्नोत्तिष्ठते मम ॥ १४ ॥

अस्ति Oleva च (täydentävä) ऋ missä न अस्ति ei-oleva वा tai च (täydentävä) ऋ missä एकं ykseys च (täydentävä) ऋ missä अस्ति on द्वयम् kaksinaisuus च ja ऋ missä (अस्ति on) अत्र täällä बहुना paljon उेन sanomisessa किम् mitä tarvetta मम minulta किञ्चित् mitä vain न ei उत्तिष्ठते virtaa.

14. Missä on olemassaolo, missä ei-olemassaolo; missä on ykseys, missä kaksinaisuus? Mitä tarvetta on sanoa enempää? Mikään ei virtaa minusta.

* Astavákra saattaa opetuksensa päätökseen tässä säkeessä ja esittää filosofiansa pähkinänkuoressa. Hän hyväksyy vain Itsen todellisuuden. Maailmaa ei ole. Itsen lisäksi ei ole olemassa mitään muuta. Ei ole edes ilmenemistä, sillä ilmeneminen on tietämättömyyden aikaansaamaa; ja ilmenemisen kieltäminen voi tapahtua vain tietämättömyydessä.

* Kuitenkaan Astavákra ei tunnusta edes tietämättömyyttä, sillä tietämättömyyden puolustaminen merkitsee jonkin muunkin kuin Itsen olemassaoloa. Hän ei tunnusta orjuutta eikä vapautumista. Ajatus luo orjuuden ja vapautuminen on seurausta orjuuden ajatuksesta. Mutta todellinen tieto ylittää tämän ajattelun hämähäkinverkon. Todellisuudessa ei ole orjuutta eikä vapautumista: nämä ovat vain mielen tiloja. Itse on ikuisesti vapaa minkään mielen tilan vaikuttamatta.

* Täten, Astavákran mukaisesti, on vain Yksi Todellisuus, ääretön, jakaantumaton Itse, joka on Absoluuttinen Tieto, Absoluuttinen Autuus. Itsen oivallus on vain *summum bonum* ja vain ja ainoastaan tässä elämässä löytää täyttymyksensä.

Sisällys:

Aistiobjektit, kiintymys niihin, eivätkä ne itse, on kärsimyksen syy, 97

Anteeksianto, 14

Ásrama, 15

Átman, katso Itse

Autuus, katso Itse

Egoismi, verrataan mustaan käärmeeseen, 16

Elementit, viisi, muodostavat maailmankaikkeuden, 14

Hajoaminen, kuinka sjoka on Autuusaavuttaa 38-39

Halu, arvostelukyvyyttömyyden syy, 72; Itse-tiedon vastakohta, 94-95; rinnastetaan maailmaan, 48, 50, 96; *samsáran* verso, 72

Harhaanjohdettu, ei luovu harhaluulosta vaikka kuuleekin Totuuden, hänen toimimattomuudestaan tulee toimintaa, 101; hänen hallinnan harjoituksestaan on vähän hyötyä, 106; hänen omaisuuden vieroksumisensa vain näennäistä, 101; tahtoon aistiobjekteja vaikka on toimimaton, 106

Hiljaisuus, keinot siihen, 49-51

Himo, Tiedon vihollinen, 32

Irrottaminen, Advaita *sáadhanán* ydin, 15

Itse, Absoluuttinen, 83; Autuus, 16, 69, 82; ei-kaksinainen, 17, 117, 119; ei tekijä eikä nauttija, 15; haluamaton, 17; hiljainen, 18; ilman mitään vikaa, 18; itse-loistava, 18, 82; kaiken täyttävä, 15, 17, 18-20, 24; kaunis, 31; kehon ja mielen todistaja, 14; Luonnon takana, 21; luopunut halusta tietää, 50; maailmankaikkeuden ainut todellisuus, 22-23, 68; maailmankaikkeuden paljastaja, 22, 24; maailmankaikkeus, ei erillään, 28, 65-67; mikään ei virtaa minusta, 120-121; muodoton, 14, 19; muuttumaton, 17, 67, 83, 120; persoonaton, 118; ponnistukseton, 83; puhdas, 67, 119-120; rakastettu, 93; riippumaton, 15, 17, 18; 89; ruumiillisten muutosten vaikuttamattomissa, 66; tahraton, 21, 83, 117; tiedon, tietäjän ja tietämisen takana, 25, 119; Tietoisuus, 16, 18, 21, 26; todistaja, 14, 17; toimimaton, 17, 18, 119; tyyni, 21; täydellinen, 17; täydellisen hyvä, 120; vapaa, 15, 17; vapaa muutoksista, 17; vastakohdat, vapaana, 15; Yksi, 16, 17, 24, 25, 30, 37, 38, 50, 67, 69, 96; Äly, 66; Älyn tila, 66; ääretön olemassaolo, 68

Itse-tieto, mahdotonta hänelle joka näkee kaksinaisuuden, 95; sen herääminen päteville oppilaalle niin pian kuin neuvo annetaan, 63; sen herätessä maailmankaikkeudesta tulee kuin uni, 82; tuhoaa mielen muunnokset, 98; vapaus halusta, 86; ylistetty, 24-29; sen keinot, 48, 69-71

Jíva, kuvataan kauppiana, 28; samaistetaan Itseen, 68

Jívanmukta, olotila, 85-86; vaikka maailmassa, ei maailmasta, 90-91

Jnání, asioiden näkeminen vapaana hyvän ja pahan tunteesta, 110; ei kiintynyt eikä ei-kiintynyt, 72; ei löydä mitään tehtävää, 107; ei mitään tekemistä mielen hallinnan kanssa, 88; ei tarvitse elämän kolmea päämäärää, 116; elämän ja kuoleman takana, 108, 109; epäilykset on revitty hajalle, 109; erilaistumaton, 118; erillään ilmiöllisestä olemassaolosta, 104; henkisten velvoitteiden tuolla puolen, 36; häiriintymätön vaikka suorittaakin velvollisuuksiaan, 101; hänen korkein tilansa kuvataan, 117-121; hänen mielen-tyyneytensä, 101; hänen pelottomuutensa, 37; hänen samuutensa maan, kiven ja kullan suhteen, 109; hänen sanoinkuvaamaton kokemuksensa, 110; hänen tilaansa ymmärtävät vain samankaltaiset, 62, 100; hänen tyyneytensä, 113; hänen tyytyväisyytensä, 108, 109, 110; ilon ja surun tavoittamattomissa, 105, 107; jakamaton 120; kiintymätön aistiobjekteihin, 107; kykenevä luopumaan halusta, 36; käyttäytyminen, 77, 78-79, 81; liikkuu kuin kuiva lehti, 89; luopuminen on merkityksetöntä hänelle, 89; mielentyyneys, 32; muutoksen vaikuttamattomissa, 94, 108; näkee jumalaisen ytimen kaikissa, 99; olotila, 31-34, 53-54, 77-80, 81, 84-85, 88, 89-90, 92, 107-113; pysyy samana ja luonnollisena kaikissa tilanteissa, 99; samaistumaton mentaaliin toimintoihin, 112-113; samaistumaton mieleen ja aisteihin, 112; sitoutumaton, 108-109; suhteellisen olemassaolon takana, 105, 107, 111, 113, 115; sydämen solmu on revitty hajalle, 109; tietäjän, tiedetyn ja tietämisen takana, 119; todellinen henkinen opas, 47; toimensa kuin lapsen toimet, 72, 98; toimet ylittävät eettisen sisällön, 110; toimii vaikka ei toimi, 88, 90, 102, 106, 109; toiminta tuottaa toimimattomuuden hedelmiä, 101; työhönsä sitoutumaton, 102; vapaana egoismista, 109; vapaana elämästä ja kuolemasta, 112; vapaana kiintymyksestä ja vas-

tenmielisyydestä, 102; vapaana liikkumaan, 108; vapaana vapautumisen ja nautinnon halusta, 103; vapaana vastakohdista, 102; ylistetty, 112; ylistyksen ja syytöksen vaikuttamattomissa, 33; ylittää elämän ja kuoleman, 76-77; ylittää valveen, unennäön ja syväunen kolme tilaa, 111, 115; *yogan* ja viisauden tuolla puolen, 116

Jälleensyntymä, kuinka paeta, 19

Kaksinaisuus, kärsimyksen juuri, 26

Keho-tietoisuus, verrattu ansaan, 18

Kiintymys, kärsimyksen juuri, 72-73

Kurjuus, sen syy ja korjaus, 26

Kutastha, 120

Luopuminen, 13; Tiedon etsijän ominaisuudet, 13-14; todellisen onnen sine qua non, 82

Maailmankaikkeus, ei Itsestä erillään, 68-69; tietoisuuden tila, 83; saa alkunsa tietämättömyydestä, 23-24; sen epätodellisuus, 50; tarkastellaan korkeammalta näkökannalta, 40-41; verrataan käärmeeseen köydessä, 16

Mahat, 104

Mestarilaiskuri, 71

Mielen hallinta, viisaalle luonnollista, 95

Neljäs tila, 115

Onni, edellytys, 64-65, 69, 77

Orjuus, 16; kuinka lakkaa, 18, 44-45; yhdistetään kiintymykseen, 63; yhdistetään mietiskelyyn, 18

Prárabdha karmat, 86, 92

Päälle asettaminen, esimerkit, 23

Rajas, 109

Rauha, kuinka saavutetaan, 52-53, 68

Sádhaka, välinpitämätön, poikkeavat olosuhteet, 30-33

Tamas, 116

Tieto, 13

Tietoisuus, 14, 16, 17, 26-27; keino tuhota keho-tietoisuus, 18; katso myös Itse

Tietämättömyys, kiintymyksen syy, 31

Totuus, 14

Tyneys, sen harvinaisuus, 58; todellisen onnen aiheuttaja, 83

Tyytyväisyys, 14

Usko, korostetaan keinona Itse-tietoon, 65

Vapaus, kuinka saavutetaan, 17

Vapautuminen, 13; keino, 14; kuinka saavutetaan, 44-45; yhdistetään kiintymättömyyteen, 63

Vapautuminen eläessä, ei ole sijaa *joogin* tietoisuudessa, 107; merkityksetön *Jnánille*, 118

Vapautuminen kuollessa, *Jnánille* merkityksetön, 118

Velvollisuus, orjuuden syy, 100; kärsimyksen syy, 83

Vilpittömyys, 14

Yksi, katso Itse

Ystävällisyys, 14

Äly (*Cit*), katso Itse